

اکبرین کتاب در کتب خرد و در کتب
مذاهب کفر اکبرین است
کوه کبریا و کتب الوفا و کتب
عقاید اهل بیت و کتب عالم کمال

قد آنکه اجود و دست کام از نت ت بنور خورشید و نیای و لغت بر دی

هادی کتاب شرح کلمات در تالیف حضرت شیخ سعدی از تالیف

رحمت الله تعالی
صاحب
تسلی
از تصانیف در کتب

بسم الله الرحمن الرحيم

سپاسی بایان اول صانع فی نظیره که گلستان جهان صنعی آفتابند
بر ذره و بونشان فلک از عازر مصنوعا در باب وجود ندان بر قطره
مشهور فلک یک نقطه از کمال کمالش جهان یک غنچه از باغ جانش **مشهور**
ز بحر قدرش کردون حیاتی ز نور کاش خورشید نباهی ز بحر کرم
بی عتبات ذات انسانی بر آوج خاکدان مخلوق آیین **تقدیر خلقنا الان**
فی ارضی تو قوم حلیه سی ایدار است ایدوب جمادون زیبا و اعلا و لطف
عجب ایل انما عینا الامانه اشتک فبوی سبب ایلانی ذات و صفاتند آ
بینه خلیه خدای درود بی حد و شمار بی عد اول فادس میدان قاب
فوسین او ادنی و صد ششین با کاره **جهان الامور** که در بحر رسالت
و شمع بزم هدی است در که قیام **ولله ما خلقنا الامه** انک فاهت
موندنی ایچون راست و تعلم و خاتم النبیین انبیا و رسول اور تا سنده که
مسلم قلندری **مشهور** قائله لطفی بالهدی و العون شاه لولا که ما خلقنا الکون
نقد نیزب سلاله بظنکنا ایتی و نوع خوان ما اوس دینی انک آل
کرامی و احسانی عطا ی اوزره اوسه که پیشوای راه شرح و دین و فریض
بحر صدق و یقین کرد در رضی الله تعالی عنهم اجمعین بعده بوجو زمانه
ایل شکره حاله و الام روزگار دن پیرشان باه مکینه بنده و پرمال
شعی که **الغفیر** مقتضا سحر کونیه و هدیه فارغ البال صحبت خلقدن
دامن اغنای کند و در پیش ایدم بیست کسی کیوانم دل در کنار
که از صحبت **تیر و کنار** که هیچ فضا عتی کعب دنیا اوزره اختیار ایدوب

اوده

آسوده او توش ایدم با ی و بی و فضا حاتم سبیل شاه حضرت باد شاه
عالم بنا هک رشک هفت بهشت باغبانیک و سیر به ملک حصلت
یکو سرشت **مشهور** چلی که نچو زمان بوحقیردن فن فرسی خصل اوزره
اولش ایدم بکون انشا و مصاحبت کلماته لسان کرکی ایل شرح
او کسب تکلیف ایلدی هر قدر که عذر و برانه بیان اقدم خنده قبول
او کسب عاقبت ابرام الحاج با عث حصول مرام او و بر بعون الله الملك
العلام پیش آید ببلات و بد تمام اولدی حضرت خوار و عوار فدن
متضرر و درک بوشردن استغنا منافع ایلدی که صدور فی نظمتن مشهور
ایره انکر در فی شارح و با عثی دعا خیر دن فراموش ایدم حضرت شیخ
رحمته علیه **همه انبیا ما بشرنا تعظیم اولدی** اعتبار اوزره حدیث
موجبتم بعد التبعیه همه شروع ایلدی منت حذایرا شکر و سپاس و
احر و عوض سزوفت و میرکه الله ایچوندر یا ضور معنی بویلا و اسامان
نعم و تعداد نعم الله ایچوندر معنی الله تعالی حضرت لایله و مخصوص در
انک غیر ایچون قسب سوز زبیرا فی الحقیقه منع او در غیر بلسببه
لفظ حذایر علم خاص در حق تعالی دن غیره انک اطلاق جانیز
دکله هر کله لفظ آخر ایلدی ترکیب قلند خانه حذایر و ده خدایر سبب
اول وقت صاحب معنانه او و بر با نیک حذایر و آفتابی جانیز در ذکر
و جل انجلی خدای عزیز و جلیل ادره یعنی دایما بویلا که صفت ایلدین
حضرت شیخ نورانی مرقد بعد الحطاطت لفظند تعرض ایدم بویلا است
کرمیکه نیک مقتضا سبج خلقت انسانی سبب نه ایدون بیان افکار
ایچوندهما خلقت لیتن و الاشی الا ان عیالکم اکر چه مفسرون ابعدون
کلمتی ابعرفون ایلد مفسر القشدر در بویلا کلمتی بیان ایچوندهما اولاد است
کیم او نورانی معلوم افکار که اولاد عباده نیک فایره سبب اولاد که عیالکم

ضمیمه حاکم
فصل

تفسیر آیات التوکل
بصفت اوزره سبب

موجب قربت است که اول الکمال طاعتی قربتی ایجاب آید چه معنی
طاعت آید بی تکلیف و سبب درستی که حق تعالی حضرت را
تاجه اقرب طاعت بونده مفعول مضارع طاعت بونده اورا تفسیر
طاعتش ده اولن شین ضمیر غایب حواحق حضرت را مع در بونده اون
که ادا و حدت ما قبلین ما بعدن ارتباط آنکه ایچوندر بوقل ادر طاعتش
و بونیک امتثالی محله سبب اسناد اولن قبیلدر **نهی الیه سبب** ای
و بشکر اندیش مزید نعمت دینی الکمال شکر به ایچند نعمت زیادتی
وارد در معنی حواحق معنی حضرت و بیدونک نعمت شکر ایله اولن
زیاده اولن سبب درستی که حق تعالی حضرت بیو جزیر **للین**
شکرکم لازمه کسب شکر نعمت نعمت افزون کند که نعمت از
گفت بیرون کند شکر طاعتدن بر نوع ایکن حضرت شکر آئی
افراد نالذکر ایله **عطفی لکم علی العلم** طریق اوزره نسل انما
بینه و اللزوم سبب حواحق تعالی بیکر نعمت لایحه شکر ایله زیاده
مقبول و معنویت اوزره آید و کن بیان انکار ایچون **بیت**
علا بیت هر مومنی اوزر شکر چگون هر موم شکره کن حضرت
شیخ طارخه نعمت بیان شروع اللاله زمره اولن نعمت کردون
معلوم اولن کمره نام آتوره منعه شکر آنکه ممکن اولافرض اکثر
نفس نیچ اریقکی بیان اولنفس نفس وانک **امثالی نعمت اریق**
دکه کسب فکر خاطره کلز آید هر نفسی که فرو میرود هر نفسی که
کیده هر حیاقت حیاتی اوزاد بی در معنی حیانتک امتداد نی
سبب در ذریه احقیقته عمدا اولن حواحق حضرتی در عترتم بودی
سببی اسناد اوله قبیلدن و چون بر می آید دینی چون که اول
نفس یوقاری کل مفرح ذات ذات یعنی بدن فرح و بر می در

ایچوندر بوقل ادر طاعتش
نهی الیه سبب
عطفی لکم علی العلم
بینه و اللزوم
امثالی نعمت اریق

پس در هر نفسی هر مرتبه شکر آخذ کسب معده حیات یوقاری کل
مفرح ذات ایدونک نام اولن ایله هر نفس در وقت موجود است
ایکین وقت موجود در کسب بر این معده حیات بر هر مرتبه ذات در
و بر هر نفسی شکر واجب دینی هر مرتبه اوزره بر شکر واجب
ایله هر نفس ده آیک شکر واجب اولن حضرت شیخ رحمت الله علیه
حق تعالی بیکر نعمت لایحه کسب شکر آنکه قادر اولن و خند بوییت ایله اشارت
آید ازیست و زیانی که بر ایله کیمک الله و کیمک الله کلور یعنی
که قادر اولن کسب عیده شکرش بیدار آید که اول الکمال شکر حواحق
طاعتش کلر معنی آنکه خاصه لایحه شکر آید بواجب حواحق معنی
در حضرت شیخ رحمت الله علیه کسب اناس انما ایچون شکر خصوصه
عمد قدر بی بوانت کسب ایله الله لاله ایله **اقوال داود شکر و قلیل**
من عبادی الشکور ای داود اولن شکر علی ایکلوز معنی سیزو
انکم احسانه شکر ایکلوز حال بوند بنده لریدن شکر آید بی ازر اکثر اول
اولنور که بیت ده معنی موم اولن بود که هر کس که قادر اولن آیت
کسب بدن معنی موم اولن بود معنی کسب قادر اولن ایله کسب مایه
تعبیه نه و جهل اولن که جواب انوار کمال معنی در حضرت شیخ قدس
الله شرع الغزیز بوقطع ایله اشارت آید عرب که چون هیچ کس که
لایحه شکر آنکه قادر اولن ایله طریق حجه سوره آید بکسب و نوقطه
اعتراف آنکه در طریق بوقدر زیر العز عن الشکر کاشکر **قطعه**
بنده همان به که غنصی خویش بنده همان اولن یک که کند و مقهور بنده
بومعنی دینی جایز در بنده همان اولن یک که بوقدر اوزره را عقلی قدر
اعتبار اولن هر قدر بدگاه حیا آید و جزا کند که همه خند کتوره یعنی
قصوره اعتراف آید و در سنن اوزر حواحق و بنده یعنی اگر بنده مقهور

مفرح ذات ایدونک نام اولن ایله هر نفس در وقت موجود است
ایکین وقت موجود در کسب بر این معده حیات بر هر مرتبه ذات در
و بر هر نفسی شکر واجب دینی هر مرتبه اوزره بر شکر واجب
ایله هر نفس ده آیک شکر واجب اولن حضرت شیخ رحمت الله علیه
حق تعالی بیکر نعمت لایحه کسب شکر آنکه قادر اولن و خند بوییت ایله اشارت
آید ازیست و زیانی که بر ایله کیمک الله و کیمک الله کلور یعنی
که قادر اولن کسب عیده شکرش بیدار آید که اول الکمال شکر حواحق
طاعتش کلر معنی آنکه خاصه لایحه شکر آید بواجب حواحق معنی
در حضرت شیخ رحمت الله علیه کسب اناس انما ایچون شکر خصوصه
عمد قدر بی بوانت کسب ایله الله لاله ایله
اقوال داود شکر و قلیل
من عبادی الشکور
ای داود اولن شکر علی ایکلوز معنی سیزو
انکم احسانه شکر ایکلوز حال بوند بنده لریدن شکر آید بی ازر اکثر اول
اولنور که بیت ده معنی موم اولن بود که هر کس که قادر اولن آیت
کسب بدن معنی موم اولن بود معنی کسب قادر اولن ایله کسب مایه
تعبیه نه و جهل اولن که جواب انوار کمال معنی در حضرت شیخ قدس
الله شرع الغزیز بوقطع ایله اشارت آید عرب که چون هیچ کس که
لایحه شکر آنکه قادر اولن ایله طریق حجه سوره آید بکسب و نوقطه
اعتراف آنکه در طریق بوقدر زیر العز عن الشکر کاشکر
بنده همان به که غنصی خویش بنده همان اولن یک که کند و مقهور بنده
بومعنی دینی جایز در بنده همان اولن یک که بوقدر اوزره را عقلی قدر
اعتبار اولن هر قدر بدگاه حیا آید و جزا کند که همه خند کتوره یعنی
قصوره اعتراف آید و در سنن اوزر حواحق و بنده یعنی اگر بنده مقهور

اثنی عشری است در این روز حضرت شیخ رحمة الله علیه
 بعد از نماز قنصله به شروع ایدیه در حضرت حدیث شریفه وارور
 آرسور که اینست قنصله تله سورندن و غیر موجودات دنی موجودات
 ما بقوه کسوف و رحمت عالمیان دنی عالمه کفند یعنی اول کسوف
 عالمه رحمت سبب اوله دنیا و ارسنا که رحمت عالمیان و صفت
 آدمیان دنی ایدی که کسوف سندن و تتمه دور زمانه دنی دور زمانه
 نبوت ایل قام اولمشدن بودهم دنی معنا جائز در روزمانه
 نبوت ایل قام ایدیه دن معنایه اقره کوره نتمه مصدر بمعنی مفعول
 معنایه نایم کوره مصدر بمعنی فاعل درین مصطفی بود و صاف ایل
 و بوالقالب ایل معروف اولن مرتضی در خلیفه اشکوه و استقامت الایم
 صلوات علیهم اجمعین اولن روز ایل اولسون الاقم ارزقنا شفا ختمه یوم الصیام
 شفیق مطایع نبی کریم شفیق قیامت کوی ختم شفاست ایدیه در مطایع
 اطاعت اولمشدن یعنی خلوق که طبع اولورن نبوت نبی قبول اثنی عشر
 نبوت معنایه حضرت تدن خلق طبر کتوبی در معنی بیغما صبر در باحور
 معنایه بویل اوله جمیع خلق دن رفیع در کرم ایدیه در رفیع جسم و سیم
 قسم کوزله بوزلو معنایه در قیامت دن اعتبار اوله بوی اولور
 خلوق اولور سندن علی جمیع ایدیه معنایه در قسم دن اعتبار اولور
 اولور نتمه جسم اکر بوموش در صلی الله علیه و سلم ایدیه
 العتمه علی ما بها جسم بوند عظیم القدر معنایه در زیر البیان
 جمیع ربیب جسم یعنی ایدیه کوده نو و سونو فر نو دکل ایدیه کولر
 بوزلو در سیم نبوت مهرب ایلن شفا نمش در معنی مبارک نظر بوند
 کلک بجهده سیم مقدارین وار اولور نور دن بر مهر و آرایه ایدیه که انک

نای

در این روز حضرت شیخ رحمة الله علیه
 بعد از نماز قنصله به شروع ایدیه در حضرت حدیث شریفه وارور
 آرسور که اینست قنصله تله سورندن و غیر موجودات دنی موجودات
 ما بقوه کسوف و رحمت عالمیان دنی عالمه کفند یعنی اول کسوف
 عالمه رحمت سبب اوله دنیا و ارسنا که رحمت عالمیان و صفت
 آدمیان دنی ایدی که کسوف سندن و تتمه دور زمانه دنی دور زمانه
 نبوت ایل قام اولمشدن بودهم دنی معنا جائز در روزمانه
 نبوت ایل قام ایدیه دن معنایه اقره کوره نتمه مصدر بمعنی مفعول
 معنایه نایم کوره مصدر بمعنی فاعل درین مصطفی بود و صاف ایل
 و بوالقالب ایل معروف اولن مرتضی در خلیفه اشکوه و استقامت الایم
 صلوات علیهم اجمعین اولن روز ایل اولسون الاقم ارزقنا شفا ختمه یوم الصیام
 شفیق مطایع نبی کریم شفیق قیامت کوی ختم شفاست ایدیه در مطایع
 اطاعت اولمشدن یعنی خلوق که طبع اولورن نبوت نبی قبول اثنی عشر
 نبوت معنایه حضرت تدن خلق طبر کتوبی در معنی بیغما صبر در باحور
 معنایه بویل اوله جمیع خلق دن رفیع در کرم ایدیه در رفیع جسم و سیم
 قسم کوزله بوزلو معنایه در قیامت دن اعتبار اوله بوی اولور
 خلوق اولور سندن علی جمیع ایدیه معنایه در قسم دن اعتبار اولور
 اولور نتمه جسم اکر بوموش در صلی الله علیه و سلم ایدیه
 العتمه علی ما بها جسم بوند عظیم القدر معنایه در زیر البیان
 جمیع ربیب جسم یعنی ایدیه کوده نو و سونو فر نو دکل ایدیه کولر
 بوزلو در سیم نبوت مهرب ایلن شفا نمش در معنی مبارک نظر بوند
 کلک بجهده سیم مقدارین وار اولور نور دن بر مهر و آرایه ایدیه که انک

نای مهربوت ایدیه بیت چه دم دیوارت که در چون نورن شبان در
 امت دیوار که سنجلیان پشتیان طرد یعنی قیامت کون معنایه در
 امت که سنجلیان بیغما صبرین اولور اولور اولور اولور اولور اولور
 نذوف در یا موهندن اولور که نوح بیغما صبر علیه السلام انک ملاطی اولور
 بیت ایل دلار سلفنا بنیاد صفت بر کند چون ترانوست کشتیان اولور
 تم نور شریف علی بنکما کشف الذی یخالد اولور اولور بلند مرتبه ایدیه
 کمالی ایلر که ظلمانی دفع اندیه یا حوض ظلمانی ایدیه یعنی رفع ایلن کمال
 ایلر دیکه اولور بنکماله و کماله اولورن با سبب ایچون اولور کف در صنت
 جمیع خصاله صلوات علیه و آله اولور کمال اولور اولور اولور جمیع خون لری
 اصلا ایدیه بر قسیم خلوق ایدیه نتمه کج حقه حقه ایلر کفنده بوند
 اولور یعنی اولور ختم صلوات کتور اولور اولور اولور اولور اولور
 خصاله جمیع خصلت در صلوات امر حاضر جمیع ذکر حاضر در صلی علیه و آله
 در حضرت لفظ که یوقاری ده کجش در انک معنایه قوی بود و یوقاری از سندان
 کتور ایدیه روزگار بریشان روزگار بود یعنی معنی معاصی صرف ایلن
 کتور کماله لردن بر بریشان لفظ روزگار لفظه مضای اولورن ایدیه
 اولور وقت معنایه روزگار بریشان در دیکه اولور دست انابت جمیع صفت
 دن رجوع و توب ایلر که الهی با نینداجت قبول اولور امید ایلر کمال
 حق جل و علا عالی و جلیل الکریم در که همه بر وارد یوقار و طوطی معنی نیاز
 و قرضه الهی قالد و ویت اندیه کتور ایدیه توب ایلر ایدیه تقای در ویت
 نظر کند عالی الله ایدیه نظر ایلر یعنی انک توب سنی اکر قبول ایدیه
 بازش بخوان اولور ایدیه کتور اوقوبه یعنی داخل ایلر با اعراف
 کند حقه تقای حضرت کسیر و اعراف ایلر یعنی قبول ایدیه بازش بضرع
 وزار باخوان کتور اولور ننده قرضه و زار ایلر اوقوبه معنی دعا

در این روز حضرت شیخ رحمة الله علیه
 بعد از نماز قنصله به شروع ایدیه در حضرت حدیث شریفه وارور
 آرسور که اینست قنصله تله سورندن و غیر موجودات دنی موجودات
 ما بقوه کسوف و رحمت عالمیان دنی عالمه کفند یعنی اول کسوف
 عالمه رحمت سبب اوله دنیا و ارسنا که رحمت عالمیان و صفت
 آدمیان دنی ایدی که کسوف سندن و تتمه دور زمانه دنی دور زمانه
 نبوت ایل قام اولمشدن بودهم دنی معنا جائز در روزمانه
 نبوت ایل قام ایدیه دن معنایه اقره کوره نتمه مصدر بمعنی مفعول
 معنایه نایم کوره مصدر بمعنی فاعل درین مصطفی بود و صاف ایل
 و بوالقالب ایل معروف اولن مرتضی در خلیفه اشکوه و استقامت الایم
 صلوات علیهم اجمعین اولن روز ایل اولسون الاقم ارزقنا شفا ختمه یوم الصیام
 شفیق مطایع نبی کریم شفیق قیامت کوی ختم شفاست ایدیه در مطایع
 اطاعت اولمشدن یعنی خلوق که طبع اولورن نبوت نبی قبول اثنی عشر
 نبوت معنایه حضرت تدن خلق طبر کتوبی در معنی بیغما صبر در باحور
 معنایه بویل اوله جمیع خلق دن رفیع در کرم ایدیه در رفیع جسم و سیم
 قسم کوزله بوزلو معنایه در قیامت دن اعتبار اوله بوی اولور
 خلوق اولور سندن علی جمیع ایدیه معنایه در قسم دن اعتبار اولور
 اولور نتمه جسم اکر بوموش در صلی الله علیه و سلم ایدیه
 العتمه علی ما بها جسم بوند عظیم القدر معنایه در زیر البیان
 جمیع ربیب جسم یعنی ایدیه کوده نو و سونو فر نو دکل ایدیه کولر
 بوزلو در سیم نبوت مهرب ایلن شفا نمش در معنی مبارک نظر بوند
 کلک بجهده سیم مقدارین وار اولور نور دن بر مهر و آرایه ایدیه که انک

ایله بارش ده اون شین قیسیاب دینا د اسم متصل اولر مضارع البسه واقع اولر
دلش و حالش و کومیش کبی معقول واقع اولور قیاب فعلک آخره لاجا اولر
دیدندش و شیدندش و گفتنش و دیدنش کبی ادوات وروابطا یا متصل
اولا تا شین مفسر کلمه دن درخورش و روش و بخش کبی حق سینه و قنایه ایچی
نوبت کوبدیا که عایه الله ملائیکه خطاب ایروب ایروب یعنی اوجنی نوبت
ده ده کبی قبول ایروب یا ملائیکتی این بن ملایم قد استجبت من عند تحقیق
سنا علی مدد اولندیم یعنی کرمه لایق کوردم که بن در کجا کلمه ایله دکلمه کون
شروم کوردم بیت محالست اگر سر بر من درنم که باز آیدت دست حاجت
تمای و بسله رت غیریه حال کوه اولنده ارجوه یعنی اولونده
نک بندن غیر برین یوقدرکه انک مراد نیا حاصل ایله قیاسی غیره له
چونکه بویلدر حقیقه من آئی بر مقدم دعوتش را اجابت کردم لطیفین
انک دعاسی قبول ایلیم و حاجتش را بر آوردم دعای انک حاجتی یوقار
کوردیم یعنی حاصل ایلیم که از برین دعای او را کینه زنی اولر کلمه کاد
بندن کرمه دعاسی و زاری قبول لغندن عجب شرم دارم شرم نلودیم یعنی
هنگام کوردم که انک دعاسی قبول ایلیور در کجا جور شروم کوردم
کرم بیان لطف خدا و زکار الله تعالی که لطف و کرمی کور کور بندن کوردم
اوشر سار بندن کناه ایلمش در اولر انتم سار در یعنی بندن کف
کننا هنی عفو اولروب کرمندن مرادنی حاصل ایروب بیت محالست
ازین حدت هرگز نیست که محروم کوردم در آورده دست حضرت شیخ
رحمه الله علیه یوقاریده الله تعالی به لایق طاعت اعلی و ذاتک
صغیری بیکم هر کلمه قادر کلمه عاکف ذکمه جلالتش اولر اولر
جلالی کعبه کرم معتنک لری یعنی بران انک طاعتندن فای اولر
بتقصیر عبادت معترفند بویلر دیو عبادت لرند و مقصودن از عترتی

ایرو

کوردیم معنی حاجت بر آورده
ایروب قبول ایلیم
بندن کرمه دعاسی
کرم بیان لطف خدا
اوشر سار بندن کناه
کننا هنی عفو اولروب
ازین حدت هرگز نیست
رحمه الله علیه یوقاریده
صغیری بیکم هر کلمه
جلالی کعبه کرم معتنک
بتقصیر عبادت معترفند

ایرو لرور که ماعیدنا اولر عبادتک که بز مسکا عبادتک حق معیاض
اعتداده کلمه و اولصفه نایه ایله عبادتک اولر اولر کلمه ایله عبادتک
لری یعنی انک ایله عبادتک ماعیدنا اولر عبادتک که بز مسکا عبادتک
منسوب حیره منسوب لرور یعنی مختصر اولور بویلدر دیو مقصود
لری اعتداف ایروب که ماعیدنا اولر عبادتک که بز مسکا عبادتک اولر
معرفت ایلمستی بیلدر یعنی کلمه ایله ایله کلمه بیت بس عتره کج و وصل
کافهم باسرحان حیرت آرد شمر اعتصام الورن بمخزنک عجز الو
صفون عن صفتک تب علینا فاننا بشیر ماعیدنا ماعیدنا ماعیدنا
کرمی و صغیر اوزن بیلدر حضرت شیخ رحمه الله علیه ایروب کرم
اولر کلمه و صغیر بیلدر روان ایله بیلدر از ایله تا چه کوبد باز
بی دل اولر کلمه شمس کلمه کسیر و نه در یعنی شراب عشق
ایلمستی و بی عقل اولر کج حقیقی حضرت بنده کلمه قادر
عاشقان کشتگان معشوقه و قند عاتق معشوقه کلمه شمس در بقایه
کشتگان او از بیلدر شمس او از یوقاریده کلمه حضرت شیخ طاب
شاه یوندر ایله اشاره ایروب که انک ذاتندن هر کرم بر وجه اجبر
میسر کلمه بیت ذریه ایله خاتمه بر مرغ و چه نه در بیل و صغیر
رکبه دست فتم هر یک از صاحب دلاعه صاحب دلتون یعنی اولر ایدن
حضرت شیخ کندیمی اولر اهلالتدیر سر کج مراقبه باشنی مراقبه
بقا سه زورده بود اشته التتم ایروب یعنی مراقبه و ارشاد ایروب
ذکیم مشا یتکل عادی در و در کج مکاشفه متعرفه شده در مکاشفه
بجزده مستغوا اولر ایروب یعنی جانانه از انک ایله عبادتک
ایروب آنکاه که از ان حالت باز آمد اولر وقتک اولر صاحب دل اولر

عبر زینت معشوقه
منسوب بیلدر
بی دل موعده
ایله عتره
معشوقه اولر
ازین عجب
صیبه یوندر
مراقبه اولر
خطابه کلمه
فایان لرور
علاقه معشوقه
باز یوندر

+

شیخ اول خانه کبر و کله یعنی خانه اوله حالت کتبی یکی ارضی به اندک
اصی بندن بر سب بطریق است که گفت لطیف طریقی ایا اول صاحب
دله ایته دی ازین بوشتا که نو بودی بو بوشتا نه آسن اوله که یعنی
ابو سیرانه و کلک بوشتا نه مارا چ تخمه کرامت آوردی بر نه کرامت
تخمه سنی کنورده که گفت صاحب دل اوله کس جواب و بر و یارینه
بکاره داشتیم خاطر مدد طو از نام یعنی خاطر مدد ایله که چون در جهت
کلی برسم که چون کلک اجنه ای برشم یعنی عالم مشاهد به بدتخه دایمی
پرکنم اول کله بدو ام پر ایلم یعنی کلشن قدس ده آورد که اسرارده
بر مقدار فی عقلمه طوغ هیکه اصی بر اصی بر ارضان ابرجی اکلوه
انله خبر و بریم چون بر سیدم چون کلک اجنه ای برشم یعنی جناب
قدس و وصوله بولم بور کلک چناه صحت کرد کلک را کجی سنی ایلم
صحت ایله کج یعنی عقلی نایل آتدی که دایم از دست برقت بختینه
دایم المهدن کتدی که کندوقی بلز اولم قائده قالده که انده بوند
برضه کنورم حضرت شیخ نورانه قرده بوند ایلم افتار بر ایله کله
زونی درین لم بزق لم بصرف قطه ای صرحه سحره خفا زبوانه بیامور
ای صحره خوشی پروانه دن او کرن کانه سوخته را جان شد و آرزو نامه
زیرا اوله با عشق باقی کتدی او از کله یعنی جمله اوله بدست
مشکل شیخ نه در حوصله داشت ماست اعلان کتدی بدین فکر خفا انسان
کرد و هو کز انده بر صد اقا هو اولدی بدست کمال عاشق پروانه کرد
که هیچ ازوفضا پروانه داره مش حضرت شیخ رفعت الله علیه پروانه
صدا و عاشق مرغ سحر عشق الکمان دنی فی بهره اولن که ای عشق ایله
بیت آتش آن نیست که بر شعل او خنده شیخ آتش آنست که درین پروانه

اشک طبع صانع اوله
دایمی دعوتان باهده
هر چه ازین صحنه اخلاق پدید
بوی گلزار نظیر نادان
بیرشته فصل باقی خود در
میسوز امر خنده او خندان
خانه نو تکمان تو نور نادان
هر چه بنده اولن اولدی
ملکشی ده اولن خرابی
خبرشده زاهد
خانه که ای سرک خرابی
صحب اولن باهده
بگردد

زنده ابن محمد عیان و طلبش 2 خبر اند بودی اوله که ای طغیان
خبر سزله در قرده قالده که انله کجی عشقه و صون بولمش اولم کجا که
خبرشده صحره با دنیا عدل بر اوله کجا که خبر اولدی یعنی واصل اولدی
اوله کجا که دن کبر و صبر کله بدی فقهه قالده که دعوا ایله من عرفنا الله
کلا سانه فقهه اب برتر از زمان و قیاس و مکان و وجه (اصحاب و فغان
دنی مکان و وجهن بوجه رکن اولن یعنی ذات پاکه بونله اهل معلوم
اولین زوجه کتدی اند شیدم و خوا اندام دنی حرفه دن که ایتمش
کرد که انله بعضی سن آتدی که بعضی سنی از وقت عشق یعنی بوندن
دنی برتر اولن خدا مجلس تمام کشت و با فرسید عمر فلس تمام اولدی
یعنی مجلس همه با خود کتاب تمام اولدی و عرقه ای بر شید بر
عادت سارا اول کتاب انده دنیا به تمام ایله راهی خانه در اول
وصف تو مانده ایم بر این مجلس سنه اول و وصفه خالشن قرده
قالده که ای خرابیته ای بر شید همه خادرو اولدی که عمل با شاه
اسلام خلد الله ملک ذکر عمل سعید سعید کوه کله ذکر بی
که در افواص حلام افتاده است که اوله که اغز زنده بخش در
یعنی بشرفی بر شید که خلقا خالک معلوم اولوب انده روح ایله
وحیت سخنش که در سبط زمین رفقه دنی اوله سعید است
سوز کده صدای سیم که پروانه کتدی در یعنی انله سوز بر شید
اقا اولمدر و مقصد الحیب حدیثش دنی اوله سعید شکر
مشته بکتر زین و لطیف سوزی که هیچی شکر بخورد که خلقا شکر
کتبی بر بر یعنی تمام حظ ابا او مقرر در رفقه عشق است دنی اول
سعیدش منشا تنگ رقصه یعنی انله سوز در بر با عشق کاخند
که چون کاخ در زمین بر بر که خلقا انور کاخند کجی ایله در یعنی زیاده

عقل او اولی بر عقل کلک
مغز سوزده باختر بر بیابان
وزق اولور
رفعت است تقدیر در
سخنشده این صحره نظیر ایله
منشا عشق معلوم آتدی

التفتت واعتبار را در هر مکان فضل و بلاغت حکما بلاغت او همان توانا نکرد
 سعادتش بود یعنی آنکه فضل و بلاغت حکما او زین نسبت ابدا که او کم یعنی
 سوزن خنیا او را نسبت به بوی معجون و مزون در حق سوزنیش بود چه در مطبوع
 و شهر او و کما فی فضلند و بلاغتند او تربیت دکلمه دیو توابع ایدر
 لیکن طرافت ایدر کند و فضل و بلاغتش بود طریقه ای را از ایدر بلکه از او
 چنان بلاغتها که هر صاحبی یعنی با دست سج و قطب دیده و زمانه او در زبان دلیرو
 سکت قطبی یعنی زمانه او اول خلق استبدید تمام مقام سمانه سلیمان را بر مقام
 قائم بود پس و ناصر اهل عا نة در حق اهل ایمان که ناصر است همیشه معظ او
 باشد و آنرا که نظم او را در کتابک لغته در کما در معنی اشرف و اهل دیگر
 جمله ملک معنایه نظر از آن دیدک نظر بر معنی دین توین بود که سعادت بن دیک
 بود و صفای او موصوف او را با شاه رنگی و غایب هر قدر او با بود که در نظر آنکه
 در آرض الله تعالی نفس ساینده در اول الکفر برنده معنی خلوق حفظ ایدر
 در سینه ارض عنده این بنم رحمانه با دست عدل را خنی او را و راضی
 در حق آنی کند و کند در راضی ایدر اشام و ادا کن ایام عین عنایت نظر
 کردست او را با شاه موقتاً به عنایت کوزین ایدر توانا ایدر بلکم
 هذا و ندجهان توین متعلق در کسین بلیغ فرموده در حق زیاده و عین
 بیو شدر و اودات صاف و غوده در حق کبیر ارادش و حقیقت کویسته ندر
 لاجرم اول اهل عدل شک سزگافه انا م خلقه جمیع سنی از خواص عوام
 خا صله در و عوام برین محبت او اول سعادت کن محبت کرا نیده اند
 میل تشکر در کمال الناس علی دین ملکهم زیرا خلوق با شاه که سرتج یعنی
 اوزره در زاکم که ترا برین کسین نظرت اول وقت دن بر و
 که سرتج بنی مکتبین اوزریت نظر که وارور معنی من با که نظر و التفتت
 ایدر انا م از آفتاب است بهر سرتج بنم از سرتج معنی تالیفات مع

آفتاب

کرد و در هر کجا که در نظر
 کما فی فضل و بلاغت حکما
 سعادتش بود یعنی آنکه فضل
 سوزن خنیا او را نسبت به بوی
 و شهر او و کما فی فضلند
 لیکن طرافت ایدر کند و فضل
 چنان بلاغتها که هر صاحبی
 سکت قطبی یعنی زمانه او اول
 قائم بود پس و ناصر اهل عا
 باشد و آنرا که نظم او را در
 جمله ملک معنایه نظر از آن
 بود و صفای او موصوف او را
 در آرض الله تعالی نفس ساینده
 در سینه ارض عنده این بنم
 در حق آنی کند و کند در راضی
 کردست او را با شاه موقتاً
 هذا و ندجهان توین متعلق
 بیو شدر و اودات صاف و غوده
 لاجرم اول اهل عدل شک سزگافه
 خا صله در و عوام برین محبت
 میل تشکر در کمال الناس علی
 اوزره در زاکم که ترا برین
 که سرتج بنی مکتبین اوزریت
 ایدر انا م از آفتاب است بهر

آفتاب در شهر او که در هر کجا که در نظر
 و کما فی فضل و بلاغت حکما
 سعادتش بود یعنی آنکه فضل
 سوزن خنیا او را نسبت به بوی
 و شهر او و کما فی فضلند
 لیکن طرافت ایدر کند و فضل
 چنان بلاغتها که هر صاحبی
 سکت قطبی یعنی زمانه او اول
 قائم بود پس و ناصر اهل عا
 باشد و آنرا که نظم او را در
 جمله ملک معنایه نظر از آن
 بود و صفای او موصوف او را
 در آرض الله تعالی نفس ساینده
 در سینه ارض عنده این بنم
 در حق آنی کند و کند در راضی
 کردست او را با شاه موقتاً
 هذا و ندجهان توین متعلق
 بیو شدر و اودات صاف و غوده
 لاجرم اول اهل عدل شک سزگافه
 خا صله در و عوام برین محبت
 میل تشکر در کمال الناس علی
 اوزره در زاکم که ترا برین
 که سرتج بنی مکتبین اوزریت
 ایدر انا م از آفتاب است بهر

آفتاب در شهر او که در هر کجا که در نظر
 و کما فی فضل و بلاغت حکما
 سعادتش بود یعنی آنکه فضل
 سوزن خنیا او را نسبت به بوی
 و شهر او و کما فی فضلند
 لیکن طرافت ایدر کند و فضل
 چنان بلاغتها که هر صاحبی
 سکت قطبی یعنی زمانه او اول
 قائم بود پس و ناصر اهل عا
 باشد و آنرا که نظم او را در
 جمله ملک معنایه نظر از آن
 بود و صفای او موصوف او را
 در آرض الله تعالی نفس ساینده
 در سینه ارض عنده این بنم
 در حق آنی کند و کند در راضی
 کردست او را با شاه موقتاً
 هذا و ندجهان توین متعلق
 بیو شدر و اودات صاف و غوده
 لاجرم اول اهل عدل شک سزگافه
 خا صله در و عوام برین محبت
 میل تشکر در کمال الناس علی
 اوزره در زاکم که ترا برین
 که سرتج بنی مکتبین اوزریت
 ایدر انا م از آفتاب است بهر

در اقصای زمین بود که مرتبه سنی و در شرح اعدایه و شمانه در حق قصر ابله اندک و شکر و کلام
بعضی از بزرگان سرب عبا تنی فی القرآن من اياته نشونده حقیقی و قرآن
عظیم ده او خودتین انک آیت لرندن یعنی قرآن عظیم ده اولن آیت رفیقین
دکتر آیت امین بی جمیع امن بلده امین ایل انک شهرن و برادران و سایرین
واظف و له دق انک و لدین ایلر مژگور دن و سایر ضرر دن خط ایلر
لقد سعد الدنيا به دم سعده الله حقیقی تحقیق دنیا لطیف و کویک اولرین ا
اولن ابو بکر سبی ایل یعنی انک حد لعلم ایا حال خلا اسوده و ادمت
اولدیر انک سفا دق و ایم احوون سعده بوده سعده در این عدا
ولدینک اسمنه ایا طبیق وارد و اینه العویا باوینده النصر دق الحضره
نصره اسحق سرب ایلر اقی دشمن سرب لوزینه قوی و منصور ایلر که انک
قتله ایست صومق اولر ابو بکر کبی شفا غا بولور برضا اغای بود ایا احو
اول ابو بکر اولر اولر اولر اولر اولر اولر اولر اولر اولر اولر
و حق زینا نندو گوید و کی لطافتی بخود ابو بکر کن در یعنی پادشاه الو
دو و بی کبی اولادی دق ایلر بود در خطه ندای کمن در اقامت عزت حضرت
شیخ زهد الکعبه خطاب طریق ایلر بزمین کمن غایت اقامت لرند
چاره و زکار بکدم در سنی برضا نا اکف کلام ایلدم چون رفت از سنک
مرکبا که دیم طرزه کدم شرک عارفان لرند کورم چان در جم افاده
چون سوزن کج چان بر بر بر ایچینه دشمن یعنی چان خلقی قرض مورش
دکی صاحبی کبی زیاده خوف دن هم آدمی ناده بود ند لیکن شیر اوزره
کلان شرک حاکم کله هده دو کل آدم و غای ایلر لیکن جو که کان چون
خواب و نیز جنگ کان ایچیلر کنه بچر بکن کنده قورده کبی ایلر کچان
ایلر کان عسکر نشا اشر ایلر چون ناز آدم کشفه کورده دیم حضرت
شیخ ایلر و سب دن چون کتیر و کدم اقلیمی معین شیراز ایستود کورم

یعنی هر که ایدر سنان بولورین کار در و سن مستعد بر آرمه و پیرو
در وینک ایشنی بولورین تور یعنی مراغه حاصل ایلر که تراشیرن
باشد فیله اسکا دق ایشی لر اولور یعنی اسکا دق ایچینه لازم اولور
غیرت کس لر دق سنک مقصود که حاصل ایلر در کج و در ازل
بودند ایکی فرداشن وار ایلر لر سبکی خدمت سلطان کردی بر سبی
سلطان خدمتی ایلر دق و دیگرک معی بازوان خودی بر سبی
دق بازولر سبی ایلر نانا بر ایلر یعنی کس ایلر کفاف حاصل ایلر
بارن بکره ان تو انگر در گوش را کفت اولر فنی بر ازل در ویش بر ازل
ایتین چرا خدمت سلطان تمکینی بنیچون سلطان خدمت احرمن ناز
مشقت کار کردن تاریخ بر لوه مشقتند بر سبی خلاص بولان کفت
در ویش بر ازل فنی بر ازل که ایتین تو چار کار کنی سن بیکی کسب
اقرس ناز خدمت خدمت تا کنده کبی بر لوه ک خدمت فرشته
خلاص باه خلاص بولورن که حکم کفت الله عا فلما بعث لور نان خودنا
فوشش کشی کندونایه نیک دق اوتور معنی قنعا سزا ایلر
حضور ایلر و تو خرم به بیک در کمر و شمشیر زین بستن و خدمت
استادانک التون قوشوا دق التون قلیم بخلص دن یعنی با ایلر
خدمتی ایلر التون قوشوا قوشوب دق التون قلیم بخلص
خدمت ایلر ایا اوزره لور مقدر شهر بدست احکامت کورن
غیر ان ایلر قرضش الجوی غمیر ایلر بکدر به از دست بر سبش
امیر امیر و کنده الفی سین اوزره قوشور لور مقدر قلم عکر افکار
درین صرف شد اغراب لور عمو زده صرف و قرض اولرین تا به صوم سین
و چه بونخ شمشا بایز نازیم دق قیشن نازیم یعنی کلاه عکر افکار
ایر دی ایچکم خیره بنای باران معشره و طومر قرنا بنان ایلر

بدانش در غم و روی اگر ز رخ و مال علم و فضل از زیاده اولیاد زانگاه
 شنگ روزی شریفی ابله نادان فخر که گشته اولیاد ایدر یک
 بویلد کل بنا دانا نچندان رفیق رسد اما نادانان را الله تعالی عقیق
 انجلیس و افر زرقه ایرش در بر و مرتبه ده غنا و بر که دان
 اندران خیران بماند که اولیاد اقل الله خیران و غنی قوال اولیاد
 خفی اولیاد سبب و حکمت نه ایدر یک روشن وظا و سزا و سزا
 بخت و دولت بکار دایه نیست دولت و سعادت کار دانا اولیاد
 لغو ابله دکلمر جز بتا بیدار همای نیست بلکه علمان منسوب او
 لنگ یعنی حوت تا یله ننگ عوین و متوفیقندن خیران ابله دکلمر
 زیرا افتد است در جهان بر بارها زده چو واقع اولیاد
 تمیز از چند و خاقل حواله ادراک سز جاهل تمام قدر زانو در دست
 و ما قلم خوار روی اعتبار کیمیا که مقصد مرده و سنج کیمیا
 معنی کیمیا طلب ایدر بی غش و سنج ابله اولیاد که بوقدر بلا غش
 چکر از زنده گزنده ابله اندر ضرب یافته کنج ابله زشت سز و بار
 ده سنج بولش و حضور و سرورده اولیاد بیت جام می و خون دل
 و سنج بکسی چارند و ادایه قیمت اوضاع چنین باشه
 بچی را از ملوک پادشاهان بر سر کنسریه ختی بختلو چار چنگ
 آورده بودند که شمش ایدر بله خلوت پادشاه دایه که در خلوت
 حتی با وی جمع اید که مست لک حالنده اولیاد دختر ابله جمع کل
 یعنی جای ابله دختر همانست کرد دختر منع ایدر یعنی با چاه
 قابل اولیاد ملوک ختم شد پادشاه دختر که بوفلندن ختم
 یعنی غضب ایدر و سرور و اولیاد دختر بی با هی بخت
 مست لک حالنده بر با همه بختلید که لب زینش که اولیاد سیاه

اوست طود این از برده و بیسی گذر شد بود بوریندک تمامند بکن
 ایدر و ز سرخ و اولیاد سیاهک الت طود این بکرسان فرمود
 اشهر قش ایدر بیکانه صیقل جود و اولیاد سیاه بهشت و صحر
 ایدر که صخره جنت که صخره یعنی که حضرت سلیمان لک سلطن
 حاتینج جیل ایدر بر بار بیک لنگه ایدر ایدر که عددن زیاده
 قبیح ایدر از طلعتش بر میدی لوله قبیح ایدر اولیاد سیاه طلعت
 نوز ایدر ایدر و عین القطر دینی بقدر قطران چشم سی از
 بغش بکند ایدر ایدر که چون قولتو خندن قور ایدر یعنی
 اولیاد سیاهک بغل عین القطر در مدار قور ایدر بیت
 نکوی تا قیامت زشت روی سن دیدن که قیامت کین زشت
 روی لک و اندام سز و بد و خست بر یوسف نکوی اولیاد
 اوزره صتم و تمام اولیاد در معنی یوسف اوزره کوز لک و موزون
 لوق ختم اولیاد در معنی یوسف خوب و اندک زشت قیامت دکن
 کلز دیکه ایدر که گرانه کور دیکه بیت شخصی نه چنان که بر نظر
 انجلیس قبیح صورت او بر شخصی دکل ایدر که زشتی او حیرتوان
 داد که اندک زشت کلندن ممکن اولیاد یعنی ممکن دکلمر زینر ایدر
 نهایت یوسف ایدر و انکم بغلش نمودن با ت و اندک هکر از لک
 بر قولتوین و ایدر که نمودن با ت اندک قبیح رایج شدن زینر لک
 لک قولتوین غایت ایدر در قور مدار بافتاب مدار میرا
 افتادند اولیاد جیف کبی معنی اولیاد سیاهک بنی بود که اولیاد آیدر
 جیف نیم قبیح قور سه ایدر قبیح قور ایدر سیاه را دانا قدر
 اتها سیاهک زنده نفس طالب بود نفس جماع طالب ایدر
 و شهوت غالب و ارزو میل غالب ایدر مریض بجنبید او کثیر

سیاه بود که بجای حرکت ایلدین و کولک کلدرین و مهرش برداشت و اول
 کتیز کلک مهریه فالدره کی یعنی بکار تینی از ایلدین با ایلدین جان علی
 الصبح ملک کتیز که را جست پادشاه کتیز که استون و نیاقت
 دینی بولدرین ماها را گفتند حکایتی ایلدین خشم گرفت پادشاه
 خشم طورتین یعنی غضب ایلدین و بیومود دینی بیوردین کاییه
 و کتیز که را تار سیاه ایلدین کلک دست و با این استوار بندین
 النی و ریاضی حکم بنیاد و از نام جوسه بقدر خنده در اندازند
 برین اوزره اولن قصر که طاعت قلعه نیک خندند انزل کتیز اوزره
 نیک محضر ابو ضوی و وزیر درون برین چونکه بوظیفی کوردی روی
 شفاعت بر زمین نه داشتند یوزره یوزره خود کی یعنی
 شفاعت ایلدین و گفت دینی ایلدین سیاه بیچاره را درین خطایی
 نیست بیچاره سیاه بود مخصوصه اصلاح خطا سی بود که
 سایریندگان بلکه سایریند هر بخشش و انعام خداوندین خداوند
 منسوب اولن بخشش و انعام معنادند معنادند یعنی فادرا
 ادغش نردر گفت پادشاه و وزیر ایلدین اگر در حق و ضم او شیعی
 تا خیر کردی اگر سیاه اولن جاریه نیک حشا گفته یعنی اگر جماع
 اغمه بر کتیز تا خیر ایلدین چه شدین نه اولور ایلدین گفت وزیر
 پادشاه ایلدین این خداوند این پادشاه شنیده که گفته اند گفتش
 سن که عاقل را پیش لردر **قطعه** تشنه و سوخته در چشم حیوان
 جورید باغش صومسز یعنی زیاده حرارت لولک چون که اصلاح
 چشمه ایلدین نومیدار که از ایلدین مان اندر شمشیر نخل ایلدین کوزن
 قیلده خون و هدرایده بلور کرسه در خانه تا با بر خون نعمت ایلدین
 خایا و تنها خانه آج محمد عقل باور کنند که در حضان اندر شمشیر

اشفاق ایلدین که اولن محرد رضا نردن فکر ایلدین و طعام غیر یعنی استیعام
 ملک را این لطیف خوش آمد پادشاه بود لطیف خوش کلدرین و گفت
 دینی ایلدین سیاه را بقوت خودم کما بقتلدم اما کتیز که حکمت اما کتیز که
 هم سیاه گفت که نیم خورده او هو اورا شد بد کتیز که ارتقی سینه ایلدین
قطعه حرکت از ایلدین پسند حرکت از او دو تنگ قبول ایلدین کرد
 جای ناپسندیده که اولن کتیز که نامعقول و استعد کلک بر کیده نشند
 دل نخواهد اب زلال صومسز که کولک شیرین و لذت صومسز نیم
 خورده که آن کندیره حال بود که اولن صومسز خوشی از کتیز که اولن
 ازین صومسز یکم اندن صومسز او بد دست سلطان دگر کی پسند
 سلطان که النی کتیز و قنده کور چون بکس کتیز در افتاد شرح چونکه
 شرح صومسز نخته دو شدین یعنی سلطان حرکت از او از نخی اند
 المیز را سلطان نکره دین سایر کتیز که دانه بکزر کتیز نشند دین
 کتیز بخواد آب زلال تشنه کتیز که فیان لذت و شیرین اطلب
 ایلدین یعنی طلب نکره کوزره بکدرت بر دکان سلج حال بود که اولن کوزره
 طوعا فی بکدرت از کتیز که اولن یعنی ایلدین صومسز بخش اول
حکایت مکندر روی را بر رسیدند مکندر روی به سوآن ایلدین
 بویل دیو که دیار مشرق و مغرب بچه کتیزی که مشرق و مغرب
 دیار یعنی در جهل طوند که و جلا علی بیع مستخر ایلدین که ملوک پیشین
 خرابین و نکره لشکر که سندن او که کلان پادشاه لکره خرابین لکره
 و لشکره پیشین ازین بود بودند یعنی سندن زیاده ایلدین و خراب
 و لکره پیشین فتی میتر شد بوجملین بر فتی میتر اولدین گفت
 مکندر سوآن ایلدین ایلدین معون خدا بی نهایت خایا ایلدین خون
 و غنای بی ایلدین مملکت را آکر فتم هر مملکتی که طوتم یعنی مستر ایلدین

ایلم رعیتش را نیازدم انک رعیتی را بخدم و نام پادشاهان پند
 که که تا می جزو بیگانه بودم ایلم دن خیر بر ایلم انتم یعنی ایلم ایلم
 یاد ایلم بیت بزرگش نخواهند اهل خود اهل عقل و له کینه برتره و کینه
 نوار و موزله و مقبول طوثر که نام بزرگان بر شقی بر که اولور که تا منی
 قباحت ایلم ایلمه یعنی تا معقول لو ایلم یاد ادره قطع این هجعت
 چون می بگذرد بود کما سی صبیح و لاشی در چون که بخر و غایه اولور این
 دن مراد مصراع نائید غفلت و خطا اولور تحت و تحت واسره
 نئی و کسیر و دار تحت و تحت و اسوه نئی یعنی حکم و حکومت و کسیر
 یعنی مطراق و وطنظ و معان و بورج بونک استه یا بود غفلت
 اولور یعنی نام نیک رفتگان ضایع مکن کمتر حدی اولور که کربا یو
 اد نه ضایع ایلم بلکه ایلم که تا منی ایلم یاد ایلم تا تا نام نیکست
 پایدار تا که سنگ ایلم که دنیا ده پایدار و باقی قلا که خیل در منی
 سنگ نامک ایلم یاد ادره لر بیت نام نیکو کریم نذرادی بکرو
 مانند سر این نذران **باب دوم در ظاهر و درویشان حکایت**
 یک از و نیکو بزرگان پارسی را گفت اولور لون بر به عالم ایتدین
 که چه کوید در حق فلان عاید که فلان عاید که حقه نه دیگر که دیگران
 در حق او کخیر بزرگ حقه مطعه غنه ایلم سفند اکثر اند سوز
 ایتش لر در گفت لوان پارسی ایتدین بجز هیش عیب غیبم انک
 ظاهر او زره عیب کورم و در با هیش غیب غی داغ و انک باطنند
 غیب بلزم **قطعه** حکم را هم پارسی بیغ هو کیم پارسی جا کیم ایلم کورم
 معنی ظاهر صایح اولور پارسی دان و نیک مرد اکثر ای صایح سید اولور
 ظن ایلم تا معقول اعتقاد ایلم و رنده یکه در دانش چیست اکثر بلزم
 ایلم که انک طبعند زوار در حجاب درون خان چه کار حسیلم

او ایچند ز ارشی وار در **حکایت** درویشی ما دیدم بر درویشی کورم که
 سر بر استان کعبه زاده بود پیشی کعبه بشرفیک استان اوزره قوش
 و روی در زمین می مایید می نماید و یوزنه بر کور و اکثر لیرین
 می گفت حتی در ایردین با غفور یا رحیم این صاحب چه غفرت لیرین
 و این بی ره سره شرح ایردین الله تودا که کار ظلم و جاهل و چه آید سن
 بدورن کا ظلم و اولور دن نه غل کجور که ترا شاگرد مسکا لایه اولور
و کان الا ان ظنوما و هو قفم عزیز تو کورم که ندامت بجاعت اظهار
 ز راه غایت نظر راه تو بلکه سنگ لفظه اعتماد طوثرم غاصب نازکگاه
 تو کسند غاصب کفاه دن تو بی ایدر لعل افان از با دست استغفار اما
 غار غصابت دن استغفار ایدر تو کویا که حجاب دست اتغش برور
 عایدان جزای طاعت خواصند غاصب بد لر تقدیر طاعت جز استی
 استر و بار زکاتان بر با بضاخت و باز زکات استغش لر با کسینی
 مسترین بنده اما بن بنده احد آورده ام نه طاعت احد کتور ششم
 طاعت کتور ششم و بدر بوزره آمده نه بخاری و در کایم کوا اکتش
 شایع عمل ایلم شی رنه کلمه لم صنیه لنا ما انت اهل انکیم بر حق نره
 شول بنده تو کس انک لایه من اولور غفرت و رحمت دیکه غاصب بنده
 که سنگد این ره ایدر لر ولا فضل بنا ما نحن اهله و اللهم بریم حقه
 شول بنده تی که بزرگ لایه ز زبانه لایه اولور خطا و خصیان مردن
 او ترید خذاب و عقاب در اما سن لفظکن عفا ایدر و بر بنده
 جهلم دن افراد ایلم بیت کسینی و رحیم بخششی روی و سر استغفار
 اگر منی جهلانه ایلم سن اگر چه منی بفقلم سن بوزم و بیتم استان اوزره
 معنی هرگز سنگدن یوز جورم بیت چه در سل پیشین ما کمال استان شکست
 کج رویم بغر ما ازین جناب کجاست بنده رفو مان نباشد چه صفا در باغ

بنده نیکو فرماید او بگوشید تا در کلاه در هر سینه که بهور بریزانند او زنده
یعنی جمیع امر که در طبع و مشق در هر **حکایت** متولد می شود در هر سینه که بهور بریزانند او زنده
بهور **فصل** بر کعبه ای دیدم حضرت شیخ ابدر شمس شریف بنده بود
اوزره بر بالای کعبه ای گفت و می کرد بی خوشی که او را آید جان و دلده
جناب حق تو را دیدم ابدر ابدر و عمار را با خوش خوش با غلایه
مغولان قول بویست در سن توی که طایفه بنی ابراهیم بن یعزم
که بنی طایفه بنی ایل و اردکان و تبریز بکجا فرود آمد و بر فراغ مغولان
کش بکند دیدم لفظ را با عفو قلمی گناه اوزره جگت یعنی گناه چنانچه
ایل شایع و طایفه اندم یعزم زیرا اصلا طایفه بود بکلی جمیع
افعال خطا و گناه در آن سینه که ایل با عفو ایل **بیت** مکره کست
از کرم و این را تا امید از در رفت مستوران با ده بیست **حکایت**
عبد القادر کبیرا فرادیدند کیلا نوالو عبد القادر که در کور دیر قدس است
سره العزیز که در هر کعبه روی بر حصا نهاده می گفت که کعبه شریف
چونده یوزینه خورده طاش را یوزینه قوش ابدر ابدر از خداوند
ببخشای این افندی بوعاصی بنده شرح ایل و کتب توجیه خویش
اما اگر خدا بفرستد (بسم) که ایل است عقوبت ابدر بک در قیامت
تا بیند بر انگیزن باران نمانده بی کوز سز قویار تا در روی جانان
شرف سازشوم تا که سزنگ مقبول در ده یوزین فلان اولیم **فصل**
روی برنگان بجز مینگو یوزی و بجز و بی در لک اوزره قویب
ابدر هم هر سحر که با دمی آید هر سحر و قوی که بکلی مملو یعنی با
مغولان قوی بود (بسم) که فرزند خراموش است کنگ اریخ که فرزند
سبی بر نفس خراموش ایلخ هیبت از بنده با دمی آید هم بکلی
سکا بنده کفر با دمی که یعنی اداید برین است ازین جانب خراموش

حکایت از آن جانب نمی دانم چه حالت **حکایت** در دیه بخانه درین
در آمد بر او سخن بر صلیحی که در سن طایفه که اندک برین او بگوشید
که طلب کرد او را قدر طلب که خانه و ملاحی طلب ایلین چنین بنیافتند
برین بولیده زیرا اول بار زیاد فقیر ایلین داشتند شد اول و زد
داشتند و بخت خود را ایلین یا حوز یعنی بویله و سوراوان داشتند
کندیم بونقد بجم شد رفت معناسه زومور پار را خیر شد بگوشید
سز اولدی کلای که بان خفته بود بولیم که کنگ و اوزره بن یا کتشی ایلین
در حکم را در دزدان خست اول کلین و زور کنگ بولنه ایلین یعنی
بر تندی بخورم که در نگه اول کلین ای و اندک بخورم دهنده یا حوز یعنی
بویله اول که خورم اولیم بونقد بجم کرد شود معناسه اولور **فصل**
سز بنیم که مردان راه خرابی استختم که خدا بوند ارزی یعنی الله تعالی
خونک و دستزدی دل و دشمنان و انگزد رنگ و دستزد رنگ
که کلینی طار ایل بلی یعنی بر نشان خطر ایل بلی تراکی بیشتر شود برین مقام
بومقام بومفرقه سکا خفا و بیشتر اولور که با دوستان خفاست
و جلگ زیرا سزنگ و دستزد رنگ خفا و جلگ و اراده منصل ایلک
ایل حضورت ای بس موت از اهل صفایه در دوی چه در قفا اهل
صفایک مجتبی یعنی اولیا الهک دست یعنی یوزده نه وارده نمانده
علی السوره در زجان از بخت عیب کبر ایلین و کل که سزنگ اردکن
غیب طر زمره سینه ذم و بیست بیست سزنگ و سزنگ او کلکان
زیاده اولیم یعنی کنگ و تواضع ایلین **بیت** در بار جو کوسفند
سبیم مفایده انلسیم و علمم کوسفند کوسفند یعنی زیاده تواضع
ابدر در قفا بکلی که در هر خوار اما نفا ده ادم بکلی و برین خود
بکی در یعنی ذم ابدر بکلی هکلی فقد ابدر انا احوال است بویله کله

آمده موافق و قفا برابر بیت **مکعب** در آن پیش تو آورده و خود
 حکم که غیرین که عیبی سنگ فتنه کنوردی و صاحبان یعنی تو را این
 بی گمان عیب تو پیش در گران خواهد بود شبیه سز سنگ قیاسی
 خبر که فتنه الله کن در **در صرا** مانده روان ربابیم و نه از اهل انجان
 نمی چند از روزی که سیاحت اید و صوفی گردن بر قفا **بسم** متفق
 سیاحت بودند سیاحت ده متفق اولدی و شریک ریخ و صیت
 و ریخ و رحمت ده اورتقا اولدی یعنی حمد اندر یکریه جمیع حضور صد
 برین برین ظاهر و معاین اولدی خود که ما رفعت کنه حضرت شیخ
 ایدر دین که الله بولدی ایلم یعنی الله را ایلر سیاحت کبیر
 موافقت کنده ناما با موافقت ایلدی یعنی بار لغت قبول ایلدی
 کفتم ایتم از کرم و اخلاص بزرگان بدیعت اولور که کفتم
 و اخلاص جمیع سندن بدیع و بعد در که روی از مصاحت مسکینان
 بر تافتن که مسکینان کرم مصاحت سندن بوز صولک و فائده بیخ
 داشتکن و فائده دریغ طوفان کمن دریغ خویش زبیر این
 کند و آمده این قدر قوت و سرعت می شنایم بود قدر قوت
 و سرعت الطر که در خدمت مراد که هر روز بار بار خدمتده بار
 شایر باشم با در خدمت گزار بار اولم نه بار خاطر طریقی ایلم
شعر ان لم کن را کتب المواشی اگر من مرکب لره یعنی او بی عیب
 سبزه اید همچنان اولور مصاحتکنه لیا قوت اولدی نه لیا حاصل
 الفواشی سعی ایدر سینه غایتی که کرم کنوردیم یعنی خود فکر ایدیم
 یکی از آن سیاحت کفتم چون که بود قدر ابرام ادم اولور تادان
 برین ایتدی یعنی قبول انقدر کلین خدیر بیانی اندر بود بود
 ازین سخن کاشنیدین بوسوزدن آشتندگ دلتنگ عوار که کلیم

شعر

شد و بجهت غوتم که درین روزه زمر با کون کرده یعنی بوقصد
 وزدی بصورت صاحبان در احد بر زدکی صالحی تصور شده
 بزه کلدی و خود در ادبک صحبت ما منتظم کرد و کند و بیایم
 مصاحت و سنگنده منتظم و مختلط ایلدی **بیت** چه دانند مردم
 که در جامه کبیت ادم لرزه بیلور که جامه ده کیم در صلابه میدر
 بوضه فاسق میدر نویزده دانده در نامه چیست کما بیت
 بیلور که نامه ده نه وارد را خاک سلامت حاله درویش دانست
 اور سبب در نامه درویش لکه حالک سلامتی درک تمام خلق
 قلبه و صفای خاطر مالک لردر که آن فاضلوش نبیره نیا اول
 درجه جمیع و نامعقول طمانینه لر یعنی بود درویش کلدر لکه
 بر فضول که در بدیلر و بیارین قبولش کرد در و این صالحی
 دیو بار لغت قبول ایلدی **بیت** ظاهر طمان عازفان دلچسب
 عازف لکه ظاهر کما در معنی خلاصت ظاهر لرین حرقه کلک
 در این قدر پس که روی در خلقت الله بود قدر شیر یعنی خرقه
 ایل عارف اولدی لرین کجی در زیر انکه یوزین خلقده در
 بی الحقیقه باطن لرین معور اولور لانج کلدر زیر عارف باطن
 دلکله در بویست بطریق الاتها در خلقت اولدی **بیت** کل
 کوش و حوج حواصی پوش عمل صالح سعی ایل و دلجو سترن خون
 استرایس که تاج بر سرن و علم بر و ش پادشاه و صاحب
 دولت کرمی باشک اوزره تاج و او موندل اوزره علم تو یعنی
 تو مو و علم تو فتنه کنی عجم لکه عادتیه در علم اوزره و خود
 بوسوزن که کوره در علم بونده سخن معنایه کلدر تیغ مسکند
 که جامه لر به لر زاهدین در پلاس پوشی نیست زاهد لک

پاك سبكي كده دكلدر زاهد پاك باش ولس بوش عمل صالح ايليك
 ورا سز زاهدان واطلاق ي معني باطنك مهور ولسون ظاهره
 نيم اوور ضرر اتمر بوزنه مبالغه يوقدره كلد **شور** ترك دنبا و **شور**
 و هوس باطلا و زاهدان دنيايي و شهوت و ارزوي و هوا و
 ترك ايلك در بار يكي تركه جامه ولس ايخي لطيف و خرد جامه ايلك
 ترك ايلك دكلدر در كراغله مرد بايد بود زرده پادركه اوليكه
 بر خست سلاح جنگ چه سور گشت يعني قورق اوزره جنگ
 سلامي نفايزه زير انك ايليكه بچر بوسوز غشيل طريقي ايلك در باطلم
 محصل ايام روزن تا شب رفت بود يم بركون تمام ايشاد من
 كخش ايله تخنيك تمه بيه حصارين و اختام و قتي بر حصار دنده
 خفته امراض ايجون يا تخمش ايلك دروي توفيق سعادت سزاوار
 ابرقي رفيع بود ايشت بر رفيقك ابر يعني كتوردي كه ظاهره بچوم
 كه ظاهره كيدرم ديوار و خود بغير ميرفت حال بوعه اوز خود بغير
 كيدر ايدن **بيت** با سا باين كخر قدر بگررد با سا بچور كه اوز زنده
 خرقه ايلدين يعني صالح تركي حرقه كيدن جامه كعبه راجل هر كعبه
 اورشي كورلا شك چل ايلدين يعني بيشترين چند ايلك در نظر ايلدين
 اصلا اول اوزده صالح لر نهني بيشترين تركم كعبه اورشي حرقه ايلك
 چند ايلك در نظر دروشان غايب شد اول حرقه ايلك ايلك
 دروشك در نظر غايب و نابد ايلك ايلدين بيسر رفت بيسر
 اوزره حقدن و دروي بزرگ و اول حصار دن حوام و زكي
 قيمت شده ايلك اول حرقه ايلك در تاروشن شد روزوشن
 اولين دن آن تاريلك دل اول حرقه كويط بود زود صباقي راه نيم
 بود بواهر بواهر ايشت ايدن و رفيعان بيه كناه و كناه سز رفيعا

خفته

خفته او بوش ايدن لر با مدآ آن علي الصباغ همیشه را بقلم برونه
 دو خطي قلميه التديلر و بنديان كردند و زندان ايلدي لر معني زندان
 قوديلر عاقبت خلاص بولدي ازان تاريخ تركه صحبت لغيم اول
 زماندن برب صحبت ترفيق ايشك معني كنه ايلك نصاحبت اكله
 تركه ايشك و طريق عزالت ترفيق عزالت طر بوني طوتور و كمال السلام
 بيه الودعه زير رسالت و حضور وحدت ده در **قلم** جواز قوت
 نبي بيه نشي كرد چون بر قوم دن برب جاهلوا يعني ادرت سزاوار
 ايلدين تركه را منزلت فائده مهمل ايلك ادب سز بيلدين اول
 قومك نرا اولوسنه تركه بيه حرمت و خرس قانور ايلك قباصي
 بلكه ابر شور نوبت كه كاوي در علف ناره كويك كه بركه بيا علف زاده
 بيا لايحه كاوان در اوكول دو كوي صور و ناسزدر معني ايلك بيه ايلك
 صرا ابر شور كلف نارك صا صا كوي و كوي قور قبا برب ايلك
 بلكه سز منبر اولور كفت با سز و منت خدا ايلك خوت شيخ ايلك ايلدي دن
 بو حكايي اسبح انك فلكه ايلك حيز و جليل ايلك شكنت كه از قوايد
 درويان حرم فائده كدر و بيشك فائده نون حرم فائده ايلك
 اين و جدمم كره انك صا حستان و جداولم معني ايلك حقيقت
 سته اولدي انك اين حكايك كه كفتي اما و حكايك ايلك ايلك سنفيد
 كشم م تفيد و فائده مند اولم و ايشل ايلك ايلك نوزده حراين بخت
 بكار ايلك و كوي نره و بخت ايلك معني ايشت برب ايلك نرا سنفيد و بخت
 بر ادب سز برب ايلك و بخت ايلك حستان اين بوق عاقل ترك و كوي
 اجور و بربان اولور ايلك ايلك ايلك ايلك ايلك ايلك ايلك ايلك
 كتاب ايلك برب ايلك ايلك ايلك ايلك ايلك ايلك ايلك ايلك ايلك
 ان ناپاك صوا ايلك يا نود معن بول اول اول كتاب ناپاك صوا اولور بوق ندم

کند شود معنای او نور حکایت و اهدای آن با وفا بود بزاهد
 بر باد شاه مهران اولدین چون بر سفره بنشیند چون که سفره او زود
 او تودر بار و طعامه شروع ایله بیکمتر از آن خورد زاهد طعامی
 انزله از کتک بدین که ارادت او بود که ارادت ایدین یعنی بیچاره
 زاهد را بلا اندون قریب طویلی عیدین و چون بنماز رسیده و چون
 که نماز قائله فریبش از آن کرد انزله زیاده ایدین یعنی قریب که نماز
 او بود که عادت ایدین تا خلق حلاقت در حال او زیادت کند ایله
 مراد بی بولور ایلی اندون او تودر ایله ایله ای صانع که طغنی انک عقیده
 زیاده ایله بیست شرم نرسی بکعبه این اعراضه تودر فرم کعبه بیست
 این اعراضه لیکن ده تومیرین بیست شرمست زیرا بویو که کس کس
 شرکت تودر یعنی بویو بیست شرمست بقای حضرتش این شرمست
 دخی زیاده بجهه سبب اولدور چون تمام خورشید با زانم جو که اول
 زاهد کسیر و کند و خفا منه کلید سفره خواست تا تناول کند سفره
 طلب ایدین تا کاطها مندی بیست داشت صاحب فریست او زاهد
 صاحب فریست بر سر طودر ایدین یعنی وار ایدین گفت اولدور
 ما با ستم ایدین این بدین با با با در دعوت سلطان چیزین خوردین
 پادشاهک دعوت کند در پیشه عیدین گفت زاهد بیست ایدین
 در نظر ایشان انکار نظرند چیزین خوردیم که کار ایدین بیست
 عیدیم که ایشه زیاده یعنی مراد بجهه عیدیم گفت پسر با با ستم ایدین نماز
 هم مقناک قلده عک نمازین دخی قضا ایله که چیزین نکردین که بکار
 زیرا بر ستم ایدین که ایشه زیاده یعنی حوائت بقای حضرتش لا یوق
 بر کاف قلم که است این حضرتش تاده بر کف دست این حضرت لویا با
 ایسی او زود تومش و انکاره ایلمش که عیبها در کوفت زیر بغل عیب
 فونقی انزله

فونقی التذات تومش و ستم ایدین کس تا چو صواخی خریدین این عذر
 عیب نه صافون الحوا استرس این عذر یعنی نصافون انک کتک
 این خافل روز دمانه یکبیم و غل جازای و بیچاره لویا کوی قلب
 و ناسر کسیم و درم ایله یعنی ریایله اولان غل انک اکثر ده ثواب
 ایدین طومش حکایت یاد دارم که در پیشه طومش حضرت شیخ ایدر یاد
 طومش یعنی خاطر مدد درک طفولیت زمانند و مقصد بودم عادی
 ایدین ایدیم و ششخصه و کتیم ایله باقی ایدیم تومش زهد و چیز دیگر
 و بر همین هر بیچاره خبی در خدمت پدر نشسته بودم بویو با با
 حضور رنده او تودر ایدیم و هم شب دیده بر ستم بیست و در کما
 کیم کوزی برین برین لوزره بعلقش ایدیم یعنی او را کتیم صاحب کن
 ایدیم مصیبت عزیز در کنار گرفته و عزیز مصیبت عزیز و کتیم
 فونقی طومش ایدیم یعنی تلاوت ایدر ایدیم و طایفه مشغول ما خدمت
 بنم اظرف زود ایدین ایدر بر سر بر کتیم با با با او حاله ایدیم اینها
 کتیم بر سر غن آرد و نولردن برین با شنی بوقارین قالدیر که دو کانه
 بکذا در که بویو این کتیم نماز ایدر در ضوای عادت چندان خفتند
 خفتند خوابنده اهلان کتیم و بوش لرد که کوی مرده انک درین
 بولر اوش لرد کتیم بدم جان بدین با با کتیم جانی چون کتیم
 بوسوزین ارشدین بیست طریق ایله با ایدین تومش اگر خفتی سن
 دخی بولر کتیم کتیم بویو بیدر که در بوسوزین خلق افقی بل ایدین
 که خلقک بیست دوشه سن یعنی او بوقار ایله خلق بیست کتیم
 بنم تومش بوشن را کتیم و خود بین کند وین ختیم کتیم کتیم
 که دار بورد پندار و پیشه زید او کتیم خلق و عیب بورد کتیم طومش
 خود پرست انک دینه بود یا کتیم بورد که طومش کتیم کتیم

اگر چه خدا بینی بنی شد اگر او در حدی که او بر کوز مغشای
 سخی شد که فاعل الله صفا حضرت در عظمی صید بهی ابله توری
 زینم روشن و فاعل در بین جبهک با خبر تر از نویش اول وقت چه کس نبی
 عاجز کرد و معتدک کویز سپس بوزن صنعت انشا و در رسن الی الی القای
صفت کابردگی داد یعنی نمی بستود بر او بوی بر کلیه ده مدح اندیز
 و در اوصاف بچیش و اندک بچیل و لطیف و صف لریدن مبالغه می کرده
 کوسر دیز سر سبز آورد و گفت اول کس با شمی بوقار آتورد دیت
 و اندک جواب و بیروب ابتدین من اتم که من دایم من اول کس که بن
 بلورم یعنی نبی سزدن یک بلورم **شعر عربی** گفت ازی تا کن
 نقدی سنی سن لغایت اولندک ازی بوندن اربشون کس سن
 بنج ابو خور لری صایرسن یعنی سزک باه بوقدر جفا و بیز که
 خلوا او رسازنده یعنی حد ایدرسن زیرا اول حد دن باه خور
 و کبر و عجب حاصل و نورک اول حد معنی ده بنج هکلامه و معتدن
 دورا و لوی لغم رسب اولور **قال لبتی حتی الله علیه و تم اشوا**
التراب فی وجهه لغا حین و قال رسول الله صلی الله علیه و سلم و کلام
قلبت عنوه صاحبك صدفه حبیب الله فی جمیع المکان خلا بیتی
 هدا اولم قدر با طوی بوسن کورد کلام بنج ظاهرسور در حی سن بنج با طوی
 و قدس متعالی اوله تا عالمین بیلد که اول سبب دن با که حسن اعتقاد داشته
 اشق من **نظم** ششخص کس عالمیان خوب نظرست بنج شش صاعلی
 که کوزنده خوب نظر در تبوی هر کس باک صالح دره بوالاعتقاد ایدر
 حسن خلق طویرو بی مع اندر وز جنت با طم سر خلت فتاده
 پیش لیکن با طم کز جبا تشدن حجابت باشی او کوه دو مشق
 یعنی بن شرمسارم طاموس را بنفش و نگاریت همت خلوا

طاموس اوله نقش و شکل رسیبی ابله که اندر وارد تحسین کند و او
 خدایا بی زشت خویش خلق تحسین ایدر اقا و کند و زشت
 ایا خندن خیار در **حکایت** بگیا اصلی بی جیل بنان نشان خاند
 ساکن اولن صلی دن بریده مقامات او در دیار عرب گفت بود
 که صاحبش مقامات خوب دیارنده حکمور ایدر و کرامت انان
 اوله صاحبش کرامتین مشهور ایدر بی جامع دمشق در آنرا اول
 شام جامع کلدی تا جامع بنی امیه دیک ابله مشهور و بر کنار
 برکه مجلس و برکه مجلس ندک کناره برکه مجلس اول جامع ده
 بر شیب یا ننده واقع اولش بر خصوصت اسن در طهارت
 که در طهارت ایدر ایدر یا پیش باغ نیر نامه قضای اوله صاحبش
 ایامی طیب ندی و کجوتی در افتاد و او را خصوصه داندین و عشقت
 بسیار و بیرون زمت ابله از ایامه خلاص یافت او را دن
 خلاص بودین چون نماز را بیداشتند چون که غازی عام ابله
 یکی از اصحاب گفت اصحابی بدن معنی مرید مریدن برین شیخ
 مرا مشکل هست بنج در شکم وارد رفت شیخ ایدر از جهت
 او را مشکل نه حد گفت او را مرید ایدر باد دارم که تو بر روی
 دریا به ضرب می رفتی یاد طووندم یعنی الا در بنج خاطره در کس
 مغرب دریا سبک بوزن اوزره کندی و قدرت ترشدن و قند
 یا ش او کلدین ایدر حکایت حرافی اولیدن امیر و سوز مو کوز چند
 نه اولیدن که دین یک قامت آب که بود آید بوی صوره از خط
 چیرت فانه بود دستک حلا کلدن برت تمامش ایدر یعنی
 قریب ایدر حرافی اولیدن درین چه حکمت است بونده
 نه حکمت وارد در شیخ سر کجیب نظر فرود شیخ چونکه او را

بوسوز به تشدید باغنی فکر بقه آندی و پس از آن مل بسیار و چون تا مل
 دن هکله سر بر آورد و گفت بختی یوقا در وقت دردی و اوله کبریا اینده
 نشینده که سید عالم آسمن بسن کا خالک آیدین محمد مصطفی صلی الله
 علیه و سلم گفت آیدین بی مع الله وقت بیخ ایچو بی معی بکله خصی
 الله قفای ایل بروقت و ادر یطیعنی فیه ملک مغرب و لا نبی مرسل
 ایل وقت تا باک و سعیت و بریز اوله وقت ده مغرب ملک و کل
 بنی معینی اوله وقت بکله مخصوص درک بن اوله وقت ده حوه قفایا
 حضرت بیوم نوبه ده مغرب حاصل ایدرم که اوله تقرب نه ملک و بن
 مرسل نبی ایشور و گفت علی الدعوم و حبیب اکرم علیه افضل الصلوة
 و اکمل التقیالی مع الله علی الدعوم ده عدد و قتی جنین بود بروقت
 بوخلین که بنوردی کجیلر و میکیلر نیر ارضی اوله وقت ده
 جبرئیل و میکیل ایل مصاحبت و مقارنت اتمز ایدری و دیگر وقت
 یا حوضه و زینب ایل در ساختی و بروقت حضرت و زینب ایل صلوات
 و مقارنت ایدر ایدری رضی الله عنهما مشا هده الابرار بین العجائی
 و الاستنار ایلور که یعنی مقوله درگاه اولنکره مشا هده و کلمت
 انظرا رائسی اشکاره ایلنه تا نیشده درین نمایند و من ربانیده بوم
 کومدرار و بوم قیبلر معینی ستم ایدر بیت دینان نایه
 و برهینر میکنی دینار که کوسر سن و برهینر و ستر ایدرسن
 بازا رضوتی و انش ما نیشر میکنی کند و بازا رکیه و بوم اشتر و قیبلر
 ایدر سن یعنی حضرتین و کما بیلرین متضاعف ایدرسن **بیت**
 شیدا ازان شدم که نکارم جو ماه نوار و غود و جلوه کوی کرد
 و رؤیت **شعر** ایشا هده من اهلون بعینر و سبیله مشا هده
 ایدرم شو کله بی که بن اینه سوزم و سبیله و سبب نه بی خوبین

اشکاره کوردم کسه بکه و سبیله اولنفسر فیلغنی شان اصل طریقا
 اول مشا هده سبی ایل باک جلاله لاحقا و عارض اولور که اول جلاله
 سببی ایل طریقی بلکه کندی کم و ناسید ایدرم یوقا تا نا نا تم یعنی برشت
 خرافنده بنی عشق ازشنه یا فر صکره وصال صونیک سر سبیله بی ایل
 اول آشتی سونیدر لکه شرفی محروم و خرفکا شوه اجله سز سببی
 کور سن کا بو حشره آشتی ایل یا معنی اولور و حاله و کاجی وصال آینه
 خرق اولور و حاله بوم معنی محروم و خرفکا اولور و کورده در اما تر ایدرم
 رگوبه قلب مراد اولینی اولور اوله وقت شرا نیک معقول ثانی سبی
 اولور **شکایت منظومه** یکی پرسید ازان که کرده فرزند اولور فرزند
 کم ضایع ایلشدم که مراد یعنی حب علیه السلام در بر کس سوال ایلدی
 بویله دیو که این روشن کهر بر خورنده که این روشن و لطیف اصل بو عاقل
 بر ز سرش بوی پیرهن تشدید حکمت نه در که یوسف علیه السلام
 پیراهنی نیک را بجم سینه مصر دن باشد که حال بو که مصر ایل کنگان
 ما بینده جوفا مسافه واردر چراد جاه کنگان نش نیدری ایل کنگان
 چاهنده نیون کورده که حال بو که چاه مصر نسبت زیاده قریب در
 بلکه تمام بروضنر یوقدر سکنت احوال ما بر و جاهانت حضرت یوقدر
 علیه السلام او که سبب جواب آیدین بنم احوال و معجزه اظهار
 اندک معنی ن قافیه بر و کتی در یا خور معنی بویله او چاهانک برقی
 کتی حرکتی و جده بله ادات تشبیه مخوف در تشدید بر جویه جهانت
 دی پیدا و دیگر دم زمانست که اولن بر و کتی پیدا و بوم زمانست
 انبیا و اولیا نیک احوال حاجتی بویله کتی بر طارم (علی بن سیم برشت
 اعلی بلند طارم لوزره او تو دم طارم مراد بوزره نیک در می زامین
 کجایی فلک لوزره بلکه اندن بلند مکان لوزره جلوس ایدرم کتی برشت

پای خود بنیج بوقت کند و یا باغ ارضه سنگ آورند یعنی باغک ارضی
کودمزم اگر در فتن بر طایع با ندرین اگر در فتن بر جان روزی قالیدیه که
مرا در تجلی و مشا هره در سر دست از دو عالم بر فتنه ندیه اندک ارضی
اکی خاکدرا سلک ایدیم یعنی فرغت ایدر ایدیم **بیت** یکدم دیدار تو
هد و چه باشی باست اول صحبت خیزد کافر دنیا فاست **حکایت**
در جایی بعلبک مجلبک جامه کند کلمه چند بر قایم کلمه بطریق و غلط بکنم
و غلط طریق ایلم ایدر ایدیم با جماعتی افزوده دله مرده اویش کو کلمه
منجمه یعنی فهم سز بر طایع به و راه از تمام معور به یعنی سز بر طایع
عالمند معنی بی یوان الفتن بر طایع دیم کوردم که نغمه در بر کلمه
که نغمه معنی نصیحت تا شیرانم و اشش کرم من و بکم کرم اشش در چشم
شراشین انانک بائی حیرت مند اشش کند اشش ایلیم یعنی سوزند
اصلا تا خبرت بودا در بیخ آدم باک حیف کلین مزیت ستوران بنت
لره و حیوانه له تربیت ایلک و اینه دارب در جمله کوران و کورم
فلسفه آینه دارها و آینه قوشن لاه ایلک و لیکن در معنی باز موده
و لیکن معنی و شوفا قیوس ایدیم و سلسله سخن در از کوز
رجحین در از ایدیم معنی کتور هم ایدیم در معنی این است که بوی
کرشیکه معنای سینه و سخن **افزاید** من حیل آورید بنزاد
قریب دکن شاه طریقه سخن بجایی رسانیده بودم سوزی بر
ایر شرفش ایدم که بیگم ایدر ایدیم و اینط اولان شیخ کندی سید
قطعه دوست نزهت از من بخت دوست یعنی جیح خدایی
حضرت بنیدن باک تعیین رکن در زمین عجب شرم از روی دورم بوی
دک که بین اندن ایدر ایدم چکف باک توان گفت که او نیلیم سیم دیکه گفتن
دک اولان الله سیم هر کنار من و من من مجبوریم بکم کنارده در معنی

بنا با بلبل بنیدن جدا اولمزا امان اندن دور و مجبوریم **دک**
من از شراب این سخن هست بن بوسه که شرا بنیدن یعنی
بوسوزن اولان حالت دن مت ایدم و فضل قمع در دست
و قدخه فضل سی المده ایدیم یعنی هنوز سوزی تمام اشش ایدم
کاورنده که بگویم یا حوز بر سلاک دیکه اول از کتار مجلس
کنز کرد مجلس لارنده کنز ایلدیم و دور آخر و آخر دور در
وی اشش کرد اول کشید اشش ایلدیم نغمه چنان زد شو قدن
انجلیس بنغمه آوردن که دیکران موافقت او در خوش
آوردند که غیر آن موافقت اشش ایلدیم خوش کلیدلر و طمان
جلس در جوش و مجلس ختام لری معنی به فهم و به توفیق
انک سببی ایلدیم کلیدلر کفتم حضرت شیخ ایدر چون که بوی
کودم نجیب ایدیم سبحان دوران با خبر نه عجب حال اولور
خبر و فهم ایلد اولان دور یعنی جلسدن ایراخ اولنلر در حضور
معنی ده اول مجلس ده انلر حضورده در قریب لرد زلفش ایلدیم
و بنزدیکان به بصرو بصیر سز و فهم سز نزدیک لری معنی و اینط
قریب لوتوران احوال در حقیقت ده انلر مجلس دن بعد در
زیر فهم اشش **قطعه** فهم سخن چون نکلد مستمع مستمع چون
که متکلم سوزی فهم ایلدیم قوت طبع از متکلم مجبور ارنو متکلم
دن طبع قوتنی طلب ایلدیم معنی متکلم کلامه قدره اولر چون
کور که مخاطب انک سوزی جان و دلدن استماع ایدیم فهم ایلدیم
منسخت میدان ارادت بیاد ارادتک و اسع میداننی کتور
یعنی و اسع میدان نکند ارادتیه کتور و جان و دلدن سوزیلین
سوز کوش عقل ایلد اصفا ایلد تا بنزد سوزی کوی کوی

ناز سوز سو بجز ارطوب اوره يعنى مرادي اوزره ميدان سخن
 دن فصاحت و بلاغت حوض ايريه **بيت** همزه اواز هم زمانه بشده
 به نوازند كه در و صد نوا **عقبات** شبني دريبا با نكوه بركيم ملكه
 بيا با ننده از غايت بي خوابي زياده اوستوسز لقعدن پاي لستم
 غا ند كتمك اياغم قالمدين يعنى رشده اصلا قدرم قالمدين سر
 بنهادم بر طرفه اولويتوبه باشم مودتم كه بقدر حضور ايدم
 و شتر يان را كتم و شتر يان ايتدم دست از من بدار بندن
 ال جلك يعنى قوفني بر مقدار بوراده او بوم **قطعه** با يكسكن پيايه
 چند رود بجزره و قدر سزا به پيايه نيمه بركيره كز غل رتوده
 شد بخفي حال بو كز غل و حسودن بسكه دود عا جز و زبون اولدين
 تا بشود جسم فرهاي الاخر تا كه بر فر هلك جسمي لا اولا يعنى بر سمن
 ارو اولنجيه دمن لا زرين مرده باشد از سمنخي بر لاخر سمنخي
 دن والمندن اولمش اولور كفت شتر يان چه دره ايم بو طاقه تودن
 نصيبت طريعي ابا با كه ايتدين اين برادر هم در بيشت ايتدر
 هم او كرده در و حرام در پس و حرام اركه در اكر رفتي
 بردي اكر كند كه جان الله يعنى حرام ميدن حلاله بولده و اكر صفتي
 مرديه و اكر بونده او بولده اولور كه يعنى اكر او بويدين سني حاله
 ايدر لر **بيت** خوشبخت زير مغيلا ن بره با ديه خفت توج
 كيم سي صحر ايو لوزن مغيلا ن ائندن او بويده خوش و لطيف
 در شب جميل و با كه كان بيا دكفت اما جان لركني ديلا كرت
 يعنى كند و رضاسي ايد جان دن ايد قطع اقله كرت **صحنه** با سايي
 دريم حضرت شيخ ايدر بر سايي تودم بر كنار دريا در كنارند
 كازم پانك داشت كميلان زهني طولتر ايرين يعنى قبلان افي

و روح ائتن ايرين و بر هيج دانو بدني بشد و هيج علاج ابل ايو اولور
 ايرين و مدتها بخور بود و نيم زمان لر هر احنده مريض ايرين و بيم
 دارينا شكر خداي فعايا ميكرد اولور طاله عايله الله شكر ايد ايرين
 و نكفت دني ايد ايرين الحمد لله بصبح كرفتارم الحمد لله
 بر حصية و بلايه كرفتارم نه بعصية بر عصية و سقا كرفتار
 دكلم **قطعه** كه مر از اركشتن دهدان يا ريزيز اكر بن ضعيفي
 قتل ائلك و به يعنى بيوره اولور ايزار تا نكوبه كدران دم
 غم جانم رشده ضاقتن ديمس كبا كه اولور دمه جانم غم اولور يعنى
 اصلا جان دن او تورين غم بيزم و لم بكمزم كوم از نينه مسكين
 چه كند ضا رشده بلك اولور وقت ايدرم سكين و ببي ره نينه دن
 نه كناه صدار اولدين كودن از رده شد از من غم ايم باشد كاولور
 خزينه يار بندن دل از رده و بر پيشن خاطر اولدين بلك هگان
 ائلك غم اولور **بيت** كز نثار قدم بار كراي كلفم جو هر جانيم
 كاد كرم با زايد **حكايت** در خوشي يا ضروريه پيش آمد
 بود و رشك او كنه بر ضرورت كلدين يعنى زياده لازم برام
 واقع اولدين كلخي از خانه يارين بدزدن مال ضرورن بر
 دوستك حانه سندن بر كليم او اولدين حاج ضروريه كز شش
 بريدن قاضي بيوردي ك ائلك ان كس لر صاحب كلهم كلهم
 صاحبني شفاغت كرت شفاغت ايلدين بويده بويده او را
 بخل كردم من كلهم كه حلال ايلدم كفت قاضي ايدر ايشانك
 نوسنك شفاغتلك ايله حد شش را فر و نكذارم شيخ حدنه
 اشدن قوم يعنى ائله قبايك كلهمي كرت ائتم كفت صاحب
 كلهم ايتدين راست ضروريه كرتي بيوردي اما هكاز

مال وقف چيز ب بزد اما هو که مک و وقف مالند بنزه او را قطع
لازم نياد که قطع لان حکم کا انفق لا غلله شيئا ذر افقدت
بر شيشه مالک و کلدر ولا غلله و کسيه عملوه کلدر معني فقير
دنيا ده نه مالک و نه عملوه در حوم درويش ن راست و وقف
جانست هوشه که درويش کدر معني ده اول نشه في فتح لکر
وقف در کس که دريف انرا لرحا که دست از نو داشت قاض چون
که بو سوزن اشديد اندک (که کلدر معني) التي فقهه ائله انرا
انديز و گفت دني قطع ايل او را ساقه انديز چنان بر تو
قتله آمده بود چنان سنک او را طار کلمش ادر کتوزي
نگردي الا از خانه چنين ياري که سار بواله الطهارة الا بوجليان
بر دستک خانه سندن ائله گفت سارق اولاد کس قاض ائله
اي خداوند نتيده که گفته اند ان ائله انتم من ميبانک انتم
لرد خانه و دوشان بر و ب دست لرو که خان مني سو بو معني
خانه نه و اريه کتور و در دوشان کور کتور کتور کتور
قیم معني اندون نشه طلب ايل **بيت** چون فرومانه بسيني
من بچ اندوده چون کسحت نوده و فقير نوده حاجه قاض
و مضرب اولاد تنگي بجزه و بر معني جي دست و پا کري
بجز ايل او قوسه دوشان را با بوست بکون دوسته و ايلو کتور
بلکه دوشان که پورتنه صوب معني هلاک ايل و کتور کتور کتور
صوب معني کور کتور ال تا بو مرتبه و اقوام ايل **حکایت** کلي
از پادشاهان پادشاه لردن برين پارس جي ديدم کتور
صالح کوردي و آه انديز هيچست از ما يادي ايد هيچ
بزدن کتور کوردي معني بني ياد ايد پس گفت بلي پارس

اول پادشاه انديز بلي ياد ايد معني ياد انم ديدم که که خداي را
خدا خوش ميکنم هو وقت کاتمه خدايي خراموش ايلم بخوش نشي انما
بالمجان در زيار خدايي خراموش انما بخوش ايلم ابي ياد ايل او
بيت هو سو و د اکتس نور شويش براند هو بنه بلر او کتور کتور
حوا تعالي حضرتي مو ايم کند و قبول سندن سوره معني ايد و ائله
بخواند بر کس نذاوند و اما ائله کس بي که کند و وقته او قوسه معني
قبول ايد بر کسند قبوله بلر من بلکه کور ائله کس في فتح انرا
بيت حافظ ابر رخ خود بر درو سندن حاجت آن بکند
حاجت برديم **حکایت** يکي از علمي صالح لردن برين پادشاه را
بخواب ديد در پشت بر پادشاهي دوشنده جنت دوشان
و پارس يي را در دوزخ و بر صالح دوشنده جهنم ده کوردي کوردي
اول صالح دوشنده بکس دن سوان ايلدن بو بلر ديور که موجب
اين جنت که بوزنک معني پادشاه هلاک در جنت عليا يه اير شمشک
و مقبول جناب کس را او کس سبب ندر و سبب در کات انچه و ائله
معني پارس لک در کات سغايه اير شمشک سبب ندر سغايه بيان
ايل که کا مخلص اين بندگيتم که دنيا ده لردن بوزنک خلافي فلن ائله
نخج کس عکس و اير او کس گفت اول کس صالح جواب و بر
انديز اين بو پادشاه بحسبت درويش ن در پشت است درويش
لره محبت و رعایت انک سببي ياد جنت ده درو آن دني او با پارس
بغز پادشاهان پادشاه لره مقبول اول و وقت ائله سببي ائله
در دوزخ جهنم ده در **قطعه** در وقت بچه کار ايد و سبب و تر قطع
دل و سبب و مرقم که ن ايشه کار معني ايشه بلر خود را
و علمي کتور حيدر برين دار حقيقت ده درويش و صالح ايلک

کند و که قسبح خلل لردن و مذموم خون لردن پاک و برین طووت حاجت کلاه
برگی داشتند نیست کلاه بکی طووت یعنی در پیش لردن کلاه
کلاه برگی کلاه حاجت و لادن کلاه زیا صورت اصل اختیار بودند
در پیش صفت باش کلاه تشریح دار بکلمه در پیش صفت اول و
واظلا و عید و حاصل ایل و تشریح مشرب کلاه طووت یعنی تشریح
کلاه یعنی تشریح تشریح کلاه فرغناست در تشریح کیم کلاه قرینه در وضع
زیات فارسیه اکثر جمله در تشریح کلاه فرغناست در تشریح طووت که هر دو
تشریح ده و اوجه اول و تشریح در سرورین افندین چندین و معروف تشریح
معناست قید لغت در غیر اختیار این دو کلاه معناه معالجه و اورد
نته کیم یوما روده کوش در کلاه الله در تشریح و اورد کلاه تمام
و اورد یوما روده کیم یوما روده در **تشریح** زاهد یا ایل باش و اظلم
بوش **حکایت** پیاده سرو یا برهنه بر کتبی و ایا فی صلا و
یعنی زیاده قدره سر بر پیاده پاکاروان کیم ز کلاه تشریح
کیم رکاروان ایل از کوفه لردن کوفه شهر رفتن طاشو کلان
و اورد کاروان ایل کلاه تشریح کلاه مقصد اندین و عمل کلاه
حضرت شیخ رحمت الله علیه لردن اول در پیش بره یو ایل باش اولین
خرامان همی رفت و میکفت بود در فقر ایل اول در پیش صانرا
کید لردن و لیدر ایدین **رباعی** نه بیشتر سوام نه چو اکثر زبیرام
نه بر دوه اوزره نمشتم و نه دوه توی بوکه التندرام نه خداوند دوست
نه غلام شهر لردم نه دوست صاحبی ام یعنی نه پادشاه و نه پادشاه
تولیم علم موجود در پیش فی معدوم ندرام موجود اولان شیک کلاه
و معدوم اولان شیک کلاه یعنی طووت یعنی دنیا ایکن اصلا غم غیر
نفسی بی زخم آسوده و تشریح سوام آسوده در پیش او ردم و بر تشریح

باشه کتوردم یعنی حضور ایل بر سر مردم بیت یا کلاه تشریح و بر سر
سامان وی پرست خانه بهر چه باش و فارغ ز هر چه هست بیشتر
سوارین کفشتن دوه پیش بکیم تشریح اول در پیش ایدین اول در
کلاه تشریح این در پیش بود اول ایل کلاه کیدرسن باز کرد کلاه
که بسختی غیرین یک سختی اول و مشقت ایل اول و کلاه تشریح
در پیش اول سوزنی شمع و ایدین و قدم در بیابان نادر و برین
و کاروان ایل بیابان قدم کتوردم چون بخلمه تشریح کلاه چون
کلاه تشریح کلاه تشریح کلاه اول بیشتر سوار اولان توار کلاه اول
فرار سید ایل بر تشریح در پیش بیابان کلاه فرار کلاه در پیش اول
توار کلاه بالینه یعنی باشی اوجه تشریح کلاه کفشتن در تشریح ایدین
ما بسختی تشریح کلاه تشریح ایل اول و کلاه و تشریح تشریح کلاه
و اما من تشریح دوه اوزره اول و کلاه **بیت** شخصی هم شب
بیسر بیار کتوردم تشریح کلاه کیم یعنی صبا صدم کن بفرستند
بکشی اوزره اخلان کلاه اول و تشریح ایلان چون روز خرد او بر دینار
بزیست چون که روز اولان کلاه اولان اظلم کلاه اولان کلاه
عنه تشریح کلاه تشریح ایل اول در پیش یعنی صحت بودین **قطعه** ارباب
تشریح و کلاه آن چو تشریح و سوزنی ایل بو کیم آن کلاه اولان
تشریح ایدین تشریح کلاه جان کلاه بر کلاه اقسو و ضعیف
خرابانی تشریح ایدین و کلاه اول و کلاه خلاص بودین کلاه
تشریح تشریح چو تشریح تشریح کلاه کلاه کلاه کلاه کلاه
کلاه کلاه کلاه کلاه کلاه کلاه کلاه کلاه کلاه کلاه کلاه
و کلاه اولان ایدین تشریح اولان و تشریح کلاه کلاه کلاه کلاه
تشریح اولان کلاه کلاه کلاه کلاه کلاه کلاه کلاه کلاه کلاه

بر چاه بر پاشاه طلب ابدی عابدان پیش کرد عاید فکر ابدی که در
 بخورم تا ضعیف شوم که بر او بوم و بر شوی ایچم تا که ضعیف اولم
 تا اعتقاد در صومن زیاد کند تا پاشاه در ریاضت ابدی و صوم و
 در دیوبند ضعیف اعتقاد و قبیح زیاده ابله او در حدان حکایت کنونی
 لرزه که داروی فانی بود بخورد و بعد که او را عاید بود که فاروق قائل
 ایدین برب و اولدین **قطعه** آنکه چون بسته دیدش معز اولم که که
 و فتق کبی و کلا ایچ کورد که یعنی این تمام صایه و ضعیف صوم ظن
 ایله که و بان و دلدن آفتیت و اعتقاد اولد که پوست بر پوست
 بود همچو پیا ز خیر که بود که پیا ز کبی پوست پوست لوزره لوزره
 یعنی سیرت نیک دن و اولاص دن اصله بهره سی بود اولدین
 پیا ز که اصله ایچ بود در دهان پوست پوست لوزره در
 پارسا یا ن روین در فحیوه بوزن فحیوه ده اولان یا بار الیشیت
 بر قبلم میکنند نماز معنی ده ارفق لرغی قلبه و برور نماز اولد
 یعنی کافر اولور **شعری** کسی که ضعیف بد زجران روین بگوشش ایچ
 دهند اصله کوی کرت با خدا نیست روین نیا ز تو معیشت
 بر قبلم در نماز **بیت** چون بنین خدا خوش خواند چون که بنده کنو
 خدا سنی او قوی معنی چون سا ذکر صوم اولوب انک طلبنده اولم
 باید که بجز خدا نداند که خدا دن خیر سنی بلیم معنی لایه اولان بود
 که اولن که صوم تعایدن خیر سنی بلیم و طلب و قیست اتمه تا اولم
 صدای اول **بیت** دل سر اسیده و قیست اوست دده آینه دار
 طلعت اوست **حکایت** کار و ایچ در ادر زمین یونان برزند
 قرمان ملک کنده هر ای لر بر که روان اور دیل و نفعت برقی برهند
 و اولن کا و اند هر ای لر قیاس سر نفعت و ملا الی بر بازا که نشان

کرم و زارین کردند با زار کا نکر کرم و زاروا ایلدیلر یعنی اغلوب
 فغان ایلدیلر و فغان و زاروا را شفیع آوردند و الله تعالی حضرت نبی
 و رسول حضرت تنی شفیع کتوردیلر سوین نداد اما بر فغانیه و بر
بیت چو بیچاره شد ند تیرد روان چون کانه قهره هر ای کاروان
 اوزره منظور و غالب اولدین چه چم دارد از کرمه و کاروان کاروان
 اخله سندن نه غیظ طوفونه شرم ایدر و تقان حکیم دران میان بود
 تقان حکیم بکر اولد اور تاده ایدر یعنی کاروان ابله ایلدیلر یعنی
 از کاروانان اولن کا و اند اولن لره کی گفت تقان حکیم ایدر
 حکیم چند از حکمت و مو عظمت با اینان کتور حکمت و مو عظمت دن
 بونکر بریح حکم سولم باشد که طریقه از مال ما دست بدارند اولم
 مقدار بزم ما نردن ال طونه لر معنی جمله سنی المیلر دریغ باشد
 که چندین نعمت ضایع کرد و حیف اولم بو قدر نفعت و حال ضایع
 اولم تقان گفت تقان حکیم اولن کلمه ایدر دریغ کلمه حکمت
 باشد حیف حکمت کلمه سنا اولور که باشتن گفتن که انله دیلک
 زیرا اصله ایچ تیرر بو قدر **قطعه** اهنی را که مور یا نه بخورد
 بر اهنی که پاس یدر معنی پاس نندن نمدان بر او بر صیقل
 زند صیقل ایلد اولن اهنی دن پاس کیدر ملک ممکن د کلدر کلمه
 دل چه بود گفتن و عطف قرا کو کلر بومنه فایده و عطف و ضعیف
 ایلک نرود بیخ آهنس در سنا که آهن دن دوروش بیخ بیخ
 یا تمز یعنی سه دل نصیبت ایله طاشه میخ آهنس یا تمز بکر
قطعه بر روزگار سلامت شک تکان در پاس سلامت و حضور
 زمانند فقیده ایرش مراد لر نیحا اصل ابله و ضایع لر نیت
 ایله که جبیر خاطر کس بلا بگرداند زیرا مسکنک شک خلیفه

حرمه یعنی سرور یا بلای دوزخه در معنی دفع ایدر بیت دقایق
 کونه نشینان بلا بگرداند چرا که گوشه چشمی بجا آید چون سوراخ از تو
 بنظر این طلب کننده چینی چون سائید زار او ایدر سندن بنیست طلب
 ایدر بده و کثرت سنگ سبز و سیمانند و میسوزند ظلم ظلم و قوت ایدر
 این سندن الور حرامی را زارگان سندن ظلم و زور را ایدر ایدر
 کتی حکایت چند آنگه مراد شیخ اجل اوله قدر پاک شیخ اجل شمس
 الدین ابوالفتح انجوری فریبها فاسی جوزه منسوب اولان عن
 الدین شکر سماع فرمودن سماع ترکیبی بیور ایدر و کلور
 و حرمت ایشار کردین و قلعوت و سولت انشادت ایدر شیخ
 شایم غالب ایدر بگفت که اولی باک غالب کلور ایدر بقیغ اولان
 مانع اولور ایدر و ههوا و هوس طالب و ههوا و هوس طالب
 کلور ایدر باک ده زن اولور ایدر ناجا و خلاق را می برقی الفسوف
 شیخک راینه مخالف بقاچه قدم بر فتنی کیدر ایدم و از سماع فی
 لظت صافی بر فتنی و سماع و احتلاط دن بر حفظ و زو و طوتر
 ایدم یعنی سماع ایدر ایدم و چون نصیحت شیم ایدر و چون
 که شیخک نصیحتی خاطر کلدر گفتن ایدر ایدم بیت قاضی
 ارفا ما شنید بر وقت ندر دست را قاضی مجلسه بزم ایدر ایدم
 او توره العنی سلک یعنی سماع ایدر هفتاد گریه خود و هفتاد
 وارد دست را هفتاد اگر شراب ایچ منی معذور طوری
 انجمن بیت رقص بنشور و ناله بی غنوش باشد خاصه
 که دران دست نکاردن کبیرند تا شبی مجموع فزون رسیدن تا
 بر کبیر بر وقت مجلسه ایدر ایدم که دران میان مطرب دیدن
 اوله اوزاده بر مطرب کوردیم بیت کوی که جان میسوزد

سازش در سن که جان طریقی قطع ایدر اندک سازش که نغمه می خورید
 تا ساز ایدر که ایغ اشبه نازیده المند کویا صلاک اولور ایدر
 بودند مخالفه تا م وارد در تا خوشتر از او از ده مکه پیرا و از
 اندک او ازین بابا اولوی او ازندن ناخوش که و قیغ که ایدر یعنی
 ترکیب با باک اولور دیر ایدر اولان کس نیم بی حضور اولور معلوم
 در اندک اولور حطریک او ازنه اشبه اندن زبانه بی حضور اولور
 کاهی الکنت خرقان ازود کوش کاهی ایدر که بعضی لب ایدر
 که خاتوش اولور دیواش ایدر ایدر ایدر شکر کاهی اولور ایدر
 اولور که بر بعضی اندک قیغ صوتی اشهرک دن قولها سینه ایدر
 و کاهی بر لب که خاتوش و کاهی ایدر که بر بعضی لب اوزره که خاتوش
 اولور دیواش ایدر ایدر ایدر شکر باک الحی صوت الا فانی ایدر
 معنی که ایدر اندک صوتن میل اولور اندک صوتی لطیف خوش
 اولور یعنی ایچون و انت معنی ان سکنت تطیبت حال بود که بر بعضی
 سن که اگر سکوت ایدر سن لطیف اولور بیت نیند کسی که حیات
 خوشی بر کسندک سماع کلدر خوشک و سرور تورش مگروقت
 رفتن تا دم در کشتی مگر کتمک وقتی که نشکسی چک یعنی خاتوش
 او کس اوله وقت سندانک سماع کلدر اولور حضور ایدر بر ههوا
 تا به موت دن کفایت اولور جایز در شور چون در او از ایدر
 بر لب سماع چون که او ازه کلدر یعنی ایغ بنشدر اولور فویوز
 چایی کتبخارا کفتم از به صدای او صا صبر ایدم البته ایچون
 ز بیغ در کوش کن تا نشنوم قولده فریوه ایدر یعنی قولده فریوه ایدر
 بسا ایدر تا کورس از مطرب که هر کس کبیر استماع ایدم یا کبیر
 تا بیرون روم یا حوز لطف ایدر باک قیغی ایچ تا که ظاهر ایدم

في الجملة پاس خاطر باران را محصل حاصل است لکه خاطر فی حیانت ایچون
 موافقت کردم اندک موافقت ایلام قین بچندین جا همه اولون
 کپی بی بوقدر زهت ایلام روزا اوردم روزه کنوردم یعنی حساب کردن
 چه قدرم **فقط** مؤذن بالله بی منکام بداشت مؤذن وقت سزاوار
 فالوردی یعنی بی وقت اذان ویر که شروع ایلام بی مانده
 کبی چند از شب گذشت اما بیلر که کبیر دانه مقدما بکشی در درازن
 و شب از مزگان بن برین اوتوه بیک روز اوزون یعنی بزم کر بیک روز
 صحره کیکم صواب در چشم تکشست زیرا او که کبیر بودم او وقت
 بزم کوزیدن طول نمیش در معنی بر نفس او بودم با مداران که حکم
 تیر که علی الصباح که که بخشش حکمی ایلام که تارن ارس و بکار
 آرزو بکشد دم بخشد نم برد بند جو زعم و کمریدن بر دنیا چه قدرم
 و پیش معنی بنیادم اولون ناس زو بیا اوز معنی نیک آو که مؤذن
 یعنی امان ایلام و در کتایش گرفت وانی قویا عقده طونیم واک
 تمام حجت الظهار ایلام قومی شکر گفتیم و جویو شکر دیدم بارگاه
 ارادت من در حق آن مجلس ده اولون یار لر اول معنی نیک حقیقه
 بزم حقیقت و ریاضت بر خلاف عادت دیدند عادت خلافی
 لوزره یعنی عادت مخالف کوروی لر زیرا اول معنی دن اصلا
 حظ اولندی که بوقدر التفات و رعایت لایع اول بر حقیقت
 عقل من بواپیشی بزم عقلمند هفتی اوزره عمل کردند نسبت
 ایلام یعنی تا که ضعیف العقل خرد بیلر و زهت بچندین
 و ضعیف من عالم کلید لر یکی از اشخاص اندرون بیره زبان
 تعرض دراز که طعن دینی اوزا ندرت و ملامت کردن امار
 و ملامت اعلی شروع ایلام بویلر دیو که این حرکت را ناسب

را بر خردند ان نکر دی که بو حرکتی عاقل لکه که مزایه مناسب ایلام
 که خرقه و شایخ کج مشی لکه هر قریبی که فراد بودنه امان الله و
 دستار در پشمی مطرفی دادی بو پشمی بر نفسی مطرب و بر
 که در هم عرش در می در کف نبود است که دو کل عرشه انلا اولون
 بر دم او عیش در معنی کس که بدوم و بر عیش رو قرص در دق
 و دفته بر قرص اولون **سبیت** مطرفی دوران نجه سرب بو بر
 مطرب دفته بو حقه و جباردی سر را دن ایلام لولون کس دو بارش
 ندیده در یکجا بی کس اولون مطرفی بر برده آبی که کور شد رو هو کز
 بر بره آبی که در غوغ او نمیش در راست چون باکتش از دهن برکت
 طوزن یعنی بر او خوزه دن چون کاندک اوزن اخرنه چندین و شرح
 آنکه باکتش خلق را عوی برین بفاست الله اولون خلقی عوی اولون
 صحره کوز هولندا یعنی اوزره فالقدن صحره ایوان ز صحران او برید
 ایوانک در عی اولون صحره کسبیت و هولندا او جرد یعنی اولون
 قوما بود خلق خود بدرید اولون قبیح و ناساز مطرب اوزن ایلام بزم غیر
 اندون و کند و بو خازنه بر تدری بو پوز لر شیمی سعده حقیقه طعن
 اندون که جا بنفون در که حضرت شیخ انلا مؤذن بیان ایدر معلوم اولون
 که بو حکایت شیخ سعده نیک کفوسه واقع اولون در کفتم حضرت شیخ
 ایدر چون که اوزن کفک بو طعنی کوردم که جواب و بر کب ایدم طعن
 آمنت که زبان فوض کوتاه کبی تعقون اولون اولون در کف طعن و فوض
 دینی قصص ایدر بزم حکم که اوزن سبب البرکه مرا کرامت این شخصی
 ظاهرا شد با که بزم حضرت کرامتی ظاهرا اولون یعنی بو مطرب بزم
 فایده مناسب اولون با که اولون کسب سماع در کفمت لوه طعن ایدر
 که حضرت شیخ ایدرین مرا نیز کیفیت این مطلع کرد ان بنی

دینی بوند نشه لکی و حقیقی اوزره مطلع ایل تا حکمتنا تقوت غایم
تا دو کج از تقرب کوستریم یعنی بوجه صود ایمنی تقدیرها ایدیم بولر
طایفه کافرست استغفار کنیم و شعل بر طایفه اوزره که کتدی یعنی
واقیه اولدی استغفار ایدیم کتم حضرت شیخ ایدر ایلو ایدیم مرتبی
اجل بایله بنی اولور که شیخ ارا مار که سماع فرموده بود که کرامت
ایلر سماع ترکیبی بودوش ایدیم و حوض ظریف بلدیغ دینی و اولور
کتم ایتیم ایدیم و خلوت و عزالت ایشارون کرد و قلوبون بزلت
ایشارون ایلش ایدیم در سماع قبول من نیامده انا بنم قبول ایلو کتم
کلش ایدیم یعنی ختیله نصیحتی قبول ایلش ایدیم ام شیب ایلن
بو کیم مرطایط بیمن تا که مارک طایط و کیمت همایون دینی قنلو و
ساعت لو کیمت بدین بغم بوموضع ده ره صبر کرد ره صبر کرد
ایله تا بدست ایلو طریک تا که بود طریک ایلو نقریه کردم تولد ایلیم
که دیکلایک بر کوه دینی کرد سماع و فحاشی کتم سماع و انضباط
طریق طویله نیم یعنی بالکلیه فریخت ایلیم **بیت** اوز خوش از کام
و دکان و بدین شیرین خوش و لطیف اوز شیرین لب دن و شیرین
دکان دن و شیرین طمقدن یعنی چوبیله ایلدن لطیف صوت
کرفتم کندور کندور لب ایلد اولون صفت لو کوننده اگر نف ایلیم
اگر ایلیم الحاح ایلد لکه کوشلی ایلر یعنی جیل اندر و برده
حشاق و صفایان و نجاست آگوشاق و صفایان و کرفی زنده
سدر یعنی بولور و عقلمدن سراغا ایلد که بولر لطیف و قبول
منط حلد از صوف مطرب بگروه نرسید بگروه و قبیل مطرب
بعفا زدن یکنیم **حکمت** لقمان را گفتند لقمان حکیم ایلد لکه
از که موضعی ایدیم کیدن لو کوننده گفت لقمان حکیم ایلد

ایلی

ایلی اوبان ادب سزردن لو کوندم هوج از ایشان در نظر ایلد
آدم شو بولر که هوشه که اندردن بنم نظردن تا معقول و نامعقول ایلد
از فعل ان پرسیه کوم ایل ایلد کوندر بر صبر و احتراز ایلیم **نظم**
نگونید از سر باز یک خرفی باز بجا و چندن یعنی لعب و لطیف ایل
بر قلد بر حرف کزان پندی تکلیف صاحب صورتش کلا و حرف
دن عقل صاحبی بر قضیاتی طویله یعنی لعب ایلد بر حرف کلا
صاحب عقل اولن که اندن منتصیح اولور و کرمه باب حکمت
پیشته نادان اما نادان او کونده یوز حکمت بابی او کونرسن
و دقایق و صفایون سولیرسن بخوانی آیدین باز بجا کوش
اوله نادانک قولغه اولن علم حکمت باز بجا و لعب کلمه اصلا
ایدن نشه حاصل ایلر **بیت** تکلمه کفایت پیشته کم فیلن ز حکمت
بی کمان کوهی چند از هوا مهر ریختن پیشته خست **حکایت**
خاندن را حکایت کنند بر خاندن حکایت ایلد لکه کوشی ده
من طعام خوردی که هر کجا اون بقیمن طعام بر ایدیم و تا سخن
در غار کردی و صباد دکن غازده ضحک ایلد ایدیم یا صومعه
بکیچ اون بقیمن طعام ایدیم و سخن دکن غازده بر ضحک ایلد
دیله اول صاحب و بدین ضحید و گفت بصاحب دانه خاندن
بویا لئی ایلشدین و ایتدی اکر بنم نانی بخوردی و کجی آراوه
عابد همان بزاندک نصیحتی ببیدی اوبو ببیدی بسیار نادان
فاضله بودی چو و مرسته اندن نقاب لورک اولور ایلد **نظم**
انروزون از طعام حایه دار ایچک طعامدن حایه طورت یعنی
چو و نیمه تادر و نور معرفت یعنی تا الله معرفت نوری کورسین
و ذوق حاصل ایدرسن نهی از حکمت جعلت ان حکمت و علم دن بر کمان

اول سبب ایل که بره از طعام تا بسبی ز باطعام دنیا بورنوه دکن ممکنه
ایلیه حکمت الله نوع قرار طومر **نوع** بخنایش الهمی حیوانه **نوع**
در همی اراضی کم شده در دنیا حیواناتی و مناصب حکم و ضایع
او مکن بر کسی چراغ توفیق فراراه داشت توفیق و هدایت
چراغی بولنه تعیین طومرین یعنی لطفی ایل که انصاف و بر دیکه آید
علم قیامت کنه نور و استغفار ایلین تا جملقم داخل تحقیق در آمد
تا اول که اهل تحقیق خلق رسد کلین یعنی صوفیون زمره
فرشیدن که کلون بر شیعیه مید اولدین بمن حکمت در فتنه در
و شکر که مصاضله مبارک الی ایل و صدقه نفس ایشان و اولدین
مفسد صدق ایل ذمای اخلاقش اندک قبیح و مذموم خوین لره بجا
مبدل گشت ایلو خوین لره عدله اولدین و دست از هوا چوین
و هوا و هوس دن الی کوناه که قصه ایلدین یعنی فراختن ایل
وزبان طاعتان در هوا اولدین و در از که اوله که صدقه و اظلمه ایل
طاعته شروع ایلدین لیکن طعن ایلدین کردی در اندک عقیده دل
ایلیه بولم دیویم همچنان بر خنده اولست که اول که ایلین اول
اولان فایده اوزره در معنی بین اول که کوی چرو زهد و صلاحش
بی عهده اولدین و اولدین و صلاحی اختیار دستور **بیت** بعد
توبه توان ایست از عذاب خدا توبه خدیه ایل معنی توبه بسبی ایل
حقه فایده حضرت شاکر خدا بندن نور لقا ممکن در ولیکن می نفعان
از زبان مردم است اما خلقک زبانه دن خلاص بولم ممکن در ظاهر
چون طاقت چور زبانه نماند اولدین که چون در صورت طاقت
کنور معنی یعنی طعن ایلدین که طعن است که ایلدین عتابت پیش
بسیر طاعت برد طاقت پیرند فتنه شکایت اندین یعنی وار

شخصه

شخصه شکایت اندین شیعیه برکت و گفت شیعیه چون که اندک شکایتی
کو درین اخلدین و اندین شکر لیه نعمت چگونه اندازین بونوعه و شکریه
نیج اولدین که بهتر ازانی که پندارند که اندک بزرگ من کسی
صدا تر یعنی خلق اندک کلند از ایمن **نوع** چند کوی که پندارند
و صدو نیچ بر درین که پندارند و صدو و صدو و صدو جوان من سکلیه
اندین مسکنیک جینی بی نیکی پلدر در آن چون در جنتیم بهینرند
کاجی بیغ قایم دو کلمه قالو لر معنی بی حکالان اتم قصد ایلدین
دیو شکایت ایلدین که بید و لایتم نیستند کاجی بیغ عیب طلب
اتم او نور لر معنی بی خبیثت و زندقه ایلدین دیو بی حضور اولدین
مذک شعی و بدعت گویند خلق اتان ایل اولدین و خلق رکاب ایلدین
یعنی بی ذم ایلدین بولسا کافیه اولدین که بد کوی و نیکی
ببند اولدین حال دن کسان ایلدین اولدین و خلق سنی ایلدین که بی حقیقت
دما سن صای اولدین اما خلق کما فاسق اولدین بولسا کلمه در اندین
کسان فاسق اولدین خلق کما صالح اولدین **بیت** چور وین برستند
دخداست آنجه ملت بسند رواست ولیکن مرادین و لیکن
بی گو که حسن ظن همچنان که در کل که حسن ظنی در حق من
بکما است بنم حقه که کمان ایلدین در من در جین نقصان حال بود
بن حیره نقصان ده ایل **بیت** کز آنجا که من کلفتی کردی اگر اول
نصیحت لر که خلق ایلدین ایلدین انلر بن ایلدیم معنی اولدین
ایل کل ایلدیم نگو سیرت پارسا کردی ایلدیم بولسا کلمه در اندین
ایلدیم **نوع** آفته مستورین عین چیر ایلدین تحقیق بن هم ایلدین
چشمه دن بیگان اولدین و عیب لر میتر ایلدین ام و الله معنی اولدین
و اخلاق لیکن الله فایده حضرت حاکم بن سمری و انکاره

لری بلور **تظم** در بسته بر روی خود ز مردم خلقند کف و یوز و مزه قوی
مبغض یعنی مخالفت اختیار اغتر تا حسب نگستند ما را تا آنکه در پیش
دو چشمه لرغوبی خفته و مطلق اولوب فاش اتمد لر بسته چه سود عالم
الغیب فیهو معلوف او کما نه فائده عالم الغیب یعنی التمهات غفنه
داناتان نه آنه و لکن از کما غلام الغیب اشکارین و نه فایه بلوی در ایلیه
قبوی معلوف نه فائده حاصل اولور **حکایت** کلمه که در پیش با
از کس نیخ مشایخ دن تیرنه قشده شکایت ایللم بوبادیم اولان
در حق من کواهی داده است بفد کما فلان کلمه هم صفره فصح
ایله طاقلق و بریش در یعنی فاسق دیکشدر گفت فصل اول
کن حضرت شیخ ایدر اول شیخ باک نصیحت طریقی ایل اندر سزا اول
کلمه بی حلال ایل قلم ایل یعنی سن صالح اولان تا آنکه اول کسینک حلال
نامعلوم سوز سوز کلمه قادر اولیقه **بای** تو نیکو در پیش کنن تا به
سکال سن ایوبوش لواوان نایل از صبا شی یعنی سن صالح اولان تا
دشمن بنقص تو لغت نیا بد ججان سنک غیب و نقصانک مویلمه
جمال و قدره بویلمه جو اهدانک بریط بوی ستم زرا کور چون که
قبور زرا اهدانک و صدایی و عوافه اول کی از دست عطر خور
کوشمان مطربک الله تعالی کوشمان بر یعنی بجز زرا اصلا انا
اعتقاد قائم **بیت** کز آنی که دشمن کور مر می و کز شی کور
یاد بستم **حکایت** یکی را از مشایخ شام و مشاع شهر ندر شیخ
لرین برین پر درند که حقیقت تصوف و اجیت سوا الایلی
که تصوف ک حقیقتی در و حقیقت ده صوفی کیم در کتفت
اول شیخ سوا الاید نکر آیدین پیش ازین بودند اول یعنی
بزم زمان غزوان طایفه بودند در جهان ده بطایفه کوار ایدن

برکنده

برکنده بصورت و معنی جمع اولان فایه صورته برکنده و معنی ده
جمع ایدن لر معنی باطن لر نسبت التراب و زهد و صلاح ایل تصور
ایدن افاظه هر لری اصطلاح اتمدن فراغت اتمش لر ایدن حقیقت
تصوف بود و بوند ایل تصوف اولان فایه صوفی اولن صوفی
در **بیت** جو بیت المقدس درون بقیات رک کرده دیوار بیرون
خراب امر و قوی از امان بکون یعنی بزم زمانمده بیقوم قادر
بقا معنی و بیاطن برکنده انظر ظاهرده جمع و باطن ده پیشان
در معنی ظاهر صوفیون لیلی ایل ارسنه و ری ایل اولن
عمل صالح ایل بیسته لیکن باطن لر نسبت ماسوی ایل و کبر
عجب ایل خراب و بیابانکشی **بیت** مایه که چندین درومی
نمود بدیدند هیچی در انان نمود **تظم** صوفیها عقل از تو
بجایی رود در چون که ساعت قلبک بشیر و بد مقرر
وارام اغتر بشنای ادر صفا بی نبی بو طاه ایل تنها ده
و خلوت ده بصفا و بر و و او کور من کره مان و جاهست
وزرع و بخاری آکسنگ مان و منصلک وزرع و بخاری
اول یعنی ظاهر بولنه معتقد اولن چون دل با هدایت
خلوت نشین اما چون کمالک هذیان ایل در یعنی قلبک در نسبت
التم دن خیره ندر یوقد خلوت و تنها اول نورین اصلا ایل
بخاری و منصلک و سایر اشغالک سکا زانی اولر تنها
کشت و هدر اولور **رمانه** لا اله الا الله محمد و ابوعیسی
ال**حکایت** یاد دارم که در کاروانی خاطر ده دره بکافه از
هر شب رفتم بودم حضرت شیخ ایدر و کلمه کبی کتیر ایلیم و
در کفایت کفتم و سحر و قوی بر پیش کنان دره با کشت

غریب با کشت

او پیش ایدم شوریده در آن سفر همراه ما بود بشوریده تا او را
سغده بنم بولد شمر ایدم نوره بند تا کاه او را شوریده بر فوه
اوردی و راه بیابان گرفت و بیابان بولنی طوئین و بیابان
ارام بنا فتر نشن جوش و خوشی دن ارام بولدین طاموش الموان
چو روز نشد چو زکار روز و صبا را اولدر گفتن حضرت شیخ
ایدین اول شوریده ایدیم این چه بیست بود حالت در کوییم
ایله که گفت او را شوریده ایدین بنیلا ترا ایدیم بنیلاش در لوله
بود نماز درخت بلبل لرزه خوردیم که آفاق دن تاش و فغان
کلش ایدین لر ولسا تا صابا ایل هذا نوبت بییم شروع اغش ایلدر
و کسکان از کوه و کلک لرزه کوردم کاتاش و فغان کلش ایدین
و حوکان از آب و شورید لرزه اب دن و کایم از پیست و
هیوانا زه همیشه نما خوردیم که مجلسی نالاش بلکه زبان حال ایل
ذکر خبیب کلش ایدین از نیشم کردم فکر ایدیم که مور و بنا نقد
که مور و اولید هم در شبم رفته بود دکلا تبییم کتیش یعنی شیخ
هذا پیش شروع اغش اول و من بغفلت خفته و بز بغفلت ایل ایش
اوم حال بود بولم دن مکره بولوب طاعت و طاعت اکیون قیوما
اوم فقط دوش فرغ بصبح می ناید دن کیم فرغ صبا
دن کلدرن عقل و صبرم ببرد و طاقت و هوش ایلدری
بکی دلمو تان قلص را قلص و صادق دوست لرزه بنیلا
مکر او را زین رید بگوش مکریم او را زم انلا قولغه ایدین
گفت با و رفتیم تا در حضرت شیخ ایدین اول دوست چون
که بنم حاجی کوردی ایدین اعتقاد طوئین ایدیم یعنی انا شمر
ایدیم که سخی بو عقل ایل با نکه سخی صبا کفده هوشی بر فوش

اوزن بولد و هوش و حیران ایلید کفتم این شرط ادمت نیست
حضرت شیخ ایدین اول در دوشه جوان و یروپ ایدیم بوفل ایدی
فکر لایعاً دکلا فرغ تسبیح خوان و من قاموش فرغ بوعال
ایله تسبیح او قوی اول و بن قاموش اولم حال بود ایدی اولم فقط
حضرت شیخ کت صبا کایم در مذکور شوریده نکه صبا کایم
دکلا فقط و قوی در سفر حاجی ز بر وقت کعبه نشین سفرند
طامع جوانان صاحب دان بیلوک صاحب دل جوانان هم و
همدم من بودند بلا همدم و همدم اولدر و وقتاً زنده
کردن کاه کاه اول جوانان در صبا و ترغ ایدین ایدین و بیعی
چند حقیقتان بگفتندی و حقیقتان و توحید و متعلق بر قای
بیت ایدین ایدین و عایدین کسبیل مکره حال در فغان بود
و او را بولد بر عاید و ایدین که در ویش کت کالنه دکلا ایدین
و بی صبا از دروایشان و انلا در دردن بی صبا ایدین تا تبییم
یحیی بنی حلالان تا کتبی حلال قبیلله ایدین کوز کت سیاه
از یحیی حیرت ایدین بفره او غلبی اول و حیرت قبیلله سنن کاتره
کلدری و او را زین بر آورد و بر او از نو فغان کتوردین بیدا اول
کوز کلک تمام صن صویق و ایدین او را حلاله مکره ایدین
که مرغ از صواد را آورد کوز غنی صوادن ایدین ایدین ایدین
عاید را ایدیم که در فغان در اعدا و اصوات کت لرزه سنن فغان
دوه سخی کوردیم رقص کلدری و عاید را بیدافت و عاید
ارقه سنن ایدین و راه بیابان گرفت و بیابان بولنی دندن
کفتم این شیخ حضرت شیخ ایدین چون کت بوعال کوردیم اول حلاله
ایدیم ایدین در صبا انلا کت اول کوز کلک او را زین بوجلی

بر صیوان اثر ایلدین که بوجه ایبزدین و در اثر علی که در حال جوانی
 آدم حسن و کما اثر ایلز بلا شفا هم او نغمه جا نیز در معنی یکا اثر
 ایلدین **دانی** چه گفت مرا این بیل سوخ بوم من اول من بیل
 سان حال ایلدین که زودین تو خود چادری که عشق بیخبر بس
 خود نیم آدم من که عشق دن بیخبر **حرام** عشق کا نیست که مؤلف
 هدایت شد بیشتر شعری در حالت و طرب بیشتر شعر ایلدین
 حالت و شوفا ده در که لطیف صد ادن ذوق ایلدین که ذوق نیست
 در اکثر بیه جا نوری اگر سوز عشق ذوق و طرب بود اگر
 طبعه لو در خلقت لو جا نور **بیت** شعر او طرب در سرست
 شعر که چون که با شنده شعور و طرب و شوخ و زو و وارد اگر
 را بنا شعر خست اگر ادی در که لایق دکلر شعر و کله عیبوت
 معنیه خود که ادی در که لایق دکلر شعر و کله عیبوت
 الفاشران علی الخی قوری اوزره بل لاسویک و قشده یعنی لایق
 وقت ده تمیل خصون البان الایح الصلر العون اغا حنک
 بود اقلر بیلدن اطراف میل و حرکت ایلدین با من و کله طاق اصل
 میل و حرکت اغز ایلدین که لطافت طبعی وارد در صوف حدیث
 و عشق و ذوق و حفظ ایلدین را انزه که سیف طبعی و کله
 دی در بیون که کسی لردن ذوق اغز **شعر** بیکر ش جو بیینی
 در فریشت قائده هونیک کورین معنی یوزدن اولن الیه
 ذکر توبی ایل جوش و فروغ ده در **وان من شایع الایح**
بجه وکن المفقون شایع دی جاندرین معنی که گوشت
 اما بوی بردن بیویک انزه بوم معنی ده قولغنی وارد معنی حقان
 خناس اولن که بوز ازین فیه ایلدین جو سوت یکه تو بیلد اثر

ایلدین فنده قائده که بوسه ادر ادر اید نه بیلدین کجوش بیضیت
 کل اوزره اولن الیه شایع او قوی ایچو بیلدین کل کله که هونان
 ت بیجوش زبا نیست بکله هر صفا که کورین اولن الیه که بیجوش
 سان ذوق زبان کل ایلدین شایع ایلدین **بیت** بکجه ان لو که با شانه لردن
 برین وقت ما عرض سرین شده انوز عری زمانه تمام اولدیه وقایع
 دعای نداشت و اولن با شانه **بیت** کجیم مقام طومقدیه یعنی بیضیت
 اولی بیکه سی بوق ایلدین وصیت کله با شانه و وصیت ایلدین که
 با مداد ان که علی الصفا **بیت** کجیم کسی که از در شهر حد ایلدین
 کله که شهر قبوننده ایچر و کلن **بیت** شاهی بر سر وین نند با شانه
 لوق نا صبی انکه باشی اوزره قوبیلر و تفویض مملکت بیلدین و
 مملکتی که تفویض شد ایلدین اتفاق اولن کسی که اندر شهر در ایلدین
 اتفاق اولن بیکه شهر قبوننده ایچر و کلن **بیت** کجیم خرق
 اندر وقت بیکه ایلدین که دکلر عرق فرغش ایلدین ورقه بر خرق
 دوخته و خرق اوزرم دکنش اندر یعنی زیاد فقیر ایلدین
 دولت و ایمان حضرت وصیت ملک بجای آوردن ارکان دولت
 و اعیان حضرت با شانه و وصیتی برین کور در اولن ملک
 متعانه قلاع و مزاین بیلدین و سلطنتی و قلم آن و خیزن آن
 متعانه که اولن ایلدین که مملکت را ندر فرغش بزبان مملکت
 سوردیه تا بعضی از امر اولن دولت که امر اولن دولت دن بعضی
 کردن ازینا بعث او بیجی نیدن انکه ختا بعثدن بیون جو بیینی
 معنی در کجی قبول انقبونده سی اولدین و مملکت دیار آره
 طرف عتبات وقت بقا بستند و در آن کله که در حوط و دنیا اولن
 ایلدین شایع قائده رو بقا وقت لشکر را کتند اولن در وقت

ابا مغالب و متانله انما لشکر دزدی بر معنی مهتابا ایلدیرلیغ الجلسا به
 و رعیت بهم بلعدله تحصیل کلام سپاه و رعیته بخصور و منظور
 اولدیلر و بوجای و برین ازلبلاد و شهر زردنا بعضی از دست حق
 او بیدرفت انک تصرف الذن طاشره کنه ی درویش ازین
 واقعه ضمه خاطر معنی بود درویش بوضوحی دن صه خاطر
 برینا نایدن تا یکی از دوستان قدیمش تکا او بدر خوک قدیم
 دوست لریدن بر کد حالت درویشی قرین او بود کد در وقت
 لک حالنده انک مصاصیبی از سوزنا آمد سوزدن کد و کله
 اورا در چنانا مرتبه دید بود درویش اوله درویشی اکلوه مرتبه
 کوردی و گفت دینی سوزدن کلن درویشی پادشاه اولان درویشی
 ایندی منت حذار او و جل خیز و جلیل الله شکر هست که
 بخت بلندت باوری کرد که بخت و بلند سکا معاونت ایلدن
 واقیان و دولت رهبرین و عبادت و دولت سکار همدلک
 ایلدن یعنی دلیل و رهبر اولدن تا کلفت از خازنک انک کله
 خارت و مضارت از این بد آمد و انک کدن خاطر طاشره کلدن
 یعنی هقدی کد فقر دن خلاص بولوب حضور الله و بدین پار
 رسیدن و بوم مرتبه بایر لردن ان مع العسر سیاحه نقالی صیبه
 بیوفت در تحقیق هر عسرا ایل سیر و برنج ایل سرور و ادر
یت شکوفه کله شکفتست و کاه خورشید خنوف
 کاه اچلن و کاه بوشن و پشمرده اولمش در وقت وقت
 برهنه است و وقت پوشیده درخت کاه او را و اثار
 دل برهنه و عاری در کاه او را و اثار بر ایل پوشیده
 و مزین در خیز دون العقولک حایا بود در اولدین کوی ذوق

العقولک دینی حایا بود کاه غنی و فقیر کاه خیز و فقیر او بود
 بوجان او زره برقرار دکلمر گفت یا خا اولان در وقت چون
 اول درویش دن بوزن کنتدن اگر ایتدن این بران تغیر مع
 کن این بلذریتم خیریم ایل معنی مانع زده لرو مصاصب و الام
 ایشتمن لره خا او بر دخلک کبی سن دینی بکلا او بر کجا نیت
 برین دکلمر انک کد بدین معنی نانی دیمت زرا اول وقت کسن
 کوردک یعنی درویش لک کد کندن بران غنی طونم **شعر**
 و امر و ز تشویش جهانی و بکون بجهانک معنی جهانک خلقک
 غنی طونم **شعر** اگر دنیا نباشد درد مندر اگر دنیا اولد قهر و غم
 جهنمن درد مند و بی پاره ای کد عالم ال کجک و کد باشد برین
 پای بندیم اگر دنیا اوله انک غیبی ایل پای بند این کاه نقالی
 حضرتک تحت وطاعتندن انک سبب ایل دور اولمش بلای
 زین جهان اشوب نرسیت بوجهان دن نشوش و شکله کد ایل
 بوقدر که بیخ خاطر است ارهست و نیست زیر دنیا خاطر
 ریخ و الی در معنی ریخ و المدن خلاص سیر دکلمر اگر دنیا و ادر
 اگر بوقدر **یت** نگهبانی ملک و دولت بلاست کد ایا نیت
 نامش کد است **بیت** مغرب کد توان لک خواجه اگر خنی لوی
 استر ایلک جز قنای کد دولتست هنی قناعت دن خیر
 برین طلب ایل زرا قناعت هضم اولمش و ادرین ز دولت
 در **افتخار کتراه** کد غنی زربان افغانه قضا اگر
 غنی انک القون صاج یعنی حق بولدن بزن و احسان ایلد
 تا نظر در خواب اهر کئی اگاه لرون صافی انک توان بدت
 نظر غنی سن و بیخ غنام اولدین سن دینی خواب ارجهان اضا

ایدر ایدم و بیمن که بنزدیکان مشنیده ام بسیار و زبیر او بولون چوفا
 لشتم که دیدم در صید و شکار کردن غنی در وقت شکار صبر بزرگ داشتن
 نیک بند به معنی آنکه صبر بزرگ بداندن بزرگ در بیت اگر بریان کند
 بهرام کورن آبی لاهم کور میان الملکنی بریان ایلد بهرام کور عمر غنچه
 لرندن بر باغها صیدک لاهی چر کور کور صیدن میل و معا و معنی اول و ثانی
 بهرام کور در بیلر حقن ده مذکور اولاد کور بهرام مصروف و کالدر
 زبیر تقدیری آری بریان کند لاهم کور کورین در شهر رفتن و ضروری
 شهر ایچون جعفر اولمشی در نه چون پانین ملکی با شاد صوب بر قندهار
 بر یکدیگر آری ایچو کورین اولمز زبیر امور نسبت پانین ایچو زیاده مخطم در
 بهرام نسبت کور زبیر حقیق در سلطنت یکی در کتبی بود که عقل
 دیوان کردین بر کنگ بزرگ کتبی وارادید که دیوان علمین ایلدیر
 معنی دیوان متعلقا بر عقل اوزره ایدین قدیمه اتفاقا در شهر بنام
 اتفاقا بر زمان بود دوست دیوان علمین منسوب اولاد کور
 کور بزرگ اتفاقا کشدر کسی گفت یکس بود کور اندین فلان
 را در بزرگ ندیدین فلان یعنی دیوان علمین ایدین کورین چو کور
 اولدین که کور بزرگ گفت من و راغنی خواص که بیع بود کور اندین
 بن لشتم که ای کوریم قضا را از کسان او خارج بود اتفاقا
 اول کور بزرگ اولم ندین بیع ایزده حاضر ایدین گفت اول کور
 ایتدین چه خطا کرده است که از دیدین او معلومی لوان خطا ایلدین
 که ای کور بزرگ معلوم است معنی کور بزرگ ایتدین خطای نیست بو
 دوست اول کور بزرگ اول کور ایتدین اصلا بر خطای بود قدر معنی اندین
 خطا بود قدر معنی اندین خطا صا در اولمش در اتمام کور دیوانه در ایتدین
 منسوب اولان کور کتبی توان دید که معنوی باشد شول وقت

کوردلار

کور بزرگ ممکن در کور معنوی اول و مراحت خورش در او غنی بایر
 وانکه رخیده با کند و راحتم کور کور معنی اول که کورین لشتم
 دن منصل رخ و المده در اول وقت آن طایفه لوهی با کراحت
 وزو و در کور حلقا قدر حاصل اولور اما آن رخ در زبیر لشتم
 ده نظر در زبیر که در اکر کور عمل اولوقده معنی منصب ده
 و مخر خوفا سنده زبیر یا دن فراغی دارند اشتراک لرندن فراغ
 معنی طو لکر کورین لشتم دن دولت فانیه فو در اول کورین
 روز در ماند که و معنوی لیکن عا جازقا و معنوی اول کورنده در
 دن پیش در کورستان آرد کور کور در کورین کورین کورین
 پس معنوی اولان بود که کور کور کور کور کور اول کور
 ابو هریره رضی الله عنه ابو هریره حضرت عائشه رضی الله عنها حضرت ایدین
 راضی اولسون ابو هریره کینینی در سلیم خرفی عبد الرقیب در
 هر روز بخیزمت مصطفی صلی الله علیه و سلم آیدین هر کور کور
 اکر بزرگ حضرت شریفین کور را ایدین گفت حضرت رسول الله صلی
 الله علیه و سلم ایتدین بالابا هریره ابن اباه هریره زبیر معنی بنی
 کور آشرین زبیر رسایل شکر و هبتا سن زبیر ده اول کورین
 یونسندنا معنی هر روز میان قیمت زیادت کرد معنی هر کور
 کلمه تا قیمت زیادت اول صاحب دی را بصاحب دل
 گفتند ایتدین بیلر بیلر خوبیی که افتابست بو حوب لوق ایلد
 افتاب در نشنیده ایم ایتدین کور کور کور دوست گرفته
 است که یکس ای دوست طومش در معنی طومش در عیش
 آورده و شوق کورینش در معنی یکس که عا شوق اولمش گفت
 اول صاحب دن ایتدین از بریان آنک اول رسیده دن کور روزی

نشان دیدم کون افتابی کوریک ممکن در مرکز زمان مکوشن ده
مکن دکله که تجویر است و خوب که زمستان ده افتاب شود در
اما اول وقت مرغوب و مقبول **در نقد** بیدار مردم شدت عیب
نیت خلفت دیدار نه و زیار نه گفتار عیب دکله و لیکن زینند که
گویند بس اما اول قدر و کله که بتدویر یعنی دوست لایق ملاقات
مصاحبت مقبول در لیکن حدیث زیاده معقول دکله زین اکثره
مشاهده فکرم خونی موجب در اکثری از ملاقات لایق اگر کندی
ملاقت **باید** لیکن کثرت مشاهده و مصاحبت ایام ملاقات نباید
شنیدن ز کس ایلی که در ملاقات اشتد کمر زار حقیقت ده
سن سنی ملاقات باید **بیت** خوفا کسی که ملام از بی نظر بود
باید **بیت** که خفا نند به حسیه نزد **طایب** یکی از بزرگان او بود
برین باد قیافه در کج پیچیده گرفت فالف بل انان قرینده صریح
طویر یعنی زیاده هجوم بدو بر وجهه قصد الهیه و طافه ضبطان
نداشت حتی اول او و اول او باد **بیت** ضبط انک طاق طویر یعنی
قادرا و لکن فی اختیار از وی صادر شد اختیار کس او را او بود ندرج
صادر او لکن گفت لکن او لوجیه سینه انده اولنگه اندین ای
دوستان از دوست لمر مراد را آنچه کردم اختیارین نبودانی
که ایلم ببع انده اصلا بر اختیارم بود ای دین یعنی بوقضا حق
اختیارم ایلم اعلام و نیزه و برین نغوسند و اندن او نورین **بیت**
اوزم بر کناه بازم زور اجتی بمن رسید و اندن که بر اصد
ایر شد حال بود که اندن ضرر ایر شد بر شما نشد که حضور
دارید نزد بی کرم ایلم بوضوح صد یعنی معذور طویر **بیت**
شکم زندان بادست ایر شدند این غافرا شکم باد ز نایق در

نزارد

نزارد هیچ غافل باد در بند هیچ یارین بند ده طویر بکرم اولی
ایر جو باد اندر شکم پیچیده فرو حل جو شکم شکمه بل صابرا و ک
زیاده اضطراب ویره اشغ قویو و برکتون که باد اندر شکم باد
بست بر دل زیر اشکم ده بکرم کله اوزر در بر بکرم یعنی بوم در
ایلم المدن خلاص اولی اولی **بیت** غیب زندان کفای زین زهر
یا لیزه شرس است که کتانه و کرب بر تو خواصده نوشت **بیت**
هریو بزش روی ناسازگار موافق اولین آکشی بوز لوه یعنی
جو خواصده شدن دست پیش در چون که کتله لستر انک اولی
ان طویر یعنی کتله مانع اولی مکتون بوبیت و مراد نه
ایر بی معلوم در تصحیح انک اختیار بود در بعضی اوقات لعل
حضرت شینی بوضوح کایت او تورین نام معقول طلمات ایدر لمر
همان قصه دن حقه نه اب ای کور نه کیم مولانا نشنود
کغورش در **بیت** بیت من بیت نیست افکست حوز من
هزار نیست تعلیمت **بیت** از صحبت یاران در شقم شام ده
اولان دوست ملک مصاحبتن با کلامی بدید آمده بود در کتله
ظلم کتلی ای دین اندون با که بحضور واقف اولی ای دین
سور بیا با نا قدس نهاد اولی عیب دن قدس شریف بیا با نشد
یا بش قوم یعنی شام شریفی ز کله ایرو ب اولی استم کتدم و با جوا
تات انک کتدم واقف فی کتله ایرو ب جوا اندر ایله انک طویر
تا وقتی شعور و غنیه دکن که اسیر قید رنگ شدم که نظر قید
اسیر اولی یعنی فرنگ بیتی اسیر ایلم و در خنده طرابلس
و طرابلس خنده و با جهود انک بکار کله بد خنده بود در لعل
بالجی ایتمه طویر لری یعنی انک لایق ایر خاند لغه خوشدیل تا کجای

روه و سپاه حلیه اول زمانه کن الله کافر الله لیسر اولیون بالحوالیتم
 کحلب رئیس لرندة برت که سابقه در مع قتی در میان ما بود که از ان ایام
 بیرون رفتن مزده قدیمند و ایشانند و اراید که گذر کرد و بنی اولد نظر کرده
 او غزادی و مرا مضاعت و بنی الله کورب اظکری و گفتن این قلان
 و او را که با که اندی این قلان یعنی ای که عدین این چه حالتست بون حالت
 در بونزه نبله من و چه کوز می گذارنی و نیچ کی می نویسن کفنی جواب و بزر
 ایندم **تلم** چنی که ختم از مردمان بگویم درشت فرار ایدر ایدم
 لرندة طایفه و هم آید که از غزای نبودم بیکری برداشت زیرا چه تنگ
 حضرتن در خیریه بر کس با با اعصا حبت وقت رفت اولدی یعنی
 حوا تنگ حضرتن در خیریه ای با که تقارنت اولد و غنی اطلد ادر غز
 شکر ایدر و بگویم و در شت خیر ایدم بعضی که بودم ایدر معانی که
 خداوند خیر بر کس ای با که تقارنت اولد دیو تعبیه و تصدیق غنی
 در بو تقدیر چه نبودم که کز نبود کز و او کز فنی ایام یعنی حسین
 عهد کز صید فنی کز کز قیاس کن که چه حالت بود درین ساعت
 قیاس که بوساعت ده بود در وقت ده هان نیم اولور و نه قدر ایلم
 ابر شکر که در طوبی نامردم بسیار ساعت که با که نامرد یعنی کافر
 طوبی لرندة کیمی نما و کز یعنی انکار ایام مصاحبت و اخلاط ایلم
 لازم در ایلم شکر بنی طایفه نیم ایدر کن بیلد کز حضرت شیخ بو
 سوز لرندة اولد رئیس دیدر **بیت** پای در بخیریش کویان و کویان
 فتنده آید و زنجیره اولد و بیجا نکند در بونمان بلک که با ایلم
 بونمانه اولد و بگویم و انده شروع و زو نوا تمکدن بصلت من گفت
 آورد اولد رئیس چون که بنی اولد لاده کوردن بنی حوا اولور و ذم
 کوردن یعنی ذم ایلم و بده دینار و او دن دینار ایلم از قید فریاد ایلم

کرد فرنگه قیاسند بنی خلاص ایلم و با خود کجک ببرد و بنی کز
 ایلم شهرت اندی دقتش و فاشت اولد رئیس بدقتش طور ایدر
 یعنی بدقتش و ارایدر بنده نکند من در اولد دقتش بنی
 نکام عقیده کتوردن یعنی با که نکند ان در بیگامین عهد دینار
 یوز دینار که بیای ایلم چون مدتی بر ایدر چون که بوجاه اولور و بزمان
 کلدی یعنی کجری دقتش بوجوی کوشیده روی بود اولد دقتش ناقول
 ضعیف و عقاید ایدر چنی ایدر زمان دراز کن کردن گرفت زبان دراز ای
 ایلم کز طور در یعنی شروع ایلم در غیش مرا منقض کفن آغازید و بنی
 غشی منقض دکلر طومغه آغاز ایلم چنانکه گفته اند اکلیل که
 اینقدر در **منقوه** زن بد در سر ایلم مرد نیکو سیر منخور ایوا کسر ایلم
 هم درین حالت دور و دور بود و حالده در انک دوری زینهار اقرین ایدر
 زینهار اقرین ایدر ایدر زینهار و فتنه قیاس خدا ایلم که بزم تر ایدر
 ایلم تا رعد اندن کویا قیاس ند که بونده بر منخور مراد در همان تا رعد ایدر
 که زیاده لم و بر **بیت** چنان خواجه زدن این دلایر بی صلح روح راحت
 تا جسر فلک بیست ایلم باری زبان تعنت دراز کرده چنی گفت بیکر گفتن
 یعنی دراز ایلم اولد و حالده ایلم ایلم توانستی که بدین میا اولد
 دکلن که بنی بابام شتر از قید فرنگ با که زهر دیدر بنی فرنگه قیاسند کز
 صانود ایلم یعنی ظاهر ایلم کفنی بنی حضرت شیخ ایدر اولد کز
 و بیوی ایتم بلی بده دینار با ز خریدار و دناره فرنگه انده
 ایلم و بصد دینار و یوز دینار ایلم مراد هم مؤظدر دست تو
 گرفتار کرد سنده ایلم رفت ایلم سنده ایلم خلاص اولد انده
 اصعب در **منقوه** شکر کور غنیمت با بزرگی کشند که بر کور غنیمت ایلم
 رفایند از دکان دست کز بقدر دکان اخرندن و ایلم یعنی بنی سنده

موردی باشد تا کار در خلقتش بجا آید فوراً اقسام و وقت آنرا بخوازی
اوزره اولدین بجای یعنی بوی زردین رنگه ضایع اوسه روان کوهنغ
ازوب بنالید کور سفند که جایه انذا ایلمدیه و ساهه خاه ایلمدیه که ایلمدیه
که کم در بودی که بنی خورد که پیوسته فایده یعنی خلاص ایلمدیه چه در بدیم
عاقبت کرم خوردن چه کرم نظر ایلمد کوردم عاقبت خوردن اولدم
یکبار پاشا پاشا پاشا اردن برین عابدین را برید بر عابدین
ایلمدین بویلمدیو اوقات خرفتن چون میگذرد که سده خرفتن
که که نیچو وینده صرف ایلمدین گفت عابدین پاشا هم ایلمدین هم سب
در سفناجات و کلک کیم حیاته تفایه حضرت مناجاتده و حمد در معاد
و سهر وقت حاجت برده اند یعنی حصول حاجت چون دعا ایلمد
و چه روز دید اخراجات و کلک کون لوازم قیدند که نسیم و سلیم
ایچون کرکند ملک را مضمون ایشا رخ عابد معلوم کشت پاشا هم
عابد که ایشا رشتند مضمون و اولوسوزدن مقصود یعنی نه اید و که
معلوم و ظاهر اولدین فرمود پاشا بیور درین تا وجه کفایت
او که اندک وجه کفایتی یعنی اندک لوازم کفایت اید که در وقت
معیق دارند خزینه دن معاین طولی یعنی وره لرتانای جیان از
دار و بجزیر تا اهلیت بوی یعنی اندک اضطرار کوهنغده قافه
یعنی کیده تا که جمیع او فانتی طاعته صرف اید **نور** ایلمدین کفایت
نبد عابد ایلمدیه ایلمدین کفایت و کفایت کس دکرا زاد می بند
جیان کس و از اندک ضیاعی بفرم یعنی بشدن سکره حضور کور
فکرنا ایلمد فرزند روان و جاسر قوت زیر فرزند روان و جاسر
قوت علی با زنت آرزو سیر در ملکوت عالم مکنوده لولان سیر
دن سیر کور یعنی جناب قدس و حصول مسکانای لولان

هر روز اتفاق سازم حضرت شیخ ایدرد و کلک کون اتفاقا دویم
یعنی چه در اولدم ایدرد و جاسر و مقرر ایدرد که مشب با خدان ایدرد
یکبیمده حقه تعالی حضرت مناجات ایلمدین یعنی مناجات و طاعت
ایلمدین و علفک تحقیق قیدین از اولدم مشب جو عقد عازین بنوم
اما کیم چون که عاز عقیده بظلم یعنی تکبیر ایدرد عاز شیوع ایلمدین
چه خورد با مداد فرزند او همان خاطر طوره محمد حسام فرزند
نه بر یعنی که قوتند و چهار حاصل ایلمد **نور** کیم از عقیدان شام
شام عابدین برید در پیشه بر پیشه سالها عبادت کردی
نیج میل عبادت ایلمدین و سکره در حقت خوردن و طعام بینه انماط
بیراضی ایدرد پاشا از طرف اولدین فلک پاشا می بکند زیارت بنور
اورفت زیارت حکم ایلمدین عابد که فتنه کتدین گفت پاشا عابد
ایلمدین اگر صلحت بینی اگر معقول کور رسد در شهر از درین تو
مقایی ساری شهر ده مهند اوترین بر مقام دوزم که فراغ عبادت
ایلمدین می شود که عبادتک حضورین بودن در پیشه اولدین
هم و خیرت کس که در بی سبکات اتفاقا شفا مستفید شوند سکره
نفس لرزیدن بکیت لرزیدن ایلمدین عبادتک نفس لرزیدن ایلمدین
اولدم و با همان صلاح شفا افتد کند و سکره صلاح و معقول عقد
کرکه افتد ایلمدین از اهدای سخن را قبول نکرد سکره کور
و قبول ایلمدین از کفایت گفتند ارکان دولت نراهی ایلمدین
سر باس خاطر ملک را پاشا حد خاطر فرمایت ایلمدین ایچون
تصلحت آنست که چند روز بشهر آبی معقول اولدین
در جای کون شهره کلمه سن اگر خطای وقت عزیزان اگر خیر از
صایغ و لطیف و قتی از صحبت اخبار کور ویند بر شیرین تر

صفتند بر کوردی قبول ایلم یعنی اضطراب و الم ابریش افتد
باقی در فرد ایدینور سکر کنه او که متا مکنه کیده ز آورده اند
حکا یا ده کتقدش زورده کا بد بشهر در اقد که عابد شهره کوردستان
سرای خاصه ملاز را با دقا هلاک خاصه ستان سر اینی از مراد
بیر افتند اوله خا بدون او ترید خاصه و مهتابا ایلدر مقام کوشان
اوله ستان سر این دگشت یی و ترید خاصه و مهتابا ایلدر مقام کوشان
آسای و روان آسای و صیات اهرا بر مکان ایدین ~~کله~~ کلوش
چو عارضش خوب نه اوله ستان سر ایند و فرزی کل خوب که کوهی
کبی رنگلیق و لطیف ایدین سنسش عجمی زلف قیوبان اوله سنیلی
لطف و حاجده لمیولده زلفی کبی ایدین عجمی ناز نهم بر
عجز و تجلیس برده کجور که خوفند ز نفس خورده طفل طایفه خون
دایه قوجا غنده اوله سور اتش طفل کبی ایدین یعنی هموزانله
کله و سنیلی برده کجور که خوف و شدتدن تمام آچکمش ایدین اما ایلد
حضرت شیخ و صنف اقدیه کبی اولور ایدین بوک با عتباد آلمان و بر
نته کیم کلام قدیمه سوره نبوسف ده واقعه او عشر ای ایلد
احصی شوق شعور و افانین خلیس ایلد بود ایلد و زره انار
شکوه سب علفت بالشجر الا حضرت تارشو یا بشل انام اقس با ایلد
که همان آکبتر ایدین دلاک در طایه پاشاه زا هلاکله کبی فور کتدی
خوب روی پیشش فرستاد بوضوب روی جامه طره اوله از اجد
فته کونوردی ایزن م پارته عابد فریبی بو عابد الراجیم
پارده ن ملازله صورتی طایه و سبب ملازله صورتی طایه و سبب
زیبشت لو بر کینه ایدین یعنی زیاده خوب ایدین و رخا لاس
کیش ایدین که بعدا در بدیش صورت بنسند که اید کوره که ناکره

صورت بغلر یعنی عکس و منصور کلدور و جور یک یا یا را خیکیم صالح لکر
وجود و صبر ایلد یعنی صالح لرا که کتدی کور سلردن اوله ایل
ملاقات طلب ایدر روی صبره جا ایلد قائل ایدین عجمی و پیش ایلد
یعنی جاری کونوردی کبی اوله جاری نده عجمی خلاقی بدیع الحیا و لطیف الا ایلد
عجم بدیع و عجیب و قانع لطیف و معقول بخلام فرستاد پا خسته اوله
رخا بنده هرگز قصور قاعون ایلد ایلد قسته کونوردی ~~کله~~ حلاط القاس
حوله عطف تاس هلاک اولدین اوله خلاصه اطرافدن عطفی بوینده
یعنی ایلد عطفی ایشندن حاصل اولان ایش و حرارت دن خلوق هلاک
اولدین و هوسا ایدین و لایسی جان بکه اوله غلام بر ساق و دیکه
صنوسره ای کوستر اما صوا و زنده ایدین زدنش کتدی لیم کوزانه
کوردکن و اگر نظرا بیکدن لیدر و کز و فنا هت کفر ایدین اوله کلام بر
ده خوب ایدین عجمی ن کز فانت سستی سستفار مرخصه مبتلا اوش
کس خراش ایدین غندن قاع عجمی کبی عابد تقوی لیمز خوردن گرفت
عابد لیمز تقوی و نفس طعام عجم شروع ایلدین و کسوت لطیف
بویشدن و لطیف جامه یکله شروع و از فکات قشوم طلا و نفع
یا نفع و تازه معوه لردن و خوشی بون لردن حلاوت و متعیه بوکنف
یا شلدر یعنی تازه معوه لرنکله و لطیف رایج لیمز قوشوم شروع
ایدین و در جهان غلام و کتدی نظر کردن و پانجه کونوردی عظم
ایله کتدی کجانه نظر ایلمک باشلدر بوکلده غلام کتدی
اوزره نقد عجمه اشارت غنیمت وارد کویا اوله عابد کجوب
نلاب زیاده اید کوی اشارت ایدر زیاده بوکلده کتدی کفلام
اوزره نقد عجمه ایش ایدین بوکلده عابد خیر ایدین بوکلده
بیا نندن اوش و خوردندان گفته اند و عاقل لرا ایش لردن زلف

خوبان زنجیر با با غفلت خود که زلفی عقل را با غلظت زنجیر بود و در این
زیر که وزیر که خوش طو ز اخیر است در سر کار تو که در درود
با هم دانش بود و حکم علم ابا دین و در پیش سلسله زنجیر و قیامت بود
صرف و خدا اللهم مرغ زمر که تحقیقت منع امروز بود و ای حقیقت
مرغ زمر که نیم بولون سن طو ز او سن که زمر که قوشن آیکه با غلظت
طو تله و بی کنی بنی دخی سکا طو تله **ب** علم و فضل که بچل ساله حکم
آورد ترسم ان در کسستان بیسی میرد بی الممل دولت وقت
مخوش بنوال احد محصل حکام اوله عا بده جمع اولش دولت و تله
زوال کلر یعنی اولکی ذوق و حالت تقدیر چنانکه گفته اند از جملین
که عا قلله انش دور **تله** حکم هست از قضیه و بیله و بیله حکم
در فقیه و شیخ و ن و مریدان و وزبان او زان با و نفس دخی با
فصل و لطیف سوز زبان او زردن یعنی عالم زردن و او حافظ
چون دنیای دون فرود آمد بود و کلمه سی چون که دینی دنیا بی
کلر یعنی دنیا به قیمت ادویات اند ذوق و تله الدان و اند
مفلوئی اولدین بعل در جان تله غلظه مکس کبی قالدر یعنی جمله
یا رب لعل اولو ر خلاص بولور جناب قدس ای ایشتاق حاصل آید
تر **ب** طره اشاهد دینی جو بندست و فریب عارفان بر آید
رشته بخوبید فرای **تله** کر شا هدان نه دینی و دینی بر بند خصل
اگر خوب بود دنیا و دین و عقل و هویتی التزلیس زاهدان زلف
هم کلون که دینه اند ایلیمه زاهد رنجون خلوت اختیار بخش
در معنی خوب لر کند و تله التفات آید لر بی عقل و تله در ناند
کلینه او تیر زاهد لر و انصوف دن خلوت اختیار بخش
ب منع کنی ز عشق و بی ایضه زمان معذور دست که تو اورا

نورده

ندیده زلفا که در بانه که حالت نظر کنی زلفا که اگر اولد و از بیست ساله نظر آید
می دان که دام زلف بر کس تیره اند محقق بیل که زلف و اسی انکلا و تیره
دوش مشدو سکو کلر صید لده او تیرین باری ملک بدین او پشت
کرد بیکه با پخته اوله عا بدین کورمه میلای بدین عا بدین بدین
کوردن از حقیقت نخستین بگره بیه که اولک مشکندن دخی و تیره
و سفید کشته و تله زرد و او دن یوزن که بعضی لیرین قرن و بعضی
بیرین لوق اویش و فریاد تیره و تمنع و حضور دن سمر اویش و تیره
باشن صبا بگت زده و در بیا بصدق او زره نکلیا و تیره یعنی طایفه
و غلظت لیرین بیکر و برین صورت لوبی غلام با سر و طو سی
طو سی قنادن دن دورش مردم بالا سرش ششاده اند که باشه
اوزره ایاخی اوزره طورش بر سلامت حالتش شادمانه کرد
پاوشه او را غایب سلامت های اوزره شادمانه اند ایلدین و از
هدور یعنی گفتند و در باب دن الکلام بحر الکلام نظر بیایم
پاوشه عا بدین لوان جمله سوز سولت ریله تا ملک با تیره
سخن گفت تا که پاوشه سوز آفریده آید تیره من این دو طایفه را
در جهان دو دست قیدار کن بولایک طایفه هر چه آید دو دست طو تیره
و تیره فیلسوف جهان دیده بر جهان دیده عاقل و لرجه ضرر بود
او را جمله حاضر آید گفت پاوشه آید تیره این ملک آید پاوشه
شرط دخی آید تا با عاقل و طایفه نیکو کنی دست افکند نظر
ولایقی اولدیر عاقلی طایفه ای ملک آید سن علم را ز دیده عالم لر
الدون و بر نادیکر آن سخن آید تا که خیر لیر او را دخی کورس
او قوی لیر و علم و فضل تحصیل آید لر و فایده آید تیره قدمه تا زاهد
جانده و زاهد لر بر تیره و میره تا زاهد فال لر نه تا زاهد لر

درم باید نه بیار زاهده ندوم و دنیا در که خوبتر زاهده بکنند
 او چون که اول زاهده درم دنیا اندر بخیر زاهده الکتور از کوه
 ایرون زنده اول زاهده درم زنده انرا که سیرت خوش و سیرت
 با خدای اول سنگ که خوش و لطیف سیرت و الله ایله سیرت
 بی نمان و قفا و لقمه در یوزه زاهده است و قفا اندک سز و در
 لقمه سز اول زاهده درم بولموا احتیاجی بوقدر انگشت خوب درین
 بونا کوشی دلغوب خوب رویک بر قوی و محبوبی بوقوی بکو قوت
 و قفا فیروزه شاه دست کوشا سز و فیروزه صانع سز
 خوب در یعنی کوشا ایلم و فیروزه قاشلو ضاع ایلم و سایر
 زینت ایلم اول جنبونیه زینت ایلم لازم حاجت دگلد **نقد**
 در پیش نیک سیرت و فرخنده زینت ایلم سیرت او و صاحب
 و معقول راین کوروش تا قیاط و لقمه در یوزه کومبانی با
 انگلی و دلفاک لقمه سی دی اولسون زنده اصلا که احتیاج بوقدر
و چون بیگو علی الله من عسیه خانون خورش صورت و یاکینه
 لور با خوب صورت لور با کینه بوز لور خانور نقش و نگار و لقمه
 فیروزه کومبانی نقش و نگار و قفا فیروزه و زینت و رنگ
 و بوی دی اولسون که اصلا احتیاج بوقدر **بیت** تمام است
 و دیگر باید ما دم که بنی قوت لایموت مقدار یکنه بکنم
 وارور و اندن غیرت با که کوه اولم یعنی اولن ننه ایلم قناعت
 اتمیم که بخوانند زاهده شداید بومان ایلم ایلم زاهده و قوی
 یعنی زاهده درم لایموت در زلمه قفا بوقدر **نقد**
 مطابق این سخن بوسوره موافق بر حکایت در بوردی ایلم
 حکایت پادشاهی همی پیش آمد بر پادشاهک او کتبه بر هم

کله یعنی واقع اولدین گفت اول پادشاه ایتدی اگر اکلیم این کله
 اگر بولمک خاقینی بصره من باشد بنم خرام اوزره اولر چندین
 درم زاهده ان را بدیع زاهده درم بوقدر درم و بوم و بوم
 ایلم چون حاجت بر آید چون پادشاهک حاجت حاصل اولدین
 و قفا ندر بموجب شرط لازم آمد پادشاهک ندرخی و قفا
 ایلمک شرط سببی ایلم لازم کله لاجرم اولر سبب دنیا بکنند
 نندک ان خاصه خاصه نندک لرنند بر نیکه درم جاد کتبه
 ایلم و بر دین تا زاهده ان تفرقه کند تا که بوقدر اولر قفا فیروزه
 تفرقه ایلم یعنی اولر ندر کونید ایلم در ان خلایم عاقل و حکیم
 بود اول خلایم عاقل و حکیم ایلم هم روز یکجید دو کاکون
 طو اندین و شبانگم با زاهده و خاتم و قفا کتبه پادشاهک کلین
 و درم با نوس داد و پادشاهک تعظیما اول در عله بوسه و بوم
 یعنی اولر کتبه ایلم ایلم اولر و پیش ملک بنهاد و گفت
 دینی پادشاهک او کتبه قودین و ایتدی چند آنکه زاهده ان طلب
 کدم نیما فتح اولر که زاهده لرب طلب ایلم بولم گفت با کوه
 ایتدی این چه حکایت است بون حکایت و نوسوز ایلم
 دایم مشهور و نلردن ایلم که بن بیلوم درین شهر خوشه
 چهار صد زاهده اند دست بوز زاهده در سبب درین
 اندر کتبه بیلیم گفت اولر خلایم ایتدی اری چند و ندر جان این
 چه ملک پادشاهی آنکه زاهده دست ندر جان زاهده در
 ایلم و آنکه می گمانند زاهده نیست و اولر اولر زاهده کلر
 سز خود زاهده لرب تعقیب اند کوز ملک بخندید پادشاهک چون
 که خلایم دن بوسوز ایلم کلر و نندک ان را و صاحب ز

ایندین چند نکر اول فکده هر در صواب این طایفه خدا بزرگوار بنام
 خدا برست نرم یعنی عابدانه و زاهدانه طایفه سنده عقیده از آن
 است واقرا رقیبت و اقراوم و اول در این شوخ دیده را عداوت
 و انگار بگویم تا ملک اند عقیده عداوت و انگارین وارد کین
 حواصی نیل است لیکن صواب اول غلام جا نشده درین راه
 قدم گرفت و دنیا را همدک درم و دنیا رطون در یعنی لذت
 تر از بوی بدست از اندن را همدک بر زاهدان کنور **فصل**
 حکایکی از علمای علمیه علمه روح بوشی عالم کردن برین
 سوال اندلیله بود دیو که گوین درین واقف که واقف اند
 عقیده نه درین حلال حدیث بود قهرام حیدر گفت اول عالم
 اندین اگر ازین جمعیت خاطر و فرجه عداوت و عداوتند
 اگر واقف انگلی خاطر که جمعیتند و عداوتند حضورند و ازین
 المرحله در و اگر مجموع از کار نان می نشیند حرام و اگر علم سی
 نانی دنیا و شرعی و عداوت و نوره و حرام در **فصل** تا نواز
 برای کعبه عبادت گرفته اند صاحب دل در دین عبادت
 بوجه غندن او شرع طوموشی در در تا آئنده حضور را بجا
 ایلیله صاحب دل که کعبه عبادت در آن عبادت
 بوجه غننی تا آنجهن طوموشی در در زیر بویله اندین زیاده
 برست او غنیز کیم نان پرست او بود **فصل** در روشی عقاب
 رسید بر در روش بر مقام ابریشین که صاحب این بقعه ایوان
 بقعه نکه صاحب صمیمی کرم النفس بود کرم النفس کرم
 اندین طایفه اهل فضل و بلاغت بر بویله اهل فضل و بلاغت
 یعنی بر بویله فضل در صحبت اولان بقعه صاحب است

صحنه هو بویله و بر لطیف چنانکه سم ظرفان باشد از غلبان
 که ظرفی را که خادمتند سخن گفتند ایتمد بیدر روشی راه بیا
 بان قطع کرده بود در روش بیان بولنی قطعه ابلش اندین
 یعنی بولن گفتن اندین و مانده شده و یوروشون او غنی
 اندین و صیبر خورده و او را وقت دکن برین روشی ایتمد
 بویله از امینان او را ندان یعنی مجلس اول اندین درین
 روشی انبساط لطیفه طریق ایتمد گفت اول در روشی
 اندین تراجم چیزین بیا بیدر گفت سکا دینی بویله درین زعملا
 کرم در روشی جواب داد در روشی بویله جواب و بویله کورما
 چون دیکنان فضل و بلاغتی نیست که بویله کرم فضل
 و بلاغتی بوقدر و صیبر تا خوانده ام و برین او قوشم
 بدست است ازین قناعت کنیده همان بنیدن بدست ایتمد
 ایلور حکمتان در بحث و ارادت گفتند بکون دو کلمه
 و حکمت ایلم در روشی ایلور اول بستی دی گفت در روشی اندین
بیت من کرسنه در بر ابرم سفره نان من اگر مراوم ده نان
 سفره می همچون عرم در عمام زنان خور شرع مانند قیومی
 او زره اولان کبیام یعنی طعام زیاده اشتهام وارد روح بنشیند
 علم اولان بر بویله گفتند سفره پیش آوردند و اول
 در روشی اولان سفره گفتند بیدر صاحب دعوت گفت
 صاحب دعوت اولان که در روشی اندین آن بار زیاده توین
 ایلم که در شرع کوفت در بیان می سازند که چاره بستم کوفت شود
 در روشی سبب آورد در روشی چون که بویله اندین کفنی قالاری

وگفت دافق ایتر بیت کوفته در سوره من گوید باش در نیم سوره
 کوفته او سون کوفته را نان آبی کوفته است زیرا الام سوره با کوفته
 وزبون او نشو و تنی **بیت** کوفته بلکه اندن زیاده در زیر انعام
 اشتهای بیگانه کوفرت **بیت** هر بدین پیر را گفت در پیش نجیبان
 چکم از لایق با کوفت اندرم نیچ ابرم خلا بعد از کوفت ده از
 بسیاری با کوفت همی ابرم جوون لغت با بیغ زیارت کوفت
 زیارت زیاده جوون کوفت کردن و اوقات مرا و بیغ وقت نام کرد
 شد در این کوفت و کوفت حاصل می شود اندک کوفت کفایت
 کوفت و درین لایق حاصل او بر گفت شیخ اول بریده ایتر
 در وقت اندر سوز زیارت که کلان کردن اندک در وقت کرد این در
 وای بعد قلیل و کثیر اندر بر وقت و بر وجه تو انرا اندر و اندر
 کرد از این ناچیزین بخوانه اندر در بر وقت و در وقت که در کرد
 تو نگردد کثیر و سوز اطعمه طولی و با آنکه کلمه لب و در
 جائز در کثیر سوز اطعمه طولی و با آنکه کلمه لب
فان القی من الله بیت کلمه پیش رو لشکر سلام بود اگر
 اسلام و کلام مقدس اول کافران بی توقع بود تا در جین کافر
 دلتها خوفند جین مملکت کن کید ریعی جنگ امتیو بیخ
کتاب قبلی بزرگ گفت بر فقیه بدین اندرین صبی ازین سخنان
 دلاویز مشکلیان صبی مشکلی که یعنی و غلط کن و عالم که تو کوفت
 بدو و نشانی ایچی نظیف سوز کردن درین اثر حق کیدین از
 خود خند ایلی مقلت آنکه او بیگانه است از ای کلمه بیخ کرداری
 موافق گفتار اندر کلمه سوز کردن موافق کوفت **فان علی**
 مردن اس با بزرگ و کوفت **انفسکم** ای محبت ناسر ایلم از امر

ایدر سوز کوفت نفس لریکن فراموش ایله در سوز کوفت دنیا بزم
 آموزد دنیا نیک دینی مجرم خلقه او که در ریعی بیخ و در ریعی
 انمولوز دیو خلقه و غلط و صیحت ایدر صفت لایم **فان** اندر زندان
 کند لایم و زرو و صول قوه در کوفت و باطلان جو ایدر صفت
 حضرت فتنه سوز ایسم صوفی اثر خالی را گفت مات و بس بر عالم
 که اینجا سوزی اول عمل او بیخ هو کوفت نگردد اندر کس او عالم
 هوز سوز که سوزیم و هوز نصیحت که ایدر کس **بیت**
 و غلظان کن جلوه در حار و نصیر می کنند چون خلوت میر و نمان
 کار دیکر می کنند عالم آنکس بود که بدین گفت بلکه حقیقت ده عالم
 او آنکه در کس نامشروع و فو ایله بر کوفت بیخ و خود نکند
 عالم و کلام اول کس که خلق در ریعی نصیحت ایدر لیکن کفوی
فان ایله **بیت** عالم که کار ای و متن برور کند عالم که در کوفت
 و متن کس ایله ایدر صفت تا با اولوب ناز و بیغ سوز ایدر
 او صفت این کس که در صبر کند اول کفوی صفت در کس
 ایله بر کسفت با بیی پس فتنه بووزن اشدری نصیحت
 ایله که ایدر بی این پسر ای او خون مجید ای حیوان باطله محض بو
 بو باطل و ناسمقون حیوان ایله نشانی ایله دون از دست
 ناصحان برینا فتنه ناصح که کس برینتیند و عو جودتک و طهار
 بضالت منسوب کردن و عالم درین ضلاله دست ایله و
 اندر حقه ناشایسته کلمات آنکس و نطلب عالم مقصوم و صلح
 عالم طلبند از فو اندر علم خود عالم درین عالم نماند در کس
 هر ناصحانی که شیعی مشور کوفت که کلمه در و صل افناد بود
 و مکتب با شقره و دمش ایدر و ایدر این اسلحان از این

مسلمانند چنانچه خواراه من در دیدم بویکم تویم بجز این طوکر زنی
 فاجه بر نشید و گفت بر فاجه عور و او را کور که سوزنی ملتفتی و آن
 خطاب ایندی نه که چو از بنی سوز که چو از بنی کور ز من بجز این چه سوزی
 چو از این کور ز من همچو بنی سوزی و عطف چون کلمه بنی از آنست
 و عطف چو بنی بنی از کور که کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور
 تدویض یعنی بنی سوزی از آنکه معنی بنی از کور کور کور کور کور کور کور
 و برین بنی بر قماش الماس و اینجی تارا اوت نیارین سعادت ز نرس
 و بوزده یعنی عطف چو بنی سوزی فادام که بر لاروت و محبت کور کور
 بر سعادت الترفیع گفت عالم بگوش جان بنی سوزی عالم کور کور
 جان تو یعنی ملتقای ایل و عطف کور کور کور کور کور کور کور کور
 عطف کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور
 گوید باطل و نامعقول در اول سوزی که سخن و دردی در اول سوز
 مصراع بنی سوزی صفت و صفت کی کند بیدار او بگوشی او بگوشی
 بیدار ایدر یعنی بشو عالم کور کور کور کور کور کور کور کور کور
 فادام یعنی اول کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور
 که تو گفته طوطی یعنی نصیحت بر سر اول کور کور کور کور کور
 نیست مست پند بر بیدار که چه نصیحت دیوار اوزره یا کور کور
 یعنی دیوار اوزره یا کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور
 کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور
 یعنی خاتمی شرکت ایدر کور کور کور کور کور کور کور کور کور
 طوطی از اول صاحب دل اهل طوطی صحتی شاد در صحت اهل
 صوفیون شرکت ایدر کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور
 و عطف کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور

عالم ایل عابدی او را نرسند نه فروغ و ایدر نلافتی در کور از آن
 این فروغ که او را بلوک صفت خرافت ایدر عطف بر بلوک اعتبار ایدر
 گفت آن کلمه ضویش بیرونی بر ذمعه لور صاحب در جواب
 و بر سر ایدر بنی اول صوفی اینی کور کور کور کور کور کور کور کور
 یعنی همان کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور
 میکند کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور
 فروغ او کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور
 حفته بود بر کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور
 اول کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور
 و اعتبار لور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور
 بر سر کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور
 کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور
 و آن کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور
 صوان باشی یوقارین قالدردی و عابد ایدر **و ادا ایدر کور**
کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور
 لغوه و کناه کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور
 ایدر کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور
 اول کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور
 طعن ایدر کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور
 ایدر کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور
 اذ اراست آفتاب کن ساس کور کور کور کور کور کور کور کور
 کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور
 بحضور لور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور

کرنگا این بخور که که بن لفظ و نظام کما قبیح و نامعقول کور نور بچین
کریم کور و غلک حالد بنی روزیم هر روز بلیز من **نفس** کتاب این بک
دوبه از کشته کلام این صایه کناه کار دن نوز جوریه و از دن نواخی
ایله بخت نیند درون نظر کن بکله (وار کناه کما کاره درم و لطف
ایله نظر ایله قییب ایله اگر من نا جو غرم بکدر اگر این عمل ایله نا جو غرم
و نامعقول انبسم یعنی عاصی اشلمو **نفس** و حضور ایله درم نوز
چون جو غرم دان کدر کور من بنی نامعقول نفی نظر ایله بکله بنی روزیم
جو غرم کور کرم کرمی کور ایله **بیت** نه خود میرود هر که جوایه بوی
بمنقش کسان ی برد لطف دوست **نفس** طایفه رفیقان بریله بوند
لر با نکار در بخت بر لدر بر در چشم انکار ایله طایفه کلدر یعنی ظاهر
اولدر و سخنان ناسز گفتند لول در چشم نامعقول سوز **نفس**
و برجا نیند و اول در چشمی بخت بد لر شکایت پیش بر طریقت بر
درویش اول لوند لر در طریقت بر سر کشته شکایت القدر یعنی سخن
شکایت ایله بر بو بلد بو که برین جنبه حالتی رفت که بنی روزیم **نفس**
بر هکله کندی یعنی واقفان حایه بیان ایله گفت بخشی چون بو
سوز لر این درویش لر شدن نصیحت طریقی ایله اگر انده این
فرزند این لوعول خرقة درویشان درویش در چشمی ما رضاست
رضاست در یعنی هر کیم که بو باه بی کیمه لایله صبر ایله کور
هر که در کور شکل بی هر دی بکند هر کیم که زسه تده مراد سز لر شکل
ایله در کیمت اول کسه کز این در درویش دکله و خرقة درویش
و خرقة ایله روزیم هر مرد **بیت** در باران فر اول نشود تیره شک
فر اولان و بی پایان در با طاش ایلم تیره لومر یعنی بولایه عار و
بخت بدنگ ایست همنوز عارف ک خلقک طعن و جفا لندن

انجمن

انجمن همنوز اول عارف بقیه صمود در بی دریا اله شد **نفس**
کر کذرت رسد بخت کن اگر خلاصا دن که ضرر و الم اریست بخت کلیم
ایله که معنوا از کناه پایی خون زیر اخلق دن ابرین خطایه که معنوا **نفس**
ایله کناه دن پاک لوبورسن این بر از رصو عاقبت خاکست ای
برادر رصو که حافظت خلاص (و مقدر خاکست تو پیش از انکالان خون
خاکه اول انده اول کله خاک لوبورسن یعنی لومر دن اول خاکه کیمه
جفا به بخت ایله **نفس** **نفس** **نفس** **نفس** **نفس** **نفس** **نفس** **نفس** **نفس** **نفس**
این حکایت شنو که در بغداد بو صفا بیی الحقاء ایله که بغداد ده لرین
و برین در اخلاص افتاد **نفس** ایله قیوم بره سستی لفت و غوغا
دو ندر یعنی واقف اولدن رأیت از کورده و برنج رکاب بخت اول
نور دن و بخت لر کشیدن که سفوه یکمتر در کفت با برده از
طریق عتاب برودیم عتاب بولندن یعنی عتاب ایله لرین من
و تو هر دو خواهر تا شایم من کون کیمه بیلد بر افندی نیک ننده
لرین ایله بر مصرایه قنایه مصرع اولد میان و عشق در بندگی
سلطانیم بر سلطان بارگاهک بندگی ایله یعنی بر بارگاه حضرت
ایدر من دی ز خدمت نیا سووم من خدمت دن بر دم دکلم
گاه و بیگاه در سو بودم وقت لولو وقت سز سفوه لوبورم **نفس**
برنج از عوده من حصار اقامن در بیخ صنایه نه هصار صنایه
یعنی نه زلفت محبتت نه حصار چکنی کوشنم دارم آسوده کن
نه بیایان و باد کرد و غیبا نه بیایان و نه قصرم و نه خیاب
حصار من یعنی بوز لر کور عین من قدم من سعی بیشتر است
در بی قدم لندن ایله و کدر پیش هر آخر تو بیشتر است پس
بچون سنگ عورتک بندن زیاده رکور تو برینکان هر روی

سنجید پروردگار این بندگان را روزی که در آن روز بندگان را بر خیزد
 تا آنکه بوی با سمن بر آید و جوارید را از آن من فغانه در دست
 خاک کردن این بنده شکار و الله خوار و خفیه و شمع اصله غلبت
 و در آن بوقدر بسوی بای و بند و سر کردن سوده آت اوزر و باغ
 با غلوه هر کردن و سر سیم گفت من سبب ایشان دارم پروردگاری
 دن چون که بسوزند بر ایشان که جواب و در بر این بندگان
 عزت و حضور سبب اولاد که بنیانی ایشان اوزر و طوح و تکرار
 کتی تواضع ایدیم نه چه تو سر سمان دارم سنجید این کبریا یعنی
 اسمان اوزر و طوح غم من **تواضع روح الله و من کللت من الله**
 هر که بپسوده کردن افرزد هر کس که بی فایده عیب بره بولون
 بوطره یعنی کبریا حضور تن را بگردن اندازد اولاد کند و
 بویی اوزر اثار یعنی کند و نه هلاک ابر است در بن حضرتان
 که نشند صدر که خود را هوشیار دارند **بکی از صاحبان**
 صاحب الدردن برسی زور زامی را دیدیم زور بازین کورین
 که بهم برآمده که بی حضور و منفی اویش و در چشم **بکی از صاحبان**
 و خضم گفتش یعنی خضم گش و گفت برده جان اوزر و او
 اوزر گفت گفتش یعنی زیاده اضطرار بدن اوزر کوی گفتش
 گفت اول صاحب دل اوزر اولاد بر این بندگان این را چه حالت
 بود و باز نه حالت اویش در کتا بویله گفتش در کسی گفت
 بکس اول صاحب دل بندگان فلان او را چشم دادیم
 فلان کس اول زور بازه و چشم در گفت اول صاحب دل
 بندگان این بخواهید اصل او هزار من سلاک روح دارد
 بیدک بتمن آخرین طاشی فالدر و طاقت بار سنی علی آرد

و بسوز بکنه طاقت کفوری بی نه عجب حال در **نطق** لاف سنجید
 و دعوی هر مردی بگذر قوتن لاف لافی و مردانک دعوی قوی
 در که ایل کاه نفس فرمایم چه مردی چه زنی این اوج نطق ما جز
 نه از عورت سمن یعنی مردانک و زنی نطق ما بینده اصلا فریاد
 کثره از دست بر آید دعوی نشین کن اگر سرتک الکلدن ظهور بر اوزر
 طفلو ایل و بکنک مرادی حاصل ایل مردی آن نیست که شتی
 بی بی بد دعوی مردانک و دروت اولاد کلده که برده هانی اوزر
 بر پشت اوزر من یعنی بکنک اوزر بر پشت اوزر خاطر نی
 پیش از ایلک دکلر را **دعوی** اگر خود برد پشیمان پیل
 اگر خود مغرور ایل فیلک النبی برین و در حوضی قوی و بلی که
 قیل زبون ایلیم نه دوست انکه درون مردی نیست عارف
 لرزشنده مرد دکلر اول کس الله ادی لک و عرق بوقدر
 بی آدم سرشت از خاک دارد یعنی آدم خلقتنی خاکدن طوط
 یعنی در بدن قلموع در آن کجی نباشد ادی نیست اگر ناک
 منسوب اولد یعنی خاک کبی حلیم و متمحل و علمیه الحقیقه
 اول کس آدمی دکلر آره چه شعور آدمی است **دعوی**
 بزرگ را پس بیدند از سیرت اخوان صفا بر اولویه اخوان صفا
 نکه سیرتند سوال ایلد لر یعنی اولاد الله بی کس لر در
 دید که گفت اول اولوسوان ایلد و جواب و در بندگان
 کینه انکه اخوان صفا نکه ادیس اول کس که مراد خاطر باران
 کند و دوست نکه خاطر نکه مرادی بر صفا خود مقدم دارد
 و کند و صلحت لر اوزر مقدم طوط و حکمی گفته اند و مافله
 ایتمش لر در بار که در بنده خویش است برادر که کند و صفا

و نفی بقیده در برابر خویش است او را حقیقت ده نه
 برابر درون خصم در زیر آسمان انوار فری دار است خواه
 اگر شتاب کند چه ره تو نیست بولاش اگر بویده ابو مسکا شوق
 ایلمینک بولاشک دکلدردان در کسی بنمده که بسته تو نیست
 شوان کبه کوکل بغله و حجت انما او انکس کاکوکل بنمشت و تعلق
 انش دکلدردان چون نبود خویش را دیانت و تقوی چون کوشک
 دیانت و تقوی ایلمینک و کیهی هم از سر موت قرین انجلین خصم
 ایلم نمودن قرین دن قرابتی قطعه ایلمک بیک کلدردان را احتمال
 درک مصاصت ایلمینی مشروعه میل انورده یا دارم حضرت
 شایخ ایزد با طوتم یعنی خاطر مدد که مدعی کم بدین درین
 برین اعتراض کرد بودیت به نفع اوزر ما اعتراض ایلمه یعنی
 فنون ایلمین و گفت دینی اول مدعی ایندن حوا جل و خلا
 جلیل و عالی الله در کتاب تجید قرآن عظیمه از قطع رحم
 نای کرده است قرابتی قطعه ایلمدن نای ایلمش در بود
 ذوی القربی فرموده و اقربانک حقیقت بیوشه دروا نی
 تو گفتی دنا قص آنست و انما کسن ایلمدن الله دنا قضیه
 یعنی قرآن عظیم ده اولان ایت کریمه یعنی ان حد کفعم حضرت
 شیخ ایدر اول اعتراض ایلمدن ایلم خط کردیم که موافقت
 قرآنست خط ایلمک که بنم سوزم قرآن عظیم موافق
 نترکیم حوا نقای حضرت بیوروش در دنا چه کوه ایلم
نترکیم حوا نقای حضرت بیوروش در دنا چه کوه ایلم
 سنی باک مشرک تلمه شوان منتهی کسک اکو علمک بو قدرین
 والدینک اطاعت ایلم زیا موندن کسبی خصوصه فی توقایست

ایلمک حوا نقای حضرت منکیم خاصه او مقدر خوار ایلم
 خویش که بیگانه از خدا باشد بیک ضلع که حوا نقای حضرت ندین
 بیکانه اولد یعنی مقبول حوا اولیم فزای بیک فن بیکانه کاشنا کاشنا
 اولد بیک خصم بر بیکانه کسبه خدا ایلمدن که اول بیکانه حوا نقای حضرت
 شایخ سی اولد یعنی مقبول در کله اول **کیت نقای** پیر مرید لطیف
 در بغداد لطیف و خوش طبع بر بیکس بقدر دوده دختر و کاشنا
 دوزن داد قرین فزای بی شکیب و بر دردی مردک سنک دانه چنان
 بکشید طاش کوکل او را کز انجلین حکم اصر دی لبه خشم کفون
 از نو بیکد او را دختر که ایلمی که اندن قانط ملدیه با دوان پیر
 چنان در پیش علی الصامه فرکه با همی قرینوا انجلین کوردی پیش
 داماد رفت و پیر ایلمدن کو کیونک فتنه کشدی و آن سوآن ایلمدن
 بویدد بوکایه فرموده این چه دنیا است که ایلمی اصل بودونه
 دیش در انک لبی نه حکم ایلمش سن چند خای لبش نانیست
 انک لبی نیم بر بیزین طرف حوا دکلدردان سحتیا و مشین دکلدرد
 مجازعت کشفتم این گفتار بوسوزیک لطیفه ایلم دیکدم حوال
 بکزار و جدازو بدار حوا بیکه ایلم و اندن چه مومادی حاصل ایلم
 بویت اخیر اول پیر که گفته دوزخ کتاب بطریق ایلم اولد کتون
 در اول تقوی به ازودن مراد دختر اولور حضرت شیخ ایلمدن
 انخرندن خطیب عام طریق ایلم او مقدره جائیز در خون بدر ایلم
 که نشست بر از خون بر طبیعت ده که او تو دردی یعنی حکم وار به
 نشود جز بوقت مرگ از دست او خون بر ملک و قنده خیری
 ایلمدن کفر یعنی نیکه آنقر **شاید** فقهی حضرت داشت بنایت
 زشت روی بر فقیهک زیاده زشت روی بر قرین وار ایلم

و بجای زمان رسیده و عورت را حشمت از پیشش آید یعنی بالفارسی او
جود چه زونخت و او را بفرستد و جود می آید یعنی چه از
وماه واریگی کسی در شناخت او رغبت نمود پس برکت او را
نگاهند رغبت و بدین آوست از اید **ب** زشت بخت و بیعی در دین
زشت اولور دیسی و در دینا گفتند که بود در عروس نانیسیا که در
ششتر و بیعی الوجه کلن او زره اولور و الجوال فصل الحلام حکم ضروری
ضروری حکمی اید یعنی بالضروری با ضروری بر کور را با عفت رگش
بستند لئلا نکاهی عقیدتی بغلاید یعنی آنکه کاهی اندر آید آورده اند
حکما تا نه کنور می شود که در آن تاریکی که اول تاریکی حکمی برضای
حکیم از سر زید اید بود سر زید دین کلیمش آید که دیده نایش
را روشن کردی که کور که کوزید روشن آید آید فقیه را گفتند فقیه
آید بلیه جواد امدادت اعلا بنگینی نیچی تو یکو که علاله اغرضت گفت
فقیه انتره جواب و در سوپ آید بر سرم که بینا نمود قورم که
کورچی اولور در خستم را طلاق دهد و در خستم طلا و ویر
مشور دن زشت روی نایش بر قبیل الوجه اولور عورت زوی
کورچی نور او عوی بک در تاکه صفا جیت قبال اول **ب** پاشی
بجش عفار ع برایشه عفار ع کوزید اید در طایفه کور و در
نظر کردی در روشن طایفه که نظر آید بکمی زارین نواست
در یافت اولور در ویش کردن برین فرماست اید پاشی هادی اولور
حالی کلاری و گفت دینی آید بر این ملک اید پاشی هادی
دنیا زید دنیا در جیش از تو کمتر عکرمه همدان کمتر عکرمه
تر از تو و پیش از تو خوشتر و در عکرمه کردن خوشتر از تو
برابر و صورت ده برابر از تو بقیا مت بهتر و قیامت ده نیکتر

مشهور

مشهور که کوشور کنی که طراست اگر مراد سورگی انیم نفع اید بی در معنی
اگره دشا در اگر در ویش حاجت داشت اگر نه نفع ایدان در ویش
در آن حالت که خواهان و آن مرد اول حالت در که بواله که کور کور
از جهان پیش از کن بر جهان دن زیاده البسر در **ب** اگر بپا و اگر خندان
حاجی بده در آن کن جوحت از ملک برست خواهی چون که دنیا ملک
رحمت و استیلا بیستون یعنی چون در دن خلت آید پس کدایی
خوشتر است از پادشاهی اید که انی پادشاهی دن خوشتر که ظاهر
در ویش در ویشک ظاهر بی جا نه نداشت اسکجه در و می بستر
و سالی و نیش در بی نیست و اسکسان لجر و صورتا حقر و قدر
و اعتبار و حقیقت آن و اما کن یعنی دو و یک حقیقت دل زنده
و نفس مرده و کرم اید در و نفس ریاضت و نجاه اید
اولش در دل زنده و نفس مرده مضایق اولفده جایز در اول وقت
معنی بولد اولور در ویشک حقیقی بری کولکل و اولش نفس در **ب**
نه آنکه بر در دعوی شنید از خفی در ویش دکله اول که که دعوی بخوشی
اورد اوده که کور خانی کندرش بیک بجز در خلق دن بری که
اگر که نداشت اید بخانی توب جنگ و خصوصت قالد و کز کوه ذو
خلفه اسپا که اگر خاندن اشرف در کرم کاشی و الله نه عادت که
از راه سنگ بر خرد عارف دکله اول که که حق تعالی توکل آید
عاش باندن قالد بلکه عارف اول که در که حق تعالی جمع فکاست
رضا و ریب جا و نه غم کور بی طریق در وین در ویشک کلای
درست و کرم حق تعالی حضرت فانی لسانی اید و اگر ملک در حق تعالی
نوشتر که کور کور و در حشمت و طاعت و در حشمت و طاعت و ایشا
و قدر بی لود و بی مقدار بی حق تعالی حضرتی بولنه خانی بذل اید که در حق تعالی

حضرت وید ویکه نسبت ایل قناعت ایلک در توفید و توفکر و صفتنا
حضرت توفید ایلک در اول توفید که بحسب الافعال و کرس
بحسب کصفتان کر بحسب الذات اولسون و عیب مخصوصه
صفت حضرت توفکر و اعتماد ایلک در بر رتبه ده که خلوق در دنیا
قطع اید و وسیع و تحمل و کند که بحسب خصوصه در و کل طایفه
نقای حضرت توفکر و وسیع ایلک در و هو بلا که اکر ایشور مخصوص اولسون
تحمل ایلک در و هو که بدین صفتنا موصوفست خودیم که خود کر
اول صفت ایلک صفت لاشی اول بحقیقت در حق است
حقیقت چه در حق در اکر در قیامت اکر اول کس قفتان ده
در حق خلای اولان قبل از آن لطیف قیامت اید ده اقامه ز کوه
و یغماز و هو اید است و هو س با ز اما شول که نامعقول
سویلی و بی نماز و هو اید است و هو س با ز در روز قیامت
آرد در بندش هوس که کون لر کیم به کتور رشه موت قیدند و
غیر با بوز کند در صواب مصلحت و کیم لر کونوز و ز ایل مصلحت
اویستور سندن یعنی صبا هم دکن یا نور او نور و نور و هو چه
در میان اید و هو نه که او تبا کلب و کیم که حلال حیدر ایل هم
میدر و بگوید هو چه بر زیارت اید و نامعقول و ز کون دکن
هو کلور سویلر رندست اکر چه در غناست اولن کیم لر
اگر عباد ده در معنی عبا کیم لر ده **قطعه** این در وقت برهنه
از تقوی این بشو کس که سناک باطنک تقوی و صلاح دن
عاری و خالی دکن بر و جاحه ریا دارن که طاشوره در ریا
جامه سنی نوز سن معنی زهد و صلاحی ریا ایلر در اصل اخلا
صداک بو قدر برده صفت نیک در کلزار صاحب ولت لر

فیوکه

فیوکه بدت رنگ نو برده قوسه معنی اصم نوکه در خان بوری اید
سن که اولکه بوری بونور سن معنی حصیر و شمشق سن **قطعه**
دیم کل تازه چند دسته بر قاج دسته تازه کل کور دم بکنند
از کیا بسته اون دن بر یغن نوزده نغاشی معنی بر عذار کل عذار
کیا ه نوزده نغاشی کور دم نغاشی چه بود کیا ه ناچیز حضرت شیخی
اید چون که بوغی کور دم ایدم ناولور معنی نغاشه بیدار و نه
اعتبارین وارد درک لاشی و حقیقت روت تا در صف کل نشیند
اونشیز که اول کیا ه دمی کل صغده اوتوره بکریست کیا ه کویست
خاموشی کیا ه چون که بدن بو سوزن اشدت اخلایک و لسان
حال ایل اشدت خاموشی اولن بو سوزن بو لیم اولو صیب دن که صفت
نگد کرم فراموشی اهل کرم سا بوا ده اولان لصا صفت در کوش
یعنی فراموشی ایلر کربست جمال و رنگ و بویم اکر کل ای بی جمال
و رنگم و بویم بو قیامت لکن کیا ه باغ اویم اهل اهل باغند
اوتی و کلیم معنی اول بند و یک ده باغ ده بنمش و انده حاصل اولم
بو قدر ناسبت کا فیدر حضرت شیخی زهد اهل علیه صم و وفات
بیاننه شروع ایلرین من بند و کسرم من جمیع عالم کرم ایدی
الله تعالی حضرت نیک بند سیم ام پرورد و نعمت قدیم الله ایلک
قدیم نعمتک بسطه شکر ام یعنی نیک نوع ظاهری و معنی باطنی
ایلر بیت بوغشی ام کزیم حضرت مکر هنر مند اکر هنر ستم و کهنر
لویم معنی اکلایت و علم و اکر بو قدر لطیفست ایدم از
حفا و ند شعایم ایلن کنه بنی ایدم الله تعالی حضرت نیکه لطیف و
اصان دریا اکر مضایعی ندم شویم بر که اصلایضا صفت
طوغمزم معنی علم بو قدر سمایه طایعی ندم اکر بطاعت سمایه

طوتم یعنی طاعت و علم بود بر بومصرای ثانی آری میان او سر در
 او چاره نگار بنده داند او را الله بنده فدایشند چاره بی بیور و
 کناهی بیخوف بود که رحمت ایزد زیرا رحمت ایزد هیچ در نیست تو با
 خدا که خود را زکار و در خوش دار که رحمت اگر کند در خدا کند
 چون صعب و بیستش غاند چون که اول خدا به طاعت و عبادت ده
 صعب بود و بیست قائم نیست که مالک آن سخن هر حادثه در نه از
 و آنکه مالک دن در اولین کسی را از او کنند بنده بی لطف از دن
 پیر تو را از او ایزد را بر بار خدا بی کفایتی ارا این عالم صانع و آثار
 ایل مژدن و کونان شکر و زلال صفت لطیف و کلشن ایزد بود
 الله بر بنده پیر خود بخشا پیر خداوند مگره صفتی انوشی کند
 پیر فولک اوزره شرح ایل سعید به کعبه رضا کیر ایزد رضا
 کعبه رضا بی لونی طوت یعنی خداوند رضا سنی طلب ایل این مرد خدا
 ره خدا کیر این الله دوستی الله بی لونی طوت که آقا و اصل او توب آتی
 عالم در سعادت حاصل ایزد کون بد بخت کسی که سرت بد بخت
 شوالر کسی یا ش جوهر زین در که در با ذکر نباید بود یعنی
 الله قبول شدن زیرا بر خیرت قبول او عزت کوی بود و شکر کن
 چکر شور هر که درین آستان راه ندارد **عقلی** یا پیر بنده
 بر خا قلم سوان ایل بلکه از شجاعت و سنی و ت کلام به ترست
 که شجاعت ایل سنی و ت دن قنی بی بیکر کور گفت عاقل قول
 و بر بر ایزد اینتر که سنی او ترست محتاج به شنی و ت نیست
 اوله طک سنگ که سنی و ت وارد در شنی ختم احتیاج بود بر
 زیرا مال جان دن در وضع خدا زنده سنی و ت صوابه تفایض
 قنده و مخلوق قنده مقبول و شریف در نیست

دیگر بهرام کور بهرام کور که قسری اوزره بازکش در بومصر
 که دست کرم به زبانی زور که سخاوت و کرم این قوت باز نشد
بک قطعه غاند خاتم طایی و لیلک تا باید خاتم طایی اگر چه دنیا ده
 قائمیه و لیلیک تا ابد به عالم ده بماند نام بلندش به نیکی
 مشهور اندک بلند نامی ایلک و سنی ایل مشهور قائمیه که معنی
 ده (و عهد **بیت** سنی غاند سنی طی کنیم بیایه سنی به بشادی
 روح روانی خاتم طایی زکوت ماه بدر کن که فضل و زر ایلک
 زکوتی از ایزد ایل زبانی زور فضل کنی جو باغبان بهر پیشتر
 دعه اکتور چون که باغبان که معنی بورا به اکتور به زیاده
 که و بر زکوت دینی بود بر ظاهر اگر چه ناقص اولور تا معنی
 زیاده اولور روح نواب حاصل و **باب سوم در فضیلت**
قناعت حکایت خواصده مغز بود بر مغز و این بی در صفا
 بی زان طلب طلب با زانک اندک صغنده می گفت ایزد ایزد
 این خداوندان نعمت این نعمت صاحب لر به یعنی ارغنی را اگر
 شیار انصاف بودن و عاقل قناعت اگر سکر انصاف کز و زیم
 قناعت عاقل و لیدر رسم سوان از زبان بر طاعت سوان خادیه ایل
 دن مرتفع اولور ایزد **قطعه** این قناعت نوا کرم کوان
 این قناعت بنی خنی ایل به و ران تو صعبی نعمت نیست زرا
 سندن ایزد و عاقله صعبی نعمت و حضور بود در کعبه صبر
 احتیاج رقی نعمت صبر جو باقی بقا ندر احتیاج در هر کور قسری
 نیست حکمت نیست زبیده هر کیم که صبر بود در حکمت بود
انته و کز لا ینفک علیک دوا سیر زاده بودند در صبر صبره
 آتی بلک زاده وار ایزد را یکی حکم اوصفت بر سنی ایل و کز و کز

مال اندوخت و بر سبب ماه کسب ایلدین ان علامه حضرت اوست
سعی ایلدین عاقبت زمانک غلامی ایلدین و این **مغز** کشت
و بوجاه علی ایلدین در و ایام ایلدین نصر شریف وزیر ایلدین
این نواز کسب بوغنی بر از رکش هم عمارت در فقیه نظر کردی کونت
همارت کوزین ایلدین فقیه بر از زنده نظر ایلدین و ایتدین بن سلطنت
در سید بن سلطنت ایلدینم و تو چنان فریست بماندی
و سن اول کسب سلطنت و فو ده قاله که گفت عالم بر ایلدین
ایتدین این بر از زارین قدش شکر نعمت بارین فدای تعالی
عایه اللہک نعمتک شکر بن ایلدین از فزون تراست بنم
اوزرم زیاده رک در سندن که میراث پیغمبران یافتیم
زیارین پیغمبر که میراثی بولدم یعنی عالم که او عالم در
اعلی و دره الانبیاء و ترا میراث فرعون و صهاران رسید
و اقا سکا فرعون ایلدین همانک میراثی بر شد یعنی ملوک
نصر که اول و صدر سلطنتی در **مغز** من آن مورم که دریا بماند
بن اول مورم که بی ایضا آشفته چیز یعنی اصلا ایشمار
اعتبور هموار و حقیر ایلدین زین مورم که از دست بماند
زین در حکم که بیخ ایلدین ایلدین که خود شکر این نعمت
کلام بوغنی شکر بن قنده ادا ایلدین یعنی بوجاهست
بنوعت در کس بن شکر بن تمام ادا انکه قادر حکم اول نعمت
مصالح فایده دیکه زور مردم از ایلدین ندادم که دنیا ده
مردم از ایلدین و ظالم اول زور بن طوعتم که آنکس خاطر
پیش از ایلدین **مغز** در پیش راستیندم که در اقس فاق و حق
بر در پیشی ایشتم که فراقشده یا از ایلدین یعنی زیاده

و ستلم ایلدین ورقه بر عرق می دوش و زیاده فقر ایلدین خرقه
اوزره عید کس ایلدین و تسلیم خاطر خود بدین بیت می کرد و بو
بیت ایلدین خاطر خرقه و کسین ایلدین **بیت** بنان خشک
فتاعت کنیم و جام دلها مقرر انکه ایلدین یعنی قنق سزنان ایلدین
جامه ایلدین فتاعت ایلدین که بارفت خود به بارفت فلان زین
کندونک منخنی بوکمی چیکلک بیکر سه ظفک منق بوکمی چیکلک کس
گفتش برکم اول در فقیه ایتدین در منشی نازونور سز فلان
درین شهر که فلان کس بو شرده جمع کوی دارد کرم طبع طوتر
و کرم عجم و عام کرم طوتر یعنی دو کلمه خلق کرم ایلدین میان بخرت
انرا حکم بنه ازاده لور در پیش لرحه مننه بل غلش در و بود
دلها نشسته و کول قنوسی اوزره لور و پیش در یعنی کول
لرام کوشا اول غم خاطر در اگر بصور حال تو مطلع کرد اگر اول
کس سنگ صور حالک اوزره مطلع اول یعنی قوی کلمه پاس
خاطر و زین بنت دارد در سنگ وزیر خاطر کلمه رعایتی منت طوتر
یعنی سکا ایلدین انکلیفت بیو کفست اول غم جو کس اول کس
دن بو مورم بر شد یا آن ایتدین فاموش ایسم اول کس یعنی دن
که بو اول ده اولک به که حاجت پیش کسی بدون بیک کس
قننه حاجت التیمک یعنی احتیاج در حوض انکدن لور و کدن بیکر که
گفته اند که ایتمش لور در **مغز** هر رقم در دوشن به و لرام کس
هم رقم دکلک و صبر بوجاه بو یون لور و معنی قنوس ایلدین
صغدن کلک بیکر که بوجاه به رقم بصوا جکان نوشت کجام
دن اوزره اغنیا قننه رقم باز مقرر معنی جام طلب انکدن
اوزره اغنیا قننه رقم زین مقرر یعنی جام طلب انکدن اوزره

کافور با زوب اندوه اسرار ایکنک حقا که با عقوبت دعوت برادر است الله
حقیقوت که چشم خدای ابرو برادر در وقت بیان مردن حکایت و بیست
حکایت آنکه شفا عتی و منقح ابرو جنت کنگر یعنی جنت کنگر یا مرد
شنع معناسه در با و مصدر لاصح اولوا ابرو شفاخت نمیکند
اولورنته کم شنع معناسه بکستان ده واقع اولوش در بیت کجی
این مجلس ارایه مرد که بود اندرین مجلست پان مرد معض نسجه
بپای مردم حکایت واقع اولور پان مردین برین حکایت بکلی ملوک
عجم عجم پانها هله ندرن برین طیبی خا خا را در خا نفا و ما طیبی
بخدمت نصطفی حلی الله خلیسه و تم حضرت رسول حضور فرمود
خفته صلوات الله و سلامه علیه فرستاده کوندردی سایه چند و بار
حرب بود اولو طیب برین میل عرب و بارنده اولور کسی تهمینی
بیش اونی مدعی بودن بکس بر تجرب ابرو آنکه فتنه کلدری و طیبی
ازوب در نحو کس و اندر بر عالم طیب ایلدرن روز پیش سو ایلدر
السلام آمد اولو طیب بکون حضرت رسول علیه السلام فتنه
کلدری نگ کرد و شکایت ایلدرن بود دیو که سر ابرو عاتی تهمینی
که یعنی اسی به علاج آنکه ایچونا و ستانه اند کوندرش در کجی
حدرین حدت نیکون هیچ کس بود در ده بمن التفات نگرد با کرافت
ایلدرن تا حدی که برین بنده معین است کجا آرد تا حضرت
که بونده لوزره تعمیر اولونقن مدیره کنور اولو علیه السلام
اللهم ربو بسلام اولوق لوزره اولون فرمود که این طایفه را
طریق همت بیوردی که بو طایفه بطریق دعا در و ارجیه
تا اشتها غالب نشود و مادام که بشنها غالب اولو چیزه بخورد
برین بنمشر و همنوز بشنها با که باش که دست از طعام باز دارند

وهمنوز

وهمنوز بشنها با که اولور یعنی باقی ایکن طعامدن الکیرو و طورت یعنی
فراغت ایدر حکیم گفت حکیم چون که حبیب اکرم دن بوسوزی اندن
ایست موجب تدرستی صحت سبب بود پس زین خدمت بگوید
و برقت پس حکیم خدمت برین اویرد یعنی حضرت رسول که او کند
باشن توبه و تعظیم ادرن و کند **شور** یعنی آنکه کند حکیم آغاز عاقل
اول وقت سوز و بیکم شروع ایلدر بر سر کلکت سوز بود
با خود بر مغز لوجنی نعم جا نینه اول وقت دراز ایلدرین طعام
یکم شروع ایلدر کتا گفتش خلل زاید که آنکه سو بیکلدر خلل طوط
یعنی ضرر حاصل اول باز ناخوش بجان اید با خود طوی نمکدن
اول عاقل جان کل یعنی زبانه ضعف واضطراب کل لاجرم گفتش
بود گفتار اولو ایلدرن آنکه سوزن حکمت و معقول اولور نور
تدرستی آرد باد الله عسی صحت یعنی کتور یعنی صحت حاصل اولور
حکایت یعنی توبه بسیار کردی بیکس جوید توبه ایلدرین و تبارستی
و کبر و توبه بی ضرر و **بیت** اساس توبه که در حکمی چو کند خود
ببین کجا به زحمتی چه طوری اشر بشکت تا بگویند زشتی بد و گفت تا کجی
لرون برین که ایلدرین جنس شناسم که بسیار ضرر دن عادت دار
بویا اکلوم که چون طعام نیک عادت طویتر سن و قید نفس ازوب بیکم
و نفسک قیدین قلاذد آنچه در معنی توبه یعنی نفسک قیدین توبه
و نفس را چنین که توبی پرورد و نفسک توبه کاسن بسلسله توبه
کسلا نه تعبیر قرار و روزی ایدیه فرمود و بر کون کور یعنی بکون
اولور کسنی بر نار و حلالک ایلدرین **بیت** بچی بگریه بیو ایدر توبه فرود
یورینی بسکون چو پرورده در ضو ایدر بدید چون که بسخت اولدر
یعنی بیورین صاصینی بر توبه هلاک ایلدرن توبیت بوشا ندان در حکایت

چو بی بدینم بگم اشتها از وره که نه هلاک و نه مرضی اولویست که قائل است
 که حق تعالی خدای تعالی را عظیمه بنده لرزه امر اید و ب لیدیه کلوا و شتر
بلا و تاسرفی بگوز و بگوز در فی اسراف ایگوز **بیت** نه چندان خورد
 که دلالت بر اید اوله قند چو با بیکه لغز کردن یوقاریه کیم میوه چون زیاده
 چو با بیکه نه چندان اضعاف پانته با بیکه و لغز از یک که ضعفه با بیکه
 یوقاریه کیم میوه هلاک اوله **بیت** با انگر در وجود طعم است هلاک نفس و خلاق
 بر که طعمه و وجودنده در نفس که حق و هجا فی ریح او رو طعمه کیم پیش
 از قدر بود مرضی کنور طعام که مقدار آن زیاده اوله یعنی زیاده یا بسزای
 مرضی اولویست که کیم که خوری به تکلف زیان کند فرضا اگر تکلف بکیم
 شکر میگویند هذر اید ارشاد نه تمام نفعی و آرا بکن و روان خشک در خوری
 کلبست بود اما اگر خوری کیم بیوشته اید بیهن کلبست که اولویست که در
 عا د بونده طوی اوله در دیدن مراد بود اوله در ذکر لازم و اراده ملزم
 طریقی اید **بیت** که شکم پر کشند تا کلو نیست گذرنده امر کلو **حکایت**
 رنجوری را گفتند دلت چه بخواد بر بریضه ایتدیلر کولوا و نه زلت گفت
 اوله ایتدیلر اگر دلم چیزه بخواد ایتدیلر کولم بر بریضه ایتدیلر
بیت معده پر کشند و کیم در خفاست چون که معده و کیم طعام ایلو اوله
 درد و مرضی قالدق یعنی مرض حاضر اوله بسود نهار در هم بیاب
 راست دو کلبی راست سبب ارسلا قایده طوی یعنی جمیع اعضاء
 ظاهره و باطنی و لباریه شلی استقامتی اوله در وقت حوائض
 قایده و بریزد ز کثرت اکل ضرر در سز حایه دکله **حکایت** بقای بدینی
 چند بچو صفیان کرده اده بود بر بقا اوله صوفیلر اوله بر بقا
 جمیع لوش ایدین اندن بعضی نه الح و هدر و نه هلاکت کردی اوله
 صوفیلر نه هو کون اوله ای قیقه طلب ایدر ایدیه و تخم با با شونت

کفین

کفین و اوله صوفیلر شونت و غضب ایل سوز لر سو بل ایدیه اسی
 از غنمت اوضه خاطر صحی بودند اسی ب یعنی صوفیلر اوله ایل
 نشسته غنمت خاطر بریش نه اوله و هجر از تحمل چاره قبول و تحمل نه
 غیر بر طبره بوج ایدیه حساب دی ازان میان گفت اوله اوله و نه
 بر حساب دل ایدیه نفس را و هدر دانن بطعام کیم طعام ایلر
 و بر یک اسان ترست اسان را که در کمال بقا ایدیه کیم بقا اوله ایل
 و هدر و بر یکدن زمره کیمه لغز ایلر کیم سن اقا بقا اوله صافی
بیت نه امان خواه اوله بر حساب و اوله ایلر کیم
 ایلر اولویست که و هدر که در کمال جفا بیایدان که بود ایلر کیم
 کیم که بجهت گوشت مردن به است از سو ایلر اوله اوله کیم که بقا
 زشت قصه بان که زشت قصه بیکه نقاشی کیم کیم
 را در جنگ تا تا ر یعنی کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم
 کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم
 فلان بازارگان نوشن دار و طوی یعنی نوشن دار کیم و اوله کیم
 قایده نوزد اگر بخواد کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم
 و کونند در کیم ایدر لرزان بازارگان بخیل معروف بود اوله بازارگان
 نشو را ایدیه **بیت** کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم
 سوز سندن اوله بر افتاب اولیدین قیامت روز و شتر کیم
 در جهان قیامت دکن جهانده که روشن کور مرز ایدیه زیر اسفندی
 ایدیه جو نوزد کیم اوله مجروح اوله ان جو نوزد ایدیه اگر نوشن دار
 دهد با ندهد اگر اوله بخیل بازارگان در نوشن دار و طلب ایدیم
 و بر با و بریبه و اگر دهد منفعت کند یا نکند و اگر و بر اشتها که قایده
 ایدیه با ایلر کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم

33

فانما است زهوق فائده ریه هوس از دواتان بمنبت خواجه المیراد هوس
که منت ای طلب ابله که در متن افزودین و اولزهیا که هستی انکه ایلم اکرم تن
ده ابله که کسبمانند قوت حاصل اولین اعجاب نرسد که استعد که اندرانه
است که ایلم حوصله ضل و لغت زان ایشردین و کتمان گفته اند خاتمه تغییر
در اگر ابرحیات که ارب صبا تو به منزل با باروبین فرخنده فضا بویست
صامت روان بخرد عاقل اولان کسیر ضعیفی و روبرو که حیایه حاصله انرا
که درین بوقت به از نماندنی مذکت زین بویزه اولک بکدر عدلت
و عفت است ایلم بیکند که اگر ضل خورین از دست خورشید ابراهیم
فرجوزین بپسین لطیف خورین و کولر بوزنک اندن به از شیبین یا ازین
نشرش رویه اش بوزنک اندن اندن شیرین و لایزال بیکند **بیت**
اگر خورین خورشید را بار اندن که کز سکرین اغما لاندن **بیت** یکبار
علمی خورنده دریا داشت علمایان برین جوعه خورنده طو ساریه و
کفایت اندک و از جوعه کفایت طو ساریه تا یکی از ندر که ان اولولوبه
که حسن خلق بلیغ در صواب او داشت که اول عالمک عقیده زیاده حسن
خلق طو ساریه بگفت اورا عالم که کند و جانی ایتدیب رویه از توفیق او
بدفع کشید اول اولو عالمک امیدند بوزنه بوزند روی و توفیق اولو
از احوال رویه و ارب اهلند یعنی عالم در حق سواد حاصلتک و اعتقاد
کوستریک در نظرش بسیج ادر اول اولونک نظاره قیاس و استقامت
کلید **تلم** زینت رویه از کرمه پیش با رخنیز بختک دن بوزنه
نشی ایشوا اولو و فتنه حاله خورین یا رجه فتنه کتم سر که همیشه رخنیز
تتم کروانی زیند و بر سگ انکه اوزر در حق اصر در ندرین یعنی ای
ایدین حاصله یعنی اینی و همیشه نند بسیار ایدوب زنده بچسند
ایدین بجایه که رویه تازه رویه و حندان رویه جسته کیدین

نازه روی و حندان کت فرو بندد کارکش در پیشانی انی اجلاش اوله
که سکه اشین اشده خلف یعنی خنده روی اولک مقصودی حاصل
اولو بوقطعون معلوم اولو که اول عالم اجتناب عرض انکه رویه
اولو که فتنه نرس روی و بیخوشش اورده اند کوشش اولو که انکی در حق
اوریا در کت که کت وظیفه سنده از انجا زیاده ایلدی و بسیار ایلان
که و بخت و ارا ندرین جوقه نماند بلدی عالم پس چند روز عالم فرج
کندان حکم چون بخت مر بود برقرار از بد چون فیم و مودر حق اولو که قرار
لوزر کو روی کت ایتدی **بیت** بیس الطعام مین اللذ نکسها زنجیر
اولو شول طعام که طریقه وقتند من اولو طعام لریه کسب ایدین
اندر نشیب و اندر مقصود زین جوعه ک طعام ایل بر اولوب اولو
ساج ایوا اوزر به نصب انوشده لیکم قدر و فرصت انچه ایتدی در
یعنی ناقص اولوشده **بیت** ناغما فرود و ارب روم کاست اولو اولو
ناغی زیاده ایلدی و ارب رویه که خرد بوم جمله دنی معنی قابل در نام
زیاده اولدی و ارب روم کساید بوقصد اید اولو که غل لازم اولو اولو
اولو معنای کوره متعده در بیه نواجی بداز مذکت خولست بی نواله یعنی
فقیر اولو دنیا خوار لغندن یکدی **بیت** در حق را ضرورتی بیش احمد
برسد و بشد او کت در ضرورت کلید کسی گفتش ایست اولو در پیشانیه
فلان محبت ز قیاس حار فله انکس قیاس سوزنعت طو ساریه کت
خوار قیاس کرده اگر سندان احتیاطک اوزر و واقف اولو اولو در قضا این
توقف رواندارد شعوب معلوم اولو سواد و احتیاط قضا نده یعنی
حاصل اولو توقفی روا و معقول طریقه گفت در حق اولو کت ایتدی
من اولو نماند نمان اولو کت بلزم گفت اولو کسب کسب ایدر منت
در عصر کتم بن رهبر لک ایلیم در حق کت اولو کسب در حق کت انی

التي خلقته ويمزها انكس در آورد اوله كس نك منزله كنورد دريش بلكا
 ديد دريش بركه ككورد كالب فروخته طوفاني لغه صريح فرزند
 نشسته وند حضور او توش سخن گفت درخني اوليك اهل سوز
 سويلدي وباركشت وكير و دوزن كسي كفتش بلكا اوله دريش انده
 چكرد به نيم ايشه كفت درخني كه ايتدي عطاين اول بقاي او بخشيدم
 اص اني انك صورتت بيفتدم نه ضيلو باين اين دانه ودين
 لغه چلكانكندن انك خيرين باق **تلم** سرجايت بنز وديك زشديان
 اكشي بوزونك قتمه حاجت القه وانده نه طلبه كك از نور
 فرسوده كردي زيار انك قبيج ونا معقول خون بنده فرسوده و بخشيد
 دوزني با خود يعني بوبل اوله فرسوده ونا معقول او نون اگر كويعم
 دل كاشي كوي كك بلساك كوكلمني شو اكسيد كك از زوش
 بنده آسوده كوي كه انك بوزن اوله حال ده اسوره و مسرود
 سن يا نور خوره و مسرود اولين ديك اوله **كيات** ضحك ساوير
 ايكندريم پيدا شد كندريم ده بر قط با ظاهر اولين چنانكه كنان
 طاقت خلوع انجليل كه خلقك طاقتي عنان از دست رفت بود ان
 كفتش ايدني يعني طاقت لر طواع او نش ايدني و درهاي ايمان برين
 بست و همانك همو لرزي زمين اوزره بقلش ايدني يعني يقور
 باغز ايدني وزياد اهل زمين ويرضقتك وزياد بيمان بيكوت
 ايمان او نشش ايدني و ايشش ايدني **تلم** نمازها نور از روش
 و طير و ماهي و مور قلندي جانو حسيه وشن و طير دن و ماهي
 و مور دن كه برفلك نشاز زني نوايي افشش كه قدرت سرخونديني
 ابلو دن انك خفاي خلق اوزره كتمدي يعني بوجله نك خفاي خلق
 ايزرين قحط بلا ندر انجمنه كك دور در خلق جمع مي شود عجب

كك خلقك كوچي تو تو ندي يعني اهي جمع اوليد كه آل بر كرد و سيلاب بيده
 بارانش كه اون دور و كوي باب اوله و خلقك كوزين نك سيلاب اون
 سيديك با راني اوله يعني بويغ اوله و ننه نوب ايدرم زيار حد دن
 زياده اه و كره ايديد چنين كمي بوخيلين لر سيله مخشي دوز
 دوستان برخفت كه دوست دن ايز في الوون كك سخن در وصف
 او نكرا بيبست كه انك و صفنده سوز سويليك ادب نكرا بلكر
 حاقه در حضرت بزكان خالص او اوله حضور دنه و بطريقا
 همان و اهل اطريق ايل از سر ان در كندش هم نش پدا نده صقده
 سوز سويليك و وصفني بيان ايلك اوله كك كك عجم لايق
 دكلكه طابعه زيار بطايعه نك كك كونه كك كك انك
 سويليك نك كك كك بوزره دن بيت ايدرم يعني در كك ايل كك
 انك قادر او كمشي بدین دويت اقتصار كنيم بارين و صفني بو
 ايكي بيت اوزره اقتصار ايدرم كه انك ده ليل بسيد ريبود
 زيار ايل زجوج سنه چو و لغه دليل اوله و زيار جودن مقدار
 انون طمق ايل كك تمام كك كك حاي معلوم اوله و نشش نموده
 خوردين و براوچ نش بر بويك لور كك اوله و زيار بويك
 براوچ بشخ النسف قالني ايد و كك ظاهر اوله و **تلم** كك نشش
 بكنش ان كفت را كك كك افزا و نشش ديكه نشش و ايدان نبايد
 كشت اوله نشش انك سببي ايل يعني اوله كك نشش قتل ايدون دن
 اوزرين ديك كك كك زيار واجب القتل ايدني چندتا شد صبر
 مغز ايش لوزن نك بيفراد كك بويك كك اوله اب در زيار دي
 بيشش انك نه وادي ارقه سي اوزره يعني اوله كك نشش صبر كك
 او ستنده خلوا نيك بر كك حضرت نشش بيشش و كك ايل نام قبيج

وقد انتم في ذلك لعنتم لاني جنين شخصي كطير از نعت او
شنديه بوجلهي بر شخصي كه بعد از سالك نعتند انتم كه در آن
سال وصف اولنا قشت اور بيلره نعت چكران كشت يك كراشت
نعت طولتر ايدره يعني به قياس نايه و اريدن نيك و حسان را فقيره
سيم و زرد ادي سيم و زرد ادي و وسا فرزا سوره نهاده و سا فرلو
سفره توريه يعني آنره طعام و يردن كوهي در حيا ن بربلوان نيك
از جور قاتم فقير چو نديان كان امده بودند خانه كشت و يزاره
مضرب اولمش ايدره اخذ دعوت كردند آنكه دعوتش قصد
ايدره و مشورته بمن زور دند و مشورته بجا كتور ايدره يعني بيلم
مشاوره ايدره سر از موافقت ايشان باز فرم ايدره و موافقت
با بشي كير و اوردم يعني تا بولولدم و كفت در ابي ايدرم **فلم** كوز
شير نيم خورده سلك ارسلان كلك ارشفي عير كرسختي كير و اند
غار كرمغاره سخت لوح و اجلوه ايل اولمش بهر بي ركي و كرسختي
ننگلي يعني كندو كچه چاره سترگه و اظلمه قوه بنه و دست بستن علم
مدار و الك سفلو كانه طومر يعني اذن نشه طبله بيلم كرسختي و
شود بنوت و مان آزيه هفت نعت و مان ايلم فر ميرون اوله به هفت
به هم كس مشمار هفت شير به هم كس ايل و ادم ديوا كا التعلت و ا
عبار اقمه پريان و شيمي و برنا اهل ديبا به هفتش و اطلس شوا
و بونده و ش به اولان نعت اوجام ناهل و اهل اوله و زره لا بورد
به طلاست بر ديوار كوي ديوار و زون نعتش لا بورد و التون
صوب و ذره اصلا ريشتر **نبت** قلندران حقيقت بدني چو كند
قتاب اطلاس انكس كه از هفت عار سبت **صا** حاتم طاي را
طاي قبيل سمنه دست و اولان حاتم كه زياده كني و كرم ايل مشهور در

كشند

كشند ايدله از خود بزرگ نعت كند كندا اولو حاتم كه در همان
ديبه كيا شنيدره چها نده كوش و با انشحي بسن كفت خاتم ايدرم
روزين جهل بشهر خراب نكرده بودم بكون قرقا دوه قربان ايلش
ايدم و با ايراي عرب و عرب بكارن ايل كوشه عسي ايل بسون فتم
سيرا كيون بر سحر اكونه سمنه طاشوه كند كه خا كوني داديم بر كني
قوت با ركيه كوردم كوت خا طاشوه آورده كه بدارم بوي كوي ايل
كتوروش يعني هو ايلش كفتج بهما ايل خاتم ايلون حاتم ايدره اوله
خا كنه ايدرم خاتمك صبا فتم بچون كتر سمن كاشفي بر سماط او
كتر ايدره ايل كه بر او خلاق ايل سماعي او زره عيه ايلش در
كفت لوان خا كني حاتم ايدرم **بيت** حاتم ايلش از عمل خوش بود
هكمه ناي كند و ايلش بر معني كسب التروعي ايل قناعت ايدرم
صفت خاتم طاي خبرد لور كس خاتم طاي به دست الترواقتيا و
رض الترو حاتم طاي نيك منتني الترو بوجوه ملاد افق ما نيو لطيف
در من او را به همت جوا ندر حاتم ايدرم ايل حاتم و خا و نده
بشتر از خود ديدم كند و ايلش و بر ستر كوردم **نبت** موسي عليه
استلام در و شبي را ديدم موسي عليه السلام بر سر ايلش آوردني
از بر هفت و بر ايلش از نر نهان شده حاتم ايلش قوت با چنده
زنان اولمش كفت لور خوش ايدرم يا موسي ديا كني كني ايلش
بر ديا ايلان هذا و تقايه و اقله في نده و اكله ايلش ايلش ايلش
يعني به بقدر قدرت و ايلش ايلش ايلش ايلش ايلش ايلش ايلش
لقد ان جان جان بكاره موسي عليه السلام ديا كند و برفت موسي
عليه السلام ايلش ايلش ايلش ايلش ايلش ايلش ايلش ايلش ايلش
تا كوه تقايه حاضره اول حاضره به بقدره و بر ديا ايلش ايلش ايلش

برقاه کوفیه حکمران زمانه جان بعضی از حضرت مدعی الهی است
سناجا زن کیده و کلید و دینش گرفتار او در پیشی گرفتار کردید
مظنی انبوه و بر او خلق بر او کرده اند او زده جمع اولی
موسی هم گفت موسی هم آیدت او و خلق این را چه حالت است
بوقصد نه جان او شد که گفتند حضرت موسی به آیدت او و خلق
نشار اینش در وجود کرده و غوغای اینش در وجودی که گفتند
برکتش قتل اینش در اکنون مصداق میکنند شمی در نو قصص
ایدر یعنی ایند او نیز نبوده حق هلاک ایدر نیست که نیستی که
پدرستی مشکین کرد که آقا قدره و قدره قدره اولین
حکم کفایت از هم که بودستی سرجه نیک تحقیقها نند بقار طوت
ایدر یعنی گوئی کس ایدر نیست عاجز باشد در قدرت یابد
عاجز و ضعیف اولان کس اولور که قدره ای بولور یعنی قریلو
اولور و خیزد دست عاجزان بشاید قانق و غایب از ای ای
چو بر یعنی اولور علم ایدر موسی هم حکمت جانان ازین اقرار کرد
موسی هم جان بیلر حکمت اقرار ایدر و از قبایس خوش
استغفار کرد و کند و نیک سرزد استغفار ایدر **بیت**
عاجز ایدر قوی و بویست الله الرزاق العباده بقوا فی الایمان
اگر که نیکای حضرت عبادی ای چون رزقی زیاد ایلیسید البتة
عاصی اولور ایدر یعنی طاعت اقرار ایدر **شعر** ما ذالضالک یا غفور
فی لفظ این معنور است نه سنی مخوف و نایب و غایب و ایضاً
صتی هلاکت فلیت الخمل لم یطردک هلاک اولدر نه اولدر نه
اوچا ایدر زیرا اوچا که هلاک است سبب در او ایدر نه نند
حقی قدره اولییدین **و من العصبه ان لا تغلس ربانی**

سنگ چو جاه اندیم و زرش سنگ به چون که منصب کیم و ز کله
غنی اولور برینصند ایرشین سلی خواهد بحقیقت سرش
ایله یعنی خلق اندک باشی بر سله استر که نظور و تکلیف اولیه
این مثل اخرت حکمی ز دست بو مثل اخر بر خاقل او بخشید
او را مثل بود که مور جهان به که نباشد پیش قرص به همان اول
یک که اندک قنادی اولیم **شعر** قرص نیک قنادی در زوالی **کلمت**
بدر را عمل بسیار است بدر که عمل چو قدر و لیکن بسیار
کرم و راست آقا پسرین حرارت نمود که عسلک که خرب
وار جد پدیری اول سبب دن عمل اندن منع ایدر بود
تخیل طریق ایله در مراد نیکه که با بعدند اول بیت اشعار
ایدر الکتی که خاکرت نمی کردند اوله که که سنی غنی ایله و صلوی
نقار قدره در اند اوله الله سنانک فصلی نیک و کلا لایون و اولی
اولی سندن نیکه بلور **کلمات** اهراد را دیدم حضرت شیخ ایدر
بر امرای کوردم در خلق جوهر مدان بصره جوهر فروتن
کلمه صدقند حکایت حکیمه حکایت ایدر ایدرین بویله بود
وقتی در بیابان راه نم کرده بودم که بروقت صحرا ده نور ضایع
ایمنه آیدم و از زاد معنی با من چینی غایب بود و مراد اوله
ایمنه بنی ایمنه قالمش ایدرین دن به هلاک نهادم هلاک او زده
مقوم یعنی هلاک میمورد بلدم تا که آیدت یا قفج بیاز مرور ایدر تا که
بر کیم بودم مرور ایدرین پر یعنی مرور ایدرین ایله اولی و غنی هرگز ان
دخوه و شادی فراموش نگذرد هرگز اوله ذوقی و اول سرورین
فراموش ایلم که بیدار شدم کتم بر کیمیت تا این قاورش غفلت
در حسدم و باز فراموش کتم و کسر و فراموش ایلم ان نلی و نایمیدی

اول تاریخ یعنی اول نوم یعنی معلوم کردیم که مروریست که معلوم
ایلام که کسب نکرده بچند که مروریست **قطعه** درین بان خشک وریک
دوران قوری یعنی اوئی وضوح بی بود که صحراده و لقی قوری
یعنی زیاده مؤلفه تشنه را در دهان چه در چه حدود صورت
اخذند در دهان نه برادر کسی بی جوش دفع آن مردی
نوشه کو فتاد از پای از کسب کشتی که او اوندن دوشرب یعنی
اهل فندان که عاجز و ضعیف اولین در کسب (و چه زر چه جوت
از کسب کسب نکرده التون نه صفت پارسی نه هیچ قوی بود زین
اول وقت التون نه وصلح بر **کتاب** استی از خوب خوب در
سکس در بیانی در صحراده از غایت تشنگی زیاده صحراده
میگفت اید ایدین **نوشه** بالبت قبل منبتی یوما افوز یعنی
نه اولین مؤلف اول بر کون مرادم طوف بود یعنی ایشیدم
نهر نایم که کسب غاضله ملاه قریبی بر روی که بنم ویز قوری
یعنی درین که در کسب جعدین و بن قریبی اوله اریه صوری
ایلام طوری **مختص** همچنان یوبایم در قریه بسید براس
صحراده مسا قریه کم شده بود در بیاض که اولین ایدین یعنی
یول بیوشن ایدین و قوری قوشن غانده و آنک از غن قوشن
قوی قاشن ایدین و در کسب چند و برقع اقیه در میان بیشت بلند
طوری ایدین یعنی بر قای اقیه سی و ارایین در بیار یک صحراده
طوری راه بجای نرسده بود بر سره التون و صحنی هلاک
شد و اول بی در سخت لوی ایل هلاک اولین طاقی ایدین
بطایق اول قبل ایشیدم در پیش روزها در دین در مدین
یوزین کو کسب قوشن کو رید و بر کاه نوشته و قان (وزر)

بوقلم یا زرشن کو رید **قطعه** که در کسب زر چه در دارد که در کسب
التون طوری یعنی مابینه صحراده جعفری التون اول مردی توش
بیکسب در کرم از کسب سکه اریه بود قریب طوری یعنی مشه قریه
اولین بود در کسب یعنی لطیف در صحراده حاصله از اول وقت
کام اولور کاف و خرابی در بیابان فقیر روسته را بسیار
افتاده یا غش کج و صحراده فقیر شلغ بخت به کسب
خام جشمش مشغف جامه کسب کسب **کتاب** که از دور زمان
شنا لیده بود حضرت شیخ ایدر هر زمانه دور زدن نامش
ایم و روین از کسب اسمان در صحراده و کسب کسب
یوزین یوزین ایدم کسب کسب که پایم بر هنده مانده بود کسب
بر وقت که ایام جیلاد قاشن ایدین و استعانت پای بوشی
و بر ایاق قاشی الحف و در کسب طوری کسب کسب کسب کسب کسب
چا سفند کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب
نداشت آنده کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب
سپاس نعمت هوا چه دعای کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب
کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب
صحراده کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب
کوزن کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب
اولین کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب
نیست و اما اول کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب
شلغ بخت مرغ بریانت بوشن شلغ بوشن قوشن **کتاب** کسب
از لوز پای هلاک در بیابان کسب کسب کسب کسب کسب کسب
کسب ایدر کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب

دور افتادند و محاربتی را بدو داشتند یعنی شهر در آن ایام اول روز شب
در آمد که کجای بود یعنی که در آن روز خانه دهقان دیدند او را در دهقان
خانمی که کور بود و بدو گفت پادشاه ایتدین اینجا دروم کیجا آمده بودم
تا زلفت سرا بنام شد تا که صورت زلفی اولم که یکی از وزیران وزیران
برو گفت پادشاه ایتدین لایق قدر بلند پادشاهان نباشد پادشاهان
عاید قدرند لایق اولم یعنی لایق حکمران (تبی) بجای دهقان در یک
برون در بعضی و عقید دهقان خان سرفرازی (تبی) بودی که بعضی
هم این جاسوس زنی همان بورا در جاسوس قورم و آتش افروز می نمود
شعله اندر دم معنی انتی پیدا ایدم دهقان را در این پادشاهان
اندر خانه دهقان حبس بود و وزیران اولم بود پادشاهان
سزای خانم که قور کرد ایدم ما حاضر با نظام شتر تیب کرد نظام
دن حاضر در شتر تیب و مرتب ایدم و پیش سلطان در و بزرگان
قتله ایدم و زینا خدمت ببوسید و گفت و خدمت بیخ اورد
یعنی تعظیم بشرطی ایدم که توری و ایتدین قدر بلند سلطان سلطان
بلند قدرند بین قدر ناز از شری بود قدر ایل ناز و ناقص اولم
ایدم و لیکن خود کشند اما ایتدین که قدر دهقان بلند شود و حاکم
قدرند بلند اولم که یعنی گفتن او مطبوع اندیش نگاه اخشام توی
بخشند او نقل کردند او در دهقان که منزلت نقل ایدم با بدو آن علی
القتبا و خلعت و نوبت بخشید پادشاه او در دهقان خلعت و نوبت
بخشید و خدمت کرد در کاب و ایتدین که پادشاه یک رکنه قدر چند
بر جای قدم و رفت و تکلیف گفتند و ایتدین **قطعه** ز قدر شکوه سلطان
یکشت چیز ایدم سلطان قدر و مشو کشند و ایتدین ناقص اولم
از لغت مجبها در سران و دهقان بر دهقان که همان سران است

اینگونه

اینگونه یعنی آنده قورند و خند را اوتدین کلام کوشم دهقان بافت
رسید اما دهقان که کلاهی اوجی اقتبا ایدم و فیض القدر ایدم
که سبیه بر سرش انداخت جو تو سلطان زریله خجای بر سلطان اندک
باشی او زره سایه ایدم و اگر انتقالت و اعتبار ایدم **نظر کردن**
بر ویش و سنا فی بزرگ نیست سلیمان با جنان در خدمت نظر
بود با مویش **کند** کردی بصورت را بصورت بداند که ای حکایت
کنند حکایت ایدم که نعت و افروخت که او هر نعت طوطی ایدم
یعنی و افرسیم و زربع آتش ایدم یکبار از لوله اورد گفت پادشاه
سوزن بر لوله کرد ایدم می نماید که مالکان در این کورنور
یعنی اکتور که زبایت سزما ن طوطی سن معنی بود خدا ما با لایق
و در ایتدین هست و بنیم آتدین و در ایدم که سنجی از آن و تکبیر می
کنی اگر او را خال در بر سلطان ایدم و در تکبیر و معاونت ایدم
بجگم عاریت عاریت و قرقر حکمی ایدم یعنی نعت ایتدین چون ایتدین
و ایتدین در چون که ولایت صاحب ایدم و فکر کرده و ما ایتدین
اولم گفت که چون پادشاه ده بود و زین ایتدین ایتدین لایق قدر بلند
خدا و در جهان نباشد جهان پادشاه هتک بلند قدرند لایق اولم
که دست نعت همان چون من کردی که نعت ایتدین بخایل بگرداند
ما ایدم آوده کردن آوده ایدم یعنی بندن ما ایتدین که جو در ایدم
اورده ام زیرا من اوده ما جو معنی ایتدین ایتدین گفت پادشاه
اولم کرد ایدم می نیست غم دکلر که یک فرات می دهم زیرا که فرات
و در **حیسان** همیشه حبیب را چون در **حیسان** قالوا ایمان
الکلیس بیضا و الجوی حیدر معنی حیدر کسی بود خوشش نبود
بارک و دکلر دیدم قلما نشد به مشهور المبرز در اندک ایتدین

در الجواب خلاصه قولی است ای در نسبت کرات چه نصیحت نه با کست
 اگر نصیحت قیومی صوبی پاک کمال ای چه بوده هر چه پیشوایم کرامت
 او را با این جمله بود اولی بی تو رم نه باک و نه غم وار و مدعی ما که غم
 یو و در شنیدیم که سزا فرمان ملک باز زده اندم که او را پیشوا
 سوزی و قبول اعتماد و محبت آوردن گرفت و دلیل محبت کتوک
 شروع ایلمد و شیخ چشیم و بنویسند و آنچه کوزلواک ایلمد بنده
 ملک و مورد پادشاه بیوریدن تا مضمونه خطای تا سوزید و مضمونه
 یعنی امر اتوی ما از و بجز و خوب بیخ او که آمدند ز تو و بیخ
 ایلمد شخصی که در خلاص ایلمد یعنی ایلمد که با طافت جو
 بر نیا بدکار ملاطفت و رفا ایلمد چون آیش نو قاری کلیدین
 مصلحت حاصل اولی سر به بر و صیتی کشند چار ناچار صود حوت
 ستر که چکر سن معنی عاقبت حنف و قهر ایلمد اولی صلی تکمال
 اولی در معانه همان حوت ستر که فالور صود که بر فوشتن بخناید
 هر که کفر و اوزی در هم اندیک کند و در اولی ایلمد در مشرب
 امره اطاعت ائمه کرنیجند و کسی مشایخ اگر کسی ایلمد از
 زمره ائمه ایلمد **ص** سزا زده را دیدم حضرت شیخ ایلمد بر باز کینه
 کوردم که صد و پنجاه شتر ما در دست که یوز الا حود بود که وار ایلمد
 و جاهل بنده خدمتکار و قوا خدمتکار توید و رایید بشی در جزیره
 کیش بر کیش کیش جزیره سنده مرا بجزو خطیش بد بنی اولی باز کانه
 کند و چو سینه القدر و هم شب نیارا مید و در کتایم و کلیدین
 و ایلمد در کتایم پشیمان کتقی برین و نام معقول قول
 سوزیدند بویل دیو فلان انباز فلان شتر کیم بتر کسانست
 تر کسانده در و فلان در صناحت بر بندستان و فلان وقت ایلمد

دست نده در و این و بود که خدا بود فلان زوای است فلان یک قبل
 سید معنی اولی برین ایلمد که نمی دنی محبت چقر شمشه و فلان جز
 فلان کسر شخصین و فلان سینه بی فلان کسر ضامن در کاه کفتی
 که خاطر ایلمد سینه دارم کاه ایلمد ایلمد که ایلمد سینه خاطر ایلمد
 یعنی کلیم ایلمد سینه کتایم از زوسی طوک که صوار ایلمد خوش است زین
 لطیف کتایم و در بار کتایم ز کیم و ایلمد ایلمد که ایلمد سینه که کتایم
 صوفی طوک سینه که در بار مغرب زرای مغرب در بیج موشوش است مغرب
 و مخوف در کتایم سعید الله صکره اولی باز کانه که ایلمد ایلمد
 سوزید و کید پیش است او کتایم معنی نیت ده بر سوزید فی وارد
 که اگر آن کرده شود که اولی سزا ایلمد اولی معنی حاصل اولی بقیه
 بی ضریب کند و عریک باقی سنی نکوشه بنشین مهر کوشده او تمام
 و در آن سنی رسیده کیم و تجارت در آن ایلمد کتایم حضرت شیخ ایلمد
 باز کانه ایلمد آن کتایم سوزید اولی قنقی سوزید کتایم باز کانه
 ایلمد کتایم پارسی بیجان خواهم بردن اولی با کتایم کتایم
 شهره القات استم شنیدم که حاجی قیمت عظیم دارد ایلمد کتایم
 او در آن چنین کتایم که مراد فقور سینه در روست کتایم و ایلمد
 روی ایلمد بر و در کتایم دیو بیجی صند ایلمد و بولاد کتایم کتایم
 و کتایم بولاد سینه ایلمد و اکینه کتایم ایلمد و جلیک هر کتایم
 مینه ایلمد و برد کتایم بیارس و کتایم سینه پارسه ایلمد و از آن سینه
 تجارت کتایم و ایلمد کتایم سینه تجارت سینه ایلمد و در کتایم بنشین و در کتایم
 لودریم چندان ازین ما کتایم اولی قدر بود ما کتایم دن و نام معقول
 سوزید کتایم ایلمد که پیشا طقت کتایم سنانده اولی باز کانه

ارتقا سو بلك طاقتي قائمدي گفت اب سعديت ايتدي ايوهده شونيز
 سخني بگوي من دني در سوز سويله ازانکه ديد و پيشنه انون
 کا کوفش بايشن سن گتم که ايتدم **رباي** ان شيندي که در صحرار غمر
 کونده بر لو با زارگان اچ لاشته کن که غور هو نمده با سالار پيشنا ساز
 مستور سوز نمده دوشترين يا خود بارينه بار او فونده بادو عيه ايل
 معنا بوز اولوسي و خاصه صبي اولوسي ديمک اولونور کسجه البته لمانه
 استعمال اولونوزارگان ديمک درس لار اولو معنا نسه درد کيل ايتدم
 شني نسبت ايل قافله سالار قافله بچي خوان سالار چانني کري شني
 سايرين بونلوه قيسار اولنده هکده سالار ايلان کيب اولون لفظک
 اخير البته ساق اولوني ککر گفت چشم شنه دنيا دار وال اولون
 دوشن گم ايتدي دنيا طوطي تک بعني خي تک مال ايل طوطي طوطي
 معني ايل کوزني باقناعت برکنده باقناعت کور باقناعت باقناعت
 طولدر بوز که دن غدير ايل ممکن دکلدر چشم تنک ايل کوز تنک چشم
 اچ کوز بوندم سلسله الذهبه و فتره ثانی ده واقع اولوش **دوش**
 تنک چشم ايل قط سالي جوع صيد شان هنيش کاران برجه
عکارت مالدارين را شينيم که بر مالدارين ايتدم که بختل اندر جهان که
 بختل ايل جهانده چنان معروف بود اچ بختل مشهور اولدي که تمام
 طايبي سيني که خانه طايبي سيني بلم مشهور ايتدي بعني خانه طايبي سيني
 ايل مشهور اولوش بوي اولونوزارگان بختل ايل اچ بختل مشهور
 ايتدي قاهره لاش انک ظاهريه طايبي سيني دنيا ايل دنيا سيني
 ايل بختل ايتدي بعني خي ايتدي و حست نفس جتيل و ضلعي تنک
 حستي در نهادش اچتمن تنمکن انک طبع نمده اچ بختل ثابت
 و قلم ايتدي که نافي بجاني از دست نداد که کبرياني بر جهاندر

ايتدي بعني انک قشقه بران بر چانده مقبوله ايتدي و کربا ايوهده
 باقم شواصقي را بوهده تنک حهده سيني بر بقعه ايل اچ شين ايتدي بعني
 فرضه ايوهده تنک حهده سيني اولونوزان ده موجود اولونور رعاييه
 که بر بقع و بر شرا ايتدي و سني اصهار که ايل اچ ايتدي بعني
 کهنک کلبنه بر ايتدي ان ايتدي ايتدي بودني که قيس اولونور ايل ايل فصل
 کلام خان اولونور کس نديدر کت ده کس انک خانه سني قيصه کنده
 کور ايتدي و سوز او را سر کنده و انک سوز سني ايتدي بعني
 کس ايتدي انک بختل بو طبع ده ايتدي بعني در شين بجز بو بختل
 شيندي در شين انک طعا تنک را بختل سندن خيره سيني ايتدم
 ايتدي حهده ايل بختل خوردن ريزه بختلدي قوش انک انک
 ايد و کندن صکر خرده ديز ايتدي شينيم که بدر يا بغير شينيم
 که خوب دريا سنده راه بصدر کرفته بود مصر بو بختل طوش ايتدي
قوله تعالى حتى اذا امرته القرن عايه الله ک قويم حتى اذا حلال
 وزيا ده شدت ايتدي ايتدي که ناکاه با داني لک کرد کتي بر ايد که
 ناکاه کشتي تک ايل ايتدي نافي ايل کلدي بعني ايتدي چنانکه ايتدم
 اچ بختل که ايتدم بر **سپت** با طيب ملولت چه کند لوباز دني
 اشون کوشل سني ملولت طبعک ايل دوزيم بعني موافقت ايتدي
 انک ايل صلح و ايل داروزنه حاصل بعني در طبع ايل حوزمان بر
 حال اوزره اولونوزارگاه شادان کانا لان اولونو مشروطه حقيقي
 نبود لار ايو کشتي حواصق فوا بيل حهده وقت کشتي بيل اولونور بعني
 هر وقت بيل کشتي موافقت ايتدم که کاهي نافي لک اسروست دعا
 بر آورد اولونوزار بختل چون که بو حالي کور دن دي ايل بوي ايتدم
 بعني دخيال ايل قالدر کي و فر يادي فايده کور کور و قايده

فرید و انکم باشد بدی قولی تعالی فاذا ربنا فی اللغاف دعوا الیه
خامساً لما الذین یوحی الی الذین یتقون در بیان کشتی بکره لراکه نمایان
 دعا بیدر اخلاص ایلا اورید غلبه حاکمه که دین الله ایچون در بیت
 دست تفریح هر سود بنده محتاج را تفریح الی ذقائده و بر
 محتاج توبه معنی تضرع از غایب و وارد سوار کسبه که وقت دعا
 بر خدا وقت کرم در بقل دعا وقتی الی خدا اوزره او کرم وقتی
 الی قولتغنه اول معنی باشد بر بلا طفره عابان قالوه سوره
 لک زمانه دعا ایچون تکلم بر سینه **قطعه** از رسم راهی بر سینه
 در سیم در سکن کله بر سینه ایچون معنی و بر سینه حق
 عشق بر کبر کند و هم بر سینه طوبت معنی من دینی فی کلمه انخانه
 از تو خواهد ماند او وقت که بوفاد بر سینه قائم کدر معنی
 او لورین خشتی از سیم و شتی از زکریا اول خانه نکلم بر خشتی
 التون دن ایچون رض ایلا ان دن سکا نه فائده آورده انظلمت
 ایدر لر معنی حکایت کرده که در خضر اقا و در سوره
 داشت او زخا اولان بخیل رسیده در وقت وضع رطوبت
 معنی بغیر الی اقربا سیم و ارایدین بعینت حال او تو انک شدند انک
 مانک باقیسی ایله غنی اولدیر و جامه با که من و کهنه جمله لر
 بمرکاب و بریدند انک اولمسی ایلا بریدر لر و خضر و در میله بریدر
 و کند و ده گفتان ایچون هر بود جلالی قی شده کسر لر معنی
 بچند یلر اتفاق در آن صفت یکی بریدر لر از این اتفاق اول
 صفت ده اندون برین کورجم بر باد پای روان سحبت ایله
 یورچی بر آن اوزره سوار و عشق کدر بچ ایدر و غلامی بریدر
 پیکر و برین صورتلو بخلاص در بی او دو آن انک یادنده

یولیا بریدر یا چون گفتیم کندوم ایدرم **قطعه** وه که کرده باز بریدر
 قبیلیم ایلا اقربا اوریته سینه معنی تکلم حیات بولوب افرا کلمه نشانه
 اولدین در میراث سخت از بودی میراثی تدایله و شکل
 زکرا و اور ایدر و در شان را از قسکه خوب و در وارنده صمیمت
 اول سنده با سینه معرفتی که میان ما بود و در اول کلمه
 سببی الی انک ایلدینم او تافزه ایدر کهنش کسیدم انک لکنی
 حکیم معنی لکنی طوبت و کهنش ایله ایدرم و تفریح دینی ایدرم **بیت**
 بخور ای نیک سبیت و سه مردی ای سیرتو و قبول و ابو
 ستمه کان تکون بخت کرد که و نخور زبیر اولد نیکون بخت لو
 و بر سینه طالع بوقدر مان و مثال ایچون ایدر و میدین صبا در ضعیف
 مایه قوی در ضعف ایدر با قده بود بر ضعیف عتیاده دانسته بر بولوب
 انک طاقت طوبت معنی بر و غالب آمد مایه اول بر ضعیف
 صبا دکن اوزره غالب کلید و دام از در شش در بود و طواری
 انک الذین قاید و بر رفت دینی کندی **قطعه** شد غلامی که آب
 جو آرد کندی بر غلام که ابروه صوبه معنی ابروه دن صو
 کتوبه اب چون آمد و غلام ببرد ایدر ملک صوبه کلید و طواری
 اندرین معنی غلام برینچ کر ایدر قند صولوب اوه اندرین
 عاقبت بر کون صود دینی غلامی کتور دین که کلمه بنوبت نام
 هر بار مایه آوردن دام هر کوزه معنی هر وقت مایه کتور دین
 ایدر با صوز کتور ایدر دیک اولد حاجی این بار رفت و دام
 ببرد مایه این بار رفت و دام ببرد مایه بکره کندی و
 طواری بلی اندرین دیکر صبا دان درین خوردند بخیر

صیاد در صیغ یازده و حلا مشق کردند و او را صیاد کی ملامت
 ایله یازده بود که چند صید در امت افتاد که بو کلبی به صید
 سزا داشتند و در ذی قعدة شصت و نه گاه دشمنانی حفظ آنکه قادر بود
 ملکه گفت اوله صیادانند این بر از ان این در وقتله جوان کرد
 نیچو انکار کرد ممکن در بعضی شبه قادم که هر روز نیو در اوله
 ماهی بنم نصیب دکلن ایرن و ماهی را همچنان روزی مانده بود و ماهی
 ننگ آغلیس در باده نصیبی قالمش ایرن **صیاد** دبی روز نصیب
 سز صیاد در دجله ماهی بگیرد دجله ایر مغلند بود و در ماهی و رنگن
 ماهی طوخر و ماهی بی اجل و اجل سز ماهی در صحن غنچه قوی
 او **صیاد** دست و پاهای او ای وای بی کلمش برکه هزار
 با بی رنگشت بر فرود ایفلوی د پلیدی صاحب دلی بر و بکله
 اوله صلاه بر صاحب دل انک او زرنه تجرب یعنی انده او زاری
 و گفت دبی ایتر بر سببان ان بن حوا شعاعی حضرتنی تنزیه
 ایرم لغت معنای بود در اتا معنای استعجابی نوبت ایکن
 در بعضی نجب جان او نور با هزار پای که کشت بیای این نام
 که طوخر ایرن یعنی بیای اربعی و لیکن چون اجلش فرسید
 چون که انک اجم بقین ار شد بر از بی دست و پای بی بران
 سزدن و او با سزدن نتوانست که بخت خیمه قادر اولدی
شوق جوالد زس دشمن جان سزمان چون که جان ای و حلا
 ایری دشمن اردندن کل بینه اهل با پی حود دوان اجل
 بی و سر کرد بی که ایا غنی مغرور بر ادگر اد مع قور دوان
 دم که دشمن بی بی رسید او در دعه که دشمن کوز آجد بیو
 زیاده سخت ایله ایر شد در کمان کبابی نشاید کشید و انکار

کمان کله فی چکمه امکان و قدر او مرفنده قادره کلمه پای
 چکمه قادر اوله **کلیت** ابلیه را دید همین حضرت شیخ ابلیه سز
 ابلیه کوردم که خلقی شمس در بر که او زرنه بر او نوظعت
 یعنی بر وقتله خلعت گیمین و شرب تازیه در زیر و القند
 بر زرنه آن و قصص حضرت بر سو مصری قصبه که با شی
 او زرنه آنه عماد انتم ایرن کسی گفت بر کسانند ایرن
 ایرن جکونه بی بیغ نیم کور سن این دیبا بی معتم پوشانند
 دیبا بی برین حیوان حیوان لایعلم پوشنه بلزها همل حیوان
 او زرنه گفت حضرت شیخ ایرن که ایتم حق زشتت
 که باب هر روز زشتت بر تیغ خط دره العون صوی الی
 باز غش در بعضی بون **بکر زینت** قدشاه با نورن چهار خنده
 چهار بی آدم مشاه اولدی بحملا جسد که خوا و کل صید
 کبی که انک ایچون بقر او زرنه وار در سارین بی اسر الکل
 قورمک و ایام مانی الوب انن بر روز بی صید دودی و
 انک ایچون بر او در طیار اوله بر اقرب فی الحان اوله صید بر بی او از
 و سیدی اول طیار بی فرعون علیه السلام القند ننگ نسیه او
 لدر و کون حضرت جبرئیل بندگی بود که ایا بی القند المش
 ایرن بونک نصیب قلمه کور و **بیت** باز که او بی چه صید باز دند
 عشوه مخ سارین تیست که دست از بی بیضا بر **قطم**
 با بی نتوان گفت ماند این حیوان بو حیوانی ادبی دیکر دیکر
 و لایوه دکلر بخوردم و حیات و غش بیروش انک در
 سندن و طاشو نشندن غیره ها بو جهت ایرادی دیکر
 و الایه الحقیقه ادبی دکلر بکود در حو حساب و ملاک حقی او

دوران آنکه دو کجای سباب مکنده دخی وارغند یعنی آنکه حق مملکت
نظایم کور که هیچ چیز نیافی حلال جز خواش که هیچ بزرگی صلی
بوغز سن قاندره خیرین یعنی همان قتل حلاله در پایه سه جزایر نظم
شریف که متصف شو خدایا بلند شریف اگر فقیر و محتاج اول
خیال بغلم وطن ایلمه کا پاکه بلندش ضعیف خواهد شد اول
شرفه بلند مرتبه ضعیف اوله که یعنی شریف لکنه نقصان
ایشرف و رکنه نه ایمن بمسبح ندبند که کوفت ایتمه التون پنج ایلم
اوره یعنی اگر است نه سه سیم دن و مسیح زردن اوله که کله سیم
بود مرتبه ده اوله کمان هر که باورین شریف خواهد شد ظن ایلم که توبه
مانه سیم ایلم شریف اوله که یعنی **کتاب** دزدی کدایی که گفت بسیار
بر سایل ایلم شرم نوارم شرم طومر میسیر که از راز **بیت**
که بود قدر این کشن او در دست پستین هو لیم دراز می کشی
الک هو لیم وهو حسین اوله دراز ایلمین و اندن جرایرین
گفت کدا اوله دزد ایلم **بیت** دست جدا ز از بی بیو حبه
سیم بر حبه کشن او سوزی **بیت** اوله که گفت ایلم اوله از حق
بگذر یکد بیدند بگلی و نیر که بر جانک و نصف دانند و سیم ایلم
الک که لر یعنی سرقه تیلان قطف اوله لیم دن ایسه دلتمک از لم
ال صحت اوره اوله **بیت حکایت** مشت زنی را حکایت کنند
بر زور با زین حکایت ایلم لکه از ده هو لیم بجای ناده بود
که خالف زماندن جان کلمش ایلم یعنی قدره و غنایه کده
سی یوز زماندن زیاده مشک و منظر ب ایلم و از غلله آواز
بعقان دخی گلش یعنی قناعت سر بوغان زندن قناعت کلمش ایلم
مشور و پیش پد بر د اوله زور باز کجایی قناعت مشور

القدر یعنی متاوره ایلم و اجازت خواست و پد رندنا اجازت
طلب ایلم بود بود که خیم سوز و ارم که سفر مقصدن طومر که
مگر بقوت با زور که بازه فو تیلد دامن کانی یکفارم بر مراد ایلم
القدر **بیت** فضل و حسن رضا یعنی تا نماند فضل و حسن
ضایع در مادام که کور می لر یعنی اظهار اتمه لعود بلش غنم
مشک پس ایلم خودی انش او زره قورل مشک از لر لطیف بر ارم
ظاهر اولور پد رکنت بابا سیم زور بازه ایلم ایلم ایلم ایلم
از لر پد رکنن آری سیم ایلم خدایه بکشدن چقار یعنی شکر ایلم و پان
قناعت دد دامن سلامت کشن و قناعت اربانی سلامت
انکنه چله یعنی قناعت ایلم که بزرگان گفته اند زیل اوله لیم
در دولت ایلم که شود دولت جان شمه ایلم دکله یعنی سیم
ایلم حاصل اوله چاه که چو شنید دست بلکه چاره از قناعت در یعنی بخت
و منظر ب لومقدر **بیت** کسر نشو اند کوفت دامن دولت بزور کس
زور ایلم دولت انکمی طومر قادر او کس کوشش بی فایده است
و سیم بر ابروی کور کور که قاشی اوزره راسته اوره کوزنه فایده
اوره سون دیو فایده سز چاشمه در جید و عهد ایلم دولت حاصل
انگش همان بود که بزرگ فایده در **بیت** اگر بهر سویت حسن دهم
باشد که هر بر فلک باشد که ای یوز هنر که اوله حسن کار نیاید
چو بخت بد باشد حسن ایش کلز یعنی فایده برادر جو که طایع
نخس و بر این اوله **بیت** چه کند زور مند و اروان بخت شوم بخت
اولان قوی نیی استون بازوه بخت یک با زور بخت ایلم دولت
و بخت بازوه سیم بگذر زیل اند سیم ایلم نیچو حراته صلا نور که
حکم و قور بازوه سیم ایسه یعنی مقدر بازو رندنا دولت بازوه سیم

بگذرد بر کفست پس با بسم ایتدین این پدر فواید موفی را است
 ای پدر موفی که از این نزهت خاطر فواید کسب حاصل شد شاخه اول
 سندی بنویس و مسیر و جنبه فواید و فواید که در این جنبه افکار دنیایی
 حاصل میگردد و دیدن عجایب و معجزات بیکور کردن و شنیدن خواص
 این شکران و تقوی بهمان و شهر رفیقه انگلستان و قمار و خلاق و کسب
 اشیای نوری و مصاصت انگلستان و تحصیل جاه و ادب و کسب و ادب
 تحصیل انگلستان و مزینان و کسب ماه و مال و قرض و قرض
 زبانه انگلستان و معرفت یاران و سپه کسب و بار اولی و کسب
 حاصل انگلستان و تحریک روزگار و نوزاد لرزیدن بیکور کردن که
 ماسعدی بوسف فی نفی در چنانکه سالکان طریقت گفته اند بخل
 که طریقت ساطرت از غم خرد **سبب** تا بدکان فایده در کسب و ما
 مکدگان و فایده رهن سبب هرگز از جام او بیخوبی هرگز
 جام او بیخوبی سبب و اندر جهان تقوی کن بود چه فایده آنگار
 حقدن عجایب و کسب سبب و تقوی از این سبب از این سبب
 بسوی اولی که فواید کسب که بهمان کسب یعنی اولی که فواید کسب
 با بسمی مشت زن دن و چون کسب سوزن به کسب انگلستان
 پس از او فواید بدین نمطه بیان کردیم بر او خوب اوزر کسب
 این که ماسعدی سوزن شمی راست سوزن فایده از کسب سوزن و کسب
 ماسعدی طایف راست اما همان بشر طایفه به علم و موقوف در
 نحو سبب با کسب که وجود نفع و کسب اولی بشر طایفه که
 او از کسب سبب از کسب که نفع و قدرند وجود این که غلام از کسب
 در او سوزن و کسب که در او کسب که در او کسب که در او کسب
 و در کسب کسب که در او کسب که در او کسب که در او کسب

بشهر و با جلال و بازرگان هر کس که در شهره و هر شب بمقامی
 بر مقام و وجودم بشهر کسب و وجودم بر سبب ان
 نعم دنیا متمتع نمود دنیا نعمتدن متمتع و ذوق از این کسب
قطعه منع بگوشت و میا با نوزاد است غنی طایفه و فواید
 دینی دنیا با نوزاد و سبب که کسب دکلمر هر جا که رفت همه در کسب
 جاه سعادت زبیر سبب که کسب که در او کسب که در او کسب
 و راحت اولی که در دوزخ و انرا که بهر از جهان نیست
 دست رس و اقا اولی که کسب که در او کسب که در او کسب
 به قدر یعنی اولی که حاصل او کسب در زاد و بوم خوشتر
 است و ان نشانی اولی که کسب که در او کسب که در او کسب
 و حاصل او کسب و طمان اصلی سندن و سبب و حاصل او کسب
 مشهور و کسب که حاصلی دکلمر و حاصلی که بکسب که در او کسب
 او را بشهر طایفه که کسب که در او کسب که در او کسب
 سبب ایلم و موقوف و مضافت و مایه بلخفت دینی فصاحت
 قوت سبب ایلم و بلاغت سبب که سبب ایلم یعنی معرفت و
 فضل سبب ایلم هر جا که رود هر سبب که کسب که در او کسب
 نمایند ان کسب که مایه کسب که در او کسب که در او کسب
 الکسب که در او کسب که در او کسب که در او کسب
 مرمم دان مثال زر طلاست عالم کشی نیک وجود یعنی
 ذات حاصل و مضافی التو نیک در **المع کالنه** **انعم**
کافضه الباقی کالمع که هر جا که رود قدرتی بشهره از
 اول عالم هر قدر که کسب که در او کسب که در او کسب
 و اعتبار را در سبب که در او کسب که در او کسب که در او کسب

بشهر و با جلال و بازرگان هر کس که در شهره و هر شب بمقامی
 بر مقام و وجودم بشهر کسب و وجودم بر سبب ان
 نعم دنیا متمتع نمود دنیا نعمتدن متمتع و ذوق از این کسب
قطعه منع بگوشت و میا با نوزاد است غنی طایفه و فواید
 دینی دنیا با نوزاد و سبب که کسب دکلمر هر جا که رفت همه در کسب
 جاه سعادت زبیر سبب که کسب که در او کسب که در او کسب
 و راحت اولی که در دوزخ و انرا که بهر از جهان نیست
 دست رس و اقا اولی که کسب که در او کسب که در او کسب
 به قدر یعنی اولی که حاصل او کسب در زاد و بوم خوشتر
 است و ان نشانی اولی که کسب که در او کسب که در او کسب
 و حاصل او کسب و طمان اصلی سندن و سبب و حاصل او کسب
 مشهور و کسب که حاصلی دکلمر و حاصلی که بکسب که در او کسب
 او را بشهر طایفه که کسب که در او کسب که در او کسب
 سبب ایلم و موقوف و مضافت و مایه بلخفت دینی فصاحت
 قوت سبب ایلم و بلاغت سبب که سبب ایلم یعنی معرفت و
 فضل سبب ایلم هر جا که رود هر سبب که کسب که در او کسب
 نمایند ان کسب که مایه کسب که در او کسب که در او کسب
 الکسب که در او کسب که در او کسب که در او کسب
 مرمم دان مثال زر طلاست عالم کشی نیک وجود یعنی
 ذات حاصل و مضافی التو نیک در **المع کالنه** **انعم**
کافضه الباقی کالمع که هر جا که رود قدرتی بشهره از
 اول عالم هر قدر که کسب که در او کسب که در او کسب
 و اعتبار را در سبب که در او کسب که در او کسب که در او کسب

و غنی ناک جاهل او غنی شهر و این بزرگ در دنیا زین پیشی نماند
نماند نیز از خیرین داریده این همی انزل بر او صلواتناج و
اعتبار انزل بر سبوم خوب رویی که در درون صاحب دلان باطن
او میل کند اولش طایفه ناک او صبیحی بر طبعوت که صاحب کتب
دلی انک اخلاطه میل الیلب و غنی نشنا سنده و انک صبیح
غنیعت اکل لرو حضرت را منت دانند و آن حضرت آنکلی منت
بیلد که گفته اند زیرا اینش مرد را نکی حال حال از فی بی بی بی
ماه ماه جو و لغند ناک در روی زینا هم دلها هست است
و زینا بوزنه و دلک در محلی در و کلید در تا هسته و غنیعت
قبول که گفتا ج در که اصله که در بود **قطعه** شاه هدیه که رود
حرف و عزت بیند و محبوب اول بیره که کیدر بیفوج کند
حرف و عزت کور بود رعایت ز بود و بر لاند بقرش بدر
و ما ذر خوشی کند و ناک بدرین و مادر بر اگر اینی قهر با سوز
ورد ایبر لر ایسه ده بر طاقوس بر او راه مصاحف دیدیم بر صبیح
لر که ورعا او زره طاقوس قناده می زیا صبیحی که عادت در پیشش
اولد و غنی نماند و شری اعتبار ابروی صبیحی لر اینچنین خود که گفته این
منزله از قدر سو می بییم پیشی حضرت شیخ ایبر بر طاقوس ایتم بود
سند که قدر کردن و حد کردن زیاد کوردم گفت خاموشی که چو کرم خالی
دارد طاقوس قناده چون که بیخ نوونی انشودن لسان حال ایلم
ناک صواب و بر رب ایتمی خاموشی اول زینا هر کسی که دنیا ره
بیر از جو حسن طوبی یعنی انده بر بقدر حسن و جاه اوله و بی پای
نهد دست سله نزارد یعنی پیشی او کسی هر چند این توبه انک
او کند ان طوثر یعنی در انتر لر بلک دعوت ایبر در **چون** در

نوافقت

نوافقت و دلبری بود چون که پسرده نوافقت و ملائمت و بزرگ
اول اندیشه نیست که بد را زوین بری بود غم و کلید که بد برین اول
پسرونه بری و بینار اولد زیرا عاشق لر بیگ مرتبه بد نماند
آن زیا ده رعایت ایبر لر **بیت** من استاده ناکنش جان و نایب
او خود که نما جو شیم سحر کرد او کو هر کس کو صدقش در جهان
ساده او بر سوز در معنی کوم کوی مقبول در بر بره صافی کوی
در روی چنانده انک صافی او **قطعه** زید صدف مراد در کلید
بیم را حکم کرم شش بر بود در بنیم دو کلید که شش بر چهارم
خوشی او از اولش طایفه ناک در بخشی سی بر خوشی او از کج
داودی که دادی بوغنا ز ایلم یعنی داود بیغا بیلمی سلام خوب
او از بی و طوق ایلم اب از جریان صوفی انشدن و مرغ از طیران
و خوشی او چقدرن با زهار کیم و طوثر که مرتبه دگن صورت اول
پس بوسلیت این فضیلت ایلمی بوفضیلت سببی ایلمی تراد
حسن صورت درون مردمان صید کند کرم لر که کوکلن صیدا ایلم
و ارباب یعنی صاحب لر یعنی صاحب دل لر که دست او نیست
نماند انک مصاحف هنر رعایت و بدیل کورسته **شعر** سعی ای
حسن الاغانی با تم قولی ای نیک ای بوند در من الذی صبیح
المتانی کیم در شول که الخایم متانی با پیشی یعنی متانی الدرب
که مراد حسن صورت در **قطعه** چو خوش باشد او از زینم و عزین
خوشی و ن لطیف در زینم و عزین او از نکوش حریفان مست
صبور صبا در شرایه ایلم است اوکش حریف که قوافند
از زوین زینا مست او از خوش خوب بوزدن بلک خوش
و لطیف او از که ان حظ نفس است و این قوت روح زینا

نوافقت

او یعنی زینب انک حقیق چرکه اندن نفس نلزد ایدر و بو یعنی خوش اواز
روضه خود کو در که روضه همان بخشد در پنج سبب و در کسبی باز کلام
کمال کند اولش طایفه دین بشی سبی بر هر صفت که با نوسبی ایل
کفای کمال بلیه تا اب روی از پهلوان در بخت نشود تا که اندر بوزی
صوفی ناندن او شریف و دلگشای اولید چنان که خود منده گفته اند
تخلیه که عاقل را یعنی خود **تظم** که بوی رود از شرفش اگر کند
شهر مردن خیر که کبیره یعنی خیزد و دشمن سختی و کفایت بزیست
دو روز یکج سخت بود و وقت الفز را کند و کفای کمال علم در
و در روز بخراید و قدر از ملکات اگر ممکن خراب لغت یا خرابی
کرستند حد مدیله نیم روز نیم روز با ضعیف آرد او بر زیر کند
کفای کمال کمال تا در کمال صفت با بیان کرم بود کمال
صفت که کبیرا نالیدم در سو عویب حقیقت خاطر است سفور
حاضر که بقیته سبب در و داعیه طیب عیش و طیب شیب و
با عفت در اما آنکه ازین جمله من هر دو است اما اوله کسکه بوجله
نصیب سز در بخیان باطل در چنان بود باطل ضیاع و نامعقول
فکر ایلها نوق کبیر یعنی سیاحت عالم عوسنی ایدر و دیگر کشش
نام و نشان نشود و کسکه انک نام و نشان یعنی شکر و بیجا و
غنی بلز اوله سود ایل کند و بی خیای و هلاک ایدر **تظم** که اگر کشش
کیمی بلکین او بیفاست مروان کسکهها در کسکهها انک کینه قالید
یعنی کلام انتقام انکه قصد ایدر بغیر صلحش و عیب کینه ایام
زمانه او کسکه صلحش کسکه قول از خود ایل یعنی افضلا
کسکه بر افور کبیر شریف که در شیمان نخواهد دید بر کبیر که
کبیر و بواسی کبیر کسکه یعنی کوریدک نصیب اولم قضا حق

بدش تا بسوی خانه و دام حکم الهی ای تادان و دام طرفه ایلدر
دانه سببی ایل ای انکه اسیر ایدر بکسکست پس که مراد است
زن در صومعه با با اسندن بود و در کسکه به آه جواب و بر ایلدر
بیز ایل با با قول حکما را کبیر یعنی انک کفای کمال کسکه سوزن نیج
فی لغت ایدم که گفته اند که انک کفای کمال کسکه سوزن نیج
زنه اگر که قسمت او نشد در کسکه با بصورتان متعلق شرط است
اما اوله زن کمال اولن سبب در صخره انک شرط اوله در و اوله انک
چه قدر است و بلا کسکه تغیر او نشد در از ابواب و خون از ان افکار
واجب اوله بلاه اخل اوله در حق قبولدن احقرنا بلک واجب **رولا**
تلقا باید یکم ای التزمکة قطم زنه که کفایتی که نالیدم
اگر چه قدر سخت اوله در ابه کمان شرا بشود شرط حقیقت صفت از
در کمال کسکه شرط جدا نیکو در علم کسکه یعنی معقول اوله اوله اوله
ای سبب اسیران طلبیده من **صلح اطلب اوله از او من سببها**
که کسکه بی اجل نخواهد مرد اگر کسکه بی اجل که کسکه اجلس اوله در
نور و در کمال از در کمال انک از در کمال انک یعنی کسکه کسکه
درین صورت که کسکه بود و در کسکه یعنی بود و در کسکه و صلح با
با بیل همان بزرگ کسکه فیل ایل اوله در کسکه و کسکه در کسکه
و انک کسکه ارسلان ایل یعنی کسکه در کسکه کسکه کسکه کسکه
اوله کسکه سوزا بلیه که ازین پیغمبر زمره بودند زبده طاقت با نوبی
ندایم قدره کسکه طاقت طو قس که چون مرد در کسکه کسکه
چون کسکه کسکه کسکه و کسکه کسکه کسکه کسکه کسکه کسکه
دیگر غم خورد هم افوا جاب او است کسکه کسکه کسکه کسکه کسکه کسکه
انک جایی نلیده بشرایه فرار ایدر شب و صبح انک کسکه کسکه کسکه

کیم هر چغنی سیرانه کیدر در خوشی و کجا که شب که در سران اوست اما
 دروشین هر چند که کیم کلید یعنی کیم ایترتین اندک سیراید این گفت
 مشت زن بکایم بوسوزن ایندین و صحت خوات و بدندان صحت
 و دعا طلب ایلدن هر را و دایع که در بایستی و دایع ایلدن و روان ته
 دخی کیدر و در صفتکام رفتن و کتک و قنده شیندیش ای ایشین
 شرکی و کفایت که ایلدن بیت هنر در کجاستن دنیا شد بحکم هر چند
 که اندک یعنی مراد ایله اولیم یعنی بختی ایسا خدا اولیم بجای رود کس نماند
 نام بریده کیدر که اندک قاصی بلبلر معنی خلافت کیدر تا بریده بکند را به
 تا که بر صولت کند و نه ای ایشین که سنگ از صلبین او بر نماند ای ایشین
 که اندک شدن و جبر اندک هوشند نشاطش اوزره ظهور اید و اواز خوش
 بفرستک می رفت دخی اول صولت جوش و درونشک او این فرنگ کیدر
 ایله بیت مسد کیم ای که مرغ ای در و این نبود بر صفت او صولت
 که صوفی نشی انده ایمن دکلا اید که کوشتر کیدر این کتوبن موع کیم کتافه
 آنکله رخ در بودی اندک الهی که موی کتار زندن کوشن طاشن قیلین
 که روی مردمانند اید اول مشت زن بر بلبل اولدیر تور در کیم بلا
 بغاضه که انعام اولدیر که برسی بر غاضه ایله دغ غرضه مهربان خوش
 و صفت سوسه و سوسه با بی بغلشن یعنی کشتی یکسیر کتافه
 اولدیر صولت دست عطا برسته بود لیکن جوانان که مراد مشت زن در
 قوس سیرا یا عطا ایله جانش ایلدن یعنی یا ننده اصلا برسته بی بوی
 که اچره کشتی دیو و بریدین زبان دنیا کتافه بال صولت کتافه
 اچره یعنی بلا کیم دخی اندین چند آنکه زاید کرد اولدیر که در ایله ایله
 یارید کند و کتافه صم ایلدن که قدر ایله و ایله ایله ایله ایله ایله
 نتوانی که کیمی بر کس نوز القون سز قله در کلن که کس اوزره نوز کیم

ایلهین یعنی نوز ایله اولدیر که کجا که قدر کلن و در در ایله
 کتافه نوز که در طول ایسک یعنی نوز که اولدیر ایله وقت کتافه کتافه
 زیر القون ایله جمیع مهمات حال اولدور ملاج یز صولت و کتافه سز ملاج
 از و چند بکدیر و کتافه اولدیر کتافه نوز کلن ایله کتافه
 و طعن ایله ایله بیت نوز در ایله نوز در ایله نوز در ایله نوز
 ایسک یعنی نوز بویا ایله نوز ایله در ایله کتافه یعنی در ایله
 کلن و قابل کلن در دوه مرده چه باشد نوز در مرده بیار اوزره
 نوز نوز اولدیر یعنی نوز ایله بیار ایله کلن ایله و بر روی قدر القون
 کتور یعنی اجرت کشتی خیلید نوز بر ایله سنده ایله و بر جان زنده
 ازین طعن کیم بر آید ملاجک بو طعنن جوانانک کویک بیصنوت
 اولدین صولت از و انتقام بکشد مشت زن دلدن که اندک انتقام
 چک یعنی انتقام ایله کشتی رفتن بود اول وقت دکن کتافه
 کتافه ایله اولدیر اولدیر مشت زن اواز برید یعنی چا خدین بویله
 دیو که برین جدم کویله نده ام که بوجای ایله کتافه یعنی بویله کتافه
 ایله قافه شوی قافه اولدین در یغ نیست در یغ کلدر ملاج کلدر
 نوز که ایله ایله کشتی را با زکایا نید کشتی کتافه و دوزدی کتافه
 کلدر بیت بعد ز شرو دیده هوشمند حرص خاقلک نوز در کتافه
 ایله در آرد طبع مرغ و ماهی بر بند طبع مرغ و ماهی سنده کتور که صولت
 در یاده ایکن ای کتافه را بر چند آنکه مشت زن انتقام آنکه اولدیر
 صبار ایلدن که دست جوانان ایله ایله کتافه و کتافه نوز ملاج برسد
 ملاجک صقلنه و یقه سته ایله نوز و اورا بخود در کتافه کتافه
 ای کند و سز کلن و قی جانان کتافه و سز کتافه و سز کتافه
 کس در حقیق انبوی و ملاج سز ایله انبوی کتافه و کتافه ایله ایله

چون که ای کوردین یولاری یعنی کن تلت ایسی اللہ اللہ قردین
برسی کدی و کشتی براندون سورین بیجا و در ایضا صیران نما نینجا
مشت زن اور بیو حیران قالدین و روزی دو بلا و قشت دیر
و با یکی کون بلا و قشت کوردین و قشت کی کشید و قشت ای چکر کی
سوم روز اوصی کون خوابش کر بیان شرف خواب انور ایسی
یعنی خواب خلد ایلدن و بار اندر لخت و صوبه چورین
سیبی ایل صوبه دو شهرین بعد از شبان روزی او کون اولین
دن صدقه ننگار لغت دکن در دو شهرین از حدیثش رعی بیاند
بود در شهر ده ضعیف اولی اندر ای انک حیثیتدن بر روعه
قالی ایلدن بکره دختان خوردن گرفت زیاده ایلقدر
انجا که لکره بیسافنی بکره باشلدن و بیخ گمان بر کوردین
واوتد که کونین چه مفعه باشلدن تا از کون قوت یافت تا که
انرا یله برانجهه قوت بولدی و سرور بیایان نهاد و رفت دی
بیایان باش قودین یعنی بیایان بولدی طورتین و کندی
تا شنه و کرسنه تا که ای و صوسن و لطافت و طاقت سر سرتین
چای ای ایله بر قوی کشته ایلر کون قوت را حدید که که اعدا بود
سرفق کوردین و صوا بکره ان و تربیت از کون اوزرین بی اوشی
ایلدن و خیری آب و بیایم صوبی پیشینری بیچون ایلی شکسته
ایچره ایلدن جوان را بیشتر نبود حیوانک پیشینری بوعه ایلدن
اب طلب کرد اول قوم دن اب طلب ایلدن ایا کردند ایا ایله
یعنی در حدیل دست تقدیر دراز کرد مشتند بیضو
اونوسه اول قوم تقدیر و خصوصت الی حدیث اللد
تا که اللد دن ضربا صواب ایچرستر نبود دستر قمتی ایلدن

بارین نیم چند را فر کونست فحصل کلام برینج که حکم دو کون
مدمان غلبه کردند انور اولان که لرشت زنا اوزر خلبه
ایلدن و بی بی با بندند و شرم انیوب اور دایله و جود
کردند و جود ایلدن **نظم** بنه جو پیشتر نند بیلا سورین
سکله چون کاجو اولدی فیلا اور یعنی صوق و اولدی
با هم تندین و صلابت کلاوست اور فیلده بود و کل قوت
و تندرک و صامت و صلابت ایلدن یعنی انده بود و قوت
و لریکن زبون و عام اولور موحکان را جو بود انفا و نیم
چکر که چون اتفاق اولد شیشتر یا با ایدر اند بوست قفان
و مهابت اولانک بوستنی برتا یکم صورت حضور حکم ایله
یعنی بالاضورین درین کاروان افتاد کاروانک اردن کونین
و رفت دینی کونین شبانگاه اشام وقتی بمقام ایچرید
که از زردانی هر قطره بود بر مقام ایچرید که که کلاوی اردن
ضعف و غطر اوزره ایلدن یعنی مخوف مقام ایلدن کاروانان
را دیدمش زن کاروان اولورین یعنی کاروان خلقی کونین
لرزه برانجام افتاد در ای کجه صومندن اشام لرزه اوتد لرزه
دکشتن یعنی دستر شور و درن برهلاک نهاده و هلالان اوزر
کولک موشند یعنی کند و رفت ایچر قطع ایشد گفت اندیش
دور ایلمشت زن کاروان خلقی چونکه اوله کوردین
القدریم و خوف طوکلر کمن نتران درین میان زیر این بالکوز
بو آورتا و بیجا مرد را حوا بدوم اللی کیم جواب و دروم
و دیکلان جوانان هم یارین کنند و بو قالدده اولان خنیر
یعنی سایر جوانلر دخی معاونت ایلیه مردمان را بلاغ او

من قوی گشت کار و انده اولاد که کوی آنرا لایق ایا قوی
اولاد و بصحبت او نشاندن گشت و آنرا که بصاحبش ایا شد
مان او اولاد و بزاد او پیش در تنگنای کردند و زاد او با ایا که
ایله که طعام وار و بر زید جوان را آتش معده بالا گرفته بود
جوانان معده می آتش بود که طوتمش ایدر یعنی زیاد یعنی
ایدر لغم چند از سرشها تنه اول کردنشها او چندان بر تاج
تنه اول ایدر یعنی تمام آتشها ایل اول طعامی بیدید و دی چید
آب دینی بر تاج لجم خور و بیانش مد اندک آوزنه ایدر تا بو
دوشش بیار مید تا آنکه اچنی ناک شیطانی یعنی نفسی و غلبه
و غفلتش در بر دو و خفت و ایجاد بقوی بیدیدنی یا تیره او بود
پیر روی بخت و جهان دیده در آن کار و آن بود اول کار و آنده
بخت و جهان دیده بر سر و ایدر گفت رفیع از انده ایا که
این دوست از من ازین بد زخمه و شکار من بوسینک رفیع و خفا فکر کرد
اندیشاتم خوف تو کردم نه چند آنکه از زردان و ایا بود اول
قدر خوف لورک و کلم یعنی تو کرده خوف آنکه قدر هر ایدر
خوف آیدر همان که حکایت کنند اجدلی که حکایت ایدر اول
دی چید کرد آمده بود که بر اچنی ناک برفی اچنی و ایدر
و شست از شوشی در آن شهرها خوابش نبردی و کتی در ایا که
خوف زنی شهرها خوابش ایدر یعنی خوف زنی یا کوزا بود
قاد دخل ایدر یکی از دو مقام از خود بود و در شوش
رک گفته و شوش ایدر تا و شوش شهرها بی تا بالکرا و وقتی بیدار
او خضرو گفته اندک دیدار ایل از ایل یعنی چند صحبت
بود برفی کتی اندک صحبتند اولاد یا چند آن که بر سرها شوق
یاوت

بافت او تقدیر که اندک در ملت بر وزره و قوف بولد یعنی ایا قوی
بیده حفظ ایدر یعنی اکلید بر و سوگند و آرسه ایل ایا قوی یعنی
و اورا دن سفر ایدر یعنی اچنی بی ایدر بیدید با ما دان عرشا دیدند
بیا انقباض و عینه کور دیدر و ایا و کرایان و کرایان گفتند حال
چییست اولان عرشا ایتدی که حالک ندر نکران درها یا تراز و بود
مکر او کسند معلوم اولان درم کران او عرشا ایدر گفت اندک طان
نیچرا اول و رخ بیان ایدر ایدر بیان اولان بیدیدم برویم در مری بوند
انقدر و ولت کم و منشا و خفا نظر اولان در دستم ایدر **الله** هرگز این
زمار نشینیم هرگز ایلان هن ایمن او نورم تا به سلم اچنی صلیت
اوست تا که بیدم اولان سندی که اندک خوفی در یعنی ایلان اولان
همه لکن ایدر کتی معلوم ایدر ایدر ایدر ایمن او نورم تمام خضر
لوزره اولوم زخم دندان دشمنی بفرست بشور جان او کتی خند
زهی بر اچنی ناک و خضر لورک در بو خضر اچنی دشمن بفظند صفتی
در که غایب بچشم مردم دوست که اولان دشمن خلق کوزی دوست
کوزی یعنی ایشکارا کتی بوزند کتی زبیر ایدر خضر ایلان تا بلور
ایا دوست خود نبود دشمنان ایشکارا کتی و کلمه رکفت جدا نید
اول رفیع لرزه ایدر بولد بوزند که این نیرک بو جوانان دینی از ایل
دندان باشد ایل بولد بولد اول و بقیار ب در میان مانجه نیرک
باشد و بقیار لولا ایل بزم از ایزده قرشمش اولان تا بوقت ناک دوست
و قشند باران را خیر کند بولد لرزه خیر ایدر بصلحت ان می
بسیخ ایلد معقول اینه بونده لویوش قویم و بیلایم دینی سوولم
یعنی کیده هم جوانان را ندبیر بیلایم او کد جوانانده بیدر ندبیر
فکم و موشر کلدر و مهابتی از شمش در دن کتی خند و شمش زنا

دنا کولک لرند بر حسب طو در صحت بود استغفار خود را با همای کلمه
و صواب را خفته نگذاشتند و صوابه او را در او بپوش نمودند لکن
خبر یافت بیجا در اول وقت خبر بولرد که آفتاب بگفتش یافت
که آفتاب آنک گشتی اوزره بگذرد ایوب یعنی خردی سر بر آورد
صواب دنا باش قالودی کاروان دنا ندر کاروانی کور مردی بی
بگردید اطفان جو قلوب طولانی و در بی بی نشو و بر بر یوه الفی
یعنی بوله بولرد نشو و بی نوا صوموز و از ناسر یعنی ایوب
سپاسگاری بوزنی حکم اوزره و دن بر عهله آنرا ده سخن گفت دخی کولک
عقلانه اوزره فوفتن ایدر ایوب **شعر** عن ذابجده شی و زم العیس
کم دمه بورده بم ایل مصاصت ایلده و وصفت کشتی بند
از ایلد کل بولک عیس بولار لندین بیجی قافل کتدر بن بورده
تنها قالدم مالغریب سوپ الفییب انیس خنیر لکچون بولیدین
خیرین موش بوقدر یعنی خیر بیک موشی بی خیر دلخشی
الجهنم یحیل **سبت** در شی کتدر خیر با کسی خلطت و غشوت
ایدر خیر بره شعله کسه کتا بوده باشد خیر بی کسی که خیر
ده جو اول او ایمن و خیرت بگشتی اول او در زمین بود
اول بیجا ره بوسوزده ایدر که پادشاه زاده که بر پادشاه رویم
در پی صید بر بر صیدارنده از لشکر با دود ورافتاره
بود یا ننده اولان بنده لرند و مصاصت ایدر اولان دشمن
ایدر و بالاب سرش ایستاده و آنک کشتی اوزره در مصاصت
و این سخن سخن شنید و آنک بوسوزنده همتی ایدر ایدر
همیشه نظر کرد اول مشت زنده همتی تنه نظر ایدر حضور
ظالمی پاکیزه دید آنک ظاهر صورتی پاکیزه و لطیف کوردی

و جان پریشان و آنک حالتی پریشان و بر کنگره پر سرش که با بیختراره
که خندان سن دیوسو آن ایلدین و بدین کلمه بگویند افتادی و بویرو
نیچو دوشده برجه از انجم بر سر او گذرشته بود اعداد کتد او برینه
که آنک باشی اوزره بگشت ایدر بعضی سخن افا ده ایلدین یعنی خلط
ایدر بلک زاده را بر سر دم اعد یا کشته زاده به ایلدین اوزره
ایلدین یعنی که نرم ایلدین خلقت وقت دادش زنده خلقت وقت
و بر دین و معتقد با وین هو او کرد و بر معتقد کتد که ایلدین ایلدین
تا بشه خوش باش باز اعد تا کتد و کند و شکر ایلدین بر ایدر یوه او
نشا دمانی کشد پایسی این کوریک ایلدین ایلدین و بر سلامت
حالتش شد کتد و آنک خلطت سلاطین اوزره شکر بیدر بیجا کتد
اضحام و قتی از انجم بر سر او رفتن بود اول نشو دنا کتد باشی
اوزره کتد ایدر یعنی باشند بگشت ایدر از خلالت کتد کتد
حالتین و جو رطوبت و ملاطت جو رنده و روستایان بر سو جان
و منور بیتی اوزره کوی نور که جو رنده و عذر کار و انیان و کار و راه او
که و فاسر لغفند با پدر گفت پدر من ایدر پدر گفت پایسی
که ایدر این پسر را بخوله کتد گفت سگا دمدی در وقت رفتن
کتد و وقتش که کتدی دست ترا که قوی سن زنده دست دلیر
بسته است با دروازه ایلدین در پی شکر شکسته و ملان
او پنجم سخن همتی در زمین شده با قدر او غرر چه خوش گفت
ان همی دست سخنش نه لطیف درین اول سخنش و اولان اعتبار
مفصل قول بود در جواب زرمه شاز بختی من زور بر او قدر الهون
الجب یعنی قدر من بگردد بر گفت پسر ایست ایدر این پدر
با با هو آینه تاریخی نبره سخن بر کتد ایست تمام کتد سخن القیمن

وزحمت کلیم سکنج و مال بود که در طوفان معنی حال اید مریز و خافان
در خطر نشینی و مادام که با کجای حضرت ه و دین معنی صیا تکله اندر قلی
اقیمین بر شمن ظفر نیای دشمن او زده ظفر بولمز من و تاد اندر شانا
نگنی و ما مام که دانه پرتنا انیمین معنی فک ساچمه من من بیدار ری
حون حاصل اید ه من شینی با کور من حسین که با نازک مایه بنجی که
بر دم بر از جوه مقدار ری ریخ که ایلدم انک سببی ایلم حاصل
کردم نه راحت تحصیل ایلم و به نشینی که خوردم و شوا نشینی که
بیم اندک سببی ایلم مایه غسل اگر دم نقد عمل کنور دم غسل
و کرمی بوزده نشینی مناسبی ایلم در ضعیف اید بود قدرت زحمت کلیم
انک سببی ایلم بود قدرت زحمت ایلم کنور دم دکله که و او شوا زاره نیک
اصان انکی در دست که بر پیر و نرز زوی نقوان حضرت که کجای
رزق دین زیاده یکه ممکن دکله در طلب کاجی بیشت اید کرد لیکن
طلبنده کاهل ایلم که کجای عواقی اگر اندر ش کنگ نام نند کجای
اگر نمساک طهفی فکر ایلم معنی انک بومستند فکر اید هر که کنگ
در کنگایم بچند هم تر از اید با و درین انک ایلم معنی دریا به طالع
النه المزکله بیدار نظر ایلم معنی کنگ نیست فکر نیکو الیه کجای
حرکت ایلم دکله لاجرم تحمل بار کجای کجای کند او کجای کجای
شجر اید معنی ایلم کنگ کنور اگر حرکت اید اید بود قدرت بود کنگ
اید ایلم میاهت اتفاق ایلم نیم بلادن و المردن خلاصی بود
ایلم حرکت میاهت ایلم نیم مشقت و زحمت جگر من بود
شست زنده در بر قطع ایلم ایلم کنگ چه خور شد خفه درین
نکار شده ایلم معنی قنان و مایه ایلم معنی قنان و مایه
نیر معنی بنگاره دن طشه حقیر صید نیکو که کنگ قنیر نیکو

با ناهاره

با زافت ده راجه قوت بود دشمنی طغان ک قوی او بود یعنی مادام
که پرواز اید بود صید انک سببی ایلم کند و بلازم اولان کجای
بود که تو در کنگ صید خواهی کرد اگر من خانه ده صید انک سببی
ایلم معنی هر کجای سببی اقمین دست و بایت چه کنگ کجای
سنگ ایلم و با نیک اور کجای کجای او بود معنی بیکه قد بیدار بود
قالورس بدر کنگت پدید چه کجای سببی بوز زریه نشینی نصیحت
طریقی ایلم اگر اید زین ایلم سببی ایلم درین نوبت بونوبت ده
معنی بوسوفه نیک شرا باورید کرد فک کجای معنی ایلم و اقبال
رهبری و اقبال و سعادت هر که حصوله رهبری ایلم
تا کنگت از خا رو کجای از بایم بدر آمد که سنگ کنگ خار دن
و خا رو با غلله طشه کنگ معنی جعفر که بود قدرت کجای و کنگت
دن خلاصی و صاحب دولتی بقدر سید و صاحب دولت کجای
ایلم و بر تو جسد و سنگ او ز که معنی سنگ اصان ایلم کجای
کرد دینی هم ایلم و کسولات را سنگ کنگ کجای بشفق
صید کرد بشفق و نطق ایلم صید ایلم معنی سنگ کنگت قلبی
انعام و اصان ایلم و مسرور قلبی و حنین اتفاق نادانند
و بوجلیون نادانند و معنی از واقع او بود و در کنگ توان کرد
و قیل الوقوع اولان شمی او ز که حکم ایلم او کنگ زنا تا بدین طبع
صافن تا با صید ایلم دیک بار کرد و نیک کنگت کجای کجای کجای
طوقه کجای بیت صید زهار شقایق بر حساب و کجای کجای
صید بیدار خانه سز در حلال العن اقتد کجای روز بیکش بیدار
معنی واقع او بود که بکون ایلم کجای در چنانکه کجای از ملوک بارس
انجلیون کجای ما صی ده بارس با خا رو نوبت کجای کجای کجای

داشت خاندان او را بپوشید که بی نشی طاعت اید یعنی نکیستی زیاده را
و قیمت او برهائی و ار اید باین حکم نوبه بر که توجیح حکم را با اینست
انها صان حاصل شدن برینج حکم اید بمقتضای شیار آنکه نمازینها هفت
سیر در رفت طاهره کنند و فرموده می باشد بیوردی تا آنکه شیار
تا اول بخانی بر کشید بمقتضای اولی قیوسی اوزره که حضرت اولی اند
التند و مدفون در نصب کردن نصب ایلدر یعنی دلیدن حکم
از طلق آنکه شیار بگذارد و بر کما و از آنکه شیار نیل خلع سندن او که چوره
حاتم اورا بکش حاتم اندک اورا اعتقاد بها و صد حکم انداز اتفاق در بیوز
حکم انداز که در خدمت او بود و ندان بود هفت خند شده ایلدر بجم حکم کردند
چشمی حاتم ایلدر بکودکی کرد طفل برام برامی بر کما و آن سر بر طای
اوزره تا با زبچه اولی ایلد فیر از حو طرفین انداخت و طرفین
او را اید با حصا شرا و او را حصا ایلد حصا ایلد اوقی اظفر
آنکه شیار بگذارد اندک خاندان خاندان خلع سندن چوره آنکه شیار بیاوی
اوزره و خاندان خاندان خاندان ایلد ایلد ایلد یعنی و برودید
و قیمت بی قیاس دادندش و آن خاندان زیاده قیاس سزفت مال
و برودید بر همان دم پس همان اولدم شرا و همان را بسخت اند
بکوشید و کما بی قیاس کشند که چرا چنبه کردن او پرسه آیدیه بچون
بود اندک گفت اندک جواب و برودید آیدیه تا در وقت اولین بر بی خاند
تا اولی اندک و نوبه اعتبار این بریند که از بر بر که در بی انغو تطف
اولی شیار تا اوزر می عزور در ایلد اولی اوزره و اعتبار قائله تنظیم
که بود حکیم روشن دایه نگاه او و که روشن را از لوعا قلده برینا بر کت
قره بسینه بریند سیر در دست کلمه حاتم ایلد نگاه باشد که کوز که نادان
گاه او و که بر نادان اولی بی بغلط بر حو طرف زنده برین غلط و غلط

ایلد و بی نشی تا اوزر حکایت در پیشی دیدم بر روشی کورم و فلان
شده بیخارده او کوشش و برودید و بخود از همان نسبت و وجهان ندانند
بوزنه اضلال و مصاحبت قبولی بمقتضای بیعت اعتبار ایلد
خلع حاتم اضلالی قطع اتمش اید و ملک سلاطین را در بی ملحقه
و سلطانند که در چشم همت او اندک همتی کوزنده شوکت همت
خاندان شوکتی و همتی تا همت اید یعنی اضلال التفات اقر اید
بیت و کما بر خود در سلطان کش در حکم که کند اوزره حوران قبولی اید
یعنی و نیک کند بی عاده ایلد تا بمجد دنیا زلف بود و کما کما
دکن خندان او و عمرت اولی اوزره احتیاج حاتم خلع می بوزر از کلا
و پادشاهی کن حوصی بویعینی شکر ایلد و پادشاهی حلقه ایلد کردن و طوع
بلند بود در اطیع سکر بویعینی بویک ایلد و بویعینی احتیاج بمتون
کسی سفر و اتمز یکی از متون آن طرف اوزر طرف با خاندان
برین اشارت کرد اشارت ایلد یعنی طلب ایلد بویک و بر
که توقع حکم اضلاق عزیزان آنست که عزیز که احواف کرب اید
اولد که بنان و ملک با ما موافقت کنند که نان و ملک بره موافقت اید
یعنی بزم دعوت قبول اید در شیخ رضا داد شیخ بوسه رضا و بر
که اید دعوت شست است زیرا طوطی قبول قبول ایلد شست ایلد
برخش بر کما حیب اگر صیغ التعلب و سلمی مد دعوت اید نوله اید اید
یک روز ایلد کون شیخ سعادت فدای اید ملک پادشاه بود خوش
رفت ایلد که در کن بی بی عزیز اکتضا فتنه رضا و در کد ایچون آ
امزار اندک کن عبا بر حاست عبا چون که پادشاه یک حکم کوه کما
تغیغ ایلد اوزره خاندان و ملک و کن رکرت و پادشاهی کن رنه
طوطی بی بی پادشاه ایلد خوشن و تلفظ کرد پادشاه خوشن

وعلایت ابدی چون ملک غایب شد چون که باد شاه غایب اولدی برینجه
سختی طلبند و کند بیکی از صاحب اصحابش که برین شیخ زار برسد سبزه
سواله ابدی بود که چندین معالفت که امر و زبانه شاه کردی که بود
معالفت و رعایت که بگویند بادش هر ابدیک صاف عادت است سنگ
عادت کفایتی نبرد ایشی اهل بود التفات انگ سنگ دنگ کله
درین معنی بونده نعلت و اردو کشت نشیند شیخ اول سبب این
استغنی من که گفته اند که اینقدر **شوق** هرگز ارسطو بنشیند حرکت
که سوره من اوزره او قور که سینه طلعی بیک واجب آمد بخش
براست انگ خدایت الف واک تعظیم انگ واجب بود این معنی
چرخوان کرد چون که اول اندو که هر که عوینی انگ کلن کله عوینی ربه
بیا بخوات بر با بخاره کت خنده یک کر **شوق** با گوش تواند که هم
عزوی سماع فاد اولور که اولی عر اول سماع نشود اوازده صفت
دفع جنگ و بی اوانیه استماع ایدر و احدی که حکمت و الم کله و بیکی
نه خاشای کوه ایدر بیایغ قاش سنت که قاش انگ ایدر هرگز ای
جز کله بی کوه مشون بسو آید معنی باشد یعنی لطیف را بجز ایدر
ایرپ احدی معنی سوز زیا اولی استر حیات جیتر اولور و برودیش
کند هر که قوی قنادی ایدر طغش بعدد اولی جواب توان کرد بخوب
هر بایشه الله طغش خوب او بر حفت کلن و قابله در برود و بر حوایش
اگر در شکله او کند بیله یا اولی دست توان کرد اولی طغش بی
کند و قوی خنده ایگ کلن در معنی القی قوی بانفت و در سوز اولی قوی
اشان احدی جیترک برسدت زیون و مغرب اولی و بی سنگی فی حمر
شیخ ایام باجه بی جیتر حوت قران عالم ده هم نداده که بس زده شیخ
هرگز هر طوطی که هیچ نشد ایدر قش ایدر بلکه جلد عالی انگ بود حرف

ایلدک هر که قش است المیزان زحمان بودند زبون اولور
بیت جود و زحمان سبزش گفتند از قید و کربانک داید که معلوم
منزیه معلوم اولدی شیخ شیخ لفظی بعضی جمله دم مقانده
المیزان اولور نتم که بوستانده معلوم در که شیخ حکا بینه و اقیانوس
بیت ندیم چنین شیخ در شیخ کس مکن هیچ رحمت بدین
هیچ کس بعضی جمله مقانده المیزان اولور نتم کیم بوستانده
سلطان قوی حکا بینه واقع اولمشد **بیت** بدو گفت کای دلیر
شیخ شیخ زینجام اوردی گفت هیچ **باب چهارم در خواب**
خاموشی شبی ایدر نتم کفتم حضرت شیخ ایدر دوست لرون
بیدر ایدم اشتیاق سخن گفتیم که سوز سوزیگ اشتیاقی معنی سوز
سوزیگ معنی ان اشتیاق افتاد دست اولی سبب ایضا اعتبار
دوستان در اغلب اوقات زیرا اکثر اوقات در سخن نیاکوه و لغاف
افند سوزده ابو و کم اتفاق دوشتر معنی لطیف و معقول سوزونا
معقول سوز واقع اولور و درین دشمنان جز بیدر نتم یا در دشمن
که کوزیه نام معقول و شیخ سوزدن خیسری اوزره کلمه معنی دشمن
اللطیف سوزی کوزیه استماع قبیح سوزی کوزی گفت اولی کوز
صون کیم بو سوزی لشدی جواب و برید ایدر ای ایدر ایدر
دشمن آن بیدر نیکی بنیند اولر بیک که دشمن ایلدک کوزیه بونده
ایلام لطیف وارد **بیت** هنر بچشم عدل و بر کستر عیبت
هنر و کمال عدل و کس کوزیه ایلام اولور که عیب در معنی عدل و کوز
قتنده قنده عظم و قبیح عیب و کسکست سعدن و در چشم دشمنان
خدارست بر لطیفه سعدن کحل در لیکن دشمن کوزیه کوزیه در
بونده ایلام لطیف وارد در شعر و احوال و در لایحه مصالح عدل و کوزیه

یعنی بخورد و صاصبی که در دماغ در دهان مرور ایلز الا و بلغم
 بگذارد اشترالاته اول بخورد و صاصبی اول بخورد طعن ایدر که
 در وقت که در دماغ صاصبی اول که چنان که کورس که بود
 طعن ایدر **بیت** تو کبھی فتور چشمم هور خورشید چشم سلف
 چنانچه روشن ایدر نور بود و لطیف اینک زشت باشد چشم
 موشک کور رسد کوزر قبیح در زیر اصله افتاب در حفظ
 از **کتاب** در که با جزاء و بارهاست افاد بر آنکه نیک و یا نزر
 و در بعضی واقع اول بر ما گفت اول یا نکه که و بر نر نصیحت کرد
 ایدان تا بناید که این سخن را یک در میان نهی که کوز بود بر یک
 او بار هر پس یعنی اول که بود آید پس گفت بر آنکه آید به این
 زمان تراست این با فرماست که بر سر چشم کوز یکدیگر
 و این مرابوفه ای مصلح کردن اما این بوی که فایده ای در نره مصلح
 اید که مصلحت در نهان چیست که نهان و مستور طوفقت فایده و کف
 پیچیده پس آید تا نصیحت و نشود تا که نصیحت اول یکی از نشان ما بر
 سر ما بگفت قفل و کف و دیگر شرف هم سار و در کف کف
 کف و سر در **بیت** مکرانوه خویش با دشمنان کند و خطبه که دشمن
 دید که لاجل گویند و نشان کنن زیرا که هر اگر چه بعضی نوز کور سروب
 لاجل و لا قوت الا باه ایضاً العظیم در بر لیکن نتراننده است و حق ایدر
 و سر در **کتاب** جوان مرد بر جان جوان که از خون نفس بر که قبلیت
 لرزش کردن یعنی در دو شخصیت کردن صفتی و اقراست بود
 نصیب طوز ایدر بعضی زیاده دو خون ایدر و طبعی در در لطیف و
 الوقوع بر طبع طوز ایدر بعضی زیاده لطیف بر طبع و ایدر چه کند
 او اول که در حقیق ایدر شدنان فیض و کفشد لرزش از نده افروغ

در کف

صحیح سخن گفتی اینه من سوزن ایدر باره بدست گفت بر که با
 ایدر ای بسرای او غول تو نیز انا بخند و ایدر کتوبه سه دهی لذت
 که بیرون یعنی معلوم که او نشود چون سوزن گفت
 بر که بیرون ای ترسم که بر ستم از آنجا اندام خوف ایدم که با
 سوال ایدر اول نشود که بیستم یعنی معلوم ایدر نشود
 حال ایدر و سرفه برم و مفرده کف اللع یعنی بطل اول **کتاب**
 است شنیدی که عوفی که کف ایدر که بر صوفی قزلبی در طبع
 درش بیرون کند و نقل الیونک التذیر فراج یکبک آستان شرح
 سرها اول عالم آید که تا که بر سر هکت اول صوفی کف یکی طوطی
 او بود که با ما نقل بر سوزن بود که این کف کل کف سوزن نقل
 یعنی بقیه قول **کتاب** نکره ندارد کف با تو که سوزن ایدر که کف
 ایدر ایدر طوطی یعنی با دم که سوزن فلام و نقل بیوم و ایدر
 کف کف کف ایدر ایدر سوزن و کف کف کف ایدر ایدر ایدر
 چون ایدر بعضی بر کف که در کف کف ایدر ایدر ایدر ایدر
 و عوفی کف کف کف کف کف کف کف کف کف کف کف کف کف کف کف کف
 سوزن تا طوطی رفت و با کف ایدر ایدر ایدر ایدر ایدر ایدر
 در کف کف کف کف کف کف کف کف کف کف کف کف کف کف کف کف
 هر ویسی ایدر ایدر کف کف کف کف کف کف کف کف کف کف کف کف کف
 اول عالم اول کف کف کف کف کف کف کف کف کف کف کف کف کف کف کف کف
 سوزن کف کف کف کف کف کف کف کف کف کف کف کف کف کف کف کف
 ایدر کف کف کف کف کف کف کف کف کف کف کف کف کف کف کف کف
 عالم ایدر کف کف کف کف کف کف کف کف کف کف کف کف کف کف کف کف
 کف

76

ماده یعنی اول هر دو ملزم گفته شود اولاد گفت عالم اول کس است
ملزم قرابت به علم قران غلبه در وحدت و وحدت مشرفه در کفایت
مشایخ و مشایخ نوزده در اولاد نیست معتقد نیست و حال بود اول
ظهور نده اعتقاد ابرو و ظفر غنی شنو و غمز و قبول ایلز از شنو کفر
او چه کار اید ایلیم یا که آنکه کفر غنی است که نه ایشه کلمه یعنی نالیده
پیرار نیست آنکه که بفران و چه در و زنجی اول کس که قران عظیم ایل و
حدیث شریف ایل اندن قورنیز کلمه یعنی قران عظیم و حدیث شریف
قبول ایلز آنست جوابش که جوابش نوزده اول کس جواب اول کس که کفر
آن جواب و در پیش **حکایت** جلیغوس حالینوس حکیم ایلز اول
بر ایلز کوردی دست در کربان داشتند در دره یزدی حرمی حقی
که در ایلز کوشنده که بقسمه او حق حرمت سزای ایلز ایلز یعنی
اور را ایلز گفت حالینوس ایلز آنرا این داننا بود ایلز کوشنده
عاقل و داننا اولدین کار او بنادان ایلز دانستند که ایشه نادان
ایلز بدین مرتبه رسیدیم بود قسم به ایشه ایلز **شعرا** و عاقل را
نبا شد کربان و پیچید و ایلز عاقل بری برین ایلز کربان و حدیث اولز
نه دانی کسند با ایلز زاه نه کور کربان ایلز کس که ایلز یعنی
عرض و وقار سزای ایلز عاقل و حدیث ایلز یعنی ایلز زرا کفر و عطف
حشر در آن نادان بود شفت سخن گوید آن نادان و خشت ایلز غنی
مفقول سوبله و عاقل بلخصور ایلز خرمشش سزای ایلز جویید
عاقل بلا غایت ایلز آنکه کوشلی ایلز یعنی نامفقول سوز ایلز
حال ایلز برینان ایلز دو صاحب دل که دارند معوی ایلز
صاحب کوشلی بری صقل بری هر کس بری برینان حال ایلز بری
قدر بلخصور ایلز جویید سزای ایلز و ایلز صوفی غوی که کس

سزای

سزای کله که حریت است یعنی کله اول سوز یعنی حالت علم و کس
حالت غضب به اول سوز اگر هر دو جانب جاهل باشد اما اگر هوایی
جانب ده یعنی خصوصیت ایلز کلبیده جاهل اول کس که خیر باشد
یکس از طرف ایلز کسینک ایلز سزای کسینک اول کس که خیر باشد
زشت خوبی داد کسینک تحمل کرد و گفت این صوبه فظام سزای
که صوابی گفتن ایلز که کاغ غیب من چون من ندانم بویایی بیت باب
اولده کافور لوشندل سزای کسینک کسینک کسینک کسینک کسینک
اول کس که ایلز تمام شرح اول کس که کسینک کسینک کسینک کسینک
اول کس که ایلز کسینک کسینک کسینک کسینک کسینک کسینک
و ایلز ایلز کسینک کسینک کسینک کسینک کسینک کسینک کسینک
سزای کسینک کسینک کسینک کسینک کسینک کسینک کسینک کسینک
اول کس که سزای کسینک کسینک کسینک کسینک کسینک کسینک
یعنی ایلز کسینک کسینک کسینک کسینک کسینک کسینک کسینک
ایلز ایلز و کسینک کسینک کسینک کسینک کسینک کسینک کسینک
الفاظ و کسینک کسینک کسینک کسینک کسینک کسینک کسینک
عبارت ایلز ایلز ایلز ایلز ایلز ایلز ایلز ایلز ایلز ایلز
حشر کسینک کسینک کسینک کسینک کسینک کسینک کسینک کسینک
سزای کسینک کسینک کسینک کسینک کسینک کسینک کسینک کسینک
سزای کسینک کسینک کسینک کسینک کسینک کسینک کسینک کسینک
تصدیر و کسینک کسینک کسینک کسینک کسینک کسینک کسینک
و معقول اول کسینک کسینک کسینک کسینک کسینک کسینک کسینک
اول کسینک کسینک کسینک کسینک کسینک کسینک کسینک کسینک
بوقدر برین ایلز کسینک کسینک کسینک کسینک کسینک کسینک

بقی از کما شدم عاقله در بری اشتمد که میگفت که ای پادشاه هرگز نمی
بجای خود اقرار کند حرکت بکند و چنانچه اقرار را بجز نکند آنکس نکند و اگر
کنند چنانچه اقرار را بکند چون دیگر کسی در سخن باشد که چون بر غیر کسی
سوزده اول هفت روز تمام ناکاره صفت سوزده تمام بدین سخن گفتند
اول روز و بقیه روز شروع ایلم بهر ایل خود اقرار کرده باشد اول آنکه سوزده
چنانچه اقرار را نشد اول روز **سخت** سخن را سراسر است این هر شب این اقرار را کند
ایندی و از آنها می وارد در میان سخن ایلم بود از این
سوزده روز یعنی نویلم جدا و زده و نهم و هفتی که آن روز
و عقل صافی نگویید سخن تابنده خوش سوز نویلم ما دم که خیرین سخن
گویی **تغی** تنی چند از بندگانه سلطان **تغی** شود سلطان شود که بند از زده
بر نیم کس حسن میمند و گفتند حسن میمند بی اندر حسن میمند
سلطان نمودن وزیر برین کس سلطان امر و ترس که گفت که سلطان نمودن
سخن و بدین در فلان اصلیت فلان اصلیت ده گفت حسن میمند بیل
ایندی بر شما میبندد باشد اول سوزده روز که اوزره درین سوزده روز
یعنی سوزده بی بیور سر گفتند آنکه ای پادشاه هرگز نمی
وزیر برین استیادت گوید او انست که پادشاه سلطان سوزده باشد
گفتند و اول سوزده روز که سوزده روز و اول سوزده روز
گفتند حسن میمند بی اندر باقی دانکه او انست که ایلم سوزده دانند
که بکس گویم پادشاه بیور که سوزده روز که سوزده روز که سوزده روز
سوزده روز که سوزده روز که سوزده روز که سوزده روز که سوزده روز
و همانند عقل هر سوزده که بیور سوزده روز که سوزده روز که سوزده روز
سوزده روز که سوزده روز که سوزده روز که سوزده روز که سوزده روز
باخت از عقل سوزده روز که سوزده روز که سوزده روز که سوزده روز

گفتند

گفتند بی جلاله ایلم لایق و معقوله و دگر در کما **تغی** سوزده روز
بودم حضرت شیخ ایلم بر سر ایلم سوزده روز و ایلم سوزده روز
اعلا سنی معز انست ایلم چنانچه گفت او را حاله و بهر ایلم
من از کما یان قدیم این حکم بن بود که آنکه قدیم کما از زده نام وصف
این خان چنانکه هست بوجان ناک و صفی ایلم که او را در یعنی **تغی**
اصلا ایلم ازین برین سوزده روز که ایلم از زده روز که سوزده روز
بجای خود انست که سوزده روز که سوزده روز که سوزده روز
اصلا ایلم بود که در کما **تغی** ایلم ایلم سوزده روز
بن چنانچه ایلم ایلم ایلم ایلم ایلم ایلم ایلم ایلم ایلم ایلم ایلم
کما ایلم ایلم ایلم ایلم ایلم ایلم ایلم ایلم ایلم ایلم ایلم ایلم
حاصل است بر همان که سوزده روز که سوزده روز که سوزده روز
عبا و زده روز که سوزده روز که سوزده روز که سوزده روز
لیکن ایلم ایلم ایلم ایلم ایلم ایلم ایلم ایلم ایلم ایلم ایلم ایلم
ایلم ایلم ایلم ایلم ایلم ایلم ایلم ایلم ایلم ایلم ایلم ایلم ایلم
فصل ایلم ایلم ایلم ایلم ایلم ایلم ایلم ایلم ایلم ایلم ایلم ایلم
سوزده روز که سوزده روز که سوزده روز که سوزده روز که سوزده روز
کما ایلم ایلم ایلم ایلم ایلم ایلم ایلم ایلم ایلم ایلم ایلم ایلم
ذخیره تا نام ایلم ایلم ایلم ایلم ایلم ایلم ایلم ایلم ایلم ایلم ایلم
قول یعنی ایلم ایلم ایلم ایلم ایلم ایلم ایلم ایلم ایلم ایلم ایلم
ایلم ایلم ایلم ایلم ایلم ایلم ایلم ایلم ایلم ایلم ایلم ایلم ایلم
رحمت تا سوزده روز که سوزده روز که سوزده روز که سوزده روز
درین ایلم ایلم ایلم ایلم ایلم ایلم ایلم ایلم ایلم ایلم ایلم ایلم
عاجز شد عاجز اولدی گفت غایب چون که بواجه که سوزده روز ایلم

این چه امر از او مروماند بودند هر از او آرد ملود یعنی بودند بخند
 طایفه در کس که راست ده و سنک را بست یکجلی صایه و در شروطن غنظ
 در آنکه طایف العوب کلبه اتمه امیر از طرف بشنید خندید امیر در آن طرف
 شام که بولطیعه سنی استند بی تعباید بکدرت و کفعت دخی شام
 ایندی با این حکیم از من چیز بی بخواه این عاقل بنده بر شمشیر که درم
 گفت شام ایندی به جاده خود و خواجگ اگر انعام فرمایند کند و قضا من
 هشتم اگر انعام بیور سیک یعنی اگر انعام ایدر سیک است ایندی وار بود ایدی
 بخیرک ن ایدی که که خیر و نفعند ایندی وار بود که امان ایدر وار بود
 مرا بخیر نوا میدنیم شتر سنان لیکن سنک خیر که نیم امیدم بود
 در همان خرابی شدم شتر رضی من نوالد با رقیل سنک عطا کند
 راضی اولدی که تکلمه معنی بودند که تکلمه مانع اولدی و کلام تمام امان کس الار
 در زمان را برور هت آید هر ای که که اولوسه اندک اوزر را شرم کله ریغ
 شرم ادرین جامه اش بفرمود که کند و جابجی بیور و بی و قضا بر شتی
 بران مزید کرد و لیک اوزر بر کوه کوفت زبده ایدی و در فنی چند
 بود و بوق ایدر بی **حکایت** یعنی بنیاز خود در آمد بر من کده و چند
 کله ای که از او دید خانه سندان براد کس که کوری نازن خود کند
 عور شد بر من نشسته بلج او توش د شام داد من اول کس شام و سردی
 یعنی سوکدی و سقوف کف و نام معقول روز بودی و فتنه و اشوب
 بر خاصه و فتنه و عوفه فالقده صاحب دیار من حال واقف شد
 بر خاصه دل بوجل اوزره واقف اولدی و کفعت دخی ایندی **بیت**
 نوبر اوج فلک جردانی چیست سن اوج فلک اوزره حوادین دن
 زینلوسن سدر معنی ظاهر اوسه کرد چوره ندانی که در ساری تو بس
 چون بلرسن که سنک سر کلبه کدر معنی حاد کن کلفی و ایدر کن

فصاحتی

فصاحتی بلرسن حکایتی که بر الصوت صوبی فوج بر خطیب
 خوش اوار بنداشت کند و خوش اوزر صور آیدی و فریاد
 به بود برداشت و به بود فریاد طو تر ایدی معنی خطیبی اول فوج صوبی
 اید نام شدت ایدر اوزر ایدی اعتقادی بوایدی که خلق آنک اوزر
 تمام خط ایدر کوفی اگر سنک اوزر ایستی ایدر ایدر ایدر
 غیب غراب البین غراب البینک اوزر ای در برده الخان اوست
 اول خطیبک الخانی برده سندان در معنی آنک صوبی غراب البینک
 صوبی کبیر یا ایست آن آنک انصوت انصوت امیر در آن او با فوذ
 بوایت که بی آنک حقدن نازل اولد شرایت که بی آنک معانی تحقیق
 صوره درک فوج رکی حمار اوزر ای در **شعر** اذ انهم اخطی اع الحواس
 خطیب فین با غرته یعنی بلند اوزر او قوسه بر صوت بهدم اضغفر
 فارس اول خطیب کون بر صوت وارد کرد اول صوت زبده صوت
 و ششونش دن اولد و خندان فارس اضغفر فی بقره و خراب ایدر
 زبده است حکای و ارایک مرد سنان اول خطیب اولدی و فنی خرنک
 ادمری جلعت جایی که داشت شول من نصب سببی ایدر که اول
 خطیب طو تر ایدی یعنی خطیب اولدی و فنی اهلان بلتیش می کشیدند
 آنک نیکسی چکر ایدی و اذیتش را منصلت نمی دیدند واکه
 اذی آنکی معقول کوه فر ایدی تا یکی از خطیب ان اقامه تاکه اول فقیم
 خطیب نون بری که بوی عداوت شما فی داشت که اول خطیب فنی
 عداوت طو تر ایدی یادی بر سیدن او آمده بود و بر کوه انی کورند
 یعنی اول خطیبک حاضر فی صور مغر کش ایدی گفت اکی ایندی
 ترا خواهی دید نم سنک اچون یعنی سنک حقدک بردوش کورشم
 خیر باد حیر او سون کف خطیب نا خوش اوزر اول خطیب ایدی

۲۹

چه دیدی ز کور من پس گفت دوش گمدم دین خطیب اندی چنانک
 دیدم که نماز او از خوش بوده انجلین کردم کسک او از کت لطیف
 او ملش و مردمان از نقت در راحت بوده اند و او مکرستک لشکر
 راحت ده او ملش از خطیب اندین بی بیندیش خطیب چون که اول بطلب
 پوسونتی اغتبی بوسوزده بر عذر نکر اندی و گفت دبی اندی این چه
 ببارک حواست که دیدی بوز مبارک دوش در که بم صحنه کور دست
 که مرابیب تو پیش مطلع کرد اندی که بی گنا و عظیم اوزره مطلع اندک
 معلوم شد که او از ناخوشی و اوج معلوم اولدی که ناخوش او از نظر
 و خلق از نقت و در سخن و خلق بن نفسان رخ و المده و با خود معنی
 بود اول خلق نفسان بشخورد و قدر اوزره در سخن لفظ ارجحت
 او نور فیکردم قبه ایلام ازین پس خطیب خوانم مکر با عیشی سندن شکوه
 خطیب او فرجه مکر احدی که ابد او قدم **قطعه** از جهت دوستان بر رخ
 دوست ترک مصاحبت است اغفورم که خلاف بد چمن نابندید ا
 فیجی جوی این با کعبه و ایلان کوستر بر لبی که عظیم اوزره جرد ا
 از عظیم عزت و کمال بیفت جنت از نقت بیخیزد و کمال کور لر حاح
 کوی پس نایب فارسی با کمالی پس کوستر بر بوسوز خلیل طرح ایل
 کوسن شع چشم بی یک با بی فیجی اش کوره موزده و شو بو کوزه
 حوف افز کسج دشمن از بیب مران نایب تا که بنم بیجی با کوستر
 کربن دای جنت اولوب افلاک **ب** به تبدیل الله سبح ایدم **مکاتبت** یکی
 دمی سخاوت بر یک خار بر سینه و بظن با کت ناز کتف قطع
 اندی نایب کوی دیر ایی یعنی آن ایچون اجرت سزا زان او خورادی با دی
 کس سعادت را از وفات اولور اندی و هفت حسد امیری بود عدال
 دسره هجی بره اولک ایی و بگو کسیدت و با بر تو اید و تو استنی

که دلانه

که از ده کرد و امیر استن که اولک دل از ده و بیجی نور او کت
 امیر اولک ایی این سجده مؤذن قند ای جو افرد بر سجده
 قلم مؤذن این و او که که هر یکی را از این که اندرون حصر برین بیخ
 دنیا و رطبه است بشس دنیا و رطبه و او در ترا ده دنیا بریم
 که از دنیا و روح تا بیجی بیکر بروی تا بر غیره بره که با من
 برین از بیخ افق و بر رفت بوسوز اوزره انقاص دولت بیخ قبول
 اندین و او را در کندی بعد از عتبه بی بر مدت دن شکوه و رکن بیخ
 امیر نایب آمد بر کعبه بیجی بر بولده امیر که او کعبه و کت
 دبی اندی این عتبه اوند بر من صیف که در این عتبه اوند باک صیف
 اندک که پید دنیا و ازین بقدر روان کرده که از دن دنیا ر ایدنی
 بو بقدر روان از کت یعنی کعبه و کت ای که رفت اح اول بره
 که کتشم راهی اندک بیست دنیا و عتبه راهی کرد که باک کعبه
 دنیا و بره که بخایه بیکر بروم که غیره بره که کیم قبول بی کت
 بن قبول انوم امیر بیخید و کت امیر چون که اولک دن بوسوز
 اشندین کعبی اندی ز غارت ناست با حق کمال کسج که بر بیخه دن
 حاضری خود را از الله دنیا و دبی راهی او نور **لیت** بر نشسته
 کس بخواند زردی ها را کل کسری کت کت خان کت بو زندن یعنی
 اکستند با چن قرمز یعنی قرینه ده ده کعبه رت کت با نقت داشت
 نوب حواش دل انجلین کس کت امیر لوان کت کو کلم طر لعین
 پیش کت کت فارابی شیر دن داس کت امیر لوان کت تا شیره
 زبانه در **مکاتبت** ماه من لوان بر قبلی لوان لوان کت بند قران بیج
 خواند بند لوانید قران عظیم او فر اید صاحب دیر و یک کت بر شب

دل اندک اوزرنه کنز ایلار یعنی او خادای و گفت دخی ایتدی زانده
چندست سینه مش هوش نه قدر در گفت صبح اول که ایتدی صبح
سینم یوق در گفت اورا صاحب دل ایتدی پس چرا زفت خودی
دخی ایلیه نیچون کنده زفت و درین گفت اول که صاحب دل ایتدی ازین خفا
میخواغ الله ایچون او تورم گفت صاحب آقا ایتدی ازین خفا چون الله ایچون
لاسون او قومده بونده ایلام لطیف وارد بیت که تو قرآن برین غلط خوانده قرآن
عظیم الکریم سلوب اوزره او قومده پس بیره رونق مسلمانیه مسلمانلار و قوی
و لطافتی ایلدیرن یعنی کیدر رسن که مسلمانلوقه اصلا رونق و طافت
ازین قانکر باب پنجم در عشق و جوانی حسن بیغمند بر آگشند حسن
بیغمندی بی ایتدی سلطان محمود چندین بنده صاحب جمال داد و کلاه
محمود بود صاحب جمال بنده طوتر یعنی بود در قبول بندگی واردر
که هر یکی بدیع جهانیه اندک میر سببیه همان نوکر بدیج و بی مشق و سیکونه
است نیچون در معنی سببیه نه در که با هیچ یلیک از این نه بیغ و حقیقی
نزار که اول صاحب جمال بنده لرون صبح بر سر میل طومار جهانیکم
بایاز اظطیر که ایازنه طوتر یعنی ایازه اندرون زباده بختینی بود
حقیقت ایدر او را زباده صبح نیست حال بود اندرون اندک زباده بختینی
بودر گفت حسن بیغمند بر اندر جوان و بر برب ایتدی چه صوره و فرود
ایدر چه که گوکلره مقبول و محبوب کلم در دیرنگو نماید بالضروری
صنعه ده ایو کور خورشج لقیقتم انده بود ایسه ده شنبه و سلطان
فرید اونا شد هر کیم سلطان از این حقیقت اول کریمه بد کند تکو باشد
اول که آرد و کلیم قیامت و مقبول آید و مقبول اولور و اولکر
پادشاه بیند اوزر و اما اول که کیم پادشاه ایتد معنی دو ایدر کشتن از قبیل

خانه نماز پاخته ده ایتدی دیو او خلقند ناکه ایضا ایشتر معنی لغات
و اعتبار ایلنر قسم کسی بدیده انکار اگر کلاه کند بیکسه اگر کلاه کوزنه
ایلنظر ایلنر ان صورت بوسف دهد دنیا خوبی بوسند صورت
زشت لقا ایلنر ان و بر معنی اگر بیکه انکار کوزنه ایل بوسنه نظر ایدر
بودر حسن ایلر که قیسم در در بر کیم چشم ارادت کند در صیو و اما اگر
حجت وارادت کوزنه شیطان نظر ایلنر فرشته اشغ نماید چشم
کرویه اولر کسند کوزنه شیطان فرشته که قوی کوزنه بودر صبح
ایکین **ششم** کونید ایدر لر معنی حکایت ایدر لر صوابه و راننده نادر حسن
بود بصوابه نادر لر حسن معنی زباده کوزنه بقبول بندگی وار ایدر
و با حوی و اولر بنده بر سبیل حودت و دیانت حجت و دیانت طریقی اوزره
نظیر حکمت بر نظر طوتر ایدر تا یکی از کسند گفت دوشن لر بنده
ایتدی معنی آگ بند مسندن شکایت ایلدی بوب بود در معنی اگر این بنده
حیف اگر این بنده بونده با حسن و شکر لیکه دار در نون حسن شکر لیکه
که طوتر معنی انده که بودر حسن و شکر لیکه دار در زبان دراز بولوب
منویدی دیا اوزون واردر سزا اولدیر گفت اولر کسه که ایتدی این
برازر چونه اقرار کونی کردی این برادر چون که دوست لقا اقراران
ایلدن معنی آگ حجت ایلدک از توقع خدمت موار اندن صدک اولر
بنده دن خدمت ایلدیکه طومر که چون عاشقی و معشوقه در میان آید
زیرا که نکاشقا لقا و معشوقه اوزر نایکدن مالک و مملوک بیکست
افندر یک مرتفع و منعدم اولدیکه امر بر کس اولدیر **ششم** صواب
بابنده بری رض ایتدی بری بیگای معنی بقبول بنده ایلچون
در ایدر بیازب و خنده چون که اویغنه و کونیکه کیم بیغی لطیفه و مصافحه
باشرت ایلدی چه کیم چه صواب حکم کند حجب دکل اولر بنده اگر صواب

کسی حکم و ناز ایلیم و من کشت بار ناز چون نهد و بوی معنی صواب اولی حاله بندگی
 ناز و حکم بوی کنی چکر بندگی **بیت** غلام آیدش باید و پشت زین غلام من و کز می
 کز که یعنی دلبر و سوده روین کز کز بود نهد ناز نین مشت زین زین ناز نین
 مشت زین نین ناز نین و محبوب بنده مشت او بر چاق و قابله و بوی او نور
 زیرا خدمت باشد بوی و کنر بینه در **حکایت** پارس پاره ایدم حضرت شیخ
 ایدم صافی کوردم بحیث شخصی گرفتارش برکشک خبیر گرفتار
 بیفته اولمش در انزل از بهر در برود انفا و او انک راز برود و در
 و کوشش بیفته بیفته فاش اولمش **بیت** پیران سر سخن جوای پیران
 و بر راز که در دل به غم بداران و چند انک ملامت دیدی اول قد کشف
 ملامت کور رایدی و خرامت کشیدی و خرامت و خراب چکر ایدی ترک
 لغا با کردی اشتباه و بیجا ترک انرا ایدی و کفنی ایدی ایدین **قطعه**
 کورنگ زده دست دست سنگت دانگت دانسته قصه ایتمز معنی
 بیخه ترک انرا در خود بیا بیخه بزم اگر چه در بی سخن قلم اید او این
 بعد از آن دو معانی نسبت سندی حکله معنی سندر بزمین معنی ملا و معنی
 بوی در معنی و بزم بزم از کوز معنی اگر چه اسم بزم سک بزم معنی خانه
 سخن بیوم سندی بزمی که بزم که اگر انچه ایدم باری مانش کور
 حضرت شیخ ایدم بر کت اول پارس بی ملامت ایدم و کفنی دبی ایدم
 عقل نسبت راه نده کفنی بیس بروغاب ایدم سنگت بیس و لطیف
 حکله اولدی کفنی و ضمیمت نفس انک او زوز بزم لب کله یا کس
 بود ایدم کور دی زعیان بکرت زور دست اول پارس چون کور بوسوزی
 استنزی بر ناز فکر و ایدی و کفنی دبی با جواب و برین ایدی **قطعه**
 بر که سنگت نین آمدن نه هر قله کوهن سنگت کله خفته ای پیران
 خوت بازوی نقوی را حال نقوی و زهد بازو کفنی خلت و اجنار فایده

بیت از کور

بیست ناه بکنه بار دت هدی که او توان گفتن انرا ایدی پاک دامن
 چون زب چاره که پاک دامن و صالح بیچ در بر بر بیچره اوفت ده بارگاه
 در و خوی بکشت دکن یا نقد دلش اول **بیت** خلق کورفت از کت بیست
 زده نفا سفا و س ابدت **حکایت** یکی را ایدم دست زده بود بوکشتک
 کله ای ابدت کفنی ایدی معنی نفا اولمش ایدی و ترک جان کفنی و جله
 ترک نیش ایدی مراد با نقی ترک اولمش ایدی دیکله معنی عیبه نین
 او کله ایدی اولمش ایدی و مطلع نظر او جانی محض ناک اولمش کله
 سنگ طلعی خوف و فطانت بر ایدی پیران زاده ایدی و در طایفه
 هک و هک کرد ایدی پیران ایدی که فاش اولمش
 انک هک کله قصد ایدم **بیت** قولی و نزهت بر شا هر کور کله ضراب
 عیبه نفا که مقصود شدی بیگام آید انک کله بر نفا دکل ایدین که
 نکلن و مقصود اولیدین طلم نکلن و پارسین که در دام افتد و با خود
 انجیلن بر مرغ دکل ایدین که طوز نفا و نفا معنی هر کور مطرب اید انک
 و همانند کله مقصود دکل ایدی **بیت** جو در چشم شاه هدیا اید
 زرت سنگ التوقله چون شاه هدیه کورن کله معنی چوبونک
 سندن التوقله هدیه در و خاک یکسان غایب دست خراب کله سنگ کله
 یکسان و بر اید کورن زبیر و صلا و سبلا باران نصیحتش کفنی دستار
 اگر نصیحت ایدم ایدم ازین ضیال حال تخم کن بوی ایشیا لاری
 و بوجام سودان و تخم و فراغت ایدم کله خانی هم بدین صورت
 نمودارین کله زبیر و پای در نیش زبیر ایدم و نفا خانی بوی کله کسن
 طوقرین ایدم در و پای در نیش زبیر ایدم در معنی بوسن کت انک
 شهزاده کله سندن سندن خیرت جو و کله و صلا و وصول و کله
 نیم بلا می ایشیا لاری ایدم کله ترکی او بر و بوی نصیحت ایدم ایدم

و گفت اول جا خوا دوست لغت چون که بویختی باشند این کلمه بویختی
 قلم در میان کوبیدی تم مکنید این حرکت را باینجه است این کلمه که مرادیه
 بل و در اوست زیرا این کوزم آنکه ارواحی اوزره در چنگ جویدان بود
 پنج کتف با در بر و بیرون زور این را خستنا مژگند و هو بان دوست
 و خستند و دبل را تا خوب عاشق لرزه دبل شرط قبت بنا شد قبت لایق
 او کیم که با ندرت جان که جان صوفی ایام در از هر هایتان که بگرفتند جانان
 خستند کوهل بوقار طوعن یعنی فراغت الملا و ش توه در بند قویختن باقی
 سن که کند و قید کند او را سن یعنی مادام که سن کند و مصافق مکرمه ازین
 و چنان بود که اصل کلمه اوفغان حرف ایدس عشق بازی دروغ زنا
 باشی بلا نخی و عاشق می گرفتند بد دوست ره بدون شرط با است
 و طب مردن با رعک شرفی یعنی اگر دوست یول آنک که یعنی
 و صاه کنی و بصغر اولی شرط عشق لغت لایق او سن آنکه طلبیدن
 او کند و این ترک المکدر خستیم چون ما ندیش ازین تدبیرم قافلم
 یعنی وصول چنان سعی و اقدام ایدرم چون ما نودن زبانه تدبیرم
 و ظافتم قلدی خصم از هم خستیم زبانه تدبیرم خصم اگر که دو کلمه شنبه تدبیر
 او ره یعنی خصم اگر بی تیغ ایام یا تیر این کلمه المکدر قند ایلم که دست رسد
 که استیش کیرم اگر او لوم ایر شوره که آنکه یکی طوقم یعنی وصافه
 ایرم نیزه اوز سعادته و در زبوم بل را ستاشیم و الا معنی اگر وصالی
 تیر او معنی کدم آنکه استانی اوزره او که بودی چاشق قند سعادته
 متعلقه اش که نظر در کار او بود او را چاشق متعلقه امری که آنکه خستند
 آنکه نظری و ار ایدرم معنی ای کور و کوزره ایدرم و شغفت بر
 وز کار او و آنکه روزگار آنکه شغفتی و ار ایدرم معنی آنکه بواله
 شغفت ایدرم ایدرم بندش دادند که بند ویر ویر و بندش یادند

و اگر چنانکه کسی بند خود نیست گفتش دل نخم زلف تو در قید جانند
 گفت دیوانه جان که با مقید باشد سودی نداشت اقا بر قاید
 طومند یعنی قاید سبی اولدن بیت درو که طیب صبر بر ما بد درو
 که طیب با که صبر بیور و بر نفس جریص را شکر می باید اما بود خستند
 خستند که بوسوز تمشیل طریقی ایلم در ششوز آن ششیک شاه همد نهفت
 این اشند که بر محبوب تنهاده با دل از دست رفتی می گفت بر کوی
 الدن کتمش یعنی چاشق ایدرم تا شاد قدر ضعیفان باشد مادام که سکا
 کند و قدر که اول پیش چشمت چه قدر من بندر سک چشمک قند
 منم خقدم اولور بادشاه زاده که مطلع نظر او بود بادشاه زاده کاوله
 عاشق مکرمه معنی ایدرم المکدر منقلوبی و جوی ای این صبر کیند
 صبر ایدرم بودی جوانی بر سر این میدان که بجان بومیدان بشی
 او ذره مداومت نه به مداومت کوشند یعنی هرگز بومیدان دن اکست
 اول مکرمه و ششوز زبان خوش طبع ششوز سخن در سخن با با لطف
 او کتف غریب از او کتفیم اول جوان دن لطیف سوز لر و عجب غریب
 که در استقامت ایدرم چنان معلوم شود و بوی معلوم اولور که نوری در سر
 و سوزی در دل او که با ندرت بر نوره و سورا و قند بهر حرارت طو تر
 سید اشفت است دیوانه مکرمه بیره داشت شهنشاده بدی که دل مکرمه
 اوست که اول جوان شهنشاده کتف دل او مکرمه سید صیغ شهنشاده اوست
 که وصف اندکوری جوان کند و کتف عاشقید که او نام عشق ایش یعنی
 اول جوانت و این کرده غنچه المکرمه اول مکرمه و آنکه قور بلشی در یعنی اول
 جوانت بومید المکرمه سب کندی اول مکرمه مرکب بیخ اوردند شهنشاده
 مرکب اول جوانت چه بز سوره جوانت دیکه شهنشاده جوانت که
 کور دی که شهنشاده بنزدیکه غم آمدت داده المکرمه کلمه قصد بر طر

بگفت و گفت اغدی و این بیست الفس که مرا بگفت باز ای پیش اول
کسه که بی عشق اید و بدی بگردم بقه قلبی عانا که دلش بیگت برکنه
خوشی بگردد کند و نکست تو بی او زره انگ کوی با شقی یعنی عاشق
این بی چند آنکه حافظ کرد اول قدر که شتر زاده اول او از ما حافظ
ایدی و بر پیش که از بی و اول قدس یعنی نزهت سوسه کس اول
ایدی نام و درج و زمان کورس یعنی اسکت و در صفت داری و خوش
بگرس جوان در فرج بگرس جوان بیست در بیگت فرزند جان
عزیم بود انجیلین عرق اولی ایدی که بی دل دم زده نداشت کوش
اورموز یعنی قطع اگر خیال طوطی فیه قالی که سوال جواب و بر و ب
مصیبت انگ تا در اول بیت که در صفت سبع از بر جوان اگر خود با
سبع یعنی بی کلام قوی از بر او نویسن که بر وقت حفظ کرد
اشقی الف تا بی نای چون که عاشق اولدک الفی با بی بی بی بی
یعنی بیگرس اولورس ایله بره هوسده اول یو ای غیب ای سبع
ون بره صفت سبع غام مصیبت معنی در کلام قوی بی قسم انش کرد
جمع کوی اولدک سوراه نامه جمع اولدک سوراه انصار سوراه
بودن کشینه سوراه نوسدن سوراه طایره دولته سوراه طایره
سوراه فیکونه صفت سوراه غنکونه سوراه زمره چار شنبه
سوراه زمره سوراه واقعه بختینه سوراه واقعه در این پیر
کیم که برترتیب ایده کلام قوی عشق ایله و دعا دیرد کیم مقبول
اول بیت جانشین اولدک عشق و بیک موی که دست جوی کن
اسیرت کوی شش زده گفته شتر زاده جوان استیجا کیم چراسی
کوی که با کچون سوز بولرس کیم جو از حلقه در وقت کیم
دای در و بشر بگویند ام بلکه خلف بگوس این تم بلکه انترک فیه بگویم

یعنی

یعنی نده سنی ام انکه بقوت استیاس محسوس اندر صکره جوان محسوس
یا نده او بگفت حقیه ایله از جان نلاط امواج بگفت قیبت نوح نلاط
نلاط نلاط اورا ناسنه سر بر آورده گفت بختی یوقاری کتوردی فایده
معنی دلبرین قشقه سوبیکم نه بلا ایله بر مقدار فرصت بولدرد که تا بولدی
عشق در یاریدن بونوع ایله بیت محبت با وجودت که وجود من
بماند عجب درک سنگ و بود اولد ایله بنم وجودم قاندر نیکفرا اندر ایلی
و مرا سخن بماند من سوز کلمن و بیک سوز قاندر این بگفت اورا جوان
بولدی ایله بنم و نغره بیز و بر نغره اوردی لایحه بچکلا شام کرد و جاننی
حقه تسلیم ایله بیت عجب از کشت تر بنا شد بر صمیم دوست دوستک
صمیم سنی قابوسنده دلینش دن عجب از زنده کچون جان بدر آورد
تسلیم عجب زنده در آن جاننی طاشره مجسم کتوردی یعنی بنیم
اورموز ایله عجب بونده در اندر و کله در بیت انا شد دل که خراب بران
حسن پیران اقامت صاحب نظران شد کیم یکی از متعلمان کمال بهجتی
داشت شکر دردن برین بر حسن و بهیبت کمانی طویر ایله یعنی عجب
حسن ایله بود جمله دینی بومعنی قابل در حد کمانی طویر ایله
یعنی حسن ده خند دن زیاده ایله و معنی را از آنجا که حسن بشریت
است و است که اول برده یعنی اول سبب دن که بشریت حسن در
که انسان بالضرورین حسن فایده بر مشوه او او را شاکر در حسن
بشوه سنی یعنی خوب چهار سینه میندا داشت برید طویر ایله بنیم
استاد در کعادیه در کعبون مش کرده میل بدر لر بنما بی کادر
و تویج که بر کوهان در دیکر کوی اما میا بر مرسته ده ایله کافیه بی
کودک لر او زره زهر و تویج که ایله ایله در حقه او رواندنی
اول قبون شاکر در کفتنده اندر روا و معقول طویر کوی بلکه

عجایله

اگر شود دعابت ابدی چکنی بنده ابدی و غالب اوقات او درین سحر بود
 و اکثر اوقات اول روزها در بوسه زده ابدی **قطعه** تا چنانچه بتوکل
 به شغری روی ای بر روی سکه از جنین مشغول دهم که یاد دهنده شستم
 در همین آید که کز روی کعبه پنج خاطر و ده کعبه جنی سکه شود مشغول این شستم
 که کز و یاد اکتفا فراموش اشتم که بدنت نتوانم که در بدنه برتر
 سکه نظر انگشت خاد در دلم که کوزی دلم یعنی کوزی بوم و کوزی عقید
 بزم که برتری آید و کوزی بدنه کوزی کوزی صورت حاصل سکه
 نظر اکتفا در دلم کلام بفرای دل زمانه نظری با ده روی به اذ انکه جز
 شایع نزدای و صوبه به به بسکرتن بر کوزه پسر اول اوستاد
 ابدی چنانکه در ادب درسم اجتهاد و چکنی از جنین که بزم
 درسم ادب نرند اجتهاد و اهتمام ابدی در ادب اشتم
 هم نظری فرمایم قسم ادب نرند دبی بر نظر بود که اگر در اضافی
 که اگر پنج خوبه مدد ناپسندی پنج برنا معقول کوز که مر آن بسند
 به آید که اول نام معقول صوبی باک معقول که بر نام مطلق کرده اند
 اوزر به پنج مطلق اید تا بشی بیان مشغول قوم تا که بشی بدنه مشغول
 اول که گفت اوست و اک ایزدی ای بسرای سحر از و کعبه پسر
 این بسر بوسه بر غیری در سده آید که ان نظر که مر آن شست
 زبور اول نظر که بزم که در بعضی پنج نظر که بر حالت ابد در کوز
 صغر بیخ حضرت در خیره کوز بزم **قطعه** چشم به اندیش که بر کز
 باه به اندیش کوزی فریبش یعنی جفتی اوست عیب یگرتنی
 در نگاه حضرت آنک کوزی عیب کوز نمود زیرا عادت کوزی ابد نظر
 در حضرتی و ارب و صفات ذیب اما اگر بر حضرت و پیشویب طور
 چنانچه بزرگ و پیشی عیب اوست دوست بنشیند چنانکه بک حضرت دوست

(اولی)

اول بر حضرت غیر سنی کوز مرز که پیشی باه اوست که یار حضرت
 از در در آمد یاد طوتم یعنی خاطر که در سکه بر سیم هم خیزم هم
 بقودن ایچیز و کلرین چنانچه اعتبار از زبان بر صبح اقتضای
 سزا خلیل بر بدن صوم یعنی ایخ اوزر تا قدم که چرخ ابدی
 کشته شد که چرخ استیم اید د یعنی اولدی یعنی سوندی است
 سر به طیف من یجولوا بظلمة الدنیا سیم اید کلایه شول کسند
 خیال که ظلمات اند اید روشن اولور شگفت آمد از چشم که این کوز
 از کجا بختیم دن باک عیب کلرین که بودت قنددر بشت و عتاب
 اختی و کز صوبی او نور دبی و باک عتاب الک شمع ایلان بودید
 کامرا در حال که دیدیم چرخ را بکشتی که بی توری که کوردی یعنی کوز
 دم چرخ سونیدر دیک سیمی در کفر حضرت شیخ اید رفویم
 جواب ویرب ایدم کمان بر دم که افتاب بر آمد ظن اقدم که
 آفتاب طلوع ایلان و نیزه نظر بیان گفته اند و نظر بغیر دن ایتش
قطعه که کز ای پیشی شمع اید که بر شمشیل که یعنی صقلو شمع او
 کلمه خیزش اندر میان جمع بکش طور اول صقلو شمع جمع او را سنده
 دیله و ریشک خنده ایست شید لب اما اگر شمع او کند کلن
 صقلو بزرگ کلشمو بشیر لب اما اگر شمع او کند یعنی زیبا
 دلبر اول استینش بکیر و شمع بکش اول خوبه بکلی ظور
 و شمع صومند **قطعه** سیمی دوستی مدتها ندیده بود بزم رفویم
 زمان که کور محش ابدی گفت اوزر سم صید ملاقات ده آه اندر
 کجا بی که مشتاق بوده ام قند کجا مشتاق اول شمع گفت صوبی که عتاب
 ویرب ایدین مشتاقی که مملو با کوز صوب مشتاق اول که بکیر صوب
 کوزی طول او شغف است دلبر آمدن این شکارین سست کج کلر که ای

جناب نگار کی زوروت ندھیم دامن از دست ننگ دامنکی المان
 تیز و پر مزیم یعنی یقینہ کنگہ قوم از زیر اشتیاق تہ سلا قدر
 زیادہ در معشوقہ کہ دیر در بند محبوبی کہ کج کج کورہ لریم یعنی دانا
 ملاقات ده اولیہ لر آخر کم از ان کہ سیر مینند اخرا ندان کم میدرک اول
 معشوقی طویج کورہ لر یعنی ملوان اور بھی دکھو کورکدن گاہ گاہ کورب
 اشتیاق اور زہ اولیہ او بی در کوربا بیت اول عاشقہ جانشند نسبت
 ثانیہ معشوقہ بن بندن در کنگہ ش حکمہ بار فغان آید حضور کچہ رفیقہ
 لر ی ایلہ عاشقنی ز بارح اتمک طور کجا کردنا امدہ است معنی دہ
 عاشقہ جفا اتمک نمند در کجکم اول اول حکم ایلہ معنی اول سبب ایلہ تا ازین
 و معصارت کا بی نیا شد خیریدن و ضد شکر کن یعنی عاشقہ فی امان
 دن کا ہا اول کز البتہ خالفت ایدر شہم اذا جبتنی رف رفیقہ لر زور
 رفیقہ لر کہ ایلہ فی ن سدن بنی ز بارح اتمک کلمن بود صراحت معنای
 ترکیبی فقرض اول نموجب معنای خصیہ سی ایلہ اکثفا اولندیر ایلہ
 معنی ایچون وان حیثیت رف صالح فانت فی رب اگر صلح اتمک کلک
 اتاسن ینہ جتک ایدر بنی ز بارح خالفت ایدر بنی **قلم** بیک نفس کہ
 بر ابعثت یا ربا افشار بر نفس دہ کہ بار اقبایہ قرینہ بی نمائند
 کا خیرہ وجود من بندن جوہ قالمدریہ کا خیرہ بنج وجودی دلہ
 معنی خیرہ بنی حلالک ایدر بخندہ کفت کہ من شیخ جمع ایلہ عدیہ
 محبوب چون کہ بندن ہوسوزن ارشدن کلک ایلہ ایدر کہ من
 جمعک شہم معنی بن گننگ مخصوص دلبرہ دلمک ایلہ عدیہ مرا
 از ان چہ کہ پشوانہ خوشی من بکشد تاکہ اندن نہ چم کہ پروانہ کندوسی
 دلبر **حکایت** یاد دارم کہ در ایام پستین یاد طور تم کہ کجش ز فائزہ
 معنی حاضرہ در کہ جوانان عالمند ہو حکایت حضور شکی کندو

سرگذشتی در من و دوستی بن و بر شہوب معنی بر شہوب ایلہ
 جود و مفر بادام در پوست بر بنفندہ چل و کشتن آکی بادام ایچ کبی
 یعنی ایچہ ایچو بادام کبی صحبت و کشتیم مصاحبت طور تر اندک
 ناگاہ اتفاق سرفرازا ناگاہ اور حضور سرفرازا فی دوشن یعنی
 سرفرازیہ پس از مدتی کہ بازا آمد بر بندندنگار کہ اور شہوب کبیر
 کلکین عتاب لغز کرد بک عتاب اتمک شروع ایلدن بویارہ بو کہ درین
 مدتیہ قاصدین نغز شادی کہ بودندہ معنی بوقر ز زبان کجیہ تاکہ
 بر قاصد کوزر مدکہ کہ سندرک صحیح کبی بلوب ہترم اولہ وز سن دنی بنم
 احوالیہ نیچہ ایدو کبی معلوم ایدر بیک کستم حضرتہ مطیع ایدر چون کہ شہوب
 دن ہوسوزن ہشند کہ ایتدم در بیچ امد کہ مدیدہ قاصد کجبال نوروزن
 کرد بہا حیث کلکین کا قاصد کہ کوزر سندرک جلالک ایلدوشن و من مہر
 و من فرورم اولم **قلم** یاز در برین مرا کوزر بان توب مدہ ایہ قدیم بار
 معنی اب فرجیدن بنج شہوب ہر اولن کہ تاکہ زان ایلد توب و بر مہ بی نرک
 ایلدو بو کہ مرا توب بنشتر نحو ایدر بودن ز بارح ایلہ توب ایلدو کہ
 کز کور معنی بنی نرک ایلد بوجہ سنی حکاکہ ایدر مد دیسن اور قابلہ کلک
 کا سنی نرک ایلدیہ رشک ایلد کہ کسی سیر کجکہ در تو کند تاکہ رشک و شد
 کلور بنشتر سکا طویضہ نظر ایلدیہ بار کویہ نہ کہ کسی سیر خواہد بودن
 کبیر و دیر کہ تاکہ رشک کلک ز بارح کہ کجا نظر اتمکدہ سیر و نہ ککر
 بیت خود را بکشد بلید ازین رشک کہ کلکدہ با یاد صبا وقت سوجلوہ
 کربن بود **حکایت** دشتخندی را دیدم بر عالمی کوردم بتجیح شخصی
 گرفتار بیک سندرک حقیقت گرفتار او کوش و راضی ازو کینفتار و اول کجیہ
 دن مصاحبت راضی یعنی حق نہ مصاحبت راضی و قافا او کجش فرزانہ
 بروی عالم اول حضور دن وافر ایلد ایدر باری بطریق نصیحتش

شخصه گفتم حضرت سنج اید بر کرده اول کس بجهت طرف اید اینم دانم که
 ترا در نیت این نظر علی نیست بنورم که سگ با طوبیگ خشن بر علت بوی
 خون فغان یا بوقه و بنای بر زنی کی وقت با سب برقت یعنی طوبیگ برست
 او زده و کده با وجود این سنجی و معنیگ وجود اید یعنی چون که حال بود
 تا این قدری باشد علی ک قدره تا بق اول خود احشمت کرد که کده
 تا مفر و اید نیت لوی یک وجود اید با ن بردن و ادب سزوک چیره
 الفک که مراد خوب نرد گفت حضرت سنج اید چون اول عالم من که بوز
 استنبی باک خطاب ایدوب اینی ای بار دست خاب از ایدوب و کلام
 بار ای دست خاب الی بنم و کلام گفتن طوبی یعنی باک خباب
 اید که باره نیرا بخ کن درین مصطفی که تو کوبه بوضعت ده گس
 یعنی بوندن فرائض حضور خنده اندیشه کردم فکر ایدم صبر بر جفا ای او
 سهر خایه انگ جفا سحر او زده صبر ایک اسان یک کور تورک صبر
 اند که اول شیوب دای صبر ایک یعنی ایک جان مشاهد مستند بر
 انگه و خفا صبر ایک اسان ترک کور که جلیان گفت اند که مفسر
 اقتضای در دل بری همه نماند جفا و جده روزی که کول خود بر جفا
 شغل ایک اسان ترست اسان رک در کجتم از خفا صبر بر کفین کوهان
 بکلی جان شاه مستند چشم بوفای طوفان یعنی نظر ایک *شاه*
 او سربا ی برد اول که که آستیز خوی بند انگ کلن اولی یعنی انگ
 مشاهد مستند جدا و لوح نام اضطراب و ادم نام که کجفا با کذب بد
 بره اختیار که اگر جفا اید انگ ترک یعنی یک شغل انگ ترک خود
 بر کردل پیش در جفا دارد خود که کوهی بر در رفتن طرز یعنی شفا
 پیش در دست دیگر دارد مصطفی بر بری کشتک اند طریخیزدن
 مراد بوندن محبوب از جوی بانگ در کرد ده بوندن بالهنگی اول او

نقشه بر کوهان

نتواند بخوشیاش رفتار کند و اختیار این اید مراد اند و کده گفتند
 او مژ زیر طایغ وار در روزین از دست گفتش ز نهار بر کون دوست
 دن بیند دوست ز نهار دیدیم یعنی الامان سندن که باک بود جفا ایدرسن
 دیدیم چند از ان روز کردیم گفتن اید سزاک اندم دیو اول کون دن
 برین گفتن ایدم نگند دوست ز نهار از دوست کاشی معشوقان دن
 دنهار را ایدم بلکه اندک جمع حفا سبب شغل اید دل نادم بر بخفا ایدم
 چون که بورد در ایدم برین دینی کوهی خودم اول فضا اوزر که اندک
 حافظین و مراد ای در بعضی راهی اولدم برین ایدرس استون کربلایم
 بنتر خود خواند اگر دوست لطف اید یعنی کده و قشند او قوی و وفا
 ایدم و بر بقرم براند او داند اگر قهر اید یعنی قشند سوره و جفا
 ایدم اولی بر مرکز آفا الفم یوقدر *حکایت* در خفا ان جواد حیوانان
 اولنده و دای دینی بیابورسن با ضوش پسر بر ضوش پسر با جوی
 بر ضوش پسر اید *حکایت* اول سرن و پسرین و ختم بر سر و بر سر طونم
 یعنی بر زمینا دلسره حقیقت اندم حکم آنکه اول سبب اید که خلقی داشت
 او را پسر بر بویا ز طونم ایدر طلب الادا دینی لطیف یعنی خوق
 او ازین وار ایدر و خلیج دینی او را پسر بر دای طونم ایدر کمال الدیر
 اذا ابتدا ایدک اون در دینی کجی قیام ظاهر اوله یعنی اول پسر
 حسنی بر مرتبه اید که ایدر منبر کجی کجی کورینور ایدر *حکایت* که بین
 عا رضش اربحیات میخورد اولن میخورد *حکایت* رضاشک بناقی
 اربحیاله ایچ در کشش نکر کند هر که بناقی میخورد او را بخوبی
 لبته نظر ایسون هر کیم که شکر بر زیر اندر بر مقدار لبته
 اول اولور اتفاق و جلال طبع اتفاقا طعم فی الف از و هر کج دیدیم
 اول پسرین بر حرکت کوروم تا پسن دیدیم که ایزد یکندم دامن آرد

دکشم اول سردت **د** اسمی حکم یعنی انگ ابر اولان مهلمت واصلی
 ترک ایدم و عهد مهرش بر جدم و اول برک مجتبی بوجعتی بر دم یعنی
 لادن تعین کیدم و کفتم دخی لول پسر ایتیم بو حکایت حضرت شجرت
 کذو سر کزین **دبیت** بر و هو جی بایدت پیش بر بوری هر که کرک اورو که
 طوت یعنی شدن حکمه همزه ایدر ایدک اید کسکه مانه اولم سرما
 نزاری سر و بی کبر بزم بشغری طغرس اید باش خوشورسن و آدم
 ادک اولان کسه اید باش کذو باشک طوت یعنی بزم موافقت و بیعت
 ایدوب بزم اید خوش شینش کن رفت و کن گفت حضرت شینش
 ایدر بنده که اول بر کیدم که اول بر کیدم ایدی و ایدایی **بیت**
 شب بره کو وصالق ب شهادت بره اگر اقیبت وصالی طلب ایدر
 بازار کف ب لقا عد اقب بازار کک رونق و لقا فنی اکسیر ازین
 بگفت و سفر کرد اول بر بوسوزی ایدتی و سفر ایدی و برت فای
 لود و اش و انگ برت نغی بنده از ایدی **شعر** فطرت زمان
 الوصل لرا می بن وصال زمانی بزمه حال بو ککشی بیجی بقده لذن
 العیش قبل اللطایب لذتیشک قدره با نصبت اردن اول **بیت**
 بازی و مر ایش ک پیش مردن کید و کل یعنی دین زراستک اول کله اول
 خوش زکده خوشتر کپس از نور زنده کاید بردن کاستک فراقده بزمه
 حکمه و برکت اللکن یعنی دردی اول طعدن اما شکر و محت هذا بر اصل
 وعد اما جلی و عا القهره مفکر و محت کپس از زنده بازار آمد
 که بر زمانه شه حکمه اول انجم کید و کدی آن خلق داودی منقیر شده
 اول داودی آواز یعنی اول لطیف او از بنغز اولمش و بیایوسف
 بزبان آمده و اول بوسنی جمال زبان کفش یعنی کفش و بر سبب
 نخواستن اول انجوبک سبب کبی لطیف زلفی او زده جو کبر کفش است ایا

کمالی بزمه روز او تورش یعنی نازه حقی کفش و رونق بازار ایشش
 شگزه و انگ حسی بازار ایشش رونق خوش یعنی او که لقا فنی کفش
 منوقیع که دین ریش کرم ایدر بی ایدی که او که کن رده طوم یعنی
 در انوش کرم انگ ایدر ایدر و مصاطی ایدم کن رده کرفتم کن ره
 طوم سبب کن ره چیز دم و کفتم دخی ایتیم **قطم** آن روز که فقط
 شادمت بود اول کون کسک شادمت و لطیف شنگ و ایدی یعنی
 خوب ایدک صاحب نظر از نظر براندی صاحب نظری سنگ عزوری
 ایدر نظر کردن سوزک یعنی ترک ایدک امر و بیایدی بهلشش
 بو کون اول صاحب نظر اید صبح انگ کک کفش فخر و صغر برت ندی
 حال بو کک شندی اول فقط فخر و حوضه جدک یعنی صغیر کل **شعر**
 نازه پسر و رفت نزه و شادی نازه بهار سنگ و رنگ نزه اولدی
 یعنی حسرت کله صولدی و کشته کاشه سردت جو ملک خود نیرا
 بزم آتش سرد اولدی یعنی بزمه نازه و شوه ایدک کسه صلی و
 القفا قر فله ی چند جزای و تکبیر کنی بجز بر صانورسن و بجز بر کبر
 دولت باریت تصویب کنی بلیه دانی دولتی یعنی او که بیجی منوز باغ
 فقود ایدرسن اول هو دزانی اولدی پیش کسی رو که طلب کار
 منت شهیدی بر کسک لول کت که کسک طایفه کده نازبران
 کن که حریدارت اول کس او زره یعنی اول کسه ناز اید کسک
 مشر کیده **قطم** سبزه در باغ کفتم اید خوش ایشش فرد که بده
 سبزه خوش و لطیف و داد انگس کاین سخن کیده مصلحا
 اولدن مراد اید و کنی اول کسه بیورک بوسوزی دیر یعنی ایدوی
 دیر خط سبزه یعنی دیرک بوزنده نازه حقی دل ایشش پیششتر
 جو بد لقا لوت کوه کنی زباده رنگ کسرت بوشش نو کتد نازاریت

اگر سنگ بود تا نیک معنی بود که بر کند ناکدر بس که بر کف کنی حتی رود زیاده
که خوب و دامن معنی هر قدر که بولور رس گیسو متصل بر **تقطیع** می تواند بر فتنه
چو احوال بند احوالی لطیف و مقبول گفته من معنی گفته من بودند
که در بند احوالی لطیف و مقبول اند که گورن میل ایدر ایدر امان بهانه
چو یوزن امان بول بر ایدر بس کبی بلکه که صفت کلمه ای که گورن لر سندن
نفر ایدر لر سعید حفظ سبزه دوست دارد سعید تازه حتی معنی
تازه حتی گفتن و بسرن دوست طو سوز وقت ایدر نه عوالف چه اندوزن
اول خوب بود دوست طو سوز که صفت کلمه هر بر فیه چه اندوز کنی در از وقتش
اول **تقطیع** که بر کف کنی ورنه کنی موی بنا گوش اگر بوهاله صبر ایدر بس که بنا کلمه
موی بی بولور اگر بوهاله صبر خوب بنا گوش که موی بولور بس این دولت ایام
بسر ایدر البته بولور بدو زمانه نیکه دوتی بخت کلور معنی نایب بولور دوست
بجان دشمنی همچو موی بر پیش اگرین جانم قدره طو شدیم صفت کلور روز به نیکه
کبی معنی سنگ صفت کلور کچدی کبی بکم حکم کچدی کلمه اشخی تا بقیاست که بر ایدر
خو سز ایدم کفیا مده کن جانم بوقارین کلمه معنی چه اما سن قادرین پس نه بسبب دن
شراش اقر سن **تقطیع** سوال کردم و گفتن جانم روین ترا اول خوب سوال ایدم و ایدم
سنگ بولور جانم معنی بولور چه نیکه مورج بر کرد ماه جو شیده است نه جانم اولم
ایدر اطر فتنه قرین جگر لر قبشدر معنی ماه سبی لطیف خدار کلمه اطر فتنه خط
کلمه و بجهت گفتن فراغ چه بود و درم را چون که بنده نولوز درین اشد ب کلمه ایام
ایتدین بلمه نوزوم نه حال اولدین بکری جانم حسن سپاه پوشیده است و ایدر حسن
جانم ایام معنی حسن ما نعدن اولوز بر بوز سپاه کیمشدر نه کیم ما نعدن لر که جانم
حکایت یکی از مشربان بغداد معاد معسوب لر ندن برنه پرسیدند سوال ایدر که
مانقول فی الامور که ایدر لر حقه نه نه دیر سن گفتن لاخیر فیهم اولدین سور ایدر
اصلا لدره خیر بوددر ما دامه انکه لطیف و مقبول اولدین باقی شمشیر

ایدر فاذا خشن بتلاطف ابا قان خشن اولد معنی طفت ایدر معنی تا خوب
ولطفنده دشمنی می کند معنی ما دامه انکه خوب و لطیفدر ایدر لر کلمه
ایدر و چون زشت و درشت نشوند و چو درشت اولد لر جانم کلمه بکار کنی
بنا بند اخلالین که بر ایدر ایدر لر معنی بس و کناره جانم اولد لر تملطف
کنند و در کف کنی جانم ایدر اولد وقت تملطف و ملائمت ایدر لر دوست لقا وقت
گوستر **رر** ایدر کلمه که خوب و شیرینست یا نیکه بوز اولد وقت که
خوب و شیرین در تیغ گفتن رو نیکه خوب بود ایدر موز و نامقول
خوب لقا اولور که داریم هسته معنی معزور اولور چون برین آمد و باغش
شد اما چون که ایدر ریشه کلمه و لغت ایدر اولور معنی صفت کلمه
ایدر صفت کلمه و لغت ایدر اولور کلمه که اگر رعایت و آثار
اقر اولور مردم آمیز و مهر چون بود اولد حاله طقس شیرین وقت
استیجی اولور معنی بکسن ایام اختلاط ایدر بود کند و می شود ریشه
سنت **حکایت** یکی از علمای پرسیدند عالم روین بر سر سوال ایدر کلمه کبی
ما قامه روین در فضولت فتنه است که کس برای بوز لوج خوب ایام
خو ندره اولوز و شراوس و در کلمه و رقیبان هفته و قبولر
مغلبش معنی فتنه و رقیب اولوز اولد و نفس طالب و شهون **حکایت**
غائب اولور وقت نفس مراد نه طالب و شهون و ارز و غائب اولد کلمه
مانع دنی بود در چنانکه خوب کوید اخلالین که در ایدر العزبان حوا ایدر
معنی تمام لطیف و معنی اولد و القاطور خیر مانع دنی باغبان مانع اولد
صیغ باشد که بقیعت بر عهد کرب صیغ اولور معنی ممکن میدر که اولد
پرسیده کار لقا قوت ایدر اولدین بسلاست جانم اولد خوب دن سلامت ایدر
فارانک و حسان ایدر کلمه اولد عالم اولد خوب و بر سر ایدر ایدر کلمه
رومان سلامت جانم ایدر اولد کلمه ماه روین لر دن سلامت ایدر قاطور اولد

فعم حاطره كثره اذ بكوبه فانه البسه بديكوه لردن سلامت قاطر آت
در احوش ايشی در در **شرف** و انصم الاثان من سوء نفسه
اگر هر اثن که نکهت نفسک فی حشدن بهالم اول یعنی نقد تا به اولوب
چرگز نا مشروح اند فن سوء خلقه المذی یسیرم لیکن مدتها تکلیف کند
فما حشدن سالم اولوب و کله یعنی فرزند **بیت** تا بدین که روان خویش
شستنی مکن و کشی کند و ایشی اردن او فرسوح یعنی جرح ن مشروح
ده فرانت ایست لیکن نتوان زبان مردم بسف لیکن خدایت دلچ
بخلق مکن و کله البسه سو **بیت** طایفه را با زانی در نفس کرده
بر طایفه بی برز اما اول بر نفس و الله بید یعنی بر نفس خودی تر
طایفه از قب مشعده او طایفه تا اکتفا شد بعد کجی چندان یعنی
اکتساج صورتی کلام و کندان او زنی بی عهده بی برده تخت اید
ایدن و مضطراب اولوب ایدن این م طعوت مکره و عت و مکره
و جن طعوت در و حیضت طعوت و بطن او نفس حقیق تدر که
چرگز که حوظ انز و منظر ملعون و لغت او نفس منظر در که هرگز
که حوظ انز که حقت اید نظر انز و مسلمانان موزون و ناموزون و مسلمانان
به غراب البین این غراب البین ناست یعنی وینک بعد المشرقین
و نیدر سنگ است بخ روزنامه که مشرفه ایدر یعنی اولوب یعنی
سین مشرفه بن معزیده اولوب **بیت** عی القیام بیرون تو هرگز
و عی القیام هر کجی سفت بود که تا لغت یعنی هر کجی که عی القیام خواهد
قالله ما سئل بود که کوره هب تا روز سلامت برو ما هر یک که
تا کله که سفت کوبانست صبا حی انت روزی ما اولوب و اولوب
کون ایست چرگز راست کعبه با حشرین جهنم در صحبت تو با بی
سفت صحبتی سخنیان بر ما حشر کرک ایدن و با جهنم کوبی در بهمان

طایفه

کی باشد اما اطفالن کس من صیانه فذ اولوب یعنی فی حشدن و صبا فذ
چمازه که منشا بر بوسه بود بچشمه لکه عی سکت او که غراب بر ایدن
زنی و سح طایفه یعنی که بود طایفه تک تک کندن و صفا
حشدن چمازه کشتن ایدن یعنی زبا و در مضطراب اولوب ایدن لا
حول کنه لاجل ایدر که یعنی لا حول ولا قوه الا بالله العلی العظیم
و بر یک از کره می کبی چو تا ایدن تک دوستند در بکنز ایدن
و منتهای تفویز یکدیگر حق مالید و خبر نکرند زبا و اقرای بیرون
از زره خورد ایدن یعنی الله اشجیه زبا انشکله بی حضور
از بدن اقرای ایدن و فانی کبی انشخواب دمی کوب طایفه تک
رشدن الله انشکله زبا انشکله لایح اضطرار ایدن اقرای
یدی و یکت دمی ایدن ایدن این م بحت کونست بود متعکس
بحت در مطالع و ان الله طالع در و بلایح بو قلوب و بو قلوب یعنی
و بر جان او وزن او یعنی زمان در لایحه قدر من ایشی نیم قدرم
لایحه اول ایدن که با زانی ایدن که حشدن بر شیخ ایدر بود یوارایی
بر شیخ دیواری او زره هر همان حقیق نفس صانع کیدیم **بیت**
با دسار ایدن این قدر زندان صالح بود زندان شرک بود هم طایفه
زندان که نود که جم طویل سنی اولوب یعنی ایدر ایدر قتلط اولوب **بیت**
چاک ضواجم زدن این دلق ریایه حکیم و روح را صحبت تا بس
غذاست لیتم تا چه کنم کرده ام عجب نه کنه ایلمتیم که روح را دم
بعقوبت ان کار و کار ربی اندک عطفی ایدر یعنی اولوب کنان
دن او وزن پاک عقوبت ایدر ایچون در سلسله صحبت جنایا
ایلمی بو خلیله بر ایدر که صحبتی سلکنده که خود را این که اول ایدم
خود را این در و نجانسی و باقم کون و نجانسی و هرزه کون در

بچینان بند بلا مبتلا کرد کلیت بود بخیر این بلا مندمه گرفتار اینست
 کسی نیا در بیای دیوارن مشور دیوار دینم که کلیمه که بیان مشورت
 فکار بمنده که اول دیوار اوزره سنده صورتی نقش ایده که در خط
 در پشت باشده بی اگر سکا صفت ده در اول معنی که کس در بکارن
 دوزخ اعتبار کنند غیره صورتی کورنگدن اوزره منتهی اختیار
 ایدر این مقلیدان آوردن بود مقصود این مناسبت ایدر معنی اوزره ایده
 که تودم تا بدای تا بدین من که صد جند انکه دان را از تا مان نغزشت
 که یوز او ان قدر که عالمک جا حاصلن نغز و اجتناب وار در نادان
 اودان وحشت جا حاصلن عالمک یوز او ان قدر وحشت و استخوان
 وارد **قطعه** زاهدی در حکایه زندان بود زندگیا خنده بر زاهدی ایده
 که انکه مختلط و کثرت ایدر زبان میا تا گفت شا هده با منی او ان اودان
 بلخ لو بیجوب اول زاهدی ایدر کرمو تر زما قریش نغزشت که زرد
 معلوم و با کف صورتی قریش روی برین او توره که تو جو درین
 مانعی ز بر آس دی نغم اودان مزه ای من یعنی سن بزدن بخ حفظ انکه
 بزادین انکه ایضا انتر **ابواب** جو جو کوه اول بهم بیکه برقع کوه لاری
 برین زده و کثرت یعنی منتظم اولش تو بهم غفلت در میان شان رسنه
 سن قوی بمن سن یعنی سن لودی اودان کی اندک اور مناسبت غفلت
 که احاطه بشن سن چون یاد مخالف و در میان خوش سن چون برق نشسته
 چون بیخ بمن سن اودان مزه فارکی برود ان اودان خوش و چون کی
 طمکن سن یعنی منتقبض سن **کتاب** رفیق داشتیم که سالها با ما سفر کرده
 بودم بر رفیق وار ایدی که بخ بگر بری برز ایدر سفر امتش اندک
 و نان دنگ خورده و نان دنگ پیش ایدک و با کران حقوق صفت
 ثابت نه و نان بر نغزشت و دو کتف حفری ما میخزده ثابت اوشن

ایلیلیلی

ایلی کوریب نغز اندک اوزره ایشی فاید میسید اوزره صراطین دوا
 داشت بمن طرح اجتمه ره اطمینی و کتف سریش اول سید و ن
 دوستی نای اولدی و با این هم و کتف مخالفت از پر و طرف
 دلبسته بود که کافان بیدمیل و حثت و ار ایدی بحکم انکه اولک
 ایدر کشیدم که دوزی دیو بیت اشتد که بر کون کی بیت اشتد
 من بمن سوزدم در بغی همی گفت بر جمده ایدر **قطعه** که سن چه
 در ایدر جمده نیکس بخ بنام چون کلکین خنده که کوه بی طوطو
 کلکین زبده کند بر همت رین م خود از کون یعنی در لیل کتف
 یار ایدی اوزره غلغ زبده ایدر غلغیا ونا سببی ایدر غلغ و کتف لطیف
 در حاصل معنی یعنی جویم چون حالت ایدر تبسم کل غلغ کتف
 و نغز زبده ایدر چه بودی از سر نغزشت بدست رفت دی نولیدن
 اگر اندک زلفی اوزر نیم الم دوشیدن معنی الم کتفین جو ایدر که کمان
 بدست در دوشن که کتفین در کتفین ایدر دوشد و کتفین طایفه دوشان
 بریندی دوشدن بر لطف این سخن بود که لطفی اوزره دکل بکل
 بر حسن سیرت خوشی بکل کند لندک صا سیرت اوزره کواهی
 داده بودند طاعتا و برین ایدر او و جمع در میان میان و او ان
 دوست دینی اول اوزره داده مبالغه کرده بود او ان بیتک لطفی در خنده
 مبالغه ایدر ایدر و مرقوع صحت قدیم کتف ناسف خورده و صحت
 قدیمک قوتی اوزره ناسف و کتفین ایدر و کتفین یعنی خوش ایدر
 نموده او ان دوست کند و کتفین غلطه اعتداف کتفین ایدر یعنی اقرار
 امتش ایدر معلوم کردم که از طرف اور غبتی صحت حضرت شیخ ایدر
 معلوم ایدر که اندک طرف نغزشت دینی بر حثت و ار ایدر این بیتها کتف
 بو بیت لری او اوزره کتفین معلوم کردم دینی صلح ایدر **قطعه**

نهاده میان عهد و وفا بود بزوم اوردن مزده عهد و وفا بوفی این جفا کردی و عهدی
خودی عاقبت عهد و وفا بی شکره ایروب بکار جفا ایله کن وقت سزای کورستده
بیکبار از حق نهاده در وقت ستم بالکلی چه نهاده کونک مسکه نغلام انوشی که کردی
سزوی بدم که سزایک ایله بندن طوئرسن یعنی فراخت ایبرین حضور
کسر صلحت بازاری حضور از کسکه بنم ایله ایله هوس و ارس
کیو کل کران مقبول شرباشی که بودی اندر مقبول کرد و مقبوله
اولورسن که اول اولدر که ایبرین معنی اولکیرن مقبول کرد اولورسن **کلیت**
یکجای فی صاحب جماله که گذشت سزایک بر صاحب جماله حورقی و ایله
کچین معنی وفات آید و مادر زن او و حورنک اناسی پیس فرزند او
فرز ایبرین بعلت صداق که باین سستی ایله دهان ممکن نماز اولک مسکه
خانه سزده ممکن فالدر هر از جبار او بی نه زنجیدیت و فراع
ایبرین حورنک آیدر ایله مادرنک و عضا صبتدن جان ایله اجنود آیدر
معنی حدودن زیاده بی حضور اولور آیدر و حکم صداق و که باین سستی ایله
انجا وره چاره ندیدن انک قورکش کندن چاره کورمزیک معنی خلاص
و بجان جماله بومر آیدر کنجا ازین طایفه بو طایفه ده معنی دو شکرند
برین گفت آیدر چگون درضا با عجز عجز بیارده معنی نوم کل
فراقده بجز من گفت اولک مسکه آیدر نادیدن زن بر من چنان ظاهر
غی اید حورنک کورنک معنی باک انجیلین دستور **مشکل کل** که حورنک ایبرین
کورنک معنی خانه نیک فراقندن و ادرنک و صایر باک مشکل کلورنک
کل بشارح رفت و حورنک کلنارچه کتدین و خاد فالدر کنی **مشکل**
و عار جان کنی فالدر دبلر معنی الویلر و ایله ن فالدر دیده رتارنک
سنان دیدن کنی کوزیه کورنک دپی اوزره کورنک معنی کوزین
چقن حورنک از روی کشفان دیدن دشمنه که یوزیه کورنک حوض

که در واجبت از حورنک دوست بریدیک دوستن کسکت
واجب در نایکی کسکت بی بد کسکه بر دشمن کورسک کرکنز یعنی بر
دشمن کورنکند او نری **مشکل** یا دواج که در ایچ جو ایله یا دواج
یعنی حورنک خالده در که جو انقی اینه کنده در دشمن کوی صحت
ایبرین بو خطره کنده طوئرا ایدم یعنی بجه یک طوئرا طواف ایبرین ایدم و
نظر داشتم جا روی و برای یوز لوب نظر طوئرا ایدم یعنی خالق اولی
ایبرین در خوری ایا بخونه طواف ایبرین کوی جان که خورنک
اب **مشکل** را بخونک ندی که اول توئرا کور ایبرین یعنی بد
صوبتی یعنی تو کور کور و کور ایبرین کورنک استخوان بیجوش ندی
داون توئرا کورنک رسن ایبرین یا استخوان ایبرین کورنک ایبرین
بزیرت اوی یک صنعتند **و خله الاب زحمت** اب آفتاب صبح
دوید آفتاب شک هر ارشد طایفه بی وردم طایفه کتدیم دم انقی
سایه دیوار کوردم با فقر و بر دیوارک سایه رسنده انقی ایبرین
صغند مزرب که کسی زلفت و توئرا مزرب و مشغل ایدم که برک مسکه
حراره زلفت از من بدن بر آید فروغ ندر صوفی صواب استغ
اوفرده یعنی کیده ناکه از تاری و دیشتر ناکه خانه دهلیز
قره کوفنده زلفتی ایدم بر ایدم کوردم یعنی خالی کوردم یعنی بی
کوردم که زبان فصاحت که فصاحت دی ایزان فصاحت او **مشکل**
ب نند ایچر بنده عجز فالورنک در سبت یک انجیلین که ایبرین
صیح بر ایدم طوئرا ایبرین آب حیات از غفلت بر آید با هو ز آب
حیات غلیظنه کور اول بجه یک کورنک کورنک کورنک بکره اید
ند بر طرف در دست گرفته بود بر قح قارو صولن طوئرا ایدم و
شکر دران بکره و انده شکر دوکت ایبرین و بوق بر اجنت و ایسوق

ایدر مقدمش ایدی یعنی هباب الی تعجب او نفس شکرش بی کفر دی /
 تمام بکلمات مطیبت کرده بود بفرح اولی شریقی فی الخلق کلام الطیبت
 ایمنش ایدی یا قنطاریه بجز از کل پیش در آن بگفته یا هو ذلک کی لطیف
 بوزند اولی ترین ده بر هیچ قنطاریه طاعتش ایدی فی الخلد فرار ازیت
 تکه برین بسندم خصص کلام مشرق اولی تکه رنگ الزمان الله بجز دم در
 نوش ایدم و کز نشسته از سر کز فتم و بچسبم و بی با شدن طوایف کوی
 اب صیات ابریح **شوق** نظی باقی لادیکه دیبغ بر عطش وار دینم
 قیده که قرب او می بینم تکه که اولی عطش انزال ایدر رطوبت
 الزلال و لوطی برت بجز از تکه رطوبت بجز از ایچوسه بنم طیف کوی
قطعه حرم آن فرزند طبع را که چشم حرم و سرمد اولی بارن طاعت
 تکه کوی بر زمین روی او فزاید با دوا هر صیاح بو خدین بر کوی
 بو اوزره دو مشمت بی بیدار کرد و نیم شب بیست اولی آن عشق
 اکتبه بیدار اولی مشمت سابع روز عشق با دوا لیکن سابع مشمت
 اولی یعنی بجز یک عشق شریایه ایست اولی قیمت کوی با ح
 لویا نو یعنی غراب عشق سکره نهایت بو قور ما و امک صیانه در
 بر وجود دی یعنی قناریه بجز یک عشق غریب ایچوست اولی قیمت کوی
 تک صیاح بیدار اولی **سکینه** سابع سلسله ن بجز صورت مشمت بر سر جوین بجز
 سلسله ن بجز با تک نقطه با دنا بی اید برای مصلحتی بر مصلحت
 لیه ن صیاح اعتبار کرد و صیاح اعتبار اید بجز بی معی کز در آید بجز
 شیخ ایدر کز جا معز کلام یعنی ایچو و کردیم بسری دهرم اندن
 بر سر کردیم در حو یا بو بقده بغایت اختلال و نهایت بی حال احدی کز طایفه
 و کز تک نایب یعنی حد 5 ن زاده خوب ایدی چنانکه در اما کز اندا
 انجین که انگشت آن بی عبور بزرگ صفتش استغفر در **بیت** معتقد است

نشی و دلبری

شوق و دلبری آنجست معتم سه دو کله شوق و دلبری او کز ندی وفا
 و ناز و عتاب و مشورت آنجست عاشق چون ناز دی عتاب و مشورت کز تک
 او کز ندی کز بوفی لرد غایت دست دین من آدین بچین شکل و حوی و قدر و کون
 بر آدم اولی بو بخشن جوین جوین شکله و لطیف حوی لاده و سوزن قدوه
 و عین روشن و رف رف کرده کوشتم ندیده ام مکران شوق از بری آنجست
 و ارای بو بو سر بو شو بو بری دن او کز ندی کز نشسته بو بو نه
 عا هر **بیت** کز ناز و کوی نشسته کوی لطیف و کوی جوین حوی از تو چه دانده
 این جوین مقدمه بخور عجب در دست داشت ز عجب تک غمبار لاسفی
 اولی پسرانده طر ایدر و بی خاندن حزب زبدا عروا و اولی رساله دین تو
 ترکیب او قور ایدر و کون معتقدی کز وادی هر خبر نقدی و کز او معتقدی
 اولی یعنی عرو مقبول به واقع اولی کفح لغزت شیخ لیدر حون کوی
 پسرده بو ذر استغ سبب مصائب اولی رسد انجان الطبع ایدر که استغ
بیت خوارزم و خطه صیاح کردند این پسر خوارزم ایدر غلب با دنا بی
 صیاح لیدر هر روز و عرو در اینجست قصص با نیست و زبدا ایدر عرو انجین
 یعنی او کز کوی قصص با بیامه بخند پسرده کز بندت بو لطیفه انجینه
 قیمت ایدر کده و حو لدم بریده و بیع حو لدم بود کفح از حال شیراز
 شیار گفتندم و بیع گفت اولی پسر ایدر از سخن از سعدین چه با دوا
 سعد بیک سوزن زدن با دوا طر من یعنی خاطر که نه سوزن و لیدر کفح کز
 شیخ ایدر بر اولی پسر لیدر **قطعه** بیات بقیه بقول غایب من فدای
 اولی بر کز او قوی بجز اما اولی بجز کز کز ایدر بیع از زمره خفتن
 ایدر اولی حاله علی کزید با مقابله العرفه و زبدا کز انس کوی حور
 مقابله شده هر جز قبول لبس ریغی با سه انگش کوی اولی حو لدم
 اولی بجز بیغ بیغ بیغ با سه دگر خطی منکر تر کوی کز و ناز ایدر بود

باختی قادر و بکسب الثغاث ایلمز و صل استقیم الرفیع من عامل الایله
و هرگز رفیع مستقیم حاصل اولوی جرم مانند معنی حاصل جردن رفیع
بسیار اولم و می کبی جریله معتاد اولن دلبردن و اسنی رفیع ایلمک
کلمه و صل استقیم الرفیع مصر اعنه الایلم لطیف و اردرا هلند فی کلمه
سخن با نیشه فرورفت اولر پس هرچو که بنده بو آنکی بیعی اشند بزبان
فکره واردیکه و گفت حق ایندی غایب بقادر اولور لول سعید نیک اکثر
اشعادی دین زمین بو برده بزبان فارسیست فارسی ده ایله
اگر کبوی آفراسی بقادرند دین مفرم نند و کتر باشد اکلیمه نین
رکه اولور کلمه الفاسع علی قدر عقولهم سن ناسه سویله اندر عقل اولن
مقدار اوزره نفع اندر کلمه قدر کفتم ایتم طبع نرانا هوس
خونند سنک طبعک تا که نحو هوس اولن بیعی سن علم نحوه سخن
ایدن نرسن صورره عقل از دن مانحو نند عقل صورته نرسن توکل
دن نحو اولدن اولر سبب دن که در سما عینده او نورس نخواست
در انش افکنم اجزای خویش را از نهر آنکه عید هدره دیکر بسوا
ای دل عشاق بلام تو سعید این فی صور کعشا تو که تو کل سنک دلم
صید در بیعی سنک عشقک اسیر و گرفتار او کشیدر مایه مشغول
و تو با عرو و زید ن عجب حاله او نورک بسنگ مشغول سن غمزیده
مشغول سن بو مصراع ده الایلم لطیف وارد در یاد آن که خزیم
معم شد علی کعبه که سعوز بی مغز اولر مکر از کار واریان کن
گفته بودش مکر کاروان ده اولن ندن بیکه اولر بسره دیکتی اولر
که فلان سعیدست که فلان کسک سنک ایلم صفت ایلمر سعید
دیم که دوان آمد بود ای کوردم اولر پس لیکه و داع کلر و لطف
کرد حق تلفظ ایلمر و ناسف خورد و شکر برین بودم بو که حقین

روزه بو قدر کون بو شهر ده اولور که چر آنکلفی که دفع نیچون دیکه که کون بیعی
بن سعید ام تا بشکر قدم بزبان تا که اولور که کلیم شکر معنی
کلمه کلر نند او تر بن بجزمت میان بستنی خدمت بل بمل بقسیم کفتم اولر
پسره ایتم **هر ایلم** وجوده زمن اوز نیا در کفتم اولر وقت سنده
بر حاله کوردم که سنک وجوده ایلم نیا اواز کلیمه که فم دیم زبیر سنک
فتکره نحو اولدم گفت اولر پس چون که بنده بو سوزیه اشند به بکه ایندی
چه شود اگر چند روزین درین بقم براسی نیا اولور بیعی قنات اولر
اگر سرقا کون بو برده و کلیم بیعی کلیمه سن تا خدمت مستغنی شویم
تا که سنک با کلیمه خدمت ایلم مستغنی اولر بو کفتم نخواست اولر
ایتم قادر کلیم حکم این حکایت بو حکایت سببی ایلم **بزرگ** دیدیم
اندر که حساری بر که حسارده بر او یوف کوردم قناعت کرده از دنیا
بقاری دنیا دن قناعت ایلم بر بقارده قناعت ایلمن چر کفتم بشهر
اندر نیا به اولر کسب ایتم نیچون شهره کلیمه کباریه بند از دن بر
کت بر که بکره کو کلیمه نندن آنچه سن بیعی غنی رفیع ایلمن بقفت ایلم
پسره رویان نغز نند اولر بزرگ چون که بنده بو سوزیه اشند به بکه ایندی
انده بیعی شهره لطیف پسره بو زولور وارده که اللو نظر ایلم نند
و دین دن برده اولور چون کلیمه بسیار شد بیلان بلغز نند دیکه کلیمه
که سن زاهد سن اللو نده صوف ایلمن آن جواب و بر سب ایلم چونکه باجه
چوه اولور بی قیلر لر سب طبر نور لر بیعی چون که دلبر نیا ده زیبا اواز کلیمه
بیل اشتمه اولور **سب** چشم اگر نیست و بر و این و ناز و نشوید
این الوداع این زاهد و تقوی الغزوه ای عقله بن این بقفتم بو غایت
و بو سهر و روین هم دیکر دادیم و بر سب بزرگ بیعی مزبور و مزه بو
و بزرگ و داع کوردم و برین بر بزرگ و داع ایلمه **شوی** بو دادن

برون دولت چه شود قبولی بوزنه بوسه و برهه معنی او بملک ز غایده چنان
لحظه کردنش بدرد و چون اول لحظه از او داغ ایدوب استخلاف بلکه بیخ زمانه
بیلد اولی که تکه غایده حاصل اول بر سب کوی و داغ یا نا کسر و برین که
تغای باخده دوست از داغ ایدوب روین ازین نیم سرخ و زان سوس
زده بوزین بوجا بنسند سرخ و اول جا بنسند زره در معنی بوزن که نصفی
قرن و منصفی صاریه اول شد رکوب اول با شنه با شنه قرن ایدوب اما با نا
نکده از قدن منصفی صاریه اولین حضرت شیخ بوزنه مبالغه ایدوب معنی قراف
برهه ایدوب که ذکر رود غیرت نباتا تکه ها مانه بیلد کما شیلد بر دیگر
منه کیم کند و نکه دیوانه و سا بر شنه ایدوب اول نکه عدد زیاد و نکه
اولین **ششم** ان امامت بوم اول داغ ناسنا اگر من و داغ کوی تخرس در
اولیم لا تحسبونی فی الخود من منصف سربهی قیمت ده انصاف اول معلوم
خمس نولا معارفه الاسباب ما وجدید بدالمتا یا ایا ارواحنا سبیلکم فرق
پوشی بر فرق پوش معنی بود بر پیش در کاروان نماز و راه ما بودی ز کار
منه بولداش اولین یکی از امرای حرب بکفرند برین هر و راه من
بخشیده بود اول حرف پوش بوزن دینا بنفش ایدوب تا نفعه عثمان کند
عبالنه نفعه ایدوب ناکاه و زوان خفاج ناکاه خفاج قبیل سنک حرامی
لرین بیکاروان زنده کاروانی آورد بیلد معنی فارغ ایدوب و بیکاروان
و اول غایده اولان ما بجهل ایدوب معنی ایدوب بازرگانه کسبه و زارین
کردن گرفتند بازرگان را نگراند اوزنه کسبه و زارین ایدوب شیخ ایدوب
و فریاد بجا بده خندان و غایده سز و با دا و نفعه معنی فریاد ایدوب
لرین گرفتند کوی و کسبه با د اگر نفعه و اگر فریاد ایدوب در زارین
پس نخواهد داد حرامی ایدوب المومنه صکره کسبه و و برین بکدر مکر و نیک
خرق پوش مکر اول خرق پوش در پیش که برقرار خود مانده بود که کند

قراریه

قراریه اوزره قاضی ایدوب و غیرت در دنیا مده و اگر بر غیرت کسبه ایدوب
معنی بجهت اول بوزن کسبه و زارین ایدوب نفعه حضرت شیخ ایدوب که
اورد و نیک بو بانی کوردم که ایدوب مکران معلوم ترا نیکه مکر سنک
اول معلوم کنی ایدوب لر معنی اول دینار به هر ایدوب لر ایدوب که بجهت
دکسین گفت اول در پیش ایدوب بیلد در دین ایدوب لر معنی ایدوب و لیکن
مربان معلوم و لیکن بنج اول معلوم ایدوب چندان الفتی بقود اول قدر
بیا نغم و قیمت بوجا ایدوب بکار وقت از حسه دل با شیم که ایدوب مافی ایدوب
حسبه در و برین نا حافظ اول **سپس** بنیاد برین اندر چندین کسبه اول بر شنه
و بر کسبه کویک بصله کسبه که در کسبه کسبه کسبه کسبه کسبه کسبه کسبه کسبه
قالد روعه معنی فراخت ایدوب بر شنه کل ایش در کسبه حضرت شیخ ایدوب
اول کسبه ایدوب موافق حال نیست بنم عالم موافق در آنچه نفعه ایدوب
کسب سوبلین که مراد هر چه جوانی که با جوانان زمانه با جوانان ایدوب
فی الطقت بود بجهت اول ایدوب ماضی ایدوب معنی ایدوب ایدوب ایدوب
ایدوب و صدقه موعود بنیاتی که قبیل چشم تمام او بودی و حقیقت صدق
بر بر شنه ده ایدوب که چشمه کسبه قبیل سبسی ایدوب تمام ایدوب معنی چشم ایدوب تمام
خسره نذر ایدوب و سوسه ایدوب و صان او و مکر سبسی ایدوب سبسی ایدوب
ایدوب و صان ایدوب مکر سبسی ایدوب بر سبسی ایدوب مکر سبسی ایدوب
ملاک اول حسن ده که نظیرین بوزنه بشر کسبه صورت او در زین نخواهد
بود ایدوب حسن صورتی ایدوب معنی ایدوب کسبه صورت ایدوب ایدوب ایدوب
بدونتی که راست بعد از وصیت برد دست صفتی که ایدوب صکره حقیقت
حرام در معنی ایدوب و فائدن صکره بجهت بوزنه در پیش ایدوب ایدوب ایدوب
معاصیت ایدوب حرام در کسبه نفعه چوا وادی نخواهد بود که هیچ نفعه
ایدوب ایدوب اول بجا و کسبه با سبسی و صوفی ناکاه ایدوب وجودین بیکر اجل

خوردند اجل با لطف با تری معنی وفات ایلدین و دود فراوان از دودمانش برآید
و فراوان نمونند از آنکه قبیل سندن یوقارین کلدین معنی آنکه وفات سندن او زری
مانع زده اولوبت نام او واقعا ایلدیلر روز با بر سر خاکش جا و در کاشتم
بچه کون اندک قبر سندن باشی اوزره معنی باشی او چنده جا و اولدم
وان جمله بشی که در فراوان کاشتم و او این بیت که کله سندن که اندک فراتر
ایتم بگی این بود برسی بوا ایدین **بیت** کاش کان روز که در بای تو شد خار
اجل کاشکی اوله کون که سندن ای غمگنده معنی با تری اجل کاشی معنی و نمان
ایلدکه دست کیتی یزدی تیغ حلاکه بر سر جرات اندک ای با شیخ اوزره هلاکه
بمعنی اوریدین معنی اوله کون من دخی اولدم تا درین روز جانی تو نیدین
چشم تا که بکون من سز جانی کوزم کور میدین این من بر سر خاک تو خاکم
بویغ سندن قیبه اوزره که خاک بتم بتم اوزره معنی این بتم بتم سندن قیبه اوزره
بویغ کرفتن اولوشم **بیت** آنکه قرارش تکرفتی وضو اب اوله قبول که قرار
خواب طومرا ایدین معنی اوله قبول که قرار اتمز و اومز ایدین تا کله سزین
نفت ندین نخست ماد آنکه اول فراشی اوزره کل و سزین صامی ایدین
بومر شده نازک اندام ایدین که درش کیتی کل روشن بر جنت جریا ایدین
دو غمی اوله قبول که کل بوزن دو کلدین معنی قبول کردی که اوله صبر
کنده خار و بیت با بر سر خاکش برست و کن فدا ن لر بری شدین اندک قیبه
اوزره بتدین **بیت** عجب نیست بیه که اگر کل شکست که چندین کل انعام
در خاک خفت بعد از مفارقت او عزم کردم اوله قبول که قرار ایدین
صکوه قصد ایلدم و نیست جزم و حکم بیت ایلدم که بقیه بنده که با
فرش صوس در نومه م که در بیلک بقیه سندن صوسی فرشی دورم
معنی عزم اولدیم صوسی سندن ایدم و کردی حالت تکرم و جلالت
و جلالت اطراف تو لطمه معنی جلالت اعتبار ایدم **بیت** سود

دریا نیک بودی که نمودی بجم موج دریا کن معنی او ایدین که بجم
خونی او عیبین صحبت کل خوش بدمی که سستی مشویش خار
کلاک صیبتی و مغارتی او ایدین که آفران شویشی او عیبین دوش
چون طاوس می نازیدم اندر باغ وصل دون لیک و صاه بلخنده طایوس
کبی تخاصر و جلوه ایدر ایدیم معنی آنکه وصایه سببی ایا تمام شدت
و سرورده ایدیم دیگر مرور از فراوان بار می بچیم چو مار بوسر کون
معنی بکون یا رکه فراتر ایدین ایلان کبی قور بکومر معنی تمام انباش
و اضطراب ده ام **بیت** کیتی اوله کون که عیب عیب بادش که سزین سزین
لیلی و جنون بگفتند لیلای جنون سوزین ایدین لر و شورش
حال او و آنکه حالند برست نلفی و صنونی بین کردند با ایلدیلر
بویلم دیو که تا کمال و فضل و بلاغت که فضل و بلاغت کمال ایدین معنی
بویغ فضل و بلاغتی و او آیدین سرد میان نهاده است حیوانا تر
کبی بی با نه باش قور شد در معنی بی با نده اولوروز نام اختیار از دست
داده و اختیار بولار لایه العدن و بر مشرک که هیچ برنده به مقید نظر
بغیر مودش تا حاضر اورند عیب بادش می بوردین که جنونی حاضر
کتور و بی ملامت کردن گرفت بادش به بولد دیو جنونی ملامت
آنکه مشروع ایلدین که در عشق نفس انسانا که جان عزیزش می
اولان ان ندر چه خلا ایدین نه خلل و نه نقصان کور درک ضریح حیوان
کرفتی که حیوانا لایه جنونین طورتد که و تر که عشی ایدی کفنی و او کفی
عشینی سز که ایلدکه جنون بنا لید و کفنت جنون چونکه بادش ه دن
بوملامتی اشندن ایلدین و ایدین به **بیت** ورت صدق لایه تی
ودادها چوقه درست بنی ملامت ایلدین اوله لیلای لایه الم بر حایون
قیوضی می خدر با اوله دوست تبر کون لیلای کور سزین که بتم خدر

اینها و روشن **ایلیت** پارچه سی ساز که پارم سلامت باز اید و چنان
از چنانک ملامت **قطعه** کاش که آن که عیب من جستنند او آنکه که نیم چیم
استد بر یعنی **سند** عشقند یعنی نصیب ایله یلرویت ان وستان **ایلیت**
کا حکم این و شان **سند** بوزو که کوره لر اید تا بجایی ترنج و فطر
تا شرح برین سکا نظر **انگله** بی جسد ستره این بریدن برین **یضیر** انری
قطع اید لر اید تا حقیقت معنی تا که معنی **ک** صیغتی یعنی **قیل**
صی بصور و دعوی دعوی صورتی اوزره یعنی **عشق** صیغتی
اوزره کوی داوی طایفون و بریدن و کفتن و اولی حاله دینی اید
قوله تعالی **فرا** **اندر** **مستی** **فی** **بوشون** که **که** سزنی ملامت اندکوزانند
ایچون عشقند زرا **مصر** خانوند که بو **سند** عشقند زرا بی **ظلم**
اغش اید بوسفی علیه السلام اندکوست **ک** ایله **اندر** **عجل** **ایلیت**
ملامت لریدن خلاص بولدن ایدر **چون** دینی اولی **سنت** **سکون** **ایلیت**
طعن ایدر تا **پادشاه** ملامتند کوی او اولی **پادشاه** خطاب ایدر
ایند که **کرسن** ای که کوریکه یعنی ملامت اغز ایدر **ملک** رادردن **اندر** **عشق**
کوکله کله که جهان لیلی را **عظالم** کند که **لیلم** **ک** **جهانی** **مطالع** ایله **بایند**
که چه صورت تا کور **که** نه صورت در روز و **مطلوب** **در** **که** **موصی**
چندین **مقتد** است **بوقدر** **مقتد** **ب** **سبب** **در** **مطلوب** **کون**
پادشاه بنده لرین **ایلم** **مطلوب** **ایلم** **بوردی** **در** **ایلیت** **ایلیت**
اول **که** **بوردی** **قبیل** **لریدن** **طول** **نیل** **یعنی** **قبیل** **قبیل** **ایست**
ایلم **و** **دست** **آوردند** **وال** **کتر** **ردیلر** **و** **بیش** **ملک** **در** **حین** **سرا**
بدا شدند و **ایلم** **پادشاه** **آوند** **اون** **سرا** **بکر** **اوز** **سرا**
طول **بکر** **پادشاه** **ای** **نیم** **کس** **ای** **کونی** **کوره** **ملک** **در** **حیثات** **اظر**
کرد **پادشاه** **انک** **انام** **و** **شکلند** **نظر** **ایلم** **شخصی** **دیکه** **قام** **ایلم**

فره بغیر **یکه** **کوردی** **ضعیف** **انام** **ضعیف** **انام** **والا** **فر** **کوردی**
در **نظر** **حقیق** **ایلم** **پادشاه** **نفرین** **حقیق** **کله** **یعنی** **بکندی**
بکلم **انک** **اوسب** **ایلم** **کتر** **ن** **خام** **حلم** **اول** **پادشاه** **حکله**
اولان **حزینکار** **کریه** **یعنی** **جاری** **کریه** **ادنی** **سی** **بجالی** **از** **بیش** **بود**
جهان **ده** **اندر** **زایده** **ایلم** **و** **زینت** **بیش** **و** **زینت** **ده** **ایلم** **ایلم**
چینوی **معا** **است** **در** **یافت** **چون** **پادشاه** **ایلم** **به** **عقار** **ایلم**
اندر **کونی** **فرا** **است** **ایلم** **ایلم** **و** **کفت** **حقی** **ایلم** **ایلم** **ایلم**
از **رجه** **چشم** **چون** **چون** **کوز** **بخر** **سند** **بجالی** **ایلم**
کرد **ایلم** **جهان** **نظر** **ایلم** **کریه** **ایلم** **تا** **سروش** **هدر** **ایلم**
مشاهده **سرب** **و** **ایلم** **صیغتی** **بر** **کلی** **کند** **سند** **اوز** **کلی**
ایلم **یعنی** **ظاهر** **اول** **شون** **ترا** **بر** **در** **من** **رحت** **بنا** **بم** **در** **م** **اوز**
سکوت **کلی** **رفیق** **من** **یک** **در** **باید** **بم** **رفیق** **بجلی** **بود** **لو**
کریه **که** **با** **وقتی** **نیم** **شب** **و** **روز** **که** **شب** **روز** **کند** **وقتی** **بم**
دو **هین** **با** **هم** **خوشتر** **بود** **سوز** **زیر** **آب** **و** **دک** **بر** **ایلم**
خوشتر **که** **اول** **شوم** **ما** **تر** **من** **ذکر** **الحی** **یعنی** **شور** **است** **که** **حیدر**
منزله **یعنی** **حیدر** **لوح** **فک** **و** **حی** **ک** **در** **نم** **بم** **مور**
ایلم **یعنی** **لحم** **ایلم** **و** **حس** **ده** **نیم** **ایلم** **معلوم** **لحم** **و** **سعد**
و **رو** **الحی** **صاحت** **معنی** **نک** **لکار** **لکار** **کریه** **لری** **اکر** **اول** **ایلم**
استماع **ایلم** **ذو** **العقول** **دن** **دکلا** **ایلم** **اندر** **ای** **بم** **قل** **نم** **ایلم**
صیغ **و** **افغان** **ایلم** **باعت** **افغان** **قول** **ایلم** **ایلم**
بلو **ک** **سند** **بکوز** **حکات** **عش** **و** **ن** **بم** **اولان** **عاقبت** **یعنی**
عاقبت **و** **حضور** **اولان** **کیم** **من** **ست** **قدر** **بفدی** **بم**
سنا **اظر** **دکلی** **در** **لو** **و** **بم** **بم** **اولان** **سوز** **و** **حرارت** **بم** **دک**

نباشد در دریش تن در سلفو باره وردی اولمز یعنی قروح اولمینه
جراحت المی اولمز هر یک در وی نکوم در در حوشن ابلیس کند و در وی
بر جرم در دن غیره به در جرم زیاده ای می بود بلکه غشی ایدر کفتن
از زنبور به حاصل بود زنبور دن سوبله یعنی زنبورک نشین دن
حکایت المله قانیه سزاو نور با یکی در رخ خود تا خوره و نیش با کسی
که کند و خرنده نیشش بخش در معنی ای از این صورتی در تاراجا با نیک
همچو با مادام که سکا بنجلین بر جان اولمیه یعنی بنجلین عا شعا اولمیه
والم عشی بکلیس حال من باشد ترا اف نه نیش بیع عالم سلفو
اوان اولور نه تصدیق ایدرس و نیشا خرا اولور سکا بکلیس نوروی
بر هضمه خرض ایدرس سوزمن با دیگر بکلیس مکن بی سوز عشی بر
خبر سبیت و تشبیه ایله کوعک بودست و من بجهنوریش زرا
اولر کمال اوزره طوز طوز و من قروح عصفو اوزره طوزم یعنی سایر
عاشق که عشی بیع شقی نسبت المی اوزره اولاد طوز ایله قروح جنبو
زیاده الم کیک **بیت** قاضی همده را حکایت کند همده ان شهر زده قاضی
حکایت ایدر لری با فعلیند پس بر سر حوشن بود که بی فعلیند او غایب ایست
خوش ایدر یعنی اگر حقیقت ایش ایدر و نعل دلش در افش و اندک
کوکلیس ایله اولر سکو عشی افشند ایدر یعنی اندک قلبیه اولر بسکه
عشقند تمام حرارت ایشخن ایدر روزگارین بر روزگار یعنی پویا
زمان دهلکش تنه من بود و پویا قاضی اولر بسکه طلبنده خشر
ایدیجی و بلجی ایدر و دست صد و جو بان و او اولر بسکه توزه دگر طلب
ایدیجی ایدر و بر صب و اقد کویان دافن واقع صبی اوزره
دیجی ایدر یعنی کند و صب حایله اوزره بوبیت لری و بلجی ایدر **بیت**
در چشم من آندان سب و سرب بلند بیع چشم کلدر اولر بلند سوسه ای

یعنی

یعنی اولر قدر بلند خوب بودم بر بود کم زدست و در بار کفند
کوکلیس المده قیدین و ایاغ بر قیدین معنی دلی المده و حقیقت ایله این
دریده نشون می کشد که نکند بوسه کما کونیا کما کفند ایله کما خواسی
که نکند در بند می دریده پسند استر اسب که کسه کوکل و در بند کونیا
بقلم معنی خوب نظر ایله **بیت** از یاد تو غافل نشو آن کرد به معنی کفند
با دایله که هیچ نشد از این غافل ایله ممکن کلدر معنی ایست با دایله که
هیچ نشد به مانع او نوز سسوقه تمام نمودم که بچیم بقی از در شطاط
فادر کلر کوه نوریم معنی عشق ایله ایست از این کفند و بیضا المک و کلر
نوار که قدرتم خالمش در شغفم که در کوزین اشترم بیس که پیش قاضی
با زامد اولر بسکه قاضی نک او کفند یعنی این معنی بود و او اولر بسکه
قاضی نک که اولاد حقیقت دن بر دستار کوشش رسیده بود و او اولر بسکه
قوله غرض ایشخن ایدر و زاید الوصف بخشیده و عدد دن زیاده انجمن
ایدر بخشام و بر دی معنی بی باک سوزدن و سلفو سوز
سولیدن و سلفو برداشت و طاش قالدر دین معنی طاشه چا بندین
که قاضی اوره و هیچ از بی حقیقت و کلا داشت و خدمت سزوا و ده
هیچ اشغ قومید معنی المذنب طینی ایست که اشغ ایدر قاضی با یکی از
علاء معتبره معنی او بود قاضی معتبره لری در بیست که انلا معنی
ایدر معنی اندک ایله رکاب رکاب بصاحب ایدر و کیدر ایدر کفند ایدر
بیت ان شهمدین و شتم کوفتن نیش او اولر خوب یعنی و اندک خشم کوفتن
یعنی عاشق غرضی کوسن کس لطافت وارد روان عقده بلبروب
در غرض نیش و اندک شین لطیف ایدر و اوزره اندک کشتی بودی
کوک که بیجه حلاوت وارد بود معنی دینی قابل در اندک ترش ایدر و
اوزره اولر شین عقده نور و در بلا و عت کونید و عرب شهر لرند

ایدر ضرب العجب در سبب جوید و کند و حاشیة خورن اوزم در معنی
 انجلیان لذت در دست از دست بردن خودن سلف الکران و طایف
 خودن مستط اوزم حش عک معنی افزین حش ایل اوزم حوش کبک
 حوش نان خوردن حوش که کند و الم ایل نان عک معنی اوزم حوش که کند
 الم ایل نان بکدر همان بکزر کا زوق است او انک فلتربا سندا بوی عفت
 می اید سخی را چه کلور معنی طایف و لبره بکزر که پایشان کفی حاصل است
 می گویند زیرا پایشان طایف از اظهار عفت است و عفت ایل سولیز و پند
 که در آنه صلی جویند و اولور که همانده صلی است و ایل عفتان که بوی سخی
 بوی ایل و سبب انکور نوازیم شش طم بود یکی کتور طمش انکور که معنی
 حسود تاره پیشکش اوزم که لذت کشی اولور روزین دوس صبر کن کشین
 کرد و بلای او چه کون معنی بر قاج کون صبر ایل کشین اولور سبب
 دینی بر زمان کجده ایل خوی او کتور اندر عسکره صیدا غله اسان او نور
 این تکلف قاضی حجتان اولون عالم بود ایتدی و جسد فضا نازک
 و شکم سستی کس کلدن نمی چند از عدول شکر که ملازم او بودند ترکیه
 ایدر چه عاده لرون برین کس که اوله قاضی نازک و مصاصیل ایدر لیز زمین
 خدمت بیوسدند قاضی نازک او کتده خدمت سیر او ایدر بوی بود
 که با جازم معنی دایم در خدمت بکویج بر سوز طور معنی بر سوز
 وارده که اعزاز ایل ایدر خدمتده سولیم اکره ترک ایدست اکره بولم
 اعلی ادب ترک اعلی در معنی ادب سرتلک در و بزرگان کتده اند
 و اولور ایشلر دستند در کسخی بحث کردن رواست حوسوز کج
 و نزل ایلک روا دکدر خطا بر سرتلک که کتفا خطاست اولور اوزم
 خطا طومع معنی انده خطا اسناد اعلی خطا درنا کجکم انک اتا اول
 سبب ایلک و او مع انعام خداوندین خداوند و منسوب اولان انعام و امان

که ملازم

که ملازم روزگار بندگانت آید که روزگار ملازم در معنی خداوند
 بودند ما ندن بر سبب انعامی کور شکر که مصلحتی بنیند بر مصلحتی
 که کور سر و اعلام نگشند وانی اعلام ایلد لر نوز از صانت ما ضعیف شده
 بر نوز اولور ایلد بند که لازم در سستی خیره دلا ایلد لر طریقا
 صواب آنست معقول طریقا اولور که بسیار من این طبع نگردی که بولم
 اطرافن طولیمه سر و فرسخ و ربع در نوریدی و حوس فرسخی دورن
 معنی بودند فراغت ایدر سنا منصب قضاء زیر افضا منصبه یا بکاهی
 منبع است بلند و لطیف بر نوبه درنا کلتنا حش منبع ملوش نکر ایدر
 این بر شمع و قبیله که ایلد ملوش و ناپاک ایلد بر خیر اینست که ایدر
 حقیقت ایدر کتده کس بود که کور که کور انک و بی ندر کدر و کتده
 این که شنیدین و انک سوزی بود که اشتد که کن قدر نامعقول سوز اولان
خبر سبب کرده بی ایدر و بی سبب سبب که چه بوز سرتلک ایلد اولان
 غم دار و از اب روی سبب اولان کس سبب نازک بودین صوبندین معنی ایدی
 رسوان ایلکدن غم طور سبب نام نیلوی بیجه ساد الکر بیلده کمال
 او ش جو و ایوادی که یک نام شمشک کنده یا عالم که بر سبب نام بی ایلان
 و ضایع ایدر قاضی را قاضی به نصیحت یاران ایلده حاد و مستغف و سرتلک
 مضیعتی چند آمد معقول کلدن و بر حسن رای و حفظ و غایب ایشان
 افزین کرد و انک کتده و حقیقه اولان حسن رای و وفا غفیل و کتلی
 اوزم تحسین ایلد کتده دای اندر ایتدین لغز نران در مصلحت
 حالین غزیر نظایر بنی عالم کتده تصاصی حقیق صواب است صواب ک
 عمیق صواب او کتده اصلا شکر بود کتده بی صواب و صواب سبب
 مستعد در معنی تمام معقول و معقول در و لیکن اما بوقدر و اکر
 ولوان حقا بالملام بر نوله اگر تحقیق حقیقت علامت ایلد ایلد و لبره عفت

29

افنگا بفرستد عزوه البتة بن فنوله ایدر ایدم ستن کذای کلامت
 ایدچی ای افتر ایدر یعنی ملامت ایل عشق زایل و غیر سلامت کما
 مرا چندا که خواهی ملامت ایل بینی اولون قدره اکثرین معنی هر کس تا زین
 بود که نتوان شسترا از کجا سباجی زیر از کجا دن سباجی یعنی
 و اندن اول حلقی کردی ممکن **بدرست** هر ضرب موی و ایا تو هزاره
 کارست ماکنی بی و ملامت کردی کار کماست این بگفت قاضی بوی
 ایتدن و کس ترا کند و کس بر تو بقیص حال او اول بسره حالی بخش
 آنکه بر انگیخت فوج روی یعنی کوندر کی و نعت بکران بر کجست و اول
 پیسره و معلومند و افرخت بوی کلان دو کلدن یعنی جوی سیم و ز فرج
 ایلد که گفته اند که ایتش در هر کجا از دور تر از نوست و کجمله که ترا
 ندرت وارد زور بد با نوست باز بونده قوی وارد یعنی التون ایل
 جمیع واردن ابر شکم قادر در و آنکه بر دنیا دست رس ندارد و او
 که دنیا اوزره قدره طوغز یعنی سیم و ز قدره بود در در حال کس
 ندارد اول کسکه دو کلمه عالمه کس طوغز یعنی هر آنکه حصول کس
 که معین او **بدرست** هر که زردید سرفراورد هر کس که التون کوردی بکس
 که بی معنی التون بیل ایدر و بجمیع او مودت ایلد بوند با نام
 لطیف وارد در و شاد روی اهنه دوشست کرد مور شاد و ایدر
 در کورد که سرفرا ایدر **بدرست** بر هر کس بولدیم سیم ایلد و ز کیم
 کم خرج البیسم قدن بوی کوزن در رفی ایلد شی خلوتی تیسره در هر کس
 بکیم جمیع ایلر بطولت تیسرا اولد وضع در آن شب شخصی بکیم
 وضع اول کیم شخصی به خیر اولد کما قاضی هر شب شراب در کما قاضی
 دو کلمه کیم شراب با خنده یعنی سوزش و ش همد در و کیم بکیم
 از تنم خفقی تنم دن او بود در و بترسم کفقی و ترسم ایل ایدر **ربای**

اشرف

ایشب مکر وقت نمی خواند این خروس بوی کیم مکر وقت ایا اولد
 بو خروس عشاق بس نکرده هنوز از کتا ربوس ز با عشاق
 هنوز کتا ربوس دن جوق ایلین یعنی هر آنکه کتا ربوس دن
 جوق ایلینش متمتع اولمشد رضا بار در کیم کسوی تا بر ایلد
 رضا ربی تا بار کیم کسک غمخنده چون کوی حاجی در غم چو کما انوس
 انوس دن دوزخی چو کما کله غمخنده قیل استی انقدره دوزخ طوب
 کبی ایدر بکیم که چشم فتنه بختت ز تا بر دم کقبولد فتنه
 کوزره اولمشد رضا قی بیدار باش تا زود عمر بر شوس بیدار اول
 تا کیم هر کس بیسره و کتمه فاش نوی ز سجد آذینه باز ک صبح
 مادام که جامع دن صبح نماز سیک از انی ایشب کیم یا ز در ک
 انا کیم بو کوس یا خور با پیشا هر که قی سندن کوس حداس انیشمین
 لب بکیمی جوی چشم خروس ایلدی بود چشم خروس کبی قران ایلد
 بی ایلد در برداشتن بگفتن بیسره خروس خور و کیم بیسره
 او کس ایلد قلدر معنی خروس اولدین دیو کیم بکیم شکر کیم ایلد
 قران یعنی بوس و کند و می در غموش املدن فراغت ایلد ایلد
 و اجمیع تو در قاضی برین حالت بود قاضی بو حال ده ایدر کما کبی از
 متعلقان در آمد که قاضی ک متعلقان بر سیم ایلد و کلدن وقت
 دنی ایدر چشم سینی خیزنه او تور برین طور بوقارن تا پای دارن
 کسرتی مادام که ایوا طومرین معنی مشبه قدره و طاقند وارد
 بوران قاج که هر دو ان برود قی گرفته اند ز با هر و در سیک
 اولد که برد و طومر و سیمی غز ایشد در بیکه حقی گفته اند کله
 اولد و در بر و کشد در معنی ما و قی نه اسب الخی سوبیلد در
 تا کما این آتش فتنه کما هنوز اندکست تا کما بوفتنه ایشی

که هنوز از در باب تمسیرین فرودشایم ای برتره بیرون ایام سوزیدیم
میانی اندک دفعنده بر تفرار از ایوم میاد که فراد چون بالا کج و اولیبه
که یارن چون یوسک طوطی معنی بلند و زیاده اوله عالی حر اکیر بقون
عالم احاط ایبر قاضی شمس درو ککر کرد و گفت قاضی شمس ایام
اول که نظر ایلدن و ایتدین **فصل پنجم** در رسید برده ضمیمه را بنیستیم
التمنی معنی بخاریه ارساله چه تفاوت کند کرسک لادنه تفاوت
ایرونه ضرر ویراک کلب اورن معنی کلبه اورنده که زمانه اشتر
دوب در درون دولت کن بگذار بوزنه جمیوبه بوزنه ایله و دو ککره
اول ناخود بیشت دست میخاید اندک عسکه قوتاشمین اضطرار
اندک ارفاسنی جیمیه ملک واضح دران شب پاشاهه دینی اول کیمه
اکه ای دادند کاه لوی و دیله معنی بوظان دن خردار اندین بر یوبله
دبو که در ملک تو جنین عسکرین کما عسکره ملککدره بوجیلین بنای شمس
حادث شده است ظواهر اولمشدر در چه فرامی نه بیورین گفت
پاشاهه ایتدین جن اورا بن اول قاضی از جمله فضلاء عصر زمانه قاضی
لرندک جلمه سندن و بیگانه در مهربانم و در هر که خردین بلورم باشد
که معاندان اول که معنی بحمل که معاند در صفا او معنی خصوص کرده کنند
اندک عقیده عرض ایله بوجیلین نام معقول سوزن شروع امتحان اوله
این سخن در سمیع قبولین نیاید بوزن قبول سمع حکم معنی قبول
اغرم مکرانکه معاینه کرد و مکران وقت قبول سمع کلور که معاینه
واشکار اوله حکما گفته اند زیرا عاقله ایتدین در سبب به تدرین
سک دست بردن بتیغ غضب ایله سوزن قوتور ان قلبی التملک معنی
بر کسکه بقول ایله کرد پیشت دست در بیخ ایله ایرون که دیشی ایله
در بیخ اندک ارفاسنی اصغر معنی صیغ لثور بوجیلان اولون اندک

ارم سنی اصغر ایلیدیه و امین ده ثانی که کشنده که سوزگام اشتدیم
که سوز و قتی ملک پادشاه باتنی چند از خالصان حاصله دن بر نیغ
کسه ایله بیالین قاضی آمد قاضینک بعد خنه معنی باشی اوجنه کلون
شمع و ایتدین ایستاده سعی جامه اوزره طویشی و شاه شمس و قیوم
اوتور شمس کوردی و بی رجهت و قودح شکسته و شراب و دکلشن و قودح
صفتش کوردی و قاضی در خواب سنی و قاضی مستلک اوتور سنی
از ملک حسنی و اوله ملکنده خمر سطلک باطفتش بیدار کرد پاشاهه
ایله لطف ای خواب دن بیبار ایلدن و گفت دینی ایتدین بقصیر بافت
بر آمد قاضی که افتاب طلوع ایلدن قاضی در یافت کما لاجبیت
قاضی الکلبه که حاله در وقت دینی ایتدین از کرام جانب فنی جانین
طلوع ایلدن گفت پاشاهه ایتدین از جانب مشرق او کلبه مشرق پاشاهه
طلوع ایلدن گفت چون که پاشاهه دن بوزن اشتدین ایتدین ایله که هنوز
باب تقوی باز نیست ایله که هنوز تقوی فیکوی مفتوح در حکم این حدیث
بود حدیث مشرف حکم ایله لایغلی باب التقوی علی العباد که تقوی تقوی
فعلله اوزره صتی قطع الشمس و من غیره شمس طلوع انیمه خورن
اندوکی یرون استغفر الله و اتوب الیه اندک نامشروع فعل دله الله تقوی
حق اسم مغفر طلب ایروم و اگر تقوی ایروم معنی کنه دن فرایضه ایروم
حوا تعالی حضرتنه رجوع ایروم **فصل** امین دو جیمیه در کناهه الکتبه بوزنه
شمنه بتی کنهه فند در یله معنی سبب اوله لایحیت تا فرجام و عمل تا تمام
بیر از جیمیه و تا تمام غلغم بوضوح ثانیه مصطلح اولی جیمیه در ذکر رفتار
کنی مستوجب اگر کنه عدل او شرنه بتی مواضحه و کرفتار ایروم مستغفر
در بیخ شمس عضو بهتر از انتقام اگر لطمه ایله خطای مبتدین حق
ایله یک کمر انتقام ایلدن **بیت** پیشه دامن غفورینت دست

کتاب روبرو شریعت با این قدر نزو گفت پاشا به ابتداء توبه درین حالت توبه
به حالت ده که بر حلال خود اطلاع یافتی که کند و حلال کند او زره اطلاع بود که
یعنی حلال کند اطلاع اول که سودی ننگند بر فاشیه این غیر یعنی اصلا فاشیه بی
بوقدر فلم یک بنفعهم ایما هم کادای بائسنا بزوجه لوز
گورد کلریه جن ده گفت و کلریه ایمان انلو قانیه ویر عدد زیا اول ایمان
باس در فاشیه خلیه العننه ننگ حالت شریعه ایما نه کلان کفره ننگ ایما
کبی در قلم چه سود از زدی آنکه توبه کردن او عزت عقد اول وقت
توبه ایملک نه قانیه یعنی اصلا فاشیه بوقدر که نتواند کفره انداخت
بیکه حق قصه او زره کشند انتم قادر اولین بنده از سوره کو کونه کن
دست بنده قامت اولان که سید دیکه اولین سوره دن قصه ایملک یعنی التي
قصه ایملک سون که کونه خود نداد دست بشافه ذیرا قصه القدر اولان
کس خود والی شافه او زره طوخر یعنی آنکه الی بود اعانه از شریکه
شبه لازم دکدر در ایما وجود چنین خلک که ظاهر شده است سید اطلاع
صورت بنده بوخلیه بر شافه و عک وجودی بلکه سندن ظاهر
او نش در کفا ظاهر طریق صورت بخله یعنی سن خلاص بولوا تصدق
دکدر این کیفیت پاشا به بومی ابتداء و موکلان عقوبت موکل در دی
او ختم فاشیه یا پیشدیکه او را در الوی کیده که گفت قاضی با شام
ابتداء هر او را خدمت سلطان بدست یعنی باقیست سلطان در صورت
سویلیه بزم روزم باقی در معنی باقی فالشدر ملک بر سید که ان
چیسست پادشاه قاضی به سوال ابتداء که اول سوزنه در گفت قاضی
ابتداء قلم با شام ملای که بر من افشایی شول ملان یعنی ایمل
که بزم او زره سلک سن معنی بچشور لولوب بدن اعراضی این
طبع مدار که از اعانت بدوم دست این طوخر که سنفه دانگدن

ال طوخر معنی باقی در خجیده خاطر او معنی ایمل یعنی در کبر ابدا ملک علی ایمل
که من سنی در کبر ابدا در داخل عقد توبه آن خلاصه فاشیه است ازین کفره است
که باقی عقوبت دن خلاصه حال ایمل بولوا دن او شریکه باقی در معنی بدن
صاحب او کشف بر این کرم که تودار ایمل و در به صحت اقا اول سنی
که سن طوخر سن انکه ایمل باقی عقوبت دن خلاصه او کشف ایمل ننگد لوز وارد
یعنی ایمل یعنی قطعه اعظم ملک گفت پادشاه ابتداء این تطبیق بدیع
او رو بو تطبیق عجب کتور در و این ننگه عزم سب لغتی و بو ننگه سب
حزب دید که ولیکن فی الجمله اقا حال عقل در خلاف نقل و خلاف
نقل و خلاف شیع در که امر و در که بولوا ترا فضل و بلاغت معنی فضل و بلا
از فضیله عقوبت من بر شام بزم عقیق بزم البذن قرینه صحت از معنی
که معقول ایمل کورم که ترا از قلم شبیب اندازم که سنی قلم نه اشغ انهم
نادید که ان عسر که سید ننگه عزم سب طوخر بوخلیه عقل دن
افترا از ایمل که گفت قاضی ابتداء این عقا و در جهان این جهات که با شام
پرونده نقت اینی خاندانم بو فاشیه ننگه عقوبت سب شام و زتنه نام
این کتبه ام و بو کتبه ایمل یا کتوز من ایمل شام دیگر را بنده از تا من شری
کرم بچشم سنی را تا من عبرت طوخر ملای از این سنی خنده آمد بکشم
بو خوردن کلریه کلریه و بچغوا از سر خطاب او در گذشت و عطف ایمل
خطاب سوزن کلریه و متعنا در آنکه اشارت بکشتن او کرده بودند
وقاضی ننگه مدستی طلب ایملی لوقتل آنکه اشارت ایمل ایمل
یعنی او در حکم معنی اشغ ایمل گفت پادشاه انلو خطاب ایمل
ابتداء سب ایمل که حال غیب خود شتند ان کس لریه کند و عیسکه لوز ایمل
سن یعنی سزوه دینی بی عیب وار و طعنه بر عیب دیکان سزوبه
غیر بر کتبه سنی او زره یعنی عیب دن او شریکه ایمل طعنه او رگوز

فصل کون در بخت در بازار چقدر مینماید که روی بیوش **حکایت منظوم**
جوانی پاک با زو با زو بود بجان و اید با کمال با زو و اید بیانی
شهریست بیست دکل اید که با پاکینه روی در کوه بود که رنگینه یوز روی
رحمن ده اید یعنی بر زمین دلبسته عاشق او کشت اید بود و بدی معنی
عکس در بکله انان او یزد در او جوان بیک کینه دور همیوت اینکشتی ده اید
بو قدر بر کسو او قتی کرده کاف حوی ناک قتی با یک کشتی معناسد در
بالغی بود معنای میوید و جنین خوانم که در دریای اعظم حکایات ده
بویله او قوم که اول جوان اید قنونی در باب قسط ده بکدر او اید
ناحم کسی بیله بگردد و در بیلر جو ملاج آمدش تا دست کید چون که
ملاج کلان تا اول خواند انی طوط که ای خواجه او عقده خلاص اید
مبادا که در آن حالت بمیرد اولی که اول حالده اولی که گفت از میان
موج قشور اول جوان خوادن بر بازار اولوب موج اورتا سینه **حکایت**
اید اید بیهر اید که رود دست بار من کید بی قیوم بنم قیوم که انی طوط
اولی که انی خلاص اید **بیت** در روی ملاقات که ورنیت نیست
دشمن به از کسی که غیره بلرب دوست درین گفتن جهان بر روی دشمن
بپوزده جهان اندک اوزره مکر اولرب و شوش اولرب یعنی بیخون
اولی بیتر اولرب شنیدندش که جان می داد و کینعت اندک اولرب
اشتریکه اولرب جوان اولرب حالده جان و بر اید و اید اید بیخون
عقور جو در حدیث عشق از ان بطل مینوش عشق هموزده اولرب
بطلان عشق و شوق اعتقاد اید که در کین کند نایب فراموش که
سخت نده یعنی بختن بر اید کلر کرده در کینتی و اموش اید **بیت** از لغوی
اجل میماند اید دهنم جان و بر کین لیکر در کین اولرب و کین جان
کردن با ران زندگانی در کین اولرب اید اید لیکر که افتاده

بشورتا بیانی امین دشمنی معنی کالارح عشقون خضر اولرب که
امست عشق جانمی تا که نیجه اندوکنی بیله خضر شیخ کز کین عشق
اتصال شنیده کین بود مانند دیده کار افتاد و در هر دو بود خضر
شیخ کند و سی او کین در روشن در رفته الله طلب که سعد راه و کین اید
که سعد عشق با زولک عادتی و طریقی جهان نادان که در معاد ناز
انجلی بیله که معاد و عوی بیله که معنی شب ستر معاد و عوی
و اید و کین بیله کین عشق با زولک رسم و راهی دنی انجلی بیله
کالارحی که در این ملک درویند به عوی که طوسن معنی اید کین کین
انتران جهان کولک که بغله در کینم از عی عالم فریبند کید و کولک
عالم دن چشمک اشغ بغل معنی اندک خیر بر فرود نظر اید و کین اید
کشتی اکر بیله اید بیخون در بی اید اید حدیث عشق ازین دفتر کین
عشق ازین دفتر نوشتی عشق سوزنی بود دفتر دن یا زو اید بی معنی
میوکت بدن او کین نور و حاصل اید **بیت** لیل و کین اید کین بود
دیوانه تو این کین چیدان من بود ان کین خیر ان **تو با کین عشق در**
صفحه پیر با طایفه دشمنانده بیله و دانشمند اید در جامع کین
مقام جا معنده که هر دو جامع بی امید در بخشش می کردیم بر بخش
اید ایدیم تا که جوانی از در در حد ناکه بر جوان جا معنی قیومند
ایچ و کلر و کین دنی اید در میان دشمنی سر کور تا نور کین
صفت که زبان فارسی داند بیکس وار میدر که فارسی دانی بیله و اید
معن کردن اولرب دشمنی با کین اشاره اید بیله معنی اید کین کین کور
کین چه فالست خضر شیخ اید برین اولرب کین ایدم نه حالت در معنی
فارسی بیله کین طلب اید که هر دو در کین اولرب اید کین کین
صورت بجهان سار بوز انی بختنه بر بیله در حالت فرست حالت فرخده

در وزن ان فارسي چينين جي کويد و اول و پير فارسي دله ايلم بنه سويله
ليکن معلوم ماغيز کويد ليکن اول سوزلر بنم موهومز اولمز موهي فهم ايد مز
زير ايزوم ساغز دکلر کر بیکم قدم ريغ مشوقه اکر کم ايل قدم ريغ کوي
بعني اکر مکلن اول يره کلاس اکر هفت ص منزه ياي اما غراب اولور
مايشده و صيتي کند اولده بعني احتمال دره اوله پير و صيتت ايد
چون بيالينش فرا اريدن چون انک بصدد علم بعني ياقول اوهن با
ايرشترم شينيم که اين بيت ميکنف ايشتم که اوله پير بعني ايد ايد
قطعه دي چند کفخ بر اکرم بکلام ايتم که براق بعني مرادم ايله يو قادر
کتورم بعني عمر و موه و سوده حال اولم در ياقول کيفت راه نشخ ضيف
که نفس اولورن يوي طولتد بعني موه مقرر اولور در ياقول بجوان اولور
عجيبا که عمر کو تا کونفت ايله ياقول بشخ سوزسي اوزره دي خورد بايم
گفتند من بدم بخش اير که يتر بديگر ديدن لر بعني فودرن کر که اولم اوزره
عمر و موه بعني اير بيت بجا ميان حق گفتم بويستک معناسي سان
حزبه ايلم شام اولوره اير ايدم شاميان دن مراد مونه جاب ده
کنده ايلم بحث ايدن دشت محمد لردر که حضرت شيخ ايل اوله يسه گفتن
ايد بله شجب جي کردند اوله شمشخدر نجيب ايل اير اير اير احمد در
ناسف خوردن اوله حساب دنيا اولن پيسه اوزون عجزند اولده دنيا
حيات اوزره بخشرد و گنندن گفتن چگونگي حضرت شيخ اير اوله پيسه
ايتم نجيب دن درين حالت بو حال ده بعني حالت شخ ده گفت
اوله پير ايتدن چه کوم نه **قطعه** نه ده چه بسختي جي بديکسي
کور بخش ميسا کاسخت لوه ونه ايلم اير شور بکسه اکر زده دانش
بره ميکنده دنيا جي که انک اغزن دن بير شي چغو له قياس کن
که چه حالست بو درين ساخت قياس ايلکه بوسافت ده انک

حا پنج او نور بعني سفحت و نه الم چکره از جو د مغز نش بر رود
حانک ايلک عجز وجودن در جان طره کيدر بعني اولور گفتن
نصوت مرکه از حيان بدر کن اولن پيره ايتم موه قکره حيان کون
طاشره ايل بعني موه خاطر کفورم و موه را بطبيعت مستوي
مکران و طبيعت اوزره و موه غالب ايل بعني و موه ايلک فيلسوفان
يونان زيرا يونان مملکتک فيلسوفان گفته اند ايشخدر در شام
اکر هسستم بود شام اکر چه سستم و موه اول اعتقاد بقا راشيد
مقانق اعتقاد نه لایقه دکلر بعني مادام که صحت مزاج برنده در
در حساب اوزره باي اوله انک اکر گنزر زيرا نجيب که مزاج
انخلاف عارض اولمز دن اول موه اير شوب اولور و مرض اکر
حائل بود و مرض اکر چغوف و شت اوله دلالت کله به کله گفتن
هلاک اوزره کله دلالت ايلر بعني مغز اولمز اکر فابج طبيع
بنوايم تامله کند اکر بوز ايلک بطبيب او قوليم بعني کتورم
تاکم علاج ايلکه کب شوي که اولور گن گفت هيبهات اولن پير چون
که بدن بوسوز لر ايشندن هيبهات در بدن بعني شتد لکساکه
علاج قالدر **شعر** حوله در بند نقش ابوانست حواجم ابوانتي
نقش ايلک قندنده بعني قکرده در خانه از پاي بست و پراشت
حال بو که خانه قلندن ويران در دست بر هم زند طبيب خريف
ظريف طبيب النبي بر بريمه اورر گويا انان اوترن با سفا ييلکن
معني ده شمسو اير چون حرف بيبند او فناءه خو ياقول اوله
با تن کس جي چون که يونان مشا کوره انک خلاصه ما شرس
انمز زيرا علاج دن کوشن در پير دي زشر جي ناليد بکوشين
شخ دن ايلار ايدن زير پا دن ابي سي زباوه ابي در پيرنه هشت

حی البالد انک عجوزت که صندک سوزر ایدین طن ایدر که صندک آن
 فائده سی اول صندک خود صندک و هارست ایچون ایدر که دفع ایدر
 چون تحفظ شد اعتداله مزاج چون که مزاجک اعتدالی یعنی معتدل
 اولان مزاج فتمل و مخوف اولدین قوی حریف یا پسرک سبب ایدر نیت
 انکند نه علاج ایدر صندک آن است و نه علاج انش و فائده ایدر
 پیدر وی حکایت کند بر پسرکشی حکایت ایدر که دستیکه ضایع
 بودم که بر سر جگر طلب انش ایدم یعنی نگاه ایلدیش ایدم و جگر
 بکل راسته و جگر می کل ایلدیش ایدم و جگور با او نیت
 و جلوتده انک ایلدیش ایدم و دیده و بدن در لوبه و کوزوی
 و کوزوی که بفلش ایدم یعنی اظهار قیمت ایدر که زیاده معتدل
 اولش ایدم و جسمها بی داز تخفیف و اول وقت اوزون کیم ایلدیش
 ایدم و بزرگها و لطیفه کفتی و بزرگها و لطیفه ایدر ایدم تا کتیکه
 و هشت کتیکه تا اول که و هشت طوغمه و مؤلفت بزرگ و مؤلفت
 قبول ایلدیش با که انیس اولدیر ان فلک شعی سلیق اولدیر سوز
 سردن کتیکه ایدم که کتیکه بلند با ایدر که بلند کتیکه سکا بار
 اولدین و صفت دولت بیدار و دوندک کوز بیدار اولدین که صفت
 پسر او فتادین که پسریکه صفت دوشک بخت و جهان دیده بخند و
 جهان دیده در کرم و سرد روزگار صفتیده روزگار کرم و سرخ طغی
 نیک و بیدار و صوف ایدر ایدر صفتش در معنی ایدر دیده در صوف
 صفت بیدار صفت همه لیدر صفتش در معنی ایدر آور و
 و صفت و در صفت شرفی بیدر کتیکه شرفی و در بیدار شفتت و
 و صفت بود در خوش طبع و شیرین زبان لطیف طبع و شیرین سوز
 شوی تا غایب دلت بدست آرم مادام که قورم منک کواکله انقورم

یعنی ایدر کدیو قدر سکا رعایت ایدرم و بسیار ایدم تا ایدم
 آکرسن بی انجمنه سن بن سنی انجتم بوجهم دنی معنی قابل
 آکرسن با که انجمن سن بن سکا انجتم بوجهم لازم اولور کتیکه
 چو طوی منکر بود هوزشت آکظی لیب سکا طعامک منکر اولد
 جان شیرین فزای بیدر هوزشت شیرین جان سکا بوجکم و طعامک
 حصوله فز اولون نکر فتار آکدن بدست جوائی بر صولتک
 النکر فتار کلهک یعنی انک فائده اولدیر که نجب و خیر و دای
 منکتر و ضعیف دای کرب معنی سفید در سرتیز و سکا پای غایبی
 و کتیکه در که حردم هوزی بزرگ بر نفس بی هوس بخورد و غیظ
 رایی زنده و غیظ بر دای او در غیظ جایی جمید و کیم
 بر بزرگه یا نر و جگر و زبان کیم در کیم بر بار طوغمه و فادان
 مدار از بلبلان چشم بلبلان و فادان ایدر طوغمه کیم حردم
 بر کیم دیکر سارا ندر ایدر نفس بیشترین کل اوزره ایلدیر
 معنی بیشترین کل حقیقت و میل ایدر صوفان خوب رسد زنده
 جوان در صوفت بکا اولور و دیکر در معنی حسن ده بی نظیر در
 ولیکن در وقت با کس نیانند لیکن وفاده کسه ایلدیر اوزر
 معنی وفادار و فادان کیم پسران اقا پسر طایفه سی معتدل اولد
 زنگا کتیکه عقل و ادب ایلدیر که ایلدیر نه بر معنی صفا بی عمل اولد
 جاهل و جوان اقتضای اوزر در ایلدیر ایلدیر زنده و بهتری
 جوی و فرستجما کتیکه کدن ایورک بیکه استه و فرست حمای
 که باجوه خودن کتم کنی روزگار در ایدر سن کتیکه کیمی ایلدیر کادان
 کم و ضایع ایدر سن بیکم جود و جهد ایت نبی طبعک کندن بیکه کیم ایلد
 مصاصبت ایلد تا که حردم سکا ایدر فائده حاصل اولد ایلد ایلد

بود چه صحبت تو همان سراسر که تو شرفها مشینی گفت اول بپایند
 برین نظر بسیار و بکفایت بود خوب اوزره او در دهن چو سوزن بود
 و گمان بودم وطن ایترم که بدش در عهد من آمد که اول دختر کلنگ
 بنم چند مگر در و صید من نشد و بنم صیدم اول در بیعی جان و دل دن
 بیی قنور ابلرد تا گاهه نفسی سر و از دل بپزد و تا گاهه در ایل
 طلو کو کلنگ بر صوم و نفس یو قادر کنور کی معنی بر که او ایل
 و لغت حی ایتر چون چندین سخن گفتی بود روزی ایتر که در
 از وی عقل من بنم عقل ترا نوسنده و زن آن یک سخن ندارد اول
 بر روز که روزی ظهر را یعنی اول روز سنک جمیع سوزن کلنگ بیک
 مشول در که وقتی از قلم خوش نشنیده ام که بروقت کند و ایتر
 اشتمت که ایتر در کارن جوان را که شرب دریم با خوشنید که کر کین
 عورتک به بلوسه بر شربا به بر که برین بیک که اول عورتک به بلوسه
 بر بر بلوسه یعنی بر بلوسه عورتک شربا و تورو بیک در اول روز ایتر
 سندن نقل ایتر بود که اول دن سوز در غفلت اول نفسی که غایت
 با بن بدن بجایا وقت که عورتک کند روز و جهنگ او کند در شنه
 کوردی ایتر در کارهای شفته القاصح صاعک شنه سنک لنتی
 و ملا یعنی کبی مشول هدا مع میت عورتک ایتر بوانک ایله ایتر
 در یعنی نفی و ایتر فکر بنیت در که بکر حرکت جان لر بر بود
 و اما الوقتی لنا هم حال تو که ختمی افنون اولم الا نام ایچین ایتر
 بو خورا و لنتی افنونک بولا تا تیر بود ایتر زن که بر روی رضا
 بر جنبه عورتک که زو صنگ قسندن رضا ستر و اجازت ستر قانقر سق
 قسند و جهنگ اران ستر جنبه و اول سربا دن جووه فتنه و جهنگ
 قانقر یعنی روجه ابلر زوجه او را نسنده جووه خصومت واقع اولر

بیک ز جایی خویش شوا انداخت بر سبک کند و برین قانقر قادر ایتر
 الاخصا ایله الا بعضا کیش عصب بخیزد اولر بیکر عصبی یعنی بیکر
 قانقر قانقر که ایتر قادر اولر غوغا خود انک ایچون در بیکر ایچان
 موافقت نبود فصل کلام موافقت امکان اولم در بنم غارت ایتر
 موافقت ایتر بنم بو و جهنگ در یعنی جائز در بنم غارت ایله ایتر اولر
 یعنی ایتر در جهنگ در عصب بر آمد چون که در زمان کلنگ
 یعنی تمام اولر عقد نکاحش با جوانی استند انک نکاحی عقوبت
 بر جوان بقله بلر یعنی ایتر بر جوان نکاح ایله و بر بد نشد و شرب رویت
 که اولر جوان با و ز و شرب رویت ایتر و تیر دست و در صوبه دینی
 فقیر و در صوبه ایتر و جوان روحانی در عورتک بو عورتک بو جوان
 انندن جور و جهنگ کور ایتر و سرخ و عنان کشید و دره و بلا جهنگ ایتر
 و شکر نفی حق همچنان سبکت و انجلیان جوان نهانک نفی شکر
 ایتر ایتر که ایتر که از آن عذاب الیم بر عهدم که ایتر که او ایتر
 الیم در قور تلم و در بن نفی مقیم بر میوم و بو مقیم و ایتر بنم
 ایتر بنم **حیبت** ما این هم جور و نمنه ایچون بود کل جور و نمنه ضویع
 ایله یعنی سندن که بود جور و مال کلیم تا زن نکاح که ضویع رویت
 سنک تا زو بلکنی حکم ایتر خوب رویتن **کلمه** با تو سراسر قانقر
 عذاب باک سنک ایله عذاب ده یعنی جهنم ده با غوغا بیک در بیک شدر
 با و کرب در بهشت که بخیر ایله یعنی اولر بیکر ایچست ده بون پیا و
 از دهن خوب رویت خوب رویت ایتر سندن پیا و زایجه سی مغز ایتر
 کلکل از دست زشت رویت ایتر انندن کلکل دن یعنی را بچندن لطیفه
 کلور **کلمه** رویت زبیا و جامه دیا زبیا بوز و در بیا قفتان عروا
 و عود و زنگ و بون و هوس کلاب و عود دینی و زنگ و رایج و هوس

و حوس این هم زینت زمان باشد بود و کما عورتی که زینتی در معنی
انقلابی و سوز در صورت او که زینت لب مرد او نه و کما فایزین
بشکو با بوسه ز او زن اغزند **در حکایت** همان پیریه بودم در باغ
حضرت شیخ ایدر سیاحت زمانه دبار کرده بر سر مهمان اولدم که ماه
فراوان داشت و فرزند خوب روی که اول پسر او فرزند طوطی ایدر
یعنی واقف با و محبوب او و وار ایدر شیخی حکایت کرد حضرت شیخ
ایدر بر پنج کیم انده اولدم بر کیم اول پسریه با که حکایت ایدر که در اور
عزیزتر که بنام کند و عمره یعنی جمیع عمره بجز این فرزند نبود که است
بوفزندون خیزد در درختی درین وادی زیارتگاه است
بوادین ده زیارتگاه بود و در او که مردمان بجای خود
انجا روند که اول حاجت طلب انگارند کیدر معنی و کلان انده
مقبول او پور مشها در پاریان درخت نالیده ام کیم او در درخت
د بنده حق قضای حضرت نام و نضره انشخ نام این فرزندان بنام
است تا آنکه تعالی حضرت لعنند با که بوفزندون معنی در خشم
که پسر بار خندان است هر کس اول پسر چون که پورزندون بوفزندون
اشدین حضرت شیخ ایدر کشیدم که در فوج لرینه اهسته ایدر در چه
بود که من آن درخت را بدانشم که کجاست نه اولیدر که بین
اول در ختی بلیدم که قنده در دای کردیم که پیرم مجید نادها ایدیم
که پیرم اول **لطیف** خواجه مشادین کنان که فرزندم عاقلست پادشاهان ایدر
که فرزندم عاقل در و پسر طغنه زمان که پیرم فرزند و پسر طغنه اور
که پیرم بوناش در **قطعه** سالها در وقت گذرد که گذر میجیل که کرسند
او که کشتی مسوون زینت پیرم که با باله ز پرسی جانیه که در ایدر
یعنی زینتی زیارت ایدر در و انبی خیدر ایدر شیدا ایدر سن شو

بجای پیرم که درین خیزد بد که عقد نه خیزد اندک ایدر آن هفت
دارن ازینت بسکند همان لون خیزد ایدر طوطی سن روز نور
جوانیه سخت رانده بودم حضرت شیخ ایدر جوان او عاقلند که
جوانان عزیزین ایدر سوریش ایدم یعنی زیاده سرعت ایدر بخش ایدم
مشاکم اشام و قتی میان کرسود بر ملک د بنده سست مانده است
و در بیاه عاقل ایدم پیرم درین معنی بر ضعیف خود کشتی ایدر
کاروان عجمی که کاروانک ایدر دن کاروان ایدر گفت چه تندی خیزد
بکه ایدر در او نورسن قانو که در جایتش است که پور او تو
جوانیه کلد که حضرت شیخ ایدر اول پیرم ایدم چون روم نیایدیم
که نپای رفیق است که گفت ایا عجمی د کلدر معنی اصلا ایا عجمی
قدرت قانمش در گفت اول پیر ایدر که گفت اندک ایدر
مسببا که ایدر ایدر در وقت و نشستن بر خط گفت و بر خط او تو
به که دیدن و کسستن نیک که ملک او و ملک معنی ایدر انگار که در
بویله انگار دن **قطعه** ایدر که نشتا و حضرتی مشاب ایدر که گفت که
نشتا و سن که تیر ایدر درین ابو معنید من کار بند و صبر نور زین
بندین ایش بنگر معنی نصیحتی طوطی و سوار کردن معنی نشانی ایدر
اسب تازه در وقت رود و مشاب عجمی ایدر که گفت که سرعت
ایدر معنی بر کیم که موشه ایدر پور قانو پیر اهسته می رو کس
در روز اما اشرا اهسته اهسته شب در روز کردنه قانو و نر زبانه
الم جکر ایدر ایش ده نافی اولد **در حکایت** جوانی عجمی و لطیف و جوانان
و شیرین زبان در خلقه عشرت با ما بود با یک و لطیف و دندان شیرین
زبان بچوان بزم عشرت خلقه کرده ایدر یعنی مصفا صبر ایدر
که در وقت که آنکه کوکلنه ایدر معنی نوحی عجمی نیایدن هیچ بر نود دن

غم کله اید بکلمه نایدوتی بلز ایدین و لب ازنده فرامه نیاوردی
 ولیقی خنده دن بربره کتور معنی دایما کله ایدین روزگار
 بر احد بر روزگار کله ایدین معنی بر زمان کچدی که اتفاقا ملاقات یافتند
 که اتفاق اول جوان ایلم ملاقات دو کدرین معنی کوردم کوردم بعد از آن
 دیرتی اندیشه کور معنی بر زمان دن صکره آتی کوردم زن کوردم
 اولفتی و قر زندان خاصه و قر زندان حاصل اولفتی و بیخ
 نشافتی بیدیه و اندک نشافی کوکی کلمتی معنی بالکلیه نشاط و
 سرور بکشی و کل هوسه بنسوده و اندک هوسه کلمه صولتی معنی
 هوسا و هوسه کلمتی قلمش پسیدیش که این چه حالت خضر شیخ ایدر
 اول جوانه سوان ایلم که بوز حالت در قتی او کدر نشاط و سرور
 گفت اول جوان ایدرین تا کورکان بیما و ردم تا کور کله کتورم معنی
 فرزند لر اولدین دیکر کوزکی نکشم کیر و کور دکله ایلم **خبر** مان الصبی
 والشیب خبر غتی ندر دیوا و غلان لوبه معنی هوسا و هوسه **میلو**
 اندوه حال بوک پیر لک تغییر ایدرین بنم طمی که کشنک کشنک کن لرنه
 صرفن صماج در اما بوزده مطلقا صماج و صقلم ادر کوریا صماج
 شیخ بو بیت ایلم کدر بوزده خطبات ایدر کلمتی بتغییر الزمان ندر
 حال بوک زمانک بر زمان دن بر حال متقلب و متغییر اوسه کلمتی
 اولدین ندر بو نندن معنی ندر اوسه میتر **سیت** چون پیرشدن زور
 دست ببار چون که پیر اولدک کوزکن لکن اول کله بارت و ظرافت کورکان
 بکزار او بوزده و ظرافت جوان لر هوسن فراخت ایلم **شوق** کلمه هوسا
 زبیر چون نوب اولدک طرب و نشاطی پیر زانجه که بو قادر که کوریا ندر
 اب رفتمه کچور زمر افکش صولکس و ایدر معنی کلمه زرع و رسید
 وقت درو زرع کچون کچین وقتی ایدر شدای بو معنی دنی لطیف

زرد چون کچم وقتی ایدرین نخر ایدر چنانکه سینه دن او زرع صالحین
 ایدرین که زه سیره صالحین **قطعه** در حوائج بشدر و در سینه حوائج
 زمانی بنم ایدرین که در معنی آن زمان دلفروزه در بر معنی اول کوریا
 ندر معنی سرور و بر کچم لطیف زمانا که کوریا ندر قدریه بلده قوت
 سر بزم شیرین برقت ایدرین سربزم سربزم کلمه کوریا ندر معنی جوان
 عالم کچور و پیر لک عالم ایدرین را ضیم اکنون به پیشه چون بوز شد
 یا رس کلمی همان برینه را ضیم معنی با کوریا ندر صاحت ایدرین **قطعه**
 پیر زنی موب سینه کرده بود بوز صوره صاحت سیاه ایدرین
 کیم عور ککر عا دند کرفتن ای مانک دیرینه روز حضرت شیخ ایدرین
 اواه پیر زنه ایدم اب انکی کون لوبه معنی یا نشوا بجم موب نلبیس پیرده
 کیر صاجکی نلبیس و علاج ایلم سیاه ایدرین صوره معنی سیاه ایلمه فرض ایلم
 راست بخواد شد این پشت کوریا ندر اقا بو معنی ارفک راست ایدرین
 در معنی فکل کله را بو کوریا ندر ایدرین **قطعه** روزن بجهل حوائج بکون
 جوانه جهل ایلم بانک بر فادرم مادرم اوزره بانک اوزرم معنی خضایلم
 برای کوریا ندر بلیوب بجهنور ایلم اول آنده ازمن نندن دل ازده او بوز
 حاله یا کوریا ندر اول اوله نندن دن ازده او بوز بکنی کوریا ندر
 او بوز دین کوریا ندر کوریا ندر اول اوله ایدرین کوریا ندر فراموش کوریا ندر
 مکر طفلانی فراموش ایلمه که در شیخی کلمی که غفلت و یا و زان ایدرین **قطعه**
 چه خوش گفت زایا بوز ندر خوشی بوز کوریا ندر و فرزند نه لطیف دیدن
 جود بکون بکون اکلن و پیلان چون کوریا ندر بلبلک بجم معنی بالوان
 و ایدرین کوریا ندر مغفول بود کوریا ندر ایدرین ویت با ایدرین کوریا ندر
 زمان نندن سنده با دیکر کلمه معنی صاهره کوریا ندر کچم بوز
 در اعوش من کوریا ندر بنم قوریه چار کوریا ندر که هیچ بکون کوریا ندر

اید که کردی درین روز زمین هفتاد و یک بار بگردانند که تو شکر دهی و نما
 پیروزان کا شکر بدین شیر مرد قوی ترین و بن پیروزین و ضعیف ام **نکته** اولی که
 بخیل را پس در رکوع بود بر خیل غنی نیک سرا و غایب خسته اول در نیکو خان
 نش گفتند اول خیلک دوست لرزه که ایله بد مصلحت است معقول
 اول در که از بهر او که انده یعنی فرزند کله هستند او ترین ختم قرآن کنی با بدله
 قرآن ختم عظیم ختم ایکن با عوز قرآن بدنه ایدرس با شکر او که
 خندار نماید شفا دهد **نکته** ثانی حضرت شفا ویره فتنی با ندرت جزو
 رفت بر زمان کوه طالب و گفت در پی ایتد ختم مصفی حضور اولی
 است حضور فلیک بل مصفی جزین ختم ایلک کاشی در مصفی جزین
 حاضر در اولی کله کله دورست زیرا سوریه الیاف در صاحب
 در پی بشنید و گفت در صاحب ده با سوزین بشنید و ایتدیشفتی
 بعلت ان ایتد را عد اول خیل ختم قرآن اول کوب دن ایتد و کله
 کافران بسزیاست زیرا قرآن عظیم کله و صند در روز در میان
 جان اما انون جان اورتا سنده در **نکته** اول در نیکو کردن طاعت نهادن
 در پی انک طاعت بو بنی قورنه یعنی انک طاعت کرش همراه
 بودن دست جادون اگر اول طاعت بو بنی قورنه ویرک الی
 بولدا سن اولید یعنی طاعتی کبی سخته دخی اولید فایت اولی قور
 ایدیه اما صفا انک طاعت کاسی سز صبح بر عظم بر مژ بهر سارن جو
 خرد کل جان در برینا ریا خرد با جقه قالدی کبی قالور یعنی برینا
 ویریکه قادر و نوز در ایلد که بخوانی حد بخواند اما اگر برقا طالع
 یوز او قور **نکته** اول پیروید را گفتند جازن کنی پیرویده ایتد بل
 اول پیروز گفت اول پیروید ایتد یا پیروزانم انعتی نیا شد پی
 زن لرا بد با بر لغت اول پیروید انس حاصل و نوز زرا طبیعت هفت

انرا گفتند اول پیرویده ایتد لرزه جوان بخوانه جو کنت وای
 کنی عورت است چون که جامه قدره طوتر سن گفت اول پیرویده
 در که پیروید با پیروزان لغت نیا شد با پیروید عورت لرا بد
 لغت و هفت اول و نوز او را که جوان با شفا من که پیروید دوست جوان
 صورت بنفد اول عورت که کنی اوله انک بنی ایلک پیروید دوست
 لی نیج صورت بغل یعنی اول کنی عورت بر پیروید دوست او کنی نیج
 ممکن در **نکته** اول در که با نوز او قور کران جامه انون کز زینا
 خا نوز کزین دوست ترک ده من گوشت بر هوج معقول در کراون
 بنی ایتد یعنی در **نکته** اول در که درین روز با کهن پیروید ختم
 که بکون کرده یعنی بو بنی زمان ده یا شلو بر پیروید بست پیروید
 سکا کید و هفت خیال بعلدی که بیلک و قنده جفت طوتر یعنی اولک
 فکر ایلد بخوانست دختر که خوب رویه کوهر تام کوهر اولو خوبه و
 برقر جعفر کشید یعنی نگاه ایدر الید جو در کوهرش از هفت مردان
 بنهفت اولی دختر آدم کر که کوزنده کوهر حق سی کبی فنی ایدر یعنی
 ستور ج ایدر چنانکه رسم حوس بود میتیا بو ایلد کاد کون
 عاد تدیر یعنی لا دردی قصور حمل مرها اولد و بی جمله اول
 عصا بر شیخ بخت اما اول جمله شکر عصا او بود یعنی
 الی قالعدیا کان کشید و نوز بر هوج کان توان د و هفت کان
 چکریه اما نشان او در بد یعنی جامه قصدر ایا قادر او کله زرا
 دکله مکن کله در کسوزن بولاد جامه هتکفت صفا و کلم
 دو قمش جامه بی کله بولاد سوزن ایل یعنی بکار تی ازاله انک قادر
 او کله بدوستان کله انار کرد و هفت ساخت تقیب انون لرا نوز
 اول پیروید شکایت انک با خلد و هفت دردی یعنی با نیا پیدا

ابله بود که بگویند خان من این شوخ دیده پاک بخت است که بنام خان
بوکتاخ پاک سپرد یعنی نه وارسی اناسی با پاشای او نه اندیش و فکر
وزن جنگ و فتنه خاست چنان عاقبت زوجه ابله زواج او را سزید
جنگ و فتنه قالدین اچلیس که سرشخند و قاضی کشید و سعیدین
گفت که صوبک لشخند و قاضی چکند یعنی عاقبت کشند به و قاضی به
و از کسی که سعیدین اورا سپرد جنس طریقی ابله اندین بوهکایت حضرت
خیم زمانه واقعه اوعش در غفلت اولیغریس از خلافت و شغف
کنند و فخر چیست سنگ فافتکنند و قبا فکنند صکره فخر که کن
ساز یعنی بود و مومن قباحت سنگه قرش نوز اصلان می بود
ترا که دست بفرزد که هر دانی سقت سنگ که الله دستر که هر دانی
نه میگویند و در راه ده ابهام لطیف وار در معلوم لطیف طبع او است
باب هفتم در تاجی و تاجی حکایت یکی از روزها پسر قی کو در
داشت و در سردان برینک بر کون پسر و در ایدری پیش یکی از
دانشندان فرستاد اول پسر تعلیم استون فرودان شدند درون
برینک قشند کون دردی که برین را برستی مین که بوسه برتر تیب
ملکه عاقل شود او که عاقل اول مرتقی تعلیم کرد دانشمند
اول پسر تعلیم ابلدی موشر نبود تعلیم که موشر اندی پیش پسر
کسی فرستاد اول اول پسرک با پاشی قشند برک کون دردی
بود دیو که این عاقل می شود که بوسه عاقل اول و مرانز دیوانه
کرد **قطعه** چون بو و اصل جوهری قبل چون که برز انک الهی
قابل اول تریبیت دهر و اثری باشد تریبیت اند از اثری یعنی
تائیری اول و پسر بیعت قبل مینو اند که پسر صیقل ایوانگی با پسر
ایوان تریبیت را که بکر که باشد برهانی که بکر بر اول یعنی جنس

و معقول آهن او نیز سلف بدر بار صفت کانه مشون گاهی بود در لو
در بار بود یعنی بدین در دیده بود پانک انک و قدس ابد که چو شد
بطیر مترا شد زمره چون که کمال صفت او کاید ناپاک را و نور عیسی اگر
نیک بدین عیسی پینا سکره حرفی اگر که بد ابله لشرعضا الله تعالی چون
بیا بد صغور خرا باشد چون که مک دن کل او کی کسی صغور زین در **حکایت**
کتبی پسران را بنده می داد در فاقل پسر نه نفیحت و پسر ایدری بود پوهان
پدران با پانک چون که صغور آموزید صغور و کور کور و کمال لایه کور
ملاک دولت دنیا ز یاد دنیا سلطنتی و دولتی اعتماد داشت بد اعتماد لایه
دکتر و جواهر و زور و زور بد در سرد و منصب در و از دن طاشه کفر زین ازین
در سنگ ابله اول و غریب و زرقل خطرت و صم و ز رطوف خندان
در یاد زد بیکبار و برید یا بود که بر او خوردن زد ابله یعنی اولیغریبیتا
کجورده یا خود صاحبی از را از بر ابا صغور چشم را بنداست اما صغور
چشم در معنی ناقص اول معلوم زیاد اول یعنی در دولت یا پانک و باقی
دولت در و اکثر صغور در دولت بقصد علم تبا شد و اگر صغور دولت دن
دوخته اصلاح کج اولیغریبیتا صغور صغور با کرد و صغور که کدر و صغور
صغور و صغور کور و در صغور صغور و صغور و صغور و صغور و صغور
و در و اما صغور صغور که کدر لقم چند لقم و بر معنی سوال و منت ابل
خاندان طلب ابله و صغور بند و صغور و صغور کور را اعتبار و خوردن
حکایت سخت پسران که خنجم بودن منصب و صغور که در حکم انک
مشکل در معنی حکم و حکومت و دولت که پانک که بند که کسی که در صغور
اولیغریبیتا صغور که صغور که بنا وجود صغور بودن ناز صغور
صغور ایوانگی که خطاک جود انک و صغور صغور که وقتی افت و صغور
در شام هر که بکوشدن کند بد معنی اور کردن پسران که اولیغریبیتا

دعا و استغفار و نشستن و اولین دست زاده لرغنی کوه خندان داشتند و اولین
افغندی بود برینجا با دانه رفیق با دانه یک و نبرگ کنه یعنی با دانه هر دو بود
کنه نبرگ سران و نبرگ ناله چغل و نبرگ کنه فلفله یعنی یک باقی برون رفتند گوید
که کنه نبرگ نبرگ اجنه و علم و کمال در نسب و مال و کلام **سبت** مهران بدین معنی
علم بدست آموختن یا با کلمه گمانی و بدست معنی منصبی اگر استاز کشک یا با کلمه
علمی او که یعنی اهل کمال و اول کین مال بدخرج خوان کرده و گویند
پوپا کتانی اون کون ده یعنی ازین زمانه مخرج اهل کمال در **حکایت** یکی از
تعلیم حکم را داده کردی فقط ده بری بر باد دانه زاده به تعلیم اندیدی
خرب و با طایری و اولی دانه زاده زلف خرب زور را بدی و زجر با بیس
کردی و قیاس سر زجر و جفا اید اید به سرانیه **فوق** سر برین طهران داشت
سر زلفان مسکایت پیش بد بر و پنهان ده ایست فتنه مسکایت اندی چون مسکایت
ایده و جفا ازین دو دو معنی برداشت و در دو مجسمه جفا معنی قلمه دی
گاو من ده خرنده تنده قره پیش بری و از ایدی گوستر دی بندر اول
بهر بر آید **بدرک** یعنی با دانه سنگ کوچی و خصوصه خنده و نطقن و کلمه اولدی
آوست و را اید آید با دانه هسته دی کنه فتنه اولدی تا که رنگ سینه سول
ایده کفنی اندی بر سران از دانه مالاخه النعین از دانه کشک بری
اوزه جهنم جفا و نویسیج روان دانی بودند جفا و نویسیج روان طوز سن
که بر سر آید کنه بر سر اوزه ده اطوز سن یعنی پنج پسرده اندر ده زاده
جفا و نویسیج اندر سن سبب چیست سبب ن در کف است و چون دانه ده
پروا کفنی جاب و پروا (بندگی) سخن باندند با بد کفنی سوزی فکر
ای بود یک کرک و حرکت کنند به باید کرده و حرکت مقبول ای یک کرک
یعنی از اوزه اولدی کرک هم قلم داد و کلمه فقط ده دانه با دانه نبرگ
صوفی با دانه که زاده اندر درک حوض بردست و ز با ن ملک رفیق

بهر

زیرا هر که با کاش حله دست و ز با فی اوزه کفنی اولدی یعنی اندر
اندن و دانه ده حصار اولدی هر کینه با خوان گفته شود البته آخر زده
سوی بلقی اولدی معنی شهر اولور و قون و فعل حوام را چندان اعتبار
نبا شد اما حواک قول و فعلند اولدی اعتبار اولدی **کلمه** اگر صد تا
پسنداید در دوش اگر در دوشین یوز نام معقول کلمه معنی حصار اولدی
یکی از صد فلان اندرک و فعلی بر یوزن میره بلغز زلف الشفاست انبر
و کربک تا پسنداید سلطان اما اگر سلطان دن برین معقول کلمه معنی حصار
اولدی از اقلیم یا قلمی یک است اول نام معقولی بر اقلیم دن بر اقلیم انبر
بیس در تندیب اخلاق خدا و دانه زاده که اخلاق کند نهند بنده و
نترتیبند انبته الم بناگ حسا الله تبار حضرتی اندرک نجات حسا
بترتیب معنی نجات حسا کلمه و حصار دارا را و اعتبار
بیشتر از آن با ندر که در حوام اعتباری اندرک نبرگ ده اندرک
که که حوام عقیده قلمور **قلم** و یک بهر حیث ادب نکتند هر کیم
طفولیت سنده اگر کدیب ایلم در نبرگه قلم از اوبه است
حورانلو عالمند فلاح و صلح اندرک قالمند معنی کدیلم ارتقا
اصطلاح قلم بد کلمه رجوب نتر اچنا کلمه خاصی بیج باش و تاز
چهاروی تجملین که شتر سن بوک من شود ضلوعه جفا نداشت راست
اما چوب خشک آتش خیرت ایا طوز سن اولدی معنی از نترن غیر
بهر **شیر** آن الغضون ادا قومنها اعتدلت تختین تازه بوزن
قیان سن اندرک مستقیم ایلم معنی مستقیم **عالم** و اید اندرک
معنی مستقیم اولور و لیس آنه بیعتک التفرع نانشه تختین
شاخه بود که خون چو بدیج کاستقیم ایلم کلمه و کلمه ملک را
صن ندیسرا دیب با دانه هم لمتا دک سن تدیسرک پسنداید قبول

کلرین خلعت و نعت بخت سید پادشاه از خلعت و نعت بفرستد و پادشاه
از آنجا بود و آنکه هرگز بر منی او را نبردن که او را ایدین یعنی او کلمه نبرد
که خوانید بوجه و که ایدین **معلم کتبی را** دیدیم در دیار قزاق عزیر و پادشاه
میگفتند خواجسته کوردم ترش روی و تلخی گفتا کشی بوزل و او ای خورلو
و بدی و در دم ازاد و بر او بوزلی و او کم خدی و اگر طایع و ناز می
کار و جادو و جادو سحر که همیشه مسلمانان ندیدند تا او تبه گشتی که مسلمانان
عیشی افی کورنگ ابراهیم اولور ایدین و ضو ایدین فرانش در آن دم
رسید کردی و آنکه قران حظیم او قوسه ضلک کولکنی سیه ابر ایدین
پسران پاکیزه بر لوله پاکیزه بر بار و حضرتان و شیر و پاکیزه فرار
بدرست جفا و او گرفت و آنکه جفا هیچ گرفتار این فرزند زهره خنده
برای گفتارک جو فتنه ز کله زهره از او سوزید یعنی بوی بری ایدین
آنکه قدرت بوی و ایدین که با هم سیه یکی را طایع زدی که بر کس
بچه ای فتنه سازند طایع زور ایدین و کلمه ای بفرین دیگر را و
که برنگ بلور کوه اصف و بقیه سفا کشید کردی سنج ابر ایدین
یعنی ضعیف فر ایدین الله تعالی که طایع از فتنه او معلوم کرد
مصلح کلام اشدت که آنکه جفا شدند بر مقدار معلوم ایدین برونند و
و بر ایدین اول معلم و کلمه ای که خودید و کلمه ای که آنکه جفا شدند
دادند بر سوز و بر بار سایی سلیم اول که سلیم بر بار سایی ایدین و کلمه
و در سلیم و صمیم برین فر ایدین کس چون بجز کلمه نوزوت گفتی که نوزوت
کلمه نوزوت ایدین سوز سوز ایدین و موجب که نوزوت کس بر زبانه
نوزوت و آنکه سانی اوزره کلمه ای که جفا سبب بودند کلمه ایدین
یعنی که بجه اوج سوز سوز ایدین کلمه ای که در احویت اوستاد
خسین از بر فرست او که اوستاد کلمه ای که جفا سبب بودند کلمه ای که

و معلم دو زبان را افغان حکو دیدند و آنکه معلم کلمه جوی کوردم و پادشاه
بچه کوردمه بی برکت شریف که او را کلمه یعنی ضبط سزا دل بر و پادشاه
علم از ترک علم کرد و او را کلمه افغان ایدین که ایدین ترک ایدین
و در اغلب اوقات و کلمه دقت اود و با نیک فرایع شریف بر پادشاه
اودوب از جفا اوزر را ایدین و لوح دست نگردد و لوح ایدین دست
ایدین که ایدین یعنی لوح و دست اودان سق لویه حفظ اوزره کورل
در سوز که کلمه شریف بوی پونک باشد فر ایدین **سیت** اوستاد
معلم جو بود که ازاد اوستاد معلم چون که ازاد سزا دل یعنی سزا دل
سزا زیاده حکم کوردمه خرسک با زدن کوزگان در بار او و خلیفه از ایدین
خرسک او را در سراسر دل زدن خوف ایدین کلمه زنده بعد از د و صفت ایدین
صفت و ن صکره بر دران سید کوردمه حضرت عیسی ایدین اوزر کوردمه
قتیله اوزره کوردمه معلم اولین را دیدیم در خوش کلمه بودند
کوردمه او را کلمه کلمه کولکنی خوش ایدین ایدین و محکم خوش ایدین
اوزره و این کلمه کوردمه کوردمه کوردمه کوردمه کوردمه کوردمه
ایچو بود خصوصه لاصول و احقق الا بالله العلی العظیم و بوی
ایدم ایلین را معلم کلمه و کلمه بار چله کردند ایدین کوردمه و کوردمه
دین طایع که بجه معلم ایدین بر مردی جفا کوردمه بر کوردمه
باشند و جفا کوردمه کوردمه کوردمه کوردمه کوردمه کوردمه
و ایدین کوردمه کوردمه کوردمه کوردمه کوردمه کوردمه
پسر کلمه جادو بر پادشاه فرزندین کلمه و بر دی لوح سببند
کنار نهاد اول پسر کوردمه کوردمه کوردمه کوردمه کوردمه کوردمه
موردن بر سوز لوه اوزر ایدین کوردمه کوردمه کوردمه کوردمه کوردمه
ایلم با زلفش ایدین بوزل کوردمه کوردمه کوردمه کوردمه کوردمه

بگذرد زیرا علم سبب در اول جهل سبب در **کمال** پادشاه زاویه رفت
 به قیاس از کرم عقان بصفت افتاد در لنگ شکر سندن برایش از راه
 ننگ النقیاسی ز نخت دوشدن یعنی و اخرا حال بسیار بدین معنی و مجوز
 داغار کرد و حق و مجور در شمع ابلدن و بعد برایش گفت و
 مسر قلک صنعت طو نرت یعنی مسر قلک باشد در به الجم حاصل اول **صبر**
 نما نذا ز سایر معاصی و ننگه که نکره سایر معصیت کردن و در ننگه
 بدین قالمه که ابلدن و کرب که خورد و بر سر و برین قالمه که انی
 ایچمد یعنی ایچمدی بار بن نصیحتش کفغ حضرت شیخ ایدر تبرک
 اول با کس از راه به نصیحت ابلد یعنی نصیحت ایدون ایدم او فرزند
 دخل آت بر لانت ان فرزند کشند کلمورین ان در وانند یعنی ان
 روان کبی در خوش اسامی کرد و میش دو پی در کرم در معنی و پی
 در کرم کبی در معنی خرج و اوان کردن معنی و اخراج ابلد است کجا
 باشد بیک بر ستم اولور که دخل معین داد که معاین کلمور طونه یعنی
 اول **تلم** جو دخلت نیست خرج آهسته مکن چون کلمور **ایچمد**
 خرمی آهسته رف معنی از کرم ابلد که میگویند ملاحان سرودن زیرا
 ملاح بر سر و ایدر بر سر و درن بر مراد بیت نای در اگر باران بگویند
 بنار در آطلای کرده مجور با بنام بی با بی دخل کرد حشک رودی
 جانی چه بلده دخلار معنی بر قورین دره اولور انده بوقدر با فر
 اب و ار لکن عقل و ادب پیش کبر عقل ما دید او که طون و لاهو
 و لاهو بکار و لاهو و لعبی معنی ترخ ابلد که چون نعت است
 شود زیرا چون که نعت تمام اوله سخته بر سر سخته ابلد رس
 و چیمان خورد و پیش نماند رسن معنی پیشمان اولور رسن بسیار
 در نای و نوش بر سر معنی با کس از راه بوعز لذتشدن معنی او **خورد**

در دندن و عیش و نوش لذتشدن این سخن در کوب نیاید بود
 قولند کشور روی یعنی قبول اعدای و بر قول من اعتراف کرد
 و بیع موزم او زره اختراض ابلدن و کفغ دینی ابلدن راضی حاصل
 شدند و حاضر اولان راضی بنشودن نعت اجل کلیم شکر
 نشودن ابلد منقض کردن کلمر ابلد خلاص گزین خندانست
 عاقلانه را اینک خلاصی در **نوش** خداوندان کلام نیک ختی و او
 و نیک و نخت لک حسب لرب چه سخن بنده از بیم سخن سخته معنی
 فقر و اختیاج خوفندن بنیون سخن ایدر در مقام اولور
 روش سخن ایبار دلفروز بوری و عتک لک ابلد کومل سرور
 و برین بارغ خدا نشاد خوردن امروز بار نیک سخن بولونا
 بیک معقول و لایق **دلگرمیت** غم نا آورده خوردن بشدم بخ
 میدارد همان بهتر که با فد انکارم کار فرادا کفیت ملا کرد
 صد در قره شسته ام خصوصاً با که مرده صد درنده او تو ششم
 و عقد قنوت سه و قنوت عا عقد بنا بعلت ششم و ذکر انعام و تم
 انعام ذکرین در انفعای عوالم افتاده است عوامک اغزلان
 و شکر **شکر** که علم شد بسخی و کرم بر کرم سخا و کرم ابلد شکر
 اولدین بند نشاید که نکر درم لایق دلگرمی او کس دم او زره
 بند قوب معنی بذل همان آئینه نام نگون جو بدین شد بگوی جو نکر
 ابلد و سخا و آدی طاشره **خاک** که کتدین معنی فاض اولدین
 در نمانی که بسندی بروی قادر او رسن که نشود می موزک
 بنفید سن معنی بی بی مکره ایدر فرس زبیرا شهور ما بیخ اولور
 دیم که نصیحت من نمی پذیرد و حضرت شیخ ایدر کورده ما بیخ
 نصیحتی قبول اغز و دم کرم من و بیخ لایق نفع در آصف

سرد او را نشکنند آنکه صورت آهسته اند از این یعنی بخی لطیف و نرم
الحا سرات از آنکه منافعت کردم اول با پای زاده به نصیحت انگلی
شکر ایلام و روی از مصاحبت او بگردانیم و آنکه بصا جستن
بوز در مردم یعنی ازین فراغت ایلام و بلیج سلامت بنش سنج
وسلامت بوفسند او نور دم و قول حکما را کار سیم و غافلگی و غیره
ایش بجا می یعنی آنکه سوزن ایلم عمل ایلام که گفته که اینقدر در
بلیج ما علیله سنگ روزی که لازم است در این بیشتر زمان پیشین
ما علیله اگر سنگ سوزی که قبول اختیار سنگ روزی که نشسته بود در
ماملی که الالبان قسم که در دایه کشند بگویند اگر چه ببلورن آنکه
قبول آنرا از من سوله هر چه می داید از نصیحت و نیز نصیحت
و نیز در روزی که ببلورن زود بشود که حدیث سینی نشانه اول که اول
سوزیم و بلیج کورن بدو با او فتاده اندرین آنجا یا بی ایلم
بنده و خوش یعنی گرفتار او نشی دست بردست می زند و در
پشتی از اول در نشدن و انگندن النماسه او را که صیف نشند به دست
داشتند عاقل سوزی یعنی بنده قبول اندم اما اول وقت زنگاره
چس از قریه بریدن دان سکه ای اندیشم کرده بودم ای که فکر انگش
ایم از نکتت جانش آنکه حالتش کشند نه همورس بدیدیم صورت
یعنی آنکه کورم که پاره پاره بره میروست که برین برین اوزو
پاره پاره یه در که ایلم و آنچه می انداخت و زیاده فوسدن دانند
ایلم نمان و طعام فز نور دم از ضعف حالتش بهم بر آمد که کمال
حالتش ضعفند و روزی که فزیدنا منقبض و دیگر اولدن
مروا نفیدیم مروا کوردم در جتان حالت آنجا ایلم ها لده
ریش دروش را آنکه ایلم که یاد می بناضن ملائت فراسیدن
ملائت

ملائت طریق ایلم قشموه و ننگ باشد آن و طوز صحرای بادل خود
کفتم کند و کورم ایتم **نقوه** قریب سنگ در پان سنی سنگه می
حقل اولن که دست لک تا بشند یعنی تمام سنگه نیستند در
زنگ دست سنی ننگ دست لک و مقرر کنند فکر و عاقبت
حال نیمه او یعنی الکف در دست اندرین با آن برقتند در حضرت
لده همورس سنی نشاد ایلم یعنی سخی کورر زنگار ایلم بدیدیم
مانند اول سبب دن سیراق سز خاور **نقوه** یا پنجاهی بیشتر را
با ادیب داد بر یک شاه فز زنگار ادیب و برین وقت دینی
ایتم تر پیش چنان کن که یکی از فز زنگار خود اولد به اطفال
از سبب ایلم که کند و فز زنگار کن برین ایلم سالی بر سوسی زد
اولن ادیب بر سبب اولن بسلو زنگار ایلم یعنی تعلیم و تمام اهتیم
اندرین بجای نشید اما ایلم که فز زنگار در فضل و بلاغت
منهین شدند فضل و بلاغت ده منتهی و کمال اولد بسلو ننگار
مواخذه کرد با شاه و دشمنند می مواخذه ایلم یعنی آنکه عاقل اندین
و گفت دینی ایتم و عده را خلاف کردین فز زنگار تعلیم آنکه
عده به خلاف ایلم که و شرط و مای بجای نیامورد که دینی و فاضلی
بیرنگور **نقوه** گفت امثالاد با پنجاه ایلم ایلم که سبب یکست
ای پنجاه تربیت یکسان و سیرا بر درو لیکن امثالاد مختلف اما
امثالاد مختلف در **نقوه** که سیم و زنگار ایلم که سیم
زنگار شدن کور یعنی آنکه کمال اولد و زنگار سخی نیاید
زنگار لیکن دو کمال طاشند زنگار کلمه یعنی کمال او نیز در کلم
چون ناید کمال سبب بلیدین و کمال عالم اوزره بلیدار و برین
و برین جایی ایلم می کند جایی ایلم بویله ایلم بر سرده ایلم

بربره ادریم او نور یعنی سه سبک تاثیرت او زاده در زاده دکلر
 اول سید دن در که معنی سخنانه سخنانه شین آنکه قادر دکلر
 حکایت یکی را شنیدم از پیران قرینه ترتیب ایدی پیران یعنی شایخ
 عظامدن برین اشدیم که مریدین را می گفت که بر علیه ایدر چند آنکه اول
 قدر که تعلق خاطر ادری را در بر زیت ادم او غلبت خاطر تعلق و
 ملبی رفت در آن روز ده بودی اگر ز آوج عالم اولیدین مقام
 از ملائکه در گذشتی مریده ملائکه در آنچ ایدر **قطعه** فراموشت نکرد
 ایزد در آن حال اول ظاهر سخنی آنکه تعلق خاطر تو از اوست
 ایلدین که بودی نظره در موقوع و در صورتش که اندک قرینه در حق او تعلق
 معنی مشهور و نه عقل نظره اندک که هرگز بشد علم و قدرت که بودی
 روانست داد و طبع و عقل و ادراک و بر روی جهان و نطق را بر و فکر
 و صورتش جهان و نطق و زاین در بی فکر و صورتش و بر روی ده آنکشت
 مرتب کرد بدست اندک اوزره اوزره بر معنی مرتب ایلدین دولت
 ساخت بر روی او بودی اوزره یکی باز و بر کسب ایلدین تعلق نیز از
 این ناچیز محنت شدند ظن ایدر میلین این محنت سر که خواهد کردین
 روزین فراموشی که تکا بودی سانسع و اخلاص انش ایکن سلسله
 زرقینی او نشد که کبر بودی تو عمل و اشتغال کو سترین اول
 خود زرقینی فراموشی **اشرف حکایت** اعایه را دیدیم که برین گفت
 بر اعایه که در دم که بر سر ایدر ایدرین بابی این بنم او خوانم آنکه
 مسئول بوالفاهند تحقیق من قیامت کونند به سوال اول نورین
 بو یلم دیوانا آنکسب دنیا به خیر و شرودن نه کسب اندک و لا
 ینان بمن آنکسب کیم بنسب منم و نیلم معنی ترا خواهر برید
 معنی قیامت کونند سگالوان اشرف کردی که عملت چیست که سگ

علقه من در و کونید بیدر کست و کجا دینگر که سنی دکلر
فایده فی النور و الامان بیهتم قطعه جام کعبه را
 کسی بوند که بشرفک او و سستی که او بر بلکم بوز لرزه کوز لرزه سوز لرزه
 او نه از کرم بیله نای شد او معنی کعبه او سستی ایدک نور نده ادم
 معنی مشهور و مقبول اولدین زیرا که اولان رخایق ایدک خوردن
 او کسب با غریزی نیست روزین چند بلکه کعبه تک خاصه بر قیامت کون
 بر خیز ایدر او و سستی که وارد کعبه نشرفد نشرفه الله تعالی لاجرم
 او کرای شد اولان اهلدن کعبه شرفک او سستی کعبه شرف کبیر
 نور و تعلق اولدین **قطعه** که در تقاضای حکما آورده اند حکما تک نصف
 لرزه کعبه شرفک در کزدم را ولادت معهوده نیست که حق ربک
 ولادت معهوده می بودی ز جفا تک سایه حیوانات را انجمن کسب
 حیوانات تک ولادت معهوده می وار در زیر اهر برین بجز در تعین
 او نمتد را ما عفرت ده بودی بلکه احسان مادر را بخوردند بلکه
 مادر ربک ایچ لرزه بر سر کفش را بیدند و مادر ربک قننی بر تار
 و برین ایدن در بی طاشره کلور و قشور ایدن و صحرای بولنی طاشره
 وان بوشنک در خانه کزدم بنند و اولان بوشنک که حق ربک و کعبه
 کعبه را شرفک اندک اندیدر بارین این تقاضای بکره بوشنک
 پیشین بر کی گفتیم بر اولونک قشقه ایدم گفت اول اولونک
 دن من بعد از این حدیث کواهی می دهد بکم کوهلم بوز لرزه سوز لرزه
 طاققه و بر و جز چنین نشد بر بود و بونک کبیر و نشرفه
 بر لرزه در حالت خردین زیرا که کوهلم کعبه با ما و بریدر
 چنین معامله کرده اند انشرب و باها لرزه ایدر و بوشنک نامعقول
 معامله ایچین لرزه لاجرم اولان اهلدن در بر کی بیوک کعبه چنین

مقبول اند و مقبول بود بخلیج مقبول رو مقبول در در بوزر کشته در احوال
البد در معنی مقبول دکل بود **قطعه** بسیر به بد و وصیت کرد بر بی بی
وصیت ایلان کاب جو احمد یاد کسیر این بند که آن صواغرد بو بندین
یاد طوبت یعنی خطه که آن حکم با اهل خود و فاکند هر کم کند و اصلین
و فایلی یعنی بد و وادرن رعایت ائمه نشود دوست دون و دوست
اول که دوست بوز بود و فاکند او که معنی مقبول و عاویز نوا اول
لطیف کتدم را گفتند عقیبا ایندی بیل هر جز متنا کابیرون غی ایل
نیغون قبش ده طاشره کلن سن گفت عقیبا ایندی بناسماع
چه فرستمت یازده نه فرغ و واردر بو و جهل دی جا طیر یازده
باک نه فرمت واردر که بنرسته ن نر با بکم قبضه دخی طاشره
حکم حکایت فقیه در خوش در خوشک خا توفی عالم بود عالم
اولین مرتبه مجلس بر آمد آنک جملی زبانی با شمه کلین معنی قریب
اولین در ویش را در فرزند نیامده بود در خوشک دو کمالی بود
فرزند کلش ایون معنی فرزندان او کلمش ایدن فرزند زاده
اشتیاقی وار ایدین گفت اول در ویش ایتدین آو خدا بر و اول
بخیز و حلیل الله مرا بسیرن دهد باک بسیر و بیو بر این خطه که
پولیده ام بو هر قدر غنیمت که چشم یعنی بو کماله و ان هر قدر
غیرن هو ج طلاق دست و شرمه کابم کلیم در بندل در ویش کلیم
در ویش ایدم انفاوا رفتن بسیر آورد انفاوا انک عویبه
بسیر تور دین معنی بسیر عویبه شد دما فی کرد در ویش خا و مالون
اندرن و شغره یاران بجو حبیب نطق بسیرن د و مشطای و جودیک
سببی ایل یاران سفور مؤدین معنی حبیب فت ایلان بسیر از هند سال
بر شاخه بیلر ننگه از سفور شام باز ایدم حضرت شیخ ایدر شام

سوزن

سفینه کسیر کلام مجمل آن در ویش کتدم اول در ویش کلیم
کتدایلم و از کیفیت خا ش بسیرم و آنک کیفیت طافه سوال ایلام گفتند
ایتدیلر بنرغان شغره درست شغره ننگ زندان در کتدم سبب
چیسست حضرت شیخ ایدر بنرغان ده اول کتدم سبب نه در ویدم گفتند
ایتدیلر بسیرن غم خود ده است آنک بسیرن شراب ایچند روح و بد
کرده و خوف ایلام در ویش آنک کسی ریخته و یکسنگ خا نغی و
کتدر و وار شهمه کتدم و قصاص صحت فندن شهر د نجهت کلیم
بدر را بعقلت آن کتدم اندر شمدین بدین اول سبب ایلام معنی بسیرن
اوزه صلواتش در و سلسله در کرده و بند کلان بسیرین کتدایلم
دخی بو بندن زخمی و ابائی اوزره اخوند قوش لر در کتدم حضرت شیخ
ایدر بن الله ایتدم این بلایا بولایلی او اول در ویش بدعا از خدا کتدم
است دعا ایلام فایا حضرت نه ختم طلب انشدر **قطعه** زندان
بار دایان مرد هشیار عالم خوبسیر این عاقل کس اگر وقت وازرا
ما زانید کولام وقتی فرزندیرن ایلان طو خوره لزانه لهرتر
بسنر دیک فرزند اندن یک کدر عاقل فتنده کافر زندان نا عوار
زانید کتدایلم عوار معنی بد بسیرن لوف زندان طو خوره لزانه ایلان
در ویش هلاک ایدر لر تر بنیشه زحمت کلیم لزانه بسیرن لوف زندان
نجی او صیغه بیلر لر بنیشه شفقت چکر صلح بد و فاندن تکلیفی
ایدر کتدم غیرن بی کسبم بیلر ضربت از شو **قطعه** طفل ایدم
کبیریکه را بسیرم از بلوغ طفل ایدم کبیر او بو بلوغ دن معنی
مالیه او شغل نشا نر زندن سوال ایلام گفت اول او ایتدین
در کتدم مشهور مست کتاب لرده مشهور در کتدم نشا ن دارد
کا او ج نشا ن طو تر کیمی باز زده سا کتی بسیری اوانش بکتلون

46

یعنی او را بشویند و در سوم دمی آنجی می افتد و اختلاص و سوم دمی
 او یعنی بی اعدان بودن زکار زکار و نیکو می کشد اما در حقیقت
 بیگانه دارد اما حقیقت ده برتنان طوطی آنکه اول برتنان اول
 در بندر صاحب صورت و جلوه خیز و جلیل الالهی رضای قیدند
 پیش از آن باشد که در بندر حفظ نفس افزون زیاده اول آنست
 حلقی قیدند اولور هر که در او بر صفت موجود نیست هر کس
 که آنده بوضف موجود کلده حقیقتان با یغ ششمانندش ششمانی
 با یغ صیغ سر سوز با شند لو کور ده **قطعه** مصور آدی باشد
 قطره اش صورت آدی اولدر بر قطره آب که چله روشن قرار اندر
 رم مانده که فرو کون اول قطره نوره قرارن قائده و کوه صلا
 عقل ادب نیست اگر قوی بیل دکن انک عقل ادبی لو غیر بختش
 نشاید آدی خواند حقیقت ایله آدی او قوی لایحه دکله اگر چه
 صورت آدی ایسه ده **قطعه** جو انردین و لطفت ادعیت ادی
 لك جو انرد **لك** و لطفت یعنی ادی در شواله که ایله شکر لایحه
 وارد در همی نقش همی لایحه پشمار ادی لك انجو بوظا هره
 کورون همی لایحه نقش صنف هنر یا یک صورتی توان کرد آدی
 هنر و معرفت کنه زیرا صورت ایله یعنی صورت نقش انک
 ممکن در با یوانیا در انک کور و زنگار ایوانلوه شکر و زنگارون
 جوان ندانند شد فضل و احسانه چونه که انک فضل لایحه
 اولیه انجو صورت اولیه هنر از ادی تا نقش دیوار ادی
 دیوار نقش کنه یعنی ادی ایله دیوار ده اولن نقشه یافته
 نه فرخ و ارور یعنی فرخ بود در دست آوردن دنیا هنر نیست
 دنیا الکتورک یعنی واقف کنی و مانفع ایله هنر دکله یکی یا

کرتوان

کرتوانه دله بدست از انک در ایله یکسنگ کوکلی الکتورک ادی
 حاصل ایله کشنده هنر بود **قطعه** سبانه نواع در میان پیدا دکان
 افتاد بر بیلر جا جیلرک پیا ده سرین لوزنانه نواع دواترین یعنی
 واقع اولدر و داعی هم در آن سفر پیاده بود و دعا جیلرک دمی اولور
 پیاده ایدر داعی دنا هر اد بودن حضرت شیخ کندوی در انصاف
 در سروروی بکدر افتادیم انچه زیاده برین بیزرک باشنه و یوز
 اوزرک دوشمنک یعنی یکم حضورت انک و داعی فرخ و جلال پادیم
 و فرخ و جلال داعی و بر کدی یعنی سوگند کده و نواع ده حضور
 قودون کجا وه تشبیه بر بخت ده او توریجی می شنیدم انتم که
 با خیل خودی گفت که کند و عد بیلند ایدر ایدر بالی ایله بر کشی
 بوز نجیب حال اولور که پیدا دکان حاجی که قبل مستحقانند در خوش
 شطرنج بیدرک سرین چون عوطفه شطرنج صرم برین چون خطنچ
 میدانچی باش ایله لر فرزین می شوند فرزین اولور لر یعنی به
 از ان می شوند که بودند یعنی انند یک اولور که ایدر پیر یعنی
 اولیک دن یک اولور لر و پیا ده کانه حاجی عوطفه بادیه اتحاجی
 لر که پیا ده سرین برتیه میدانچی بسر بریند باش انقدر بلیه تیر کشند
 دمی بشرا و لیدر **قطعه** از من بگوب حاجی مردم کزارت را دم
 انجیدی حاجیه بندن معنی بنم انز کردن دی کو بو تین خلق
 با زار می در کمال حاجی خلقه بوستنه ازاد و صفا ایله برتار
 معنی خلق زیاده جفا ایدر حاجی توبستی شترست از زبان
 انک حاجی سن دلکی بلکه بندگی خسته در حاجی اولان او نیست
 دن که بیچاره خار میخورد و بار می برد بیچاره شتر خار برین
 ایله در انک یعنی شتر اوزر حضور ایدر و ب خلق جفا ایدر سن

رباب دل بدست آورده هیچ اگر دست از هزاران کعبه بک در نه دست
 کعبه نباشد و خلیل از دست در نظرگاه جلیل اگر دست **صکایت** هندی
 نقطه از ازیب صحنی آموخت بر عهد و نقطه اندازد او اگر نور ایدر صحنی
 گفت بر عاقل که آفتاب ترا که خانه نبینست سنگ که نیشک نبینند
 معنی بیخند بنا اولی شد بر باز بست نه اینست سنگ نه نیشک و از
بیت تا ندانی که سخن عین صوابست نکون مادام که بویلی ای
 سوزن عین صوابست اید و کبخی تمام بلیمن سویله و آنچه دانی
 که تکبوتش جوابست نکون و اولیست بی که بیلوین اید و معقول جواب
 دکله رسولیم **صکایت** سردی که دارد چشم خاست بر مرده که کوز اوس
 ظاهر اولدی معنی کوزن اخذی پیش بیضا را رفت ابله کندن نغفند
 قند کتدی که مراد و اگر که باکم خلیج ایلدیو بیضا را از آنچه در چشم جا پایانه
 کوزن نغفند قند کتدی اولیست مدنی که چاربانانکه کوزنده ایلدیو پایانه
 انکه کوزن قور ایدر در دیده او کشید انکه کوزنه چکری کوزن
 کوز اولدی حکومت پیش داور بردن خصوصیتی قاضی ایدر بیبو
 قند ایدر معنی قاضی و واردی را که گفت قاضی ایدر بیبو
 تا وان نیست انکه معنی بیضا را کوزنه خانه بود در او که بیرون
 که اگر این خرد نبود اگر بود در او خرد و عیبی پیش بیضا ری نرفتی
 بیضا رفتم کمتر ایدر مقصود ازین سخن آنست بوزن مقصود
 اولدی هر که تا از موده را که هر که که صفا نمیش و این کویستی کعبه
 کار بزرگ فرماید اولو مشکل ایش بیوره یا انکه ندامت بردن شونک
 برده که ندامت ایلدی معنی ندامت دن فضلیم بنده یل خود مدان
 عاقل رفته نخت و ای لقا ایل معنی صفت عقل ایل منسوب
 کرد صفت ژان لقا ایل معنی صفت عقل ایل منسوب و شهور

قطره

قطره ندهد صحتش مندر و شتر را چه دوستی را قی لعلی و بر مز بودید
 کار باه خطیر لعلی اعلوی غرق دستکاری اشن لوز بر افند که کوز با باف
 اگر با قندت صحرای و جی اگر در دو قویج در بن نمش بکار که حریر اما ای
 ایدر بنم که با من الغزلون بر اینه انک بر تنی انفا قد در دهده **صکایت**
 بجا ایدر که از اولی و در بی سهری بنا بست داشت بر معقول و مقبول
 بر دو تر ایدر بیج و ایدر دفت دفت اول سرفوت بولدی معنی
 اولدی بر ایندیش اول اولوی سوال ایدر که بر صندق پزینش اولی سرن
 تر بی صدوقی لوز نه بودیم نه نام گفت اول بزرگ ایدر ایچ
 کتاب چید افزان عقلم اب ریک طرف بیست اناست شرقی اندر نای
 که با سده در زمین با به نونقن که بو نجان بود در بزمی روز اولدی معنی
 روز دکله که پروتک رسود کرد در زیر ان زمانه ایدر اولدی و فایق بر و
 بکده نده صحنی انک اولدی بر بکر لوز که بر و نمانند و کلب لوز بر
 بتول ایدر اگر بصورت چیزی نویسد اگر صورت ایدر بر نشن یا اولدی
 این دویست گفت می کند با ای بیت گفت ایدر **قطره** ده که پروتک سینه
 ست که آه که حرفی که بوست نه سینه نیندی ایدر بیج در قوش شدی دین
 نالو اولدی بنو کوه بکده لاج دوست نوبت بهار لوز و بی دوست
 که با رفته و نالو ناله کوه سینه بیج دیده بر یکی بن قهرم لوز بر سینه
 بنی که رسد **صکایت** پادشاه بر یکی از خداوندان گفت کند که در صالح
 ایشدن بر راست کله دی و دیده که بنده داد دست و پای استول
 بست دی کوردی که بر بنده یک انجی و ابایی حکم نعلش بختوبت می کرد اول
 بنده به ختوبت و عذاب ایدر ایدر با کشت صالح که ایدر ایچ بر
 عجز و حق را ای بر سر سحاب بر حق و عذاب و جلی و جلی و جلی
 حکم تو کرد ایدر است حکم را سیر ایشدن معنی بی حکم ایدر حکم رفتن

118

و در ابروی فضیلت نمانده و اندک اوزره سکا فضیلت و زیاده
لک قوس در بعضی سنی خداوندانه بنده ایلش بشکر گفت حق
تعالی بجای ارضه تعالی لک نعمتک شکره برده کتور و بعضی
چفا بروی رواند و او را بنده اوزره بود در جفا بی روا طومر
مناید که فراد در قیامت که گمرا که معنی او کجاست یا برین قیامت ده
این از تو به باشد بود بنده مسندن بلک اوله و شمسارین برین دینی
حقالت ایلدر سن **شکر** بنده نیکو چشم بسیار بنده اوزره جوه چشم
طومر جوش مکن و دلش مبارک که جور ایله و اندک کولکنی انجمن او را
نموده دیم خریدیم تا بی ای سن لوان ای بی معنی بر حق صافون
الذک اخرن بقدره افریدیم افرایه قدرت ایلر بقدر که آک بود قدر جفا
ایدن این حکم غرور و شتم تا چند بودم و غرور بودم نیم برو نیم
به دکن حسرت از تو بزرگتر خداوندای مغرور شدن اولور افندین
وارد دعا فل اوله خداوندون مراد بونده الله تعالی حضرت در جزم
ایضولیه و ارسلان و آغوش این ارسلان و اخونک حوالیم سنی فرمان
ده خود مکن فراموش کند و فرمان ده حکم معنی حق تعالی حضرتی
فراموش ایلیم در صحبت حدیث شریعه و ار در از سنی اولیم
السلام بی غیر علی السلام دن که بیور شد در بزرگترین قدرتی
زیاده اولور و حسرت در روز قیامت قیامت کوننده ان بود که
بنده صالح را بهیشت برند اولور که صالح بنده جنته الله و اولور
قا سوا را بعد از حق و قاسم افندیه دوزخ ایلیم **رقم** بر ملا ی
که طویح خدمت نیست بخلام اوزره که سلف خدمتک مطیع و شاکد
در خدمت بودم مران و طویح مکرده سز ششم سورمه معنی هر دن
زیاده غضب ایلیم و طویح و برین دن طویح که قضیعت بود برور

شمار

شمار زیاده را بلیق اولور صاحب کوننده بنده از او حوالیم در
تخیر بنده از او اولور و اخذین زنجیر و عقاب ده **کلمه** سایه از بلخی
بیبیل بخندن با هم را غم سفر بود هر آن پاک سفر اولور و راه اخرا بی
بخط و بول هر اسلمه دن خط اوزره ایدیم جوانی بد قدر جوان
بدرقه ایدم راه ما خنده بود لاش اولور سبب از سبب بودید
وضع انجی و ساختنور دینی جنیدی و پیش زور و زین ده قوتلکه
بده مرد توان که اون قوتلور مردان که آوازده کند خدی اولور
نک پایینی قوره منزل ایدیم و زور و اوران روی زمین و بیوزنک
زور لورین پشت او را در مصادمه بر زمین بنیا و در دین کوشده
اندک ارف سنی بر اوزره کتور منزل ایدیم اما شتم بود اما اوله
جوان نعت و نا ز ایلیم یعنی ایدیم و سایه پرورده و سوزور
حضور و صفتش خانه دن طغره جفتش دکل ایدیم نه مان دیده
وز سفر کرده اولور جوان نه جهان کوشش و نه سزا بایش ایدیم و
کوس دلاوران و دلاور که دکل و کوسی معنی کوشنک اولور
نکوشن اوزر سیده اولور جوانک قولانته ایلر شمش ایدیم و برقا
شمش سواران ندیده سوار در که برقا کبی میلد ای شمش
کوشش ایدیم معنی هرگز جنک کوشش ایدیم معنی هرگز جنک
کوشش دکل ایدیم **بیت** نیفتاده در دست دشمن اسپر نده دشمن
النه اسپر دشمن ایدیم معنی دشمن ای لایر اتمته ایدیم بکوشش تبار
باران تبار اندک اطرافنه اروا بقوریا معنی بقور کبی اوقا باکش
ایدیم اتفاقا من و این جوان اتفاقا من و بوجوان در به دوران خبر
بر عجز کرد بخدی هر آن دیوار که اندک او کتور کلیدیم معنی او را ایدیم
بقوریا بازو بسنگندین بازو قوت ایام بقار ایدیم و هر در صحت عظیم

شمار

کا دین و عظیم شجر می گویید بنور سر سبز بر کذب سر سبز
 زور ایام قویا بر آید و تشاخر کنان کفنی و تشاخر ایام کفنی
بیت بل کون کنگو و بازوی کردان و بازوی بنده بند قتی قنار
 مرد لکه یعنی و بازوی کوره یعنی قوت نیم اولور کوره بشکر کون
 کف و سر سبز مردان بسند ارسلان قتی که بهاد لکر کفنی و سر سبز
 سنی کوره مادرین حالت بودیم بنور جان ده ابد که دهنده کانی
 هندی از بس سنگ سر بر آوردند بر طاش اردنن بلن قالمه و بل
 و کهنه قتل ماکند و بنورم ایام قتلانکم قضا اند بلور
 یکی چوبی بزرگ الله بر صوب و آرا بدین و در میان دیکر کجوع
 چوبی و اول بزرگ قولتغنده بکجوع و آرا بدین جوان کفنی
 چه پای جوانه ایتم نه موقوف آید ارسلان کورست بیار آست
 دارین زردی و زور کتورانی که طون من ارسلان و قوتند
 که دشمن بیای خود آمد بکورا دشمن کندو ایامی ایام قده کلان
 زیرا سبجلیان با درک مقابله کلک کندو ایامی ایام قده کلان
 بشر و کمان در آیدم از دست جوان افتاد اول صانده کورم بر کمان
 صوفند جوانه الله دوتیر و لرزه بر ستوان و جوانه ایامی
 اوزره لرزه دوتیری یعنی صوفند در کله باشلین **بیت** نه
 موی شک فرب بشر جوشنای بویله کلک در کیم که قل یاره جوشن
 جیتنی بشر ایامی جوشن دلیمی او ایلم بنور جمله چنگ او را نه دارد
 پای با درک علم سنی زور ایام طون یعنی طونتر زیرا نیم لقا
 سلخ شور وارد کجینگ کوننده صوفند آت اوزره او تو و
 قادر و کز قنده قلبی که جنگ آید چاره جزان ندیدم اندر
 چاره کورید که رفت و سلاح را را کوریم که ایامی کورید که ایامی

معنی او را ده قودق و جان سلامت بر دم و جان سلامت ایلم بند
 معنی چکر که بو معنی دنی لطف در ص غنر سلامت ایلم بند
 غاب کولان مرد کار دریده و دست شکل ایشان لره ایشان کوش که
 کوندر که شیه شزه در آرد در زیرم کند که شزه ارسلان کند که
 خلق سنی کتور در سیر و حیل ایام اصلا قوت احتیاج فامر
 جوانه اگر چه بل میلش بخند جوان آن چه صابت نو و قوتانو دنی این
 کورده لور اول کجنگ دشمنی اصوا بکر لره پیوند او کسک دشمن
 چکنده صوفند پیوند رخسار بنسودش نصاب از خود صفت
 جنگ صفتش که قنده جنگ معلوم و اسان در صفت کسک
 شرع پیش دانشمند انجلیان که شرع کسک سنی علم قنده معلوم
 محصل کلام هر بنده اصلا قنده روشن و اسانده **بیت** نوا کز زانده لا
 دیدم حضور شرع اندر بسنی نیک فرزندی کوردم بر سر کورید
 نشسته بزرگ قنده با شنی قنده او تو و ش و با درون
 کج صفاظه در پیوست و بر درویش او ایام صفاظه اول از تو
 یعنی انک ایام کجنگ انک شروع ایلمش که صفاظه تربیت دیدم
 که بیغ دردی بر سر نیک صند و بی سنگلیان است طاش ده در
 و کتب به تو رنگین و رنگین کتا بهمی وارد در و فرخ دقام انداخته
 و ازده مر و فرخ قوتش در وضعت پیروزه در و سانه و ازده
 پیروزه که بیغ دورش در معنی قوتش در خطا هر بود که ضعت
 پیروزه دن مراد کاخ در کتور پیروزه چه ماند سنگ بیدرک
 قنده نه بکدر معنی بکدر کجاشتی دو فرام آورده که ای کجنگ
 برده کتور کشت و قتی خلاق و بر او و طیارای معنی بر بقا و طیارای
 معنی بر بقا و طیارای برو با شیده انک اوزره صاف کجنگ درون

پسر این بشنید درویش او غم بوزن کشیدن و گفت دینی امین
خاموش اسپس اول که گذرد که تا سنگ نماند زیر این سنگ که آن غم
کنند و او زره اولاد بوشنیل طاشک القنده جنبیده باشد در غش
اولیم معنی درین شیخ بود که بدست رسیده ما خدیج بن یزید
بهاست بن بنشمنی او نور در حبسیت موت الفقاد راحت حدیث
مشرفه دارد که فقیر که موت راحت در چیز نداد که خیر
بگذارد دنیا در بنش طومر که حسرت ایا قوی است حدیث
کلمه نمیزد روی با ره که آنکه او زره بود از قوی سر بر آورده
تر کند رفتار بود در رفتن اسوده در اندیشه حضور اهل
گذرد مرد درویش که با رستم فاقه کشید درویش کشی که فقر ظلمت
یو کفی چکری بدر ره که همانا سبکی را کند بگردد نور و قیومت
یو کلو کلو رقیق موت دن زیاد زجت جگر و آنکه در نعت و در نعت
نسبت اما او آنکه که نعت و راحت ده و اساحتی و حضور ده
و پیر این مردن زین هم شاک نیست که دشوار آید بود و کلمه
ناز و نعت دن شاک یو و در که نور که دشوار کلو زرا او زره
نشدن حداد و شریک حال اسیرین که زنده بر عهد و کلمه حلاله
بر اسیر که بی موس او سخن قور تم به ترش دان را سیر که گفتد ایل
اول اسیرین بر امیر دن یک کلمه اول اسیر که گفتد کلمه یو بنده
ازاد اولان اسیر بنده گفتد را اولان امیر دن یک کلمه در نعت
بزرگی را بر بدیم بزرگ سوآن ایلیم سائل حضرت شیخ در از غنی
این حدیث بود حدیث مشرفه معنی سندن که ایدین حدیث
نفسک التي یعنی جنبیل که سنگ دشمنک دشمنی که معنی بگذرد
دشمنان خودین وظاهر دشمنک نفسک در آنجا این نفسک

او کلمه گفت اول بزرگ این بدین حکم آنکه او بیست ایل که هر آن شخص که بوی
اصاف ایدیم دن دوست کرد دوست او نور که نفس الاغور بود که
چند آنکه زیر اول قدر که هزار بیش کنی نفس در او احسانه زیاد
ایدین محالعت بیشتر کلمه غنی زیاد در کلمه فرشته خون شود
امدی بکم خوردن از عهده اید که می فرشته خون او نور و حضور بگویم
بیوفتی جو حاد اگر با کنی میسین حاد کنی و در سر هر قدر بر این
مطیع امر تو شد هر چه که هر دن حاصل اید که سنگ امر قطع
او نور بلکه حدیث اول در **الف** **عبد الاغسان** خلاف نفس که فغان
دهد جو یافت مراد نفس بود که خلاقی در زرا چون که مراد دینی بود
فرمان و بیرون مشروح جانب امر اید **جمال سغلی با در دستان**
توانگری و درویشی با صفت و آنچه بود که سغدی غنی ملک
و درویش ملک او را سنده بیوفتی ایل اولان جدال و جانی بیان کنی را
در صورت درویشان بگردد درویش را صورتی نه بر سر ایشان
اما انکه سبیه او زره کلمه بدیم کوروم در نعت است و مجلس ده
او تو خوش و شمع در بیوسته و نعت اول شمش معنی انزه تا معقول
سوزده شروع آتش و دفتر شکایت با زکرده و شکایت دفتر
کشفت آتش و زخم توانگران اغاز زنده و غنی لمر که دمنه شروع آتش
سمت بدینجا رسانیده سوزین بورا بدینترش که میگفت که ایدر ایدین
درویش ن را دست قدره بسته است درویش که قدره ای بی نظیر
یعنی قدره لرب بود قدره توانگران را پای اراد در شکسته و غنی
که کار در این صفت در معنی قدره لرب دارد اما احسان لغز
بیت که عاذا بدست اند مردم نیست که لمر که القند دم بود
که آنکه کم ایدر هر خدا و توان نعت و اکرم نیست مفت صاحب اینند

کز آن یوقه یعنی قدرت ری وارد بکن کون لغز مرا که هر روز د با
 بزرگی نم یک او بود که گفتگوستنیم که انگشت زیاده امان
 کور چشم این سخن ناپسند آمد بوسه زن معقول کلهی و نه منقول
 کنگ ای بار صحر سخنی لید او که بد اینتخ ای بار تو انکران دقل
 سگنند و غی لاسکی ترک کهوری در و زخمه کوه نشینان
 و کوشنشین ترک از آن در و مفقد زانوان و زیارت ایدین ترک
 و سائل لروک مقصود حاصل اوجی بود و کوهت ما قران و دستار
 ترک مفا رسیده یعنی صفتها بی روی و عقلی بار کوه از هر در است
 و کوان و غیر ترک را مستعدان او تری آخر بود که غلی ایدین کرد یعنی
 بد او کشتن چکی کرد دست ننا و ل بطعام انکه بر نند و ل الفی طعم
 اول وقت ایدین ترک منعقدان و زید دستان بچونند که کند و کف
 منعقد لری و زید دست لری یعنی بنده لری و هذینک لری بی لرو
 قیئند مکارم اینان و انترک که مدیج ارتق با را ملایران طو لکرت
 مایلر و اقارب و همجرا رسیده و اقربان و همسایه لری و همسایه
قطعه نواکرت و قنفت و ندره می پیچید ترک وقف و تدری و مینانی
 وارد یعنی بو قدر ثوابی در لرد و نکه و فطره و افاق و هدیه و قن
 نکه و فطره و افاق و بی هدیه و قربانی کار یعنی بو تکلیف خیرانه ثواب
 توکی با دولت اینان و می که نتوان انترک دو نشن سن چنان ایدین
 کتور و لکسن بزان دور کت و آن هم بعد پرتن بی بودی کت
 خیر ان ای بو ترمین نوع اید ادا ایدرسن اگر قدرت بود دستگر
 سخی قدر تدر و کر قوت سجدت و اگر طاعت قنانه و انکران
 را بیست شود یعنی لره یک بیست لره که حال مزکیه از آن زیاده کون
 و طاعت دوزخ و جانی پاک دبی پاک جامه دوزخ یعنی پاک کبر و دوزخ

حصون و خندق طاعت و وفار و دوزخ را دین کب ایزلر و اولغ
 و فارغ که کل طو از زراعت سندی می در لرد و وقت طاعت در طاعت
 لطیفست و طاعت قنانه لطیف لرد و در و صحبت بیوت و کسوت
 تکلیف پیداست و عبادت صحنی پاک با سدن می هر روز زیاده پاک
 اولک عبادت جا نیز اولک از موعده تا بی چه قوت آید زیاده ایش
 معدودان قوت کهور و اذ دست نهی چه قوت و پوشش ایدت
 ز قوت کهور و از پای سگت جاسیر و عیش باق و ن زسیر کهور
 و از دست کسوت چه خیر و کج کینکالت اللت زهر کهور **قطعه**
 شب برانکه و مسجد انکه بدی کج برانکه و بچینور او بود او لکس که
 ظهیر او بود بنود و با بعد ادا نش انکس اللت طبع اولان
 مزینتی یعنی لوزم حرف ایدینک مشایخ او بود کرد اور و با
 بستان قنانه کند و لایح اولان مشایخ یا زده یعنی ایدینا قنانه
 بود منت نشایر کیش اکم قنانه و حضور اولان قنانه
 یا قنانه بودند و محصل هم قنانه قنانه ایدین اولان و بجهت کنگ
 دست صورت بند و دست ننگ کنگ قنانه طو صورت بنفیز
 یعنی حضور کهور کجی کجی عفاست بوک عت خرم یعنی بنفیزی
 یعنی عفا نازم شروع ایش و دیگر عتق عفا نشسته و بو غیر
 بی عفا ب منتظر او نور مینش هر کز این بدان کج عفا هر کز بود
 یعنی فقیر یعنی بی تن بکوز زیاده یعنی حضور عفا اید طاعت طو مینش
 در فقیر مینش که حال ایدن طو قنانه بر طعام کور دین منتظر او بود
 مشی در **بیت** عداوند روی کت مشغول رزق حاصل یعنی نوبت
 مشغول در برانکه روزی برانکه دل رزقی برانکه اولان کون
 برانکه دوزخ سگت عفا نشسته یعنی فقیر البته لرتن در حال

پس عبادت ابناءن محل قبول نزد بگترست ابله بونکر یعنی
 اغنسانک عبادت قبول خلدن قریب از درک بگند و حاضر
 زیرا انلریج و حاضر در یعنی قدرین میرا انکره دکلر ز پریشان
 و پر انکره خاطر پریشان دل و پر انکره خاطر پریشان دل دکلر
 کالسا ر معیشت ساحته ساحته زیرا معیشت ابله ایی در پیش
 و میباشش کرد و با و داد و عبادت برداشت و حضور صب ابله اول
 و عبادت معقول او مشرف عرب کوبد عرب ابله اخذ با الدین الفقر
 الملك بین الدغایه به شعاع کینی غریب اوزره و دشواری یعنی
 زبا ده حقیر ایی فقر و نوبی ورنه من لا احب و سؤال کشف توحید
 لغت در انقباط حضرت معنورح بن ایا سوزم و در جبرست و
 حدیث اشرفیده و اردد الفقر سواد الوجه من الدار فقر و فقره که
 ابله عله کف اول در پیش ابله نشند که بی غیر علی الله تم کف
 و شش بین کبی غیر علی الله ام ایی فقر یعنی فقر بفرزند کفر حضرت
 شیخ ایی اول در وقت ارتداد حوشلیم اول کس بولند
 بشکر معنی سنی بلکسین که انست حواله عالم صله از علی کس
 بقرط بقدر است زیرا حواله عالم صله از علی کس و ستم اشرف بر
 تک فقرین در کرم عبادان رفعا اند که رفعا سدا اشرف از ری دروشیم
 ترتیب و تقاضا بترسیم کردن اینان حبیب اگر کاشفاریه بفرکه
 فقرین دکهر که هر دو ابرار بوشند که ابونکر هر دو سنی کبر و اولی
 او را فرزند وانی وظیفه لقمه سها تر بر معنی دنیا بوستان اولوب
 وظیفه قبول ایدر لریج ای طبل بلند بانکه آ در باطن هیچ ای
 بلند او از او طبل با بلند معرفت و فضل جن هیچ شنبه بوقدر
 بی نوبت چه تدبیر کنی وقت بسیج زرقا سزنده تدبیر ایدر

سفر قصید و قشند روی طع انضیق بیج اردوی انکره و ایدر خلق
 طع بوزن جو بیج حذر و در دست بیج بیک دانه نوبت اولی
 جو در زیرا بویا کس قادر در در پیش معرفت فیما ر معرفت
 سز در پیش دکلر معنی ساکن اولی تا فقر شکر بگتر معنی در تک
 انک فقرین کفره ایشیم معنی ایشیم کما کاد انقران بکون
 کفر زیرا قریب اولدی که فقر کند و سنی کفر اولی و نشاید جز
 بوجود نعمت و نیکو و وجود نوزن غیر ابله ممکن دکلر و معنی
 پوشیدن بر ما که ما که کیدر ملک با و استخلاص گرفتاری
 کوشید با خود بر گرفتاری استخلاص نه چاشم معنی نیکو رفتاری
 بندگی خلاص ابله ممکن دکلر الا مان ابله ابناء جنسی ما را
 بمرتب اینان کرم ساندیزم ابناء جنس من انکره مرتبه سندی
 ایدر در روی علیا بیدر سها ما ند و بویک ال اجهه ال معنی و
 تک ایی البی نیکو نیکو یعنی بگتر سنی که حق و اول
 کور و سنی حلال و عا یا انکره در کف نسیل حلال قدر ملک حکمده
 از نوبت اجمل بهشت خبر من بعد جنت اهلنک نعمتین
 خبر و بر که اولنک لهر زرق معلوم کجنت اهل ایی معنی
 و معلوم زرقا وارد در تا بداند که مشغول کف تا تا بیکس که کفانی
 و کسب مشغول اولان کس از دولت عفاف و عفاف و عفاف و عفاف
 محرومست محروم در و ملک فراغت و فراغت و حضور و ملک
 نکلین زرق معلوم معلوم زرق نکلین معنی حکیم انکره در کف
 که زرق معلوم در فراغت و حضور و ارباب شمشکان را غاید
 اندر ضواب حق عالم چشم آب ضواب ده دولت عالم حضور
 لری که کوزن چشم آب کوزنر معنی فقرده فراغت اولی زیرا فکر

نیم بر رو کبیر و کبیر و کاسختی کشیده را هر قنده بر سخت لقا چکش و نخلی
چشیده و آب پیچنی و بر لاجی لقا طامش کور رسن خود را بشو درک و باقی
خوف اندازد کند یعنی عرض اید خوف ایشله اثار و از توابع آن
بهر بیز و اندک بکس کردن بر هیزه ایلز و از عقوبت آن نهر رسد
و ایل عضو بشندن خوف ایلز و طلال انهرام نشناسد و صلائی
جامدان اکلز یعنی فرق ایلز **قلم** سکی را که کولونی بر سر آمد هر
کلکلی بستی اوزن اگر بو خلع کلم یعنی بشته اوزن رسن ز غذا دی
بر چه بد کین استخوانست که بو بشته ذو فنج است استخوان در
دیوشت و لغدن قاطر و کرفشی و کس هر دو در شش کبیر و کس بر
نفسی اگ کس اوزنی اوزره طو تر یعنی اوزن رسن سو قوردر
لیم الطیب بنوادد که خواست لیم الطیب اولان که صانور که
خوان در اما طاب دنیا طاب دنیا اما دنیا طاب لری یعنی
عنی عانی ایل طو غلست نظرا و غلست و کلال از هر ام محفوظ
و صلاک سببی ایل جامدان محفوظ در من همان که تقریر این سخن
نکردم فرض اید که من بو سوزی تقریر ایلیم و بر شان و بیان
یا و روم و بو خصوصاً چون بر همان کتور موم انصاف
از تو نرقق دارم سندن انصاف امیندن طو تریم یعنی قوی
انصاف که چه کز دیدی که دست دغانی بر کتف بسته که هرگز
کور که کس بر دغانی ابی بو زنه اوزره بغلش یا ابی نوابی
در زنوان نشسته یا بر قدرت سز یعنی بر مدیون زنداند
او تو برش یا پرده معصومی درین یا بر صافک بر دره سی
یز کش یعنی رسوای اویش یا کفی از معصوم برین یا بکس ن

برای کشش الا بعلمت درویشی آتار و درویش لک و قدرت
سزید سببی ایلز شبر و دان را کجک ضرورت در نغمه گرفت اند
اسدان کبی بهما در کس لری ضرورت و فقر سببی ایلز لغزده یعنی
کوشه لود قباحت اوزره ایلن طو ترش بود و کعبه سفته و طویع
لریخی دنگر در که درویش را و احتیال در که بر در ویشک نفس
اقتاده مطابقت کند نفس اما ده سببی می معت و نا مشروخ طلب
ایلیه چون قوت اخفش نباشد هر کس کند کوشی زناندن و نا مشروخ
دن حفظ ایلک فونی اولر بعضیان مبتلا کس ذو عصبانه مبتلا اولور
که بطن و فرج زیر بطن ایل فرج توان شد ایلز بود یعنی در فرزند
در یعنی باشندن بلا کتور مشرود و مکناست بیک سکم اند یعنی
بر شکک بری بر زن ابر کلا اکی فرزندی در مادام که این یکی
مادام که بودی که مر او بطن در برزند یعنی اکل شرب فقر در و آن
دیگر بر راست و اول بری که مزاد فرج در این اوزره یعنی چشم
میل فقر در راست ده ابهام الطیب و آرد در کشیدیم که درویشی را
حضرت شیخ ایدر اشتمم که بر درویش در جشی بکوتند بر جش
طو تر او زن در بنه که ما بعدی که فرزند را بیکه شرم لری برد
شونک بره که اول درویشی حالت ایلندی کجک اولدی هم سنکساری
بود کاشف خونی دمی و از ایدری گفت اول درویش ایشدی ای
مسلمانان زنده ارم که زن کنه ای مسلمانم زده طو تریم که تا اهل ایدم
و قوت ندر ارم که صبر کنیم و قوت طو تریم که جانه صبر ایدم چکنم بخ
ایدیم یعنی نه بنده ایدیم که گندومی جماع دن منج آنکه قادر اولم لاجیا
بیشه فی السلام حالیکه اسلام ره جانیت یوفدر زیرا جیب
اکرم ابی منج اقدر ره جانیت ره جانیت مخصوص اولان فعلدر

احصاء
میان

دوام او زره صوم طوعاً و مجبوراً اغلک و نسا دن بالکلیتہ و این
 ایروب بولت نشین ارونک کبی و از غی غوا جی سکون و سکون کبی
 لریک جاسندن و جمعیت درون و جمعیت درون سبب از ناک
 جمله سندن کا هذا و نشان نعت راست آغوت صاحب لری ایچون
 معنی اندن و بر عیشد یکی نسبت کا هر شب صنم در بر کبریا بر
 اولدرج هو کچ بر قبوسه بر سیندرنده طوتر لر معنی سینه بر چکر و هر روز
 جویای از سر و هر کون جویای با شدن طوتر لر معنی اولر صنمک و صاندا
 زیاده سر و حاصل اندر کفر کنایه اولر کبی جویان اولور **سبب** کرم
 بهرم نوشی تنگ در اعوشم کش که سحر که در کمارتو جوان بر خیزم
 که هیچ نایان راست ارفضاحت او بردست اما ایچسلی ایچس
 که هیچ نایانک ای اندر حنندن قلبی او زره در معنی صح نامان
 سکودن پیش در بسوز زیاده حسن دن کنا بند و مبالغه طریق
 او زره در سر و او ایچسلی نجات از دور کل و سر و او ایچس
 نجات این اول صندن با یج ده در معنی اندر کفتند رفاده
 قدر با یوقدر بوقدر پیش رفتار تو بر کثرت ارجحیت
 سر و کیش که نازده فدوقامت هر صاست **سبب** کزان خیزان
 فرورده جنگ اول صم غزیر لک فائز پنجسنی بانوش در
 سر انگشته با کرده عتاب دلیک اول فان ایلم بر مقلدیک ایچس
 عتاب رنگلو ایلمدر معنی نجه عزیزی کی صلاک ایدو ایچس
 ثانی ایلم بر مقلدیک ایچس صاست بوسوز ادعای در قوی
 و کلدرا صاست که با حسن طلعت ادعا لدر که اول صمک حسن
 اطاعتی ایلم یعنی ایچس زیا صم مالک ایچس کردنا کی کاند
 مناه و نامشروع لک اطرافند طلعات لر معنی میل اید لر با قصد

ایچس و هفتده و نایان ایچس صندان طاقی قلب کدودن

ناهی

ناهی کند باقی و زنا به قصد ایدر **سبب** دی که صورتی بشتی بود
 و بیجا کردی که کجاست حور سی قادر و بیجا ایلدی کی التفات
 کند بر نشان بیجا بی بیجا بی خوب لر یعنی اورتابه و دشمنی زنا لر
 لر بیجا التفات ایدر **سبب** من کانا بیان بید ما شتمن و طبعشون
 که کانا خرمالاشته ایش او ز وقت اولر سندن اولر کاندن او
 یعنی ذلك عن رحمة الله قد اولر کس نیک از و اید کی خردا و کنده
 حاط و موجود ارونک ایچس صانع قدر طاش انعقدت منع ایدر اصلا
 احتیاج قوم معنی غنی نیک کاندن و قبولت احتیاجی واردر
 بود عز تمیل طریقی ایدر در اغلب ایچس دشمنان فصد لر کاندن
 دامن عصمت بمعصیت الا بنده عصمت و صلاح ایدر کنده معصیت
 بولاشدر لر و چون مکان کرسنه و ایدر کلب کبی ایدر کدیر کانا
 ربا بید بری برنده نایان قیبر لر **سبب** چون سگ درنده کوشش
 یافت نیندر چون کبرنجی کلب ات بولدر سوال ایدر بولدر
کلب شتر صاحت یا خرد کالی بوجال پیغا بیکر دوه می
 معده حالک عذار میدر معنی حرام دن پر حیزین او عین
 فقیدر که انده برینه کیمبر سوال ایدر کرام حیدر باطلان
 میدر بوبیت تمشیل طریقی ایدر چه مایه مستوران نوز
 صلاح لر دستور لمعلت در خوشی در خوشی لک و قدر لر کاندن
سبب ایدر عین و نسا دافناده اندر ساد و کیشم کدوشنده
 و حسی کرای بیاد نخت می بر داده و خرد و موهض و وقار
 زشت نام تو بلیت و برشته در معنی کند و لر نوبت نام ایشند
سبب با کرسنگی قور بر حیزین نذاجل و قدر لر سز لک
 بر حیزین قوی قلمز افلاس عشان ایدر نفوس مستان نفسا

25

لك نقوی النذی ان غنائی الورعیی نحوی بحسنه خلد ایدر حال کین
این کلمه اول حاله معنی قیام من یوسوز ان ایدم غنائ طاقست
در پیشک طاقتی در کئی از دست تحمل برست تحمل النذی کندی یعنی
کلیدی صبر طاقتی قائده و تیغ زبان بر کشید و زبان شنبه چکدی
یعنی بجز اقدام و اهتمام ایددی و اسب و اسب در میدان و قمره چکدی
در سوابق آخی و قاصت مبدائنده فالغندی و برن دو اند و نیز او زبر
بلدی یعنی بوز سر زلف شروع ایددی و کفت دی ایددی چند ان بیان
در وصف این ن کر دی اندک و قشند اول قدره نقر ایدک
و سخن های بر تن کفتی و برین و ناقول سوز لر ایدک که وجه لغوی
کند که وجه لغوی ایدک این طایفه زحوفه راتر با قدک بوطه نقر لغوی
اغنی فقیر لغوی زهره شریافه با کلید خزیه ارزاق یا حوز رتق خزیه
سخت مفتاحی در مشیج سکتی برینون سکتی لور و معزور و محبت و
معزور و معزور بی لره و نقوه و ضیق دن نقرت ایددی لور و شتغل
مال و غن و مال و غن و مشق لور و مشق جاه و مشق و مشق و مشق
مقتول رسن نکونه الا بسفاقت سوز سوز لور و اسفاقت ایدک
نکته الا بکرم غن و مشق نظر اید الا کراهت و تقاض ایدک
بکدر چه مشق کندی علی بی که اندیش ایددی یعنی کد در لور و مشق
رازم با سر و بی غنوب کرد اند و فقیر لوی با سزاق و آفاق سزاق اید
معنیوب ایددی یعنی قدرت سزور در لور و مشق و دارند بر حال غنوب اید
ایدک کلمه لور و غنوت چه کچک بند اند و بر مشق و مشق غنوب اید
ایدک کلمه لور یعنی مالک اوله قدری مال معزور اولی سید اید و مشق
ایدک کلمه لور یعنی مشق غنوب سبب اید بر ن از مشق ایددی
کند در رفی او تور لور و در ایددی از مشق ایددی و کند و نوری دوی
کردن بگر

کند در بگر کور لور و نذی ان در و نذی ان در و نذی ان در و نذی ان در
یکس سر بر اند که بر کس باقی قائده لور یعنی باقی قائده کس
التفات ایددی لور بجز از قول کس اما ما قدر کس سور نذی بجز
که کفت اندک ما قدر ایشملدر هر ک بطاعت از و بکر ان کست
هر کیم که طاعت غیر بکر دن کم و سعت پیش و نعت و مال ده
زیاده در بصورت نوا کست و یعنی در و شین اول ک صوته
غنی و معنی ده در و شین در است کربیه معز بالا کند کبر بر کیم اگر
معز مسزمان ایدد عاقل لور زره کبر ایددی کون خوش شاد اگر کلا و
عزیزت سن ایا انک کوبه صای اگر نفس عین اول لور کا و اید
یعنی معز اول لور سه اگر انبیا و اللغات اید کفتی نذی اید
مدار حضرت شیخ اید اول در و شین چون کد سوز نری استخ
اگر ایدم اندک یعنی انبیا مذ شفی ر و اطوطه که خداوندان کرم
اند زیر اگر چه صاحب نوری در کفت کول در و شین کس ایددی باطل
کفتی که نذی در و شین ایدک و ناقول سوز لور که اول لور در
بند کرمی در چه فایده که ابر از نذی قرین ایدم که انرا ایددی
بدر انا نذی فایده بر کس بی با نذی اوزره با نذی لور با نذی
مزمعنا اول یعنی قدرت لوری کماله اما کسب اید ف انزل و
بند ایددی و قرین ایدم که انرا لور فایده معز بر کس بی
ن نذی ایدک اوزره بده مز یعنی فایده لوری ایددی یعنی نذی ایدم
که انبیا قدر تند ابر لور و شین ایدم کس انبیا اما کس کسب
کرم انزل لور نذی فایده و هر کب استقامت سوارند و قدرت کند
سوز لور نذی نذی نذی نذی نذی نذی نذی نذی نذی نذی نذی نذی
بهر خدا نذی اید ایدم بر کدم نذی نذی نذی نذی نذی نذی نذی نذی نذی

سزه اذی سزید در دم و بر مزلو مایا بمشقت فرا کم آورند و بر او فر
 مایا مشقت ایامی ایدر بر و بخت نگه دارند و صفت ایام او را مایا
 حفظ ایدر لر و کسریا نگه دارند و عاقبت از دنیا ده حسرت ایام او
 و حکما گفته اند و عاقبت سیم بخیل وقتی از خانه بر آید بخیل سیم
 وزین شول وقت خاک درن جهر کای و بی نجاکه درو کای او را بخیل خاک
 کیده یعنی اول بیت برنج و سبی کسی یعنی بخیل آرد برنج در دست
 و بجهد ایام بکشم بر او هر وقت که گفتد یعنی سیم و زرمع ایدر در کس
 اید و بارنج و سبی بر آرد غیر سیم کلور برنج و سمن بر آرد و بوزان
 طوز یعنی خرج ایدر **بشرمالا بخیل عاریت او وارث** سمنه حضرت
 شیخ ایدرین که ایتدم بر بخیل خداوندان نعت اغنیایا بخیل او زره
 و موقوف نیافته الا بعلت کدایی و موقوف بولمش سن الا یعنی از
 سببی ایام یعنی اندر دن بعضی ستم طلب ایلدک و بر بدیدلر اندر
 بخیل سیم بود و هر مطلق اولدک ورنه هر که طبع یکسو نهد بود هر کس
 کا طبعی بر جانند موقیع یعنی زکی ایلدک کسیم و خیلش بکسان نماید
 کسرم ایام بخیل اگر بکسان و برابر کور نور شک و اندک در صفت شک
 بیورد که نرد در و بیورد و کد ادا که تمسک کست و کد ایلور که شک کیم
 دمنرا بی کوه لندة دغش در بیج در و بیج دکلدر ایام بیلور کف اولدک
 ایندی بیج در ان بیلورم بوسوی اول بیج در ایدر ایدم که مستحقان بر
 در دادند که هدمکار لوی جیو او زره طوز لر و عیقلان شده بدرا بکند
 و فنی عیقل لوی عواله ایدر لونا با معرزان نه همد تا نوز لر و اجنیت و بیله
 و بر بر لر تا که کند و لوان اولوش لر و دست بر سینه ها صاحب نمران
 نند و صاحب نمر لر کسیند بی او زره ال غوب لر یعنی نمنه موقت

صحنه

صاحب لرین ایدر و کر مکه مایه اولور لر و کوند که کس در سرا بی
 نیست و در لر که سر ایده که بوق در و بختیقت دست گفته بخت
 و بی الخقیق که یک دیش اولور لر **بیت** انرا که عیقل و لغت وند بیر
 در ای نیست اولدک تنگ که عیقل و عیقه و تدبیر و رایا بو قدر عیقل
 کشت برده داد کس در سرا بی نیست عیقل و لطف و ددی
 مایب که سر ایده که بو قدر گفته برن که ایتدم بعقلت انک اغنی
 تک قیوم بواب قومسی اول سبب ایدر که از دست متوفی
 بی ن آمده اند ایدر لوزن و قبول لرین کنر که اندن که از کلن
 لر در یعنی زبا و منظر اب اولمشدر در و از رفقه کدای ن
 بقغان و سبب لر که رفقا سندن قفا نندن کفش لر در خیال
 عقلت که اگر یک بیبا در دستور عیقل در کار بیانک فیه
 اولد چشم کدایان هر که ایدر کوزین پر اولد یعنی اندک قناعت کم حال عقل
 ترکی چشم کدایان بیرون کینه مصروف در **بیت** دیده اهل علی بخت
 دنیا اهل عملدک کوزین دنیا نطق ایلم پر شود عیقلان ندو جیه بشنم
 بر او لر جیه بشنم ایلم او کدوش کسبی خاتم طایفه کای بیبا ن نشین اولد
 خاتم طایفه کای بیبا ن نشین ایدر آن در شهر بودن اگر شهر ده اولدین
 از جوش کدایان بیبا کدوشی کدوشش و عیقل سندن بیچاره بیچاره
 اولور ایدر و جیه بر تن باره و اندک جسی او زره جامه باره باره
 اولور ایدر چنانکه در مطایبات آمده است اهلین کالطایف ده
 کلن در **بیت** درمن منکر تا در آن چشم ندراند بکای نظر ایلم معنی بندین
 ستم ایدر طومنه کای خیری لر بندن ستم ایدر طومنه لر که دست
 کدایان نتموان کدوشای زره کدوش لر ایدر ایدر کلن و کلدر
 گفت اول در جوش ایتدم من بر حال ایشان در کت می بر من اندر و جایا

اوزره رحمت ایلدیم یعنی الله مژدم ایدرم که بوقدر مان و موقت قادر
در اقاخوا به قصد لرن بوقدر کفتم نه حضرت شیخ ایدریه اندم من الله
حایه اوزره نعت ایلدیم من که برمال این ص ص ص بخوری بلکه الله
مایه اوزره ص ص ص برین مادی کفتم بر سوزده و همد و همد
کرفتم و همد ایکیم برین برین کرفتم و همد یکی که بر اندین اوزره
هر بید که سوز ایدریه بدیع ان بگوئید انک دفعه سی ایدریه
هر نه سوز که سوز ایدریه اگر جواب و سوز ایدرم و همد یکی که بخواند
کا اوزره ایدریه یعنی دیر ایدریه بفرزین بفرزین اوزره ایدریه
یعنی همد یکی که بر معقول سوز ایدریه که خلد ایدریه اوله اوزره
معقول بر جواب ایدریه اوزره کفتم همد همد در بافت تا کفتم
کسی سوز که نقدین دو کفتم و ایدریه صرف ایدریه یعنی سوز
قالمد و شیر جبهه کفتم همد همد کفتم کفتم کفتم کفتم
و ایدریه یعنی دلیل **قلم** مان تا سوز سوز اوزره اوزره
اوله ص ص ص سوز بر قلم من فضیله کفتم سوز اوزره اوزره
بخت ایدریه کفتم اوزره اوزره اوزره اوزره اوزره
زیرا انک اوزره رعایت نفس مبالغه دن غیره بوقدر یعنی اوزره
رجال دن خاطر نشان ایدریه سوز اوزره غیره بوقدر کفتم
فضیح دن مراد بوزره حقیقتده فضیح دکدر بلکه برین سوز
واصطلاح حفظ ایدریه اظهار رضا است ایدریه که مراد در دین
وزره معرفت کسختن دان سوز کوی دین و معرفت جالش زیر
سوز کوی اولان فضیح بر سوز سوز مراد کس در حصار نیست
قبول اوزره سوز طومر و حصاره که سوز در بوقدر کوی
سوز اولان سخن دن دینی بو که کس که علم و معرفت تحصیل اشد

کده انچه و بوزره بسوز اوزره خاطر المشد رعایت اوزره
دلیل تالیله که لیلله که غلبه اوزره اوزره اوزره
دست تقدیر در اوزره تقدیر البینی در اوزره یعنی خصوصه
شروع ایدریه و سوز کفتم اوزره اوزره اوزره
سوزیکه اوزره ایدریه کفتم جالش کفتم زیرا جالش کفتم
و سوزیکه چون بدلیل از ص ص ص فرماند که چون دلیل ص ص ص
اشد یعنی عاجز و زبون قاله رساله خصوصه جشنا ص ص ص
تجربه بودیه در یعنی خصوصه باشد ص ص ص اوزره اوزره
پست بونو یعنی پست خوزی اوزره یکی که بکفتم با پست
بسیر ایدریه یعنی حضرت ایدریه ص ص ص اوزره اوزره
اوزره کفتم کفتم کفتم کفتم کفتم کفتم کفتم کفتم
فتمه لا رقتک اوزره حضرت ایدریه علیه السلام ایدریه
بسی اصنام عباده کفتم کفتم اوزره اوزره اوزره
سوز ایدریه کفتم و سوز ایدریه اوزره اوزره اوزره
نا سوز بیدن سوز ایدریه کفتم و اوزره کفتم و اوزره
کفتم من دینی که بر معقول سوز سوز کفتم کفتم کفتم
از خدا کفتم کفتم انک کفتم یعنی ص ص ص طومر اوزره
ومن در وقتاده ام اوزره و من اوزره یعنی کفتم کفتم
خصوصه خلق اوزره اوزره و خندان خلق سوز اوزره
و کفتم ایدریه و کفتم کفتم کفتم کفتم کفتم کفتم
بر معنی از کفتم کفتم کفتم کفتم کفتم کفتم کفتم
بر سوز ایدریه کفتم اوزره اوزره اوزره اوزره اوزره
بوزره کفتم کفتم کفتم کفتم کفتم کفتم کفتم کفتم

خداوند را ضعیف بنویسم و بعد از آن معنی قاضی عدل و حکومت را ضعیف اولی
 تا حکم مسلمانان مصاحبتی بنویسد تا مسلمانی که حکم بر صحت طلب
 آید یعنی بر معقول طریق پیدا اید و در میان تو انکار و در روشن
 فرقی بنویسد و غنی را برای فریاد و زاری و ناله بر وقت دیر قاضی چون
 همیشه ما بدید قاضی چون که نرم حاصل و بر حسب حکم که در
 منطوق ما بنشیند و نرم و نرمه نشیند بر حسب فکر فرمود
 باینکه فکر بر سه مرتبه اندک یعنی فکر و آرزوی و بعد از آن
 بسیار و جمیع فکر در حکم بر سر آورده و گفت باینکه قاضی و آید
 این الهم تو انکاران را نشان کنی اینها که که اغنیایه قضا آنکه و اندک
 در روشن آوری بر صبح آنکه و بر در روشن صفای و در وقت
 آوری جنای و او طوئیک بدان که هر جا که کلمت و عار است
 بیک که هر چه که کلید و در آینه خوار و در و یا غیر عار است و غیر
 اید قادر و در و بر سر کتب ما دست و کتب بانی آوری یعنی ما را اول
 برده بلان و آرد و اینها که در شاهوار است و اول برده که در شاهوار
 و آرد در تنگ مردم عوار است آدم بی بی نماند و آرد در تنگ
 دنیا و در اجل درین است دنیا نماند عیش لذت نشد اجل در
 صوم کند در عینی اگر خود دنیا نماند عیش و نه نشد لذت و آرد
 اما صوم کند اجل را و آرد و نوعی هشت را دیوار مکاره در عیش
 و هشت نمیشد او کند مکاره دیوار و آرد در معنی طایب
 صحت اولی لازم دنیا که کالیف شرحیه به امتثال آید نه کم
 صیب اگر مینویسد در حقیقت الحقیقه ما المکاره حقیقت نرسید
 اولی در مشتقد و زحمت ایل که هر آنگاه کالیف شرحیه در
 صورتی که کند که در طالب دوست دوست طالب اولی که

اگر کسی

اگر دشمن جوریه بکند بجز آید یعنی نیک قادر در البت دشمنک صفا منی فکر
 هر که خلاصه حال بود که کتب و مادی و کل و خوار و غم و نیت در همانند زاری اید
 مال و کلایم خوار و غم اید نیت درین برین اید یعنی بیایید در کتب انصاف
 حال بود که بخواهد چه کند که خورد نیت است یا هیچ دلا و بر صفا
 نیت نظر میکنی درستان نظر ایلز مسی که بماند که سید نشد است
 و خوب عشت آید نشد را بچلو مسکود و خوب عشت و آرد همچنان
 اختیار در نماند تو انکاران اغنیایه بلو کند و بی شاکرند و کفر و حق
 نماند نیت شکر اید بجز فکر اید بجز آرد و در دروغ و دروغ
 بچند صافیند و مغز را بچند اید بجز و صبر اید بجز آرد
 آرزو اهر قطره در نماند اگر آرزو اهر قطره در آرزو اید جوهر
 مهره با آرزو بچند خمر هر کبی با آرزو اید بر اولور اید زیاده صفا
 اولد و عشتان لیکن موبد و کلدر مقربان حضرت عیاض و ملا صفا
 و ملا حضرت نشد مقربان تو انکاران در روشن اید در روشن اید
 غنی در در روشن نماند تو انکار عشت و غنی عشت لودر روشن اید
 یعنی صفا در ک مقبول لری کی طایفه در بیسی صورت در غنی
 سیرت در روشن بیسی صورت در روشن سیرت در غنی مهسان تو انکاران
 کاتم در روشن نخورد یعنی که اولوی اولی در کتب که غنی بود
 مهسان در روشن تو انکاران نماند در روشن اید اید در غنی
 که بکنی طوعیه یعنی احتیاجی صحنه اتمه همان صفا به و توکل
 آوری اولی که قال الله تعالی نشد الله تعالی حضرت ایدین و من
 بی توکل علی الله فهو صعب بیک الله تعالی حضرت توکل اولی الله
 تعالی که کاف در پس و در صفا از من بدر روشن کرد صفا
 یوزی بنیدن در روشن ایدین یعنی بکاخ صفا ایدین و گفت در غنی

29

ای که گفتی ای یک که تیر که تو از آن در مشغول مباحی از غنی در مباحی و نامت اول
 مفضل در دست ملاحی و ملاهی و متاعی به دست در در غنی طالع مفضل
 که گفتی هر تدنیم بطریق بویلی که ایندک وارد در قاصد صحت و کاف صحت
 قاصد صحت لوجا و صحت او یعنی صحت سرو و لشکر سر که بسیر و بسپهند
 که مال لجه ایدر و لفظ ایدر و لفظ ایدر و لفظ ایدر و لفظ ایدر و لفظ ایدر
 و الله اعلم بحکم و بر سر لکه عقل اگر المثل باران بنا در غنی و غنی با
 طوفان جزا در آرد با صور جزا طوفان بو غار کتوبه یعنی چهار نده
 طوفان پیدا اول با عتقاد نکست خوش گذر و لکن قدر نه از غنی
 ایله که ای از غنی در پیش نیرد در غنی که غنی در غنی در غنی در غنی
 نشر سعید و الله تعالی غنی غنی غنی غنی غنی غنی غنی غنی غنی غنی
 که از غنی غنی غنی غنی غنی غنی غنی غنی غنی غنی غنی غنی غنی غنی
 مر اوست بطور و طوفان چه بلایه در غنی و در غنی طوفان غنی غنی غنی
 وارد و بو و جمل در غنی غنی غنی غنی غنی غنی غنی غنی غنی غنی غنی
 بطیک طوفان غنی غنی غنی غنی غنی غنی غنی غنی غنی غنی غنی غنی غنی
شعر و را کبالت نیانگی صوادجها فاقه لره یعنی جو صاف اولیانه
 لکه اولیانه اولان صودج لره اولیانه لره لکه اولیانه لکه اولیانه
 به الکتب صودج لره اولیانه غنی غنی غنی غنی غنی غنی غنی غنی غنی
 لرونه زحمت جلد و کبی بیلیم لریه دونان جو کلیم خوش بیرون بر دند
 الجویله چون که کند و کلیم بی اب در غنا شره اللیله یعنی بلا و غنی غنی
 خلاص بولدیلر و کتوبه خان اولدیله کلیمه چه غنی که هر غنی غنی غنی غنی
 غنی که در کلیم عالم اولدیله لریه یعنی اول لرفونی بدین صفت کابیان
 کرم اغنیان در غنی و وارد نو صفت ایله کابیان ایله غنی غنی غنی غنی
 جمعی سی بو صفت ایله دکلر و طایفه دیگر و اغنیان در بطایفه غنی

وارد

وارد که خوان نعت زبانه اندک نعتک سفره صبی قومش در وصلای
 کرم در داده و کرم حلاصی و در غنی در غنی که مصلح لشور و او بر مصلح
 کفاده و تواضع ایله بر لرونه اچیش لرونه یعنی در غنی در غنی در غنی
 طالب ناصد و صفرح نام و صفرح طالب لرونه و صاحب دنیا و آخر
 و دنیا و آخر صاحب لریه در غنی خالم ده سعادت ایدر و غنی
 بنده کان حضرت یا چنانچه حضرت غنی بنده لریه کبی عالم عادل
 مؤتذک اول یا چنانچه عالم در عادل در صواب تعالی غنی غنی غنی غنی غنی
 منصور و نظیر منصور و نظیر مالک از غنی الانام خلقک بول اولدی
 مالک در غنی غنی غنی غنی غنی غنی غنی غنی غنی غنی غنی غنی غنی
 و که کلیم یعنی الامه ضر اولان بر لریه صفت ایدر جردوار غنی سلیمان
 سلیمان ملکندک و اربغ در عادل ملک الزمان زمان یا دشا لرونه عادل
 رسا در غنی غنی غنی غنی غنی غنی غنی غنی غنی غنی غنی غنی غنی
 ایوب کرم بو اوصاف ایله موصوف اولان سعید و غنی بو کرم در اقام
 الله ایام الله تعالی حضرتی غنی ایامی دایم ایسون یعنی عمره لرونه
 ایسون و نظر اعلام و الله تعالی حضرتی غنی علم لرونه یا درم ایسون
 یعنی که حضرت و بیرون است بیدر جیایه هر کس این کرم کند بد رسی
 حقیقه یعنی پسر نه هر کس بویلی ایله که دست جود مؤمنان یا آدم
 کرد که سنک جود که ای آدم او مؤمنان ایله یعنی سن خلقه با بولدن
 زبانه شفقست ایدرس خدای حواسست که بر عالمی بیخدا در صواب
 حضرتی دلیله که عالم خلقی او زره در هر ایله بلطف خوشتر یا چنانچه عالم
 کرد کند و لطیف ایلمسی یا دشا ایله در حاجی چون سخن بدین ساند قاضی
 چون که سوزی بو مرتبه ایدر شدی و از حضرت قیاس ما بزوم قیاس
 حد در غنی اسب جالغ در که انید مبالغ آنی کجور دکن یعنی و آخر بولدی

۱۸۵

بمقتضای حکم قاضی رضا دادیم قضا نیک حکم مقتضای رضا بود و در
 یعنی قاضی نیک حکم را ضعیف اولی و از ماضی در گذشتیم که نیکو کرد
 و بعد از ما جواد ما جواد یعنی خصوصاً مندر علیه طریقه در اکره
 مدارا طریقی طوری معنی دادارید باشد و او وسوسه در یکدیگر
 نهادیم و اعتقاد را بچون نداشتن برین بر عین قدی اوزر خود
 یعنی برین بر عین غرض بدید که بود بر سر روی یکدیگر دایم برین
 بر عین باشند و یوزر بود و بر عین او پیشون صلیب ایلدک و صف
 سخن برین دو بیت بود و چون که صبی بولگی بیت ایل اولدک **تسلیم**
 مکن ز کردش کیتی شکایت این در پیش جبهه نیک دونم نده شکایت
 ایلدک این در پیش که تیره سختی اگر هم برین نسیا مردی ز را تیره سخت
 سن اگر هم بولگ اولوب اوزره اولدک ایب معنی بدیخت من اگر هم اولدک
 اولدک اولدک تو انکره جودان و دست کار است هست این شی
 چونکه سنو مراد و بویجی دلاک و اولدک وارد معنی قدر نیک کماله و کور
 بعضی که دنیا و آخرت بر روی کند و کوی و غیره تعقل هم بوطریقه
 ایل بود دنیا و آخرت الله یعنی هم دنیا صافی و هم آخرت صافی
 اولدک **بیت** دنیا تو ای که حقیقی خبر بخه جان من و زنده خبر برین
باب هشتم در آداب صوفی **تکلیف** عالم از بهر اسایش عمرت مال الله
 اسایشی و استراحتی اینچون در نه عمر از بهر کرد کرد مال عمر عالم
 آنکلن اوزر نه دکلور که عمر را که صرف اید کن عاقل را بیدر عاقل
 سوال از بیکه تا بیخمت چیست و بدیخت چیست که نیکیست آنکه
 ضرور و کشت نیکیست اولدک که درین و اگر درین یعنی الدنیایه
 الاخرت صبیح صوفی معنی بولند نیک ایلدک و بدیخت آنکه مرد
 و هست و بدیخت اولدک که در اولدک ایلدک یعنی او نایا

جمع ایلدک صوفی بولند نیک ایلدک یعنی اولدک صوفی عاقبت اولوب صبر ایلدک
 بر نده خودی **تکلیف** مکن نماز بران هیچ کس که هیچ نکره نماز قبل اولدک
 اوزره اولدک نیکه که دنیا ده صوفی معنی حضرت نیک بولنده صوفی عمل
 صالح و ضعیف ایلدک که عمر در تحصیل مال کرد و حضور که عمر نه مال تحصیل
 سودا سنده صرف ایلدک و عیدین **بیت** موی علی التسلام قارون را نصیحت
 کرد موی علی التسلام قارون نصیحت ایلدک بویله نیکه احسن کما احسن
 الله الذلک خلق اصناف ایلدک که الله تعالی حضرت نیکه احسان
 ایلدک نشیند و عاقبتش نشیند قارون حضرت موی نیک نصیحتی
 قبول ایلدک اما الله عاقبتی نشیند که هلاک اولدک **تکلیف** آنکس
 که بدینا و دردم خیر نشیند و منت اولدک که دنیا را بودیم ایل خیر نشیند
 سرفاقبت اندر سردینا و دردم کرد عاقبت بخشی دنیا و دردم
 سودا سنده ایلدک معنی اولدک سودا ده هلاک اولدک قارون نیک
 صوفی متقی سخن از نعت دنیا کمتر ایلدک که تمتع و بهره نده
 اولدک دنیا بختند با خلق کرم کن جو خدا با تو کرم کرد خلق کرم ایلدک
 چونکه صوفی تعالی حضرت سکا کرم ایلدک عین کور کور ایدر جد و لا تعین
 سنی ایلدک و منت قومه فات القابله اولدک عاقبت زنده استخوان الله
 فایده سنی عاقبت سکا و بختی در معنی مغایر سکا ایشور معنی بختی
 و منت منه معنی ایا نایا و منت قومه فایده ان بقوم ما کرد و زبل
 اندک فایده ای کید و کاد و منت **تکلیف** درخت کرم هر کجا بیخ کرد کرم انجلی
 هر قنده که کورک ایلدک معنی منت ایلدک اولدک کدشت از فلک شایع
 و بالاب او اولدک انجلی نیک بود این و بویجی فلک دن کچرین یعنی اولدک
 کرم مقبول صوفی اولدک که امتیاد این کز بود عود کرامت نیکه
 که اندک عین بیکن معنی مقبول صوفی اولدک کرم و اصل نیکه نایا

اخبرته لحوم قالمی من بخت من آره بر باین اوقطع الملك وقد نشت ایام
 او انکرم انما جسدک ایابی او زره آره قوم معینی منت ابلکرین باطل الی غیره
 تعالی لا تبطلوا احد فاکم بالکن واللذی **قطعه** شکر خوان کن که موقوف
 شد بر خیراتم نماید حضرت شکر بای که خیر بایه موفی اولاد یعنی خیر عالم
 سکا قدری و بر روی بود و همی دینی جایز در خیر موقوف اولاد که از انعام
 و فضل او ندم عقل موقوف منت من که خدمت سلطان همی کنی منت قدیم
 که سلطان خدمت منی ایدرسن یعنی سلطان خدمت ایدرم دیونت ایل
 منت مناس از او که خدمت بکنانت منت اهل اندن کاسی خدمت طوبی
 یعنی خدمت قبول ایلدین که بودی منت در **قطعه** دو کس ریخ بیهوده
 بر دنیا کی که خبث بره لایح و زحمت ایلدیلر وسیعی نی فایده کردند
 و فایده هر کسی ایلدیلر کسی ایلدند و خورده بره او که مال کسب
 ایلدین و عیدین و دیگر آنکه موفقت و نکره برین دینی او که علم او کردند
 و آنکه ایلدیلر ایلدین **توضیح** علم چندانی که بیشتر خواند علی اولاد که زیاده که
 او نورس چون علم در تونیست نادانیه لیکن چون که سندن عمل بود
 نادان سندن تحقیق شود ن دانشمند او که کس که سندان عالم در جابایی
 بر و کتابی چند بر حیوان در آنکه او زرنده بر قالی کتاب وارد
قال الله تعالی ان الذین علموا انهم لم یعلموا ما کان علیها من قبل الاله
یحمل اسفار قطعه ان نین مغز ایلدیم خیر اوله عقل سرنه علی
 و نه ضربین وارد که بر و هینرست یاد دفتر که آنکه او زرنده اولاد
 سنده هینرست معیر موفقت کتاب معیر زیرا اگر اند خیرین اولادین
 انک ایلدیلر ایلدین **حکمت** علم از هر مدین برورد نشت علم دین
 سکلدن او تر در معینی دینی تربیت و تقویت ایچوندره از هر مدین
 خوردن دنیا یکلدن او ترین دکلد بر معینی مان و جاه تحصیل ایچون دکلد

کلام
 کلام

بیت چکه بر حیزه علم و زهد فروخت هر کلم بر حیزه علم و زهد
 صاحب معینی حصول دنیا ایچون حاصل ایلدین خریدی کرد کرد و باک
 بسوقت مشور بکزر که اول کس بر من جمع ایلدین و حسب باقرین
 یعنی اخبرته اندون که فایده ایشتر همان دنیا ده چکر که منت
 فالور **کلام** عالم ناجر حیزه کار فاسق عالم کورست مشعل دار انده
 مشعل طویجی بکورد روی بو بکزر که سیدین به و هو لا یهدین ریل
 انوار ایلدیلر آیت بولور نور کس بر اندن علم تحصیل ایلدین
 مثل اعلی ایلد حیات بولور مار اوله مهنتین اولور که علمند کنون
 اصلا صد ایت ایشتر **بیت** بی فایده هر کس در بافت هر کلم بی فایده
 حبت برده صرف ایلدین جز بر خرید و زیندانت ایلد ایشی شکر بکزر که
 بیسند صاحب تون الحقد او تر معی بانه التون الدن عاقبت بیسند
 صاحب تون الدین و التونی ضایع ایلد **کلام** ملک از خردندان جای ایلد
 سلطنت عاقلدن در جهان و در موقظ طرین و دین بر حیزه کاران کمال ایلد
 و دین اسلام صاحب لرب ایلد کلاه و شرف بولور با پاشا همان بنصیح خردندان
 چنانچه زرنده با پاشا هله عاقلد که نصیحتی چنانچه در کار خودندان
 بنظر با پاشا نان که عاقلده احتیاجلرین زیاده در **قطعه** بند اگر بنویس
 این با پاشا بی نصیحتی اگر قبول ایدر ایلد این با پاشا در هر دفتر
 به ازین بند نیست دو یک دفترده سلطنت متعلقه بوندن او بوند
 بوقدر روان بند بود جز بند خردند مغز عاقلدن خیر کس
 عمل بیورده کرم عمل کن خردمند نیست اگر چه عاقلد ایشی
 دکلد بر معینی عاقل اولاد کس بود که کسی قر شکر **حکمت** سچیزین بیسه
 چرب ایلدیر نماد او بچسند او بچسند سس با ایلد او باقی قانقره مال
 تجار بر بی تجار بر سس مال و علم یا بخت برده دینی بخت سس علم

و ملكه سياست برين دني مياست سرسلطنت رحم آوردن
بريدان يرامزا اوزره شرح گنور ملك يعنى انله شرح ايليك است
برنيكنا ابولر اوزره فلك در ريكند انلر رنجيده ايدر لر و عيون كونا
از ظلمان و ظلمة دن انلكلر علمي عفو ايليك جورست بر دروينا
مظلوم و فقير اوزره جور در زيرا انله جفا ايدر لر **بيت** شرح بيليك
تيز دن دن كس دن بشو قبلا دن اوزره شرح ايليك استكاري بود
بركوسفندان قيو نلر اوزره ظالم ايلر اولور زيرا اكر شرح ايليك معني
انلر ايليك **بيت** خيست راجو تقيدي كني و بنوازين خيست چون كجايت
ورفايت ايدر لر دولت تو كنه بي كند با نينا زين سنده دونلك سببي
ايلر اور خيست گناه ايدر لر سنده شركت ايلر يعنى اولر كنانه دن
دني شرح سن **كلمه** هزار ستره كد آرد يا دوست در ميان من و او برتر
يعني هر قنفي سري كبلورسن دوست او را يا به قوم يعنى دوست سويلم
چه دايه ك وقتي دشمن كرد نه بلورسن كبر وقت دشمن اولر صكره
پشما نالورورن و هر كز ندي كاتوانه بيشن مرسان و هر صر زده كفا
در كنانه دشمنه ايرشدره باشن ك وقتي دوست كرد اولر يعنى
احتمال در كبر وقت دوست اولر **بيت** رازين كضا حق نمان
ماند بيرا زين كاسترسن نمانه قائم با كس در ميان منرايه بر كس ايلر
او را تيم قوم يعنى كسيه سويلم اكر چه معتمد بود اكر چه اولر دوست
معتمد و صفا ده اولر كاورا نيزه دوستان صفا ده باشن زيرا ايلر
دني صفا ده دوست لر اولور بر بيرا نديان فاش اولور و هي كس
بر سترين تو و هي كس سنده مران اوزره از تو شوق شربا بشد
سندن مشفق راك اولر **قطعه** خامشي برك صمير و اخلاص خاوش
لوايك ككند و كوكلا ستره ناگسي گفتن تو كوكوب بركيه ديلا

و كلكه تشبيه ايدوب ديك ك اولر تره كسب ديد ايسلحه آب زسر
جشم من ايسلحه صوبي چشمه باشن بعد ك چو برن نوان بستان
بوي زرا چون ك يعنى جوف اولدي اولر وقت ابريق اولور بر معني
بغلق فلك دكله **بيت** سخن در نيك نيا با كفت غول خوي تنها ده سو
نيك كركز بچ معقول دكله كجر اجنر نيا يد كفت ك ابي هر مجلس
و كزرت ده سويك لايق اولر **كلمه** دشمن ضعيف ك در طاقت
ايدر بر ضعيف دشمن ك طاقت كده يعنى مطيع اولر معصودي جزا ك نيت
انك معصودي اندي عيبي دكله ك دشمنه خوي كرد ك مرور ايام
ايدر خوي دشمن اولر و گفته اند دي انيشلدر ك بردو سخن دوست
اعتدال نيت ك دوست لرك دوستلر اوزره اعفا ديوقند تا بخلق
دشمن نه چه رسد هب دشمن لرك تلفت نه ابر شور يعنى نه اعتدال
هر ك دشمن كو بكت حفيظ شها ده هر كيم ك ضعيف دشمنه حفيظ شها به
اندي هذر ايد بدان نه ك آتش ايلر رام عمل كدار دكله بكنز ك
انجمن اشني سمل خر سويلر **قطعه** امروزه بکش جوي توان گفت
دشمنه بو كوت دهد چون ك ديك فلك در يعنى فا درسن كاشن چو نر
شد چنان سحت زيرا اشني چونك بنده يعنى زبا ده اولدي چنان
بقيد يعنى بقر دشمنه دني آتش كبور ك فرقت بود چنين حاله حراب و بر
كدار ك نه كند ك راهوك دشمن با چني خوره چه كها هنر اولر دشمن
كبر تيري توان دوخت و دشمنه ك ستر ايلر هلاك ايلك دشمنه كوت
بوجود مي جا بر در دشمنه بقره دكله يعنى هلاكت ايلك فلك در بوايك
معني معني بر در دشمنه دوست با دشمنان اعتدال ايلك نيا بركه
پادشاهت دوستلر اوزره اعتدال ايلك لايق و معقول دكله
و بر او خوش اولر تو كني نخره نيا به بودن و اطفاك خوش و ايلر اوزره

مخوف اولم که کز که او بچای به بدت مل خود زیرا اول یعنی پادشاه ترک کرد
سستی برضای اید بدت مل اولم و این بخواد منتظر گردد و بر بعضی ها
نک خوش روانی بر عواب اید یعنی پایت اولم از مغیره اولم **بیت**
معشوق قرار دوست نادل ندای نیک عشق تو محبوب دل ویر میس
ور سجد آن دل بچای بی هیچ انتهایی محبوب اگر کوکل و بر اید که اول
تو که ایرت فریب رس یعنی وصل اید به طهر من **حکمت** سخن درین
دو دشمن چون کوی سوزی ای دشمن اور نسته اینجا من سوز که اگر
دوست شود شوم زده تبا نیغ اگر اول کسی دشمن اگر بری بری اید
دوست اول تو مجمل اولم پس **مثنوی** من دو کس جنگ چون آتش
است ای که اور نسته جنگ آتشی کی در سخن چنان بد بخش عزیز
کفایت برکت غی زهرم بکلیه در یعنی عشق من سب اولم بود کشف
این آن خوش و کرم به دل بود یعنی اول دشمن کبر و بری بری اید
تو که خوش اید تو یعنی صلح اید تو وی اندر من کور بخت و مجمل اید
اول سخن جبین اور نه کور بخت و مجمل اولم میان دو دشمن آتشی
افزون آن که اور نسته آتشی شعله کننده دست زحمت مغر
دعا به سوختن عقل که در یعنی فراق دگر کند و سنی اور نه یا بخت
بود و دی معنی به بر کند و سنی اور نه **بیت** دشمن پادشاه
احمد پادشاه سوزده دوست اید احمد اول یعنی یک سوختن ندارد دشمن
خو آنکه کوش تا که فدا ایچی دشمن قولی طوبی است و بار آنچه کوی
دیوار رفته ای که سوید رسن عقل طوط تا قیامت درین دیوار کوش
تا که دیوار درند قولی طوطی که اولیم **حکمت** هر که با دشمنان دوستان خود
صلح کند هر که کند و دوستی نماید دشمنان اید صلح اید سر از دروستان
دارد و دستگیران بخت که صوملی طوطی است بشوین این خود صدانان دوست

دست این عاقل اول دوست دن ال بو یعنی ترک اید که با دشمنان بود هم
نشست کاسنگ دشمن ترک اید بیل او ترسی و مصاحبتی اول اصحاب
چون در ارضان کاره مشرق و با شمی چون که برایش ده مزد و این
اول اسن ان طرف احتیاط کن که به از از مزید اید اول طری احتیاط اید
که هر سز که یعنی که خبر اید شکر حاصل اول **بیت** با مردم سهل
کوتی و مشاور ملکوی رفعا و طاعت اید سولیمی کسب یک سولیم با آنکه
در صلح زند جنگ مجوی او کس اید صلح و پیوستنی فقر یعنی صلح طلب
اید در جنگ **حکمت** تا کار بنزدی اید مادام این القوان اید حاصل اول
جان در خطر اقمندان فایده جانیه خطر ده برحقا یعنی کشتی کشتی
تا بلکه اتقا لایق دگر در حوت کوی اید اید اید اید اید اید اید اید اید اید
افرن قلمج در معنی چون که حیل در اید مصیبت حاصل اولیم البتہ جنگ
مبارزه لازم **بیت** کسرا و بان جنگ آورد در کعبه نخواهد
بجز از تو دور صاحب **بیت** چو دست از مع صلحی در کسب
چو که ال دو کج صید دن کسیدن یعنی اید مصیبت حاصل اولم دن
جلالت بدون بشمشیر دست اور وقت ال تمکیم التک یعنی اید
جلال در **بیت** دشمن رحمت کن دشمنک عجز اوزره ترحم اید
که قادر شود بر غور رفت نلند زیرا دشمن اگر قادر و غائب اولم سز
اوزر که ترحم اید **بیت** دشمن جو یعنی تا توان لاف از بر رو خود فرزند
دشمنی چون که قدر دشمن و ضعیف کور من کند و بیسکدن اورم یعنی
فوت که مغر و اولم اید بیسکی بوردن لاف اورم مغریت درم اید
مرد بیت در هر چه زرا بر اید اید در اید و اید در هر چه
بر او در **بیت** خوار بقی مغریت و اید که در اید بقر خیم
دلاور کور دلا مردان بقر اید هر که بدین را بکشد هر که بقر اید

خلو را از بلای او برآند خلقی او را غلامک بلا سنده قوتش را و از غنا بر خفا
و او را ظالمی چون تعالی ملک غذا بدین قوتش بر بند برست بخفاش و لیکن
مرغم مقبول در اقامت برایش خلوی از مرغم غلامک یا یکی اوزره مرغم
قوس یعنی اگر مرغم انچه ندانست آنکه رفت کرد بریان او آنکه که ایلان
اوزره مرغم ایله این بلدی که آن غلمست بر فرزند آدم که ایلان مرغم ایله
آدم اوغا اوزره ظلم در بند نصیحت از دشمن پذیرفتن غلامت
دشمن دن نصیحت قبول آنک درو لیکن نشیندن رواست اما آنک
معتول در نا بخلاف آن کار کنی که آن عیبه صوابست تا آنک خلا فی
ایله این نصیحتی که او را عیبه صواب در **دشمن** حذر کن زانچه دشمن
گوید آن کن حذر ایله اولی دن تا دشمن ایله ایله یعنی دشمن اعتماد
ایدوب آنک موزین ایله برایش اینک کردن حذر ایله که بران تو دست
تقابن زیر احکمه مقبول و بشما نای ایله دینک اوزره او برین
یعنی بشیمان اولوسن اما حکمه با قایده کره راه نماید راست
چونتره اگر دشمن سکا او را یکی طغری بر یوان کوسته که اصلا اندن غلام
فایه او یک از او بر کرد و راه دست چپ کیر اندن رجوع ایله اوله
الک بولنی طوطی یعنی اوله کوسته که بطریق خلافتند که **حکمت**
خشم بیش از حد و هشت آرد حد دن زیاده غضب مغرنا لغور
یعنی خلوی اندن مغرنا ایدر و لطف به وقت حیثیت برد و وقت
لطف حیثیت ایله در یعنی بروقت ملاطفت و ملاجعت ایله که کشید
حرفش کیدر نه چندان دشمنی کن از تو سیر کردند او قدر حد
و غلظت ایلم که سندن طوطی یعنی متغیر اولار و چندان نرمی
کن که بر تو سیر شوند و اول قدر ملاجعت و رفق ایله که سنگ اوزره
دلیل اولد یعنی سکا غلبه ایله **دشمن** دشمنی و نرمی بهم در بهست
غلظت

غلظت و ملاجعت برین برین اولمده ایودر جو صده که صراج و مرغم
است قانا ایلمی کوی کایاره ایلمی و مرغم قوی در دشمنی نگردد خرد
بیشتر عاقل اولان که دشمنی او کمن طوطی یعنی عاقل ایدر مغرنا
که ناقص کند و دشمنی دشمن است لک او کز طوطی که کنده قوی
ناقص ایلم یعنی اول قدر ملاجعت و تواضع ایلم که خیرت و عطف
نقصان ایشنه نه دشمنی را قوی نه ایدر نه و خرد آن کند و سنده زیاده
لک و کبر قوی یعنی که کبر ایلم یکباره تن در مذلت دهد نه بر اولان
شمنی مذلت و بر یعنی نه کند یعنی دلیل ایلم **دشمن** کیشیا به با پدر گفت
ای خرد مند بر جوان ما کینه ایدرین ای عاقل مرگ تعلیم ده بران یاد
بند باک پیرانه بر بند تعلیم و بر یعنی باک بر معتول نصیحت و بر گفت
شک مردی کن نه خدا ما کینه جوان ایدرین بند مردک و ملاجعت
ایله اما اول قدر ایلم اگر در حد حیرت که نیز دندان که کسکن دیشلو قوی
سنگ اوزره قوی و غالب اولم که قویون مرگ عهده ایلم نصیحت ایله
جوان اولد یعنی ایچون بولم نصیحت ایدرین **حکمت** دو کس دشمنی ملک و دین اند
آنک که ملک و دین دشمنی در یعنی برین دین دشمنی در با پناه به علم علم
سز با پناه ملک دشمنی در که غضب سبی ایله خلوی اندن مغرنا ایدر مغرنا
به علم و علم سز از اهد دین دشمنی در که سینه کسنگ خلافتند سید اولر
بیشتر بر ملک میدان ملک فرمان ده ملک باشی اوزره اول که فرمان
و بریچو با پناه اولمسون که خارا انبوع بنده فرمان بردار که التو تعالی ملک
امر نه طوطی بنده اولم یعنی آنکه تعالی ملک امر نه طاعت ایلمی اولم
کس با پناه اولمسون **حکمت** با پناه باید که کس بر دشمنان خشم نراند
کره که با پناه دشمنان اوزره بر مرند به خشم سور می که دستا از اعتماد
نمانده دوست لره اعتماد قایلیه یعنی حد دن زیاده غضب ایلم که تا کس
غلظت

انده مغربا ایدر ایش ششم اول در خداوند ختم افتد غضب ایشی او غضب
صاحبند و دشمنی غضبک ضربت اول غضب ایدر کس ایش شورسین زان
تخصم رسد با نبرد صلحه باکی خصم ایش شور با ایش خصمی غضبک ایش
اکم ایش شکر مغر و کلدر **نوربات** بد بینی آدم خاک زاده خاکند خلق اول نشین
ادم اول خلقه ایوا دکلدر کدر سر کند کسیر و تند و با دکه با شنده کسیر
صدمت و سرعت و عجل ایل معنی تنگسیر و صدمت و عجل ایدر بی اول ترا با
چنای کرمی و سرکشی بی بوخلمی با وز لویا و سرکش لک ایل بی سندان
از خاک ایل با زان ایشی ظن ایل کم که طهارت دن سن یوصه ایش دن بیسن
که سندن بو قدر حدت و کبر و عجب وارد معنی سن شیطان کنی ایشی
برادش سن که سنده بو قدر اخطا شیطان وارد در **قطب** در خاک بیلتان
بر رسیدم بعابدین حضرت شیخ ایدر بیلقان مملکتند در عابد ایشدم
گفتم مرا بتربیت از جهل باز کن اول عابد ایشدم تربیت ایل بی جهل
دن باز ایل لغت بر جو خاک تحمل کن ایل فقیه عابد با ایشدن بوری
خاک کنی تحمل و تواضعا ایل این عالم با هر چه خوانده غیر در زرقان کنی خود
هر که ایل وقت مشن سن دو کلمه سنی طیاره اتنه ایل معنی حکمک التفتاح و
اعتماد ایلیم زیرا علم و تحمل ایچون در چونکه سنده نمه علم اولی ایلیم کلمه
مغر اولم بکلم معدوم مقاب سنده قوزیر اول علم دن اصل سکا فایده
بو قدر نتیجه کلام تواضعا و تحمل کردن کبر و عجب کلمه **کرم** در ضون در کرم
دشمنی گرفتار است بد ضون اولان کس بد دشمن الله گرفتار رسد
هر که ایل دود که بر قنده که کس از ضیف عقوبت از خلاص نیاید اولان
دشمنک عقوبتی الله خلاص بو کرم اولان دشمنک عقوبتی الله دن
خلاص ایچون فلک اوزره بد ضون اولان کس **بیت** ز دست خوری بد
خویش در بلا که کند و نیک بر ایش خویشک الله بلا در هر کس

کلمه

خلاص بو کرم ایدر جو بیی که در سپاه دشمن تفرقه افتاده چونکه کور سن
دشمن عسکر نمه تفرقه و مخالفت و دشمن تو جمع باشن جمع حوصلا
خاطر اوزره اول و اگر جمع شوند و اما اگر دشمن عسکر جمع و متفق
اوله سر از برش ناندیش کن بر اکرند لک دن خوف ایلک سنی شیخ
ایدر سر ایل غافل اولم **قطب** بر و یاد و نمانه اسوده بنشین یور
دو تن ایل آهوده او تر جو بیی در بیلتان دشمنان جنگ چونکه
دشمن او را سنده جنگ کور سن و کرم سنی که با هر یک زبانند
اقا اگر کور سن که دشمن برین برین ایل متفق لر در مکان راه کن
بر بار برینک با یکدیگر قور و حصار که سرچی و بار کوی اوزره طاش
الت معنی جنگ حاضر اولان **کلمات** دشمن جواز معنی صیقلی در مانده
چونکه در کلمه صیقل دن عاجز قلم معنی صیقل ایل فرصت بولیم سلمه
دوستی بچسباند و متعلقه تخمیر فی دیره در معنی دوستی صورتی
کرم سر سن انکه انده صلحه اولان دشمن که بد کرمی کار کا کند و کوشن
ایل کلمه ایل کس هیچ دشمن نتوان که هیچ دشمن اول ایشدن ایلک فایده
اولم **بیت** سر مار بدست دشمن بکوب ایلانک سنی دشمن ایل ایل
دوستی که از احده الحسان فایده نباشد زیرا ایل اتمک ایل فایده
نک برندن فایده او کرم اگر این قابل ایدر ایشدن زیرا اگر بوی معنی
دشمن غالب کلمه ایلایا بدیده و اگر ان از دشمن سنی و اگر اوی معنی
ایلاف غالب غالب کلمه دشمنان قور تلک **بیت** بر و ز معنی ایچون شو
ز خصم ضعیف جنگ کورنند ضعیف دشمن دن ایچون اولم
که مغر کس بر آرد چوده زبان برداشت زیرا ایلانک سنی
سنی حقا در اول ضعیف خصم چون که جانندن کوم کل بو قاریه
طوری معنی حیا تندن امینیه قطع ایلدی **بیت** خیره که اینه

دی بی زار و بر ضربی که بلورین بر قلبی بچشمه ایدر تو خاموش
باش اول خصوصه سن خاموش اول تا دیگرین بیار تا که اول
ضرب بر ضربی که کتوره **بیت** بدلائل مشده بهار بیار ایل
به رشت تلفنی کتور خیر بد بیوم باز یکبار بر ایز حیرت کتور
بد باد شاه را بیضاقت کسی واقف مگردان بادشاهی بر کسند
خیانتی اوزره واقف ایل مگر آنکه مگردان وقت واقف ایل که بر قبول
کلی واقف بنی که کلی قبول اوزره اعتماد ایدی اولین یعنی نور کتور
تمام ایلین و کتور بر هلاک خود سعی میکنی بوضه کند و هلاک
اوزره سعی ایدرین **بیت** بیج کن گفتن انگاه کن روز و یلک
تدارکینی و فکرینی اول وقت ایل که دایه که در کار کردی که میکن
کاموز کتور تاثیر بر وارد **بیت** که بعضی خود را بی میکنند و کم
کم بر خود رای نصیحت ایلیم او خود نصیحت دیگرین فتاوت
او کند سعی بر ضربی که کتور نصیحت تمام در **کلمه** فریب کش
مخور دشمنک هر سینی بیم یعنی صلح است الدائم و خور مدافع
و در اهل خورینه صامتون الم یعنی مدینه مغرور و کم که این نام
زور نه ده است زور بومعنی دشمن زور و نفاق دانی تو تر
سینی غافل غافل استروان کام طبع کشاده و اول یعنی صدای طبع
طبعی یعنی اختری چشم در خلافت ایا سندن بر سینه المی الف
ستایش هوش آید اجماع ستایش هوش کلو چون لاشه لاشه
کبی که در کعبه شادی ضرب نماید که اول لاشه نیک طبع و خنده او
فورس سبز کور نور نته کم قصار که عاوی در ایل ایدر
قطعه الا تشغوب مدح سخن کوی انگاه اول صفت در اهل کتور
استماع اتمی که اندک فاب نفعی از تو دارد زیرا سندن بلای صوفی

فایده یعنی عقل ایدر اول سینه سنی بوقدر مع ایدر اگر روز مر اوش
بر نیارن اما اگر بر کون مراد فی حاصل اتمیست در و حد چند ان حیوان
شمارد اول وقت آبی بوز اول قدر سینه صیب لری صاب **کلمه** متکلم
کسی صیب تکلم روز سوبلی نیک مادام که یکم عیبی طوتم سخن
صلاخ بند برد انک سوزی صلاخ قبول ایلیم یعنی سوزی معقول
و لطیف اول **کلمه** مشوخته بر حسن گفتار خوشی کنه و حسن گفتار
اوزره خوره او کم سخن نادان و پندار خوش نادان که سخن
ایلیم کند و پندار ایل **کلمه** مع کس را عقل خود بجمال نماید عالم ده
دو کلمه کس کند و نیک عقل کما ایل کور نور یا خود کمال ده کور نور
دیک اول و فرزند خوش بجان و دو کلمه کس کند و نیک فرزند
جمال ایل کور نور یا خود بیک اول **قطعه** یکی هم بود و مسلمان شرع
بیکرد بجهود و بر مسلمان بر بر ایل شرع ایلیم چنانکه خنده
گرفت از شرع این نام اما اخلیم شرع ایلیم که انکه شرع خند بنی
کلام طوتم بر چنانکه مر اخذ گرفت از شرع این نام تقویزه در معنی
کلام بطور گفت مسلمان کر این قبایل من مسلمان غضب ایل انده
ایتدین اگر بومعنی قبایل درست نیست هذا با جهود صلاخ درست
دکلا لب این خدا بینی جهود اول جهود گفت بتوریت بخورم
سوکنه جهود مسلمان ایتدین تقویزه اندا بجهود اگر خلاف کنم عجب
تو مسلمانم اگر به خصوصه خلافت ایدر بر سخنان مسلمان کتور
بر طریقه عقل بنفهم کرد فرضا بر روزنده اگر عقل بنفهم
اول یعنی که ده عقل قابل سینه شود کما نبر و هیچ کس که تا نام
صحب که بن نادانم دیوکنه و سینه ظن التمر بلکه علم ده بند
عقل بوقدر و بوظن ایلیم گفته ادی بر سوره بخورند او

آدمي بلكه دني زياده برزخه اوزره حضورا بله خوفه سر طعام برلر و ديك
 برصيه برسر نيزه و آكي كلب برصيه اوزره بتمه التمز اخوفا ابلر لركت
 خريص يابها ن كرسه است بكون چا ن هر صين اولان كه آجدر زيرا حيا به
 خلاص بوكره و قانع بنايه سير و بر زمانه فناقت ايدنكي طوقدر زير كيه
 اخياج عرض اخريست روده نك بلكه تا ن نهني بگره و طار بفرس بر بون
 تا ن ابا يعني قنق سز **تلك ابلر** اولور وقت روي زمين برنگند و دره
 نك اقا طار و طوع غير كوز بر يوز نك نعتي بر ابلر **خوشه** بدر جون
 دور عرض منقعه كشت پدريكه چون كه عرب دور منقعه اولره
 يعني عرب آفره ايردي مر ابلر نك نصيبت كرده و بگذشت باك بوسير
 نصيبتني ابلر و كچه ي يعني اولره اوزره اولر نصيبت بودر
 شهره و آتش است ازوين پد هر كده شهره و آتش ائدر ائدر
 و اخترازا ايل بخود براتش دوزخ مكن نيزه كند و اوزرگ دوزخ
 انشي نيزه ايل بافود يعني بويل اوله كند و كيه دوزخ انشي اوزره
 نيزه ايل يعني كند و كيه دوزخ ائدر ان اش نمار با طاقت كوز
 اول ائدره يا نغم طاقت طوع مر من بصيراي برين آتش زن
 امروز بار بار بكونه دناره صبر ايل بو آتش اوزره برصو اور
 يعني شهوتيه نيزه ايل **تلك** هر كه در حال توانايي تكويي نكند
 كس كه قدر بر لولوا حالنده غيره ايلك ايليم در وقت نا تواني
 سختي بيند قدر بر سر لوق و قنده سخت لوق و الم كور ريت
 بد اختر قمر از مردم ازار نيت فلكم و موزيه دن بد نعت ركه قائده
 كيه بو قدر كه روز نصيبت كشت باز نيت زير نصيبت و بلا
 كونا كس آري يا و عاين و كده **تلك** خانه در حمايت بگذشت خانه
 بر نكند حفظنده در يعني صباغ بر نفس ايل قايه در اول نفس

منقطع

منقطع اولر صباغ دني منقطع اولور و دنيا وجود دن بيان در دم
 دنبا آكي حرم اور ناسنده بر وجود در اوله آكي عدلك بر بدم
 قدرم بر بدم حادثه در دن دنبا فروشان خرنه دنبن دنبا
 صانع لفر لربيعي اهل لمر در بوسه را بفر و نكند تا چه خرنه بوسه صانع
 عجب ائلك تا سني با ائدر نك ن صانوه اولور **تلك** يا مغروش بوشك
 بي بي بود كند و لك بوسه بز ناسره بفر و نكند بود قال الله تعاب الم
 اعهد اليكم يا بني آدم ان لا تعبدوا الشيطان هو تعاب هفوه
 استير بن سزه هر دو وصيت ائدر ايه آدم او غول لره شيطان
 عباد و اطاعت اخريست **تلك** بقول دشمن پيمان دوست بنگني
 دشمنك سوزيه و دشمنك پيمان صديقه يعني شيطانك اخوي ابا صديقه
 حضرتك امر نه قايقت ائدر كه بيلما كه از كس بره دي و باك بپوسيه
 كور كه كنه دن كس كنه و كيم اوله ائدره يعني خدا دن دور اولور شيطان
 فرس اولور **تلك** شيطان رجم با قلصان بر نيا بر شيطان رجم
 قلصان ائدره اضلان ائدره ناني ائدره قاور اولور سلطان با مفلسان و سلطان مثل
 ايل بو قاره كلنر يعني ائدره ناني ائدره قاور اولور سلطان با مفلسان و سلطان مثل
 كيه با مفلس اولور قلصان جموس اولور **تلك** و امش ده ائدره نك
 فرض وير بر اولر كس بيه با نماز در و خود و هفتش زفا قبا نكست
 اكر خود ائلك اخريه فقر دن اجمش ايه ده يعني زياده فقير اولور
 ايه ده كو فرض خدا غي كذاره زير اولره با نماز نك و فرضي
 ادا ايلر از فرض تو نيزه عم نذار دقا هر دو كس نك فرضك دن دني عم
 طوع **تلك** هر چه زور بر آيد و زير نيه بدر نكند ك نيزه صلا اولور
 صوم زمانه كلنر **تلك** هلكه مشرف شينده ام كس نكند مشتم كه مشرف
 خائني ايدر لبر بجهل ساه خائس چيني قروا بيله خائس خائس چين

118

فزود بیلند کاشکماست چنان که مراد فغفور بدر صد بروزین کنند در بغداد
 بغداد ده بکوندر یوزدینی ایلر یعنی لاجرم قیامت حق بیینی لاجرم انک
 معنی کاست چینی نیک قیمت و اختیاری کورس کانییم دروسایر کاسه
 که نسبت در **نقطه** مرغک از بیضه برودن ایدوزین طلید مرغک بده
 دن طایفه و کلوروزوز طلب ایدر یعنی فوزه که هشت حاصل اولور
 وادی چچی نزار و خبر اعلیٰ غلبه و اما ادی زان عقل و تمیز دن
 خبر طومر و کند و سی بیلر انک ناگاه کسی کشت بچیزین ز سر مرغک
 که دفعه برکست اولدین بر سر نی یعنی بر قدره ایز شرب و بین تمکین
 و فضیلت بکاشت از چی چیز انا بوکه مراد آدم اوغلی در قدره و نیشک
 ایلر دو کل نندن کچیر یعنی زیاده اولدین بو معنی دای لطف در قدره
 و فضیلتده بو معنا بکوره تمکین ده اولنن بایع معناسه اولور ایلکین
 هم جا همت از ان قدرش نیست صرجه دو کل برده واردر اولیب
 انک قدری بو قدر عمل دشوار دست آید از انست عزیز عمل صفت
 و مشقت ایلر کلور یعنی که کیرد اولر ایلدن عزیز و مقبول **رنگ**
 کارنا بصبر آیدر ایلر صبر ایلر حاصل اولور و مشعل بسدر آیدر انا کل
 ایدر دی و بیاروزر کلور یعنی فصلی حاصل اولر **ششوب** بچشم ضووش دریم
 در بیابان کند و کونم ایلر کوردم بیابانده که اهلسته نبوی بر ارضه بان
 که اهلسته کیدن کلر ایدر چون سبعا التدی یعنی مندره ایز شعله افی
 کچیرین سمند باد بای از نکل فروماند بل اقلو یعنی جانک است بکلدن
 فالدر ایشربان همچنان اصمیر اند دوه می اخلیس یعنی اولر کل کبی اهلسته
 اهلست سور دین اصلا فالدره **پند** نادان را بتمه از خا موش نیست
 نادان خا موش نقدن نیک ستمه بو قدر اگر این فصلی بدانی اگر
 نادان بو مصیبتی بیلدین نادان نبودین نادان اولر ایدر **قطم**

چون نزاریه کمال و فضل این به چون که کمال و فضل طومر سن معنی چونکه
 بو طم سنمه بو قدر اولر ایلر که زبان در دهین نکر وارین کاسانک ایز کوه
 حفظ ایدر کین معنی سوبیلکین آدیمی رازبان قضیه کند ادی بی
 سان رسوا ب ایلر جوز نیغز را سبکس اوین ایچ سزینچی اولر ایلر
 ایدر که بکتره لسنه ان بر دی **المزق** طریقه را الهی بتعلیم می کد بر ایلر
 بقره سوبیلکین بو تعلیم ایدر ایدر بر مبر و صفا کرده عمل و ایدر ایلر
 انک اوزره حریف ایلر ایلر کلکی گفتش این نادان چه کوشی بر عاقل
 که ایتدین اری نادان نه چالشور سن درین سودا بستر سن از نوم لایم بو
 سودا ده ملاحت ایدر نیک ملا متندن خوف ایلر کاسا طعن و سزین
 ایلر نیا موزده یایم از نو گفتنار بو طم هر دره یایم سندن نطق و گرفتار
 اولر تمز موقعا موش نیاموز از یایم باد یاسن بها عیدنا خا موش اولر
ششوب هر که مل نکند و جوان هر کس که جواب ده معنی موزده ناملر و نکر
 ایلر بیشتر ایز گفتن تا صواب اولر کسکنا اکثر بوزیه تا صواب کلور
 معنی تا معقول سوبیلر یعنی آرای چو مردم به موش باد بی کبی سوزیه
 عقل ایلر ده معنی خاقل کبی معقول سوز سوبیلر بایست بی همچو یایم غرض
 یا خود بهای کبی موش ایلر **رنگ** هر که باوان نزار خود بخت کند هر کس
 که کند و ن فالدره ایلر بخت ایلر تا بداند که گادانست تا بدید که داننا
 در معنی عالم ایدر کین بلسون لرا چون بداند که نادانست بیلور که ناداندر
 زیر آکند و سندن اعلم ایا بخت ایدر اولر خود دایه البت ملزم ایدر ب عمل ایدر
بیت چون در آید باز تو بیخی چون که سوزده بر کس سندن بل کل
 یعنی سندن اعلم اولر کیه بدایه اعتراض ایلر **خون** **ای علم** **حلم** **حکمت**
 هر که با بعلان نشیند نیکو بیند هر کس که بر امل ایلر اولر ایلر ایلر کور مرز ایلر

لا الطيبة شادانه مقتضا سحر البه ابولرون ابله كلردن ملك صلا اولور
 كرتشيد فرشته بادبو كرتشيد اشيطان ايا اوقده يعني اختلاط البه صفت
 اموزد چنانك در موز شيد ايكن نشيطان دن وقت و فضا نت و صلا اولور
 ازمان نيگويي بنا موزن حوا بودر كير لمز لرون ابله او كرتشيد
 كرتشيد بونين دوزن خور و كويي لك ايلمز مير الك طبعينه برنجي قرش
 يعني بونين مال ايس اولون داني بويجي مال در **بند** مردمان را عيب
 پنهان يا پيدا مكن ادي كرتشيد كويي انكاره ايلم كرايش ناراوايه
 كني زمرا اندرن رسواي ايدرس و خود را به اعتقاد و كند و كه اعتقاد
 ايدرس **كلمه** هر كس عالم خواند و عمل كرد هر كس كه عالم او خودي يعني تحصيل
 ايلدي و ايلك ايل عمل ايلدي بدان ماند كه گاوراند و تخم نباشد نه خودي كرتشيد
 كه بركه صفت سوزدي و تخم صايد يعني اكلدي عيت بيه بو قدر صفت
 چكدي **كلمه** از تن به دل طاقت نيايد دل سز شدن يعني جنت هوا و فكر
 اخرا و ايمس كس دن طاقت كلمز و پوست به منظر صفاقت را نگاهد
 و ايج سز قابو صفاقت بر امز زمرا مقيول اولان ايج در پوست بر افلايه
 بر امز زمرا حديث شريفه وارد است هوا تعالي حضرت عبيد قيسه نظر
 عملند و ساير احوال نظر ايلز تن به داردن طاقت كلمز كلام في مقبول اولمز
 مرادي لرد طاقتي آبي **كلمه** هر كس قادر و جاست در معامله درست هر كس
 كه قادر ده يعني جنت و نزاع ده جاست و قوت اوله معاند ده يعني سيرت
 صلاح ده درست اوله بويلد **كلمه** هر كس بصورت نيگوست سيرت
 زينب درست هر كس صورتده اولور اندك سيرت زيبا بو قدر يعني هر
 صورت خوب اولونك سيرت خوب و كلدر كاوراندهون نه بيرون زمرا
 ايشي قلب خونتر بدن طومر **كلمه** توان شناخت بيك روز از تني ايل

هر كه بكوند كسك مشايخ ايدن الحكيم ممكن درك ناكجا رسده است بايكه
 علوم كاتك علم لر نه مرتبه سي فنده ايشه در دي ز باطنش ايمن صفت و
 حرة منو اتا ايلك باطنه انجن اوله مغرور اولم كد خفت نفس نگرد و سبالها
 معلوم ذيل نفسا و صا شتي نيمه بيل رده معلوم اولمز **كلمه** كرتشيد با قدر
 بودي آرد و كه بجه لردر ر و ايدرد پس شب قدر به قدر بودي ايليه
 قدر كچي سي قدر سزا اولور ايدرد **بند** كسك هم لعل بدفتن ن بودي
 آرد و كلطاش لعل بدفتن ن اولويدن پس قيمت لعل و سنگ يكساند
 ايليه لعل ايلك كسك قيمتي برابر اولور ايدرد **بند** پس قامت خوش كرتشيد
 باشد چو موزون قامت كجا در البته او نور يعني ظاهر لطيف
 كور نور چون بازي كني ما در بنگد چون كم جا درين اچاسن كور رسن كا اولر ايلك
 انا سي در يعني زايده بيشو هوز در **بند** هر كس با بزرگان نشيد هر كس
 اولور ايلك لوح و حنا دايدنه خون خود رنر و كند و فاني و كور بويي كند
 ايا ايلك كند و في جهلا اولمز **كلمه** خوبتره را بزرگه مي بيني كيردن
 كند و كه اولور رسن راست كغفند بلك دو و بيمد لوح كرتشيد در بزرگي
 هر كس آبي نور زود بيمني شگسته پيشاني النبي شتر صفت كور رسن
 تو كه سازه كني بسر با قوج سكه با شل ايا قوج ايا اولون ايدرسن يعني
 قوج ايا و قوج شرسن بو و جهل يعني قابل درسك قوج با شل ايل
 اولور ايدرسن **كلمه** بجم با شيرا كندن و مشت بختش زدن كار خرمخانه
 نسبت ارسلان پنج بر ايق يعني ارسلان ايا پنج طوفت هوا و شيرده
 بومرغ اولور و خاقل كره ايشي و كلدر زمرا خاقله كند و لر نه ضرر
 ايرشدر كه قصد نماز **بند** جنگ و زور آورنه مكن يا صفت
 ايل جنگ و زور ايلك ايلك يعني في رب و مقاتله ايلك پيشن بيمر و بطل
 نه دست في رب كس فنده الك قولشكده قومي صفت اقم بيمد

ضمیمه کا با قوی دلاوری کند بضعیف که قوی کسیه دلاوری از اهل اربعه یعنی آنکه
 ابله جنگه آنکه ارقام اندر بار دشمنی در هلاک خویش کند و به هلاک آنکه
 دشمنی بار و معین در **تشم** سایه پروردگار طاعت آن ناز و حضور در
 بسختی گنگ آنکه طاقی و قدرتی وارد کرد با ما زبان متنازل که با آن
 ابله فتنه آید معنی اندر ایل فتنه اید دست باز و چهل می فکند ضعیف
 و معنی سزا و اولاد کسیه ابله یعنی بر حضور یعنی بیخ طوفان بیخ با مرد و احتیاج
 جنگال در مور بیخ تو که ابله امانه فایده نکند و به خبر اید **حکمت** هر ضعیف
 نشود هر کس که ناصح که نصیحتی قبول اقمه سلطنت بشنیدن دارد خلقه
 ملاست احتیاج هوای طوری **تشم** چون نباید نصیحت در گوش چونکه نصیحت
 سنگ قولند کلیم معنی قبول اقمه من اگر سه سر زشتی کم خاموش اگر سگ
 ابرام موش اول معنی حضور اول **حکمت** یا حضرتان حضرتان را نوا
 نه دیدن حضرت سزا و حضرت لوی کور حکم معنی آنکه اید مقابله آنکه
 اولی از هر چه سگام با ناز به ناز ده اولی کلب هر کس که سگ
 سگاری اید سگام مشوب اولان کلب کور در مشغله بر
 رتد غوغا کسوز بر معنی غوغا اید و پیش آمدن نیارند و از آن
 فتنه کلمه قادر اول **حکمت** سغوجان مهر ناک نیاید سغد
 چونکه هر ده هر که اید بوقاری کلب معنی مقابله و غلبه آنکه قادر اول
 پیشش در بوستان افتد جهانت اید اول کسیه غیبه دوش
 یعنی غیب اید رفاه زده لوی کلب **تشم** کند هر آینه غیب
 شود کوز دست موهده مقابله اید و سوار سگ
 قدر اولی صود البت غیب اید وجود مقابله نکش بود
 نه ن سفال چون مقابله اول سودگ متعادل کلب لوی یعنی
 سوز که قدر اول **حکمت** کلبی که با جهال در افتد بر قدر که با جهال
حکمت

مصاحبت و اختلاط ابله با یکدیگر عرض توفیق نداد که اندر آن سخن
 امید طوتم و جاهلی که بزبان آورین بر کلیم غالب آید و به جاهلی
 که در بازلوا ایل بر عاقل اوزین قلب کلم غیب نیست بودان عی کلم
 که سگست که جوهر بر رای سگند زیرا اولان جاهل طاش را که بر جوهر
صربیت نغمه که فرود و نغمه غیب کلم که آنکه معنی خند
 لبیک معنی اشه کیده معنی مغلوب اوله غنای بی مغرب نغمه
 بر لبیک که خراب آنکه **تشم** **تشم** که هر هنر مند زوایش چغایی
 بنند آنکه هر هنر مند او با نند چغاکوره نادان خویش نیاز دارد و در هم
 نشود که اول هنر مند کند و کولک پریشانی و بی حضور آید منقبض
 اولی سگ بد گوهر اگر کلاه زمین شکند ذاتی با هر معنی اعتبار
 طاش که آنکه لئون کاسه بی صیه قیمت سنگ نیز اید و در کم نشود
 طاشه قیمتی زیاده لومز و لومز و لومز قیمتی ناقص اول **حکمت** خردی
 که در مره اطلاق سخن بشند و به اطلاق خفله و نامعقول لومز
 سوزن بغله معنی سوزن کلم قادر اولی شکفت مدار عی طوتم که اواز
 بر لبه نیز اید بر لبک اوزان با غلبه دهل بر نیاید دهل غلبه بی ایل
 بوقاری کلم معنی بوزله اوزان آنکه اوزان ایشتر و بوی
 عیسر آنکه سیر قومانده و عیسر ایلک سی صر سوا رای کلم
 اشغ فالور یعنی مغلوب او اور **تشم** **تشم** بگند اواز نادان کردن
 افراس بلند اواز لوان نادان بونی بو جلدی معنی اقدام و حکوم
 افری که انا را به به شری پیشرفت که حیا سزا اولان خاقلی
 و مغلوب ایلدی عی دانند که اهنگ میازین لیکن اول جاهل بنیمز
 که حیا نه مشوب اولان صدای معنی حیا نه پدید میازین اولان
 بر صف ملک لاهی در اعشا و وصافان کلبی فروماند زمانه طبل خازین

جانباز طبلتک او از نون ختم فالور یعنی معلوب اولور حکمت چوم کرد و ظاهر
 اندر چوم کرد که کای دوشه عجمی از نفس کلمت اخلین یعنی اولور که نفس و لطیف
 و ضار که بر طبلتک رسد و غیرا که طبلتک اوزره ایشه هان غیس بر صعب
 حکمت استعدای بی تربیت و در بیست تربیت سر استعدای یعنی قابلیت اولاد
 کسبه تربیت ایلیمک صعب و در بیست درک ضایع اولور و تربیت نامستعد ضایع
 و قابلیت اولور کسبه تربیت ایلیمک ضایع و در زینا تا شیره یوقدر که کمتر
 اگر چه نسب عالی دارد فلکستر اگر چه عالی نسب طوبرت که اکثر چوم هر
 علمویت که اولور نسب عالی چوم هر جلوی اولور آختر که اندر حاصل اولور
 ولیکن چون بنفرض خود صعبه ندارد اما چو تک کند و ذاتنده به صعب
 طوبرت یعنی یوقدر با خاک برابرست ما که ایام برابر وقت شکر
 می است شکر که قیمتی گشتند از او تر به دکلر که ان خاصیت یکی
 است بلکه اولور حال شکر که خاصیتی چو کنگان را طبیعت ۲ هنر بود
 چو تک کنگانند طبیعتی هنر سازید یعنی ذاتنده هنر بود اولور
 کنگان نوبی پیغامی که فرزند که اسپه درک کافر لایم خراف اولور
 بوابت کریمه اندک عقده **انکه لیس من اهلک حکمت** یعنی زانکه
 قدرش نینفرود پیغمبر او غیا و اولور اولور اندک قدری زیاد اندر هنر
 بنمای اگر در این نه تو هر هنر کوستر اگر طوبرت ایدک یعنی وارث
 اهل کوستره یعنی صعب و نسب کوستر که اندک قائده سی
 یوقدر کل از فارست و ایراهه از از زینا کل خاردن و ایراهه کلیم
 استلام از زدن در کار اصله اختیار اولور (اولور لایم کلور که
 حضرت ایراهیم و کل اعتبار اولور حال تو کم بولم و قدر که شدک
 کسنت که پیوید شدک اولور که قوه یعنی اندک شدک رایج سی
 اولور نه انکه عطار تکوید شدک اولور دکلر که عطار اگر شدک دیوانه

مشک رایج سی او نیم دان چو طبلت عطارست خا موی و صغریان
 عالم عطار طبلت سی کبیر که اسپم و صغری کوستر سی در معنی اندر معنی
 عیان انکلم احتیاج یوقدر زینا اولور اندک ظاهرا در و تادان
 چون طبلت غایب است و جاهل جان باز طبلت کبیر بلبلت از زینان
 نمی اولور به بلند و ایچی یوقدر روایق در این و نامعقول سوز اولور
 قطع عالم اندر میان نه جهنم جا هلاک اولور از سنده عالم مشک کسنت
 صدیقان بو خصوص صدیق لبر مقل و بمشکل در اول مقل بود در
 شا هدیه در میان کوراست او عالم کوردر او را سنده به خصوص
 در معنی محبوس کبیر که کور لر جمع یوقدر صد که کبیر کبیر جا هلاک
 دینی عالم کوردر و کلم التفات و اعتبار انم لر صعبی در سیران
 زیندیشان زیند مقل سزایند بر صعب کبیر در نشک زیند مقل که
 معظلم انم لر جا هلاک در عالم تعظیم انم لر حکمت دوستی را که بر سیران
 اندر بر و حتی که بر دره یعنی بر شیمه بنامند که انکوره لروانک ایل
 دوست اولور نشک بیکر بیکم بیاز و در لایم و دکلر که اولور کبیر
 بر فخره و تجیده و بخصوص ایدر لبرست مشک کبیر سال شود لعل
 باره بطاخر شیم بیلده یعنی چو زان کجکه ایام بر لعل باره اولور
 زینار تا بیک نفسش نشک کبیر صافن تا اول لعل بر فخره کلیم
 ایل صمیمین **حکمت** عقل در دست نفس جهان گرفتارست عقل یعنی
 اندک اخلین گرفتار و زینون درک مرد عاجز در دست زن کبیر که عاجز
 مرد قوی صورتک اندک گرفتار و زینون در معنی گرفتار و زینون اولور
 کبیر است در هر قی بر ساری بینه حرم لای قوی شول سرای اولور
 بطلیم یعنی ارتقا اولور سران ده سرور حضور ایدر قی طوبرت که بانک
 زینا زوی بر آید بلند که عورتک اولور اولور سرای دن یوقدر کلم

معنی طشه به استبداد است و آری به قوت مکر و ضوئت قوت سزاوارتر
 قوت در معنی صاف قوت صحت فائده به بر امر و قوت به آری و جمل قوت
 و آری خرق قوت جمل و جمل در معنی آری قوت و قوت را به لازم در
 حصول هر اده و سلب اول **بیت** تمیزه باید و تزییر و عقل آنکه ملک او غیر
 و تزییر و عقل کردن اندر نصیحه سلطنت کردن که ملک و دولت نادان سلاح
 جنگ خداست زیرا آن دانند ملک و دولتی خداوند حکمک سلاح وین
 خداوند امر نه مخالفت آنکه و حکمتی قبول آنکه سب و قوت **بیت**
 جو اندر یکی که بخور و به در جو اندر و کند و به و غیره و به باز خابین
 که روزه دارد و بنهید یک بر عاید که اورج طوبه و عقوبت **بیت** هر که
 شکر شهور از بهر قبول خلق کرده است هر کجا مقبول خلق او نمودن
 او نیز با ایلدیه بود و از روی که شکر از شهر در حال در شهر
 حرام افتاده است اول که صلال از زودن حرام از روی و شکر در زیر انگ
 و شکر ترک ایدوبه صایم او می و دنیا بی شکر ایدوبه در شکر
 او می صایم چون دکلدر ایلدیه حرام اولور **بیت** عاید که از شهر در شهر
 فشیخه عاید که در آن او نیز که شکر ده اولور به معنی شکر دنیا اکتی
 و عبادت و زهد در آنکه چون اولدیه بی ره در آینه تار یک به بند
 بهیچ ره قره کواینه ده نکور زیرا اولها خندان قلبیه صفا صلال او
 که صبا بقدس ابا المصطفی سب اول **بیت** آنکه آنکه صایم خود آرز
 اندر بر جمع اولور بر اولور و قوت قطره سلب کرد و قطره قطره
 بر به جمع اولور بر سلب اولور معنی آنکه دست قدری ندارد معنی
 آنکه قدری طوخر است سلا خود که در ندرده طاش صفا در تانوت
 فرست تا که فرست و قند و مار ازه ماغ قلم بر اندر خاک و ماخذن
 و مار بوقارن کشور معنی حلال کن ایدر شکر و قطره علقه خدا از آنست

ندر قطره قطره او زره منتق اولد شهر در معنی قطره قطره ابرام اولد شهر
 و شهر اولد شهر اذا اجتماعت بخود قیام غیر شهر ابرام جمع اولد شهر اولور
 آنکه آنکه به هم شود بسیار از از بر بر بر معنی بر به جمع اولد شهر
 دانند دانند است غلدر ابرام کور و زمین که آیدارده اولد آنکه دانند
 در بر به جمع اولد شهر آنکه دانند یک سفاقت از عافی حکم لغز عالم ابرام
 دکلدر که علم ابرام هلاک سفاقتی کچور به معنی آنکه ادب سزایم تحمل ایلدیه
 که هر دو طرف را زبان دارد زیرا یکی طرف بیطر زبان طوخر ما بعد عافی
 بیان ایدر صحبت این کم شود بوند بیف عالمک هریتی تا قصن اولور
 و جمل مستحکم و آنکه معنی جا هلاک جمل حکم اولور **بیت** جو با سلف کوی
 بلطف خوشی چون که سلف به لطف و خوشی لغز ایلدیه سولیدین و لایبت
 ایدر سن قرون کوروش کبر و کردن کشتی آنکه کبریت و کردن کشتی کفر زیاده
 اولور **بیت** معصیت از هر که صاد شود تا پسندست معصیت هر
 کیم دن که صا در اولد تا معقول در و اولها تا پسندست اما علماء دان تا معقول
 روح در علم سلف چنگ شیطانت زیرا علم شیطان ابا بصل آنکه علماء در
 و جدا و ندر سلا و چون با سیر برند و سلاص صایم چون که اسیر ابا ایلدیه
 شصا بر به بیشتر بود می لغز زیاده که اولور شکر عافی نادان بر شکر
 روزگار روزگار بر شکر نادان عافی به زدا شکر تا بر صحنه کار
 فاسق و دشمنان یک در کان بنا بینایی از راه او فتاد و فیرا اولد
 نادان تا بینایی ابا بول دن دوشرب معنی سزایم اولد که خلاف شکر
 اولد فصل در کتاب ایدرین و من در شکر بود در جه افند و اما آنکه
 آبی کوزن و آریکن قویوب و دوشرب معنی فضا احتیاب ایلدیه حکمت
 همه در زدن که ناشی بخورد هر کیم که حال صیا تنده آنکه ناشی
 میبد لرواصی نوری بر چون کبیرد ناشی بنیز چون که اولد

انك نامني التمز لرعيني يا و ايلمز لر حركات يوسف عليه السلام **دوشك**
 سال مصر نخورد دي يوسف عليه السلام مصر خرفندك طويغي بمز
 ايدون تاكر سنگان باخدا خوش نكند تاچ لر اي لمبه اذنه انكوز دن
 بيوه جاندا انكوز نك اذني طول عورده بلو وزير تمام احتياجي واورد
 نرضا وند ميون صاصبي بلمز **شوربا** نكر در راحت و شمع زيبت اول
 كچه كه راحت و شمع ده دير لر اي اوچ دانده كه حلكه سته چيست اول نه بلوكه
 اچك تاغنه در معيني بچور حاله در مانده ناسي جانده عاج زكج و فقير كره طايغ
 بر كسه بلوكه با حواص خود خرو مانده نيمه اوالده كند و خي ظاهر و زبون قاله **كلمه**
 اي كه در مركب تاننده سو ارب حشش دار اي كه كه چا پاك و قون بخت اوزره
 سوار سن عقل طوب معني **عقلك** با حلكه چه ايلك خرفا كشي مسكين در اب و كشت
 زيرا مسكين خار چليكي خار آب و گل ايجنه دوشن در جهه ايل ايفه تاك اولن قلان
 خلاص ايدن اش اذنه **عقلك** به دروشن خواجه دروشن عايد نك مان
 سندن اش طلب ايلك تاغ از روزن او بگذرد و دود دست زيرا
 اولن تو تون كه انك روز نندن چقا اول درويش كوكج تو تون در معيني **آخي**
حلكه دروشن ضيف حاله در نك سال ميرس منيع حاله نو دروشن بيل
 طار لغدن معني شوط شونده صور كه چوفي كه بچين مكرانك كه تكرار وقت
 سوال ايلك مرعي بروشن بنه اي انك باره سي اوزره بر مع توبين **عقلك**
 در بيشن وانك **گول** اوكته بر معلوم توبين معني كه خريلوا احان ايدن بند
 خريف كه بيني و بارن بيلو در افتاده برضيه كه كور سن يو كي ايل بلو ايجنه
 دوشن قانقنه قادر دكل بلو لهر و شفقت كن ولي مرو بيشن ايلوا دن
 كوكلك ايل انك اوزره شفقت ايلوا انك با ننه كته چون ايفه خلاص انك
 قادر دكل سن ولي چور فتحي و برسد بيشن كه چون افتاده اما چون انك با ننه
 كندك و حورده كه بچي دوشن ميانا بنده و چوروان بگردم خرفن ميانك

مغه يعني انك تركي بيك صوبه وار تركي اول خركه تومرغني طوبه خلاص انك سوي ايل
 حلكه برو جيز قاله حنكست و خلاص نقل اكي نسه قال دخل و خلاص نقل در خور دن
 بيشن از روزه معلوم اولن اكي دن بيشن روز ازلده معلوم اولن روزه دن
 زيا ده حلكه در معون بيشن از وقت معلوم و بيشه في معلوم اولن وقت ده
 معني اجل دن اولن اولك نكره بو اكي نسه عقلا و نظلا قاله **فصل** فضا دكر نشود
 كه هزار ناله واه حواص نك قضاسي متغيره و نماز كره سوي ناله و اوجك
 باشك بت بگردن اوزده معني نكرا ايل شكابت ايل بلو بخر دن بو تون كلكه نشود
 كه و كليلت بر خزمينه با د خرفنه كه ايل خزمينه سي اوزره و كيل در كه مراد بيلو
 عليه السلام چه غم خود كه بيمر و چراغ بيوه نفي نه غم بركه بر طوبه و نك ايجنه
 سوي **حلت** اي طالب روزن بنشين كه بخورن اي روزه طلب ايدن ايجنه ايجنه
 معني طلب التمز ايلك دني روزه نك ايل نور و مطوب اجل و ايل اجل
 مطوب معني اجل ايشمن كسه مرده جان ندين كته كه جان التمز سن معني بچي
 كه جان خلاص ايدن **عقلك** جهه روزه اكر كني و رنكني روزه ايجنه اكر كني
 ايلدر اكر ايلهمن بيسا نده خدي خرفه و جل البش خزمينه و جليله انك ايفه سكا
 ايلدر و ررون در دهان نشود و بيلك اكر ايلك نك و قبلا نك اوزره
 كيدن خورنده مگر بسوز اجل سني بجز لمره كلكه بكونده بر **حلت** بنا نهاده
 دست نرسد روز ازلده قسمت اولننه ان ايلدر كره تا ده حركه حاكست
 و قسمت اولننه حرقنده اولور ايلرسو ايلدر **نور سبت** شونده كه سكتد بيشن
 ناظهار اشمنن هيسن يا خود اشمنن سن معنا سوز او كه سكتد رطله انك كتر بچن
 حنك و خورد انك خورد آب حيا نه قدره حقه ايل و ايجدين او اركه آب
 حيا في ايجدين معني نصيبي اولن ايجدي كه دراد حصر عليه السلام در سبت
 مشنوا ايل كنه كه خود از غم ازلده كني خون خورن كه طلب روزن نهاده كني
 حلكه صباد 2 روزن نصيب سر صبا در در جل ما هي نكيد و دكل ايلر حرقده

عقلك

ماهی طوطی و ماهی بجاورد خشکی غیره و اجل سزا ماهی قورین ده اولی **بسته** است
 مریض در ماهی حالم می بود و مریض در کمال ده یعنی جمیع جوانی بیاد دور
 قضا بر رزق و اجل و رقیبان او اولی هر چه زودتر آرد نه و اجل آنک آرد نه اما
 اجل او داخل در **تکلیف** تا اگر فاسق فاسق خفی کلوخ نذر اندود دست التوبان ایلم
 صواغش کلوخ در درویش صالح و صالح درویش شاه خدایک اود طبرانی بوش
 قیوم در این دنیا موسی است مرفیع بود یعنی صالح درویش موسی علیه السلام
 یعنی در آنکه بجهت دروان و پیش فرعون مرفیع او بود یعنی فاسق خفی فرعون
 علیه السلام آنکه صفتی در آنکه ابولکر شد تا بوزیر فرج ده طوطی یعنی ابولکر
 بلبلان نیز خلاص بود و دولت بدان سرور نشیب و برادر کرده و بی
 بافتی انیش ده طوطی یعنی زوان زیاده سرحت لوزره در **قطعه** هر که حاجی
 و بد دولت بدان هر که ایام آن معصی و دینی و اردو لیکن آنکه خاطر خسته
 و رخت خواهد یافت هسته آنکه خاطر بیخوشی است یعنی او را منصب آنکه الله
 ایکن بیچاره لره رعایت و احسان آید خبرش ده که هیچ دولت و جاه او
 کشید خبری که هیچ دولت و جاه بسرای و کفر خواهد یافت غیر بسرای
 یعنی آخر ده بود که در **تکلیف** بود از نعمت حق تحصیلست سود حق
 معانی آنکه نعمت در بعضی نعمت خلیل در مردم به کناه و دشمن و کناه **تکلیف**
 دشمن در **قطعه** مردمی هستند مغزادیم به عقل سزاگر که با کوردم رفعت
 پوشید صاحب جاه به صاحب دولت و آنکه خستگش معنی شروع ایلم که گفتم
 این خواهی که تو بدیخت هضر شیخ ایله ایتم ایتدم ایتدی اگر سن بدیخت ایلم
 مردم نیک بدیخت راه کناه او بدیخت لوکشید که کناه و اردو در **قطعه** الا تا
 نخواهی بلا بود نگاه او را حق بود لوزره بلا ایتم من که از بدیخت
 بدیخت خود در بلاست زیرا او بیخدی و دشمن یعنی او را بدیخت کند
 بلاده در چه حاجت که با او بکنی دشمنی نه حاجت که او را سوده دشمنی

نکاتی در شرح و تفسیر

لک آید من که او را چنان دشمنی در قفاست زیرا او را سوده قفاست
 آنجلیج بر دشمنی و اردو **تکلیف** تمیز به آرد و حاشا چه زیست استانه
 قبیعی و علم میل و رعایتی او عین شاکه القون سز حاشا در که مقصود نه
 و صون بولمز و رونده که به معرفت مرغ به چه معرفت سز سیاه قفا و سز
 خوشی در که در آن سهولت ایله ایشتر و عالم به عمل در صفت به در و عمل سز
 عالم میوه سز در صفت در صفت در که عکس که نفعی او سز و از صفت به علم
 خانه که به در و علم سز از حد قبوسر او در که شیطان را بی صراط مستقیم
 جدا خواهد **تکلیف** مراد از سز و اوله فران قرآن عظیم که نزل و ندر مراد تحصیل
 سیرت خوبت خوبت سیرت تحصیل آنکه در نرسایل سوره مکتوبه طور
 اولان سوره به خود ایله ارفق و قفاست و کله رعایتی متعبد بیا و ده رفعت است
 عبادت ایله بی جاهل بود که کشش بیاده در که عاقبت منزه از شر و عالم
 متناهی و سوار خفته و عمل ده که جاهل اولان عالم بولده ایشتر و عار در
 که منزه از دشمنی زیاده صعوبت ایله در رعایتی که دست به آرد
 بر رعایتی که تضرع ایچون خدا ایله قالد و عیسیانه معتقد اوله با رعایتی
 که کسیر در سر راه دارد یک در بخا بدی که با شنیده کسیر طوطی معنی جاهل
 ایوب مغرور اولی **بسته** سر هندی لطیف خوب دلدار کلوخ نشیب ایله
 لطیف خوب لوسر همدک به سز زرقیه مردم از او آدم آنچه در عالم
 یک یک در **تکلیف** ایله آگفتند یک یک ایتم در عالم به عمل که مانند
 عمل سز عالم نیه بکسر که گفت اولی کس ایتم به زینبوزر ایلم غسل
 زنده بکسر بوش سیر زیاده خوب واقی و لغش در و مراد نه ایله و کفی
 روشن **بسته** زینبوزر در دست به مرقوم را کوبید مرقوم سز با و زینبوزر
 دی بار بوجو غسل نمید یعنی نیش من چون که غسل و بیرون سز بار نیش
 او را معنی صوفی آن مرقوم زینبوزر زینبوزر سز عیون در روز ایله

با طبعه زن و ولعکار و دنیا پرست زاهر خلقند بولنی او بچهره قطع
 ای بنا موسی کرده جامه سپیدان ناموس ایله حاجتی سپیدایش یعنی در ایام
 طلعت ایشان کس بهر دنیا خلق و نامهربان خلقند پندارند بی حسن خلقند
 او تر و نادمه ایالتی کثیره ذنوب ایله سرایه ایشان دست کوتاه باید از بی
 دنیا دانان فتنه کرده یعنی دنیا ترک افکند که کار او بود و کسین چه
 دراز و چه کوتاه نه فریاد آستین او زبون و نه فریاد قصه او شن بودند کما
 نه نفع و نه ضرر او در بی معور بلکه ظاهر که معور ایله دن او انهم در
حکایت دو کس اصره از دلی بدر نه رود آری کسنگ کو کلند خسر کاشه
 کتیر یعنی چغز و یا بن تعابن از کل بر بنیاد و الدعوی یعنی پیشمانان ایابی
 با چقدن یوقارین فکر یعنی حوکر پیشمانان کتیر یکی تا جهر کشتی شکسته
 بر صبی دریا سفره کیده یکی سی صفتش تا جهر کتیر در بیرون اتم دیو
 پیشمانان کتیر دوم وارفتی با قلندران نشسته آگهی سی بر وارفتی قلند
 ایله او تودوشی مینی وارفت ایله الله ایزد و کما قلند بر ایله جو روده مالی
 بیخون صرف اتم دیو پیشمانان کتیر **قطعه** پیش رویشان بود خوش
 مینا به کاه را دروشی اولند کتیر قلند کماله مبارک اوور کتیر شادمان
 حالت بسپل آگرسند مالک اندک اوور تا سقه بسپل او عزیز اولی با جو
 پایا از ده پیرهن با جو روزه کو کلک او بار ایله کتیر یعنی نامقول باز ایام
 باش خوشتر با کتیر بر فغان انگشت نیل یا خود خاغانک او زره جو پیر
 مینی جلک یعنی مالک دن احمد قطعه ایله با کمن با پیل بانان دوستی یا خود
 قلین ایله دوست ایله ایله بنا کتن خاندن جو ضرر بسپل یا خود فیله لایق
 بر فغانه بشیاد ایله کلدریکه وقت قیلنی انده بنقله **حکایت** خلعت سلطان
 اگر چه خیزرست سلطان خلقی اگر چه خیزر و لطیف جامه سلطان خود
 از آن بجزت تر لیکن کند و کتیر لم اندن عزت رخ ایله در یعنی اندن

مقبول که در زیر امت یوقدر و خون نیزگان اگر چه لیز است و اولو
 که که طایفه اگر چه لیز تر خورده ایشان خود از آن بلذت تر لیکن کند
 طبعه جعفر خورده سی اندن لیز تر قدر یعنی اندن لیز تر نور قدر است سرکه
 از دست ریخ خوش و شوه کشنیک آگند و کسیندن سرکه و شوه یعنی
 بوند ایام قناعت ایله کتیر بهتر از آن ده خلاصه کتیر کتیر کتیر
 نان و بره سفدن بلک رکدر **حکایت** خلاف در ایام صواب است معقول
 خلاصی در و نقص همیده اولوالعبار و عقده صامت لیکن فکر نایق
 عکسیدر یعنی معقول دکدر در و لیکن خوردن شمشیر ایام دارو
 عکس و راه نادنن به کاروان رفتن و کور بخش بولک کاروان سز
 کتیر زبیرا جاتر که بول از ده بی وارهب بر سر نه ده کمال اولو از
 امام مرشدی خذالی مرشد اولان اجماعدن کتیر خذالی در بر سندن
 سوا ایله ایله بولدیو که بدین منزلت در علوم چگونه رسندن کما
 علومه بوفر شیه به سجده ایله کتیر گفت عجز از آن اندن جوان و پیر
 اندرین بولنج اول فتنه ایام ایله کتیر که هرص نداشتیم که هر سنه بی که
 بیلیم از بر سندن ان فتنه نداشتیم ایله حضور مقدرن کا وظو خدم
قطعه ایندغا فتنه آنکه بود موافق عقل صحیح است امید او اول وقت
 عقل موافقه و ملاجیر اولو کتیر نفس را بطبیعت شناسی یعنی
 که منبک بر فتنه طبیعه کوسه کسین پیرس هر چه نذاتی که کتیر پیرس
 هر چه که بلیز سن اهلندن ایله سوال ایله زبیرا سوال خورنی دلباز راه
 تو باشه مجرد اتانی دانالغایه سنه کتیر بولوک دلباز نور یعنی
 عزتکم بسپل بولور **حکایت** هر آنچه دانی که هر آینه معلوم تو صواهر
 مند هر اولو نذاتی که بیلور سن کما آینه سنه معلوم اولو
 کتیر بر سندن ان تجلیل ممکن ایله سوال حکم تجلیل آینه که هبست

زبان دارد زیرا همیشه زبان طوطی که او را از سوز در در قسطه جویان در
 خانه دست داد و جویان حضرت کوریک دانود پیغمبر علیه السلام را
 چنانچه معجزه عجم کرد آهنگی بجزه ایام نوم او نور یعنی موسیقی بلایع
 او نور نیز سیدش چرمی ساز بود دست لغمان حضرت را و در آن
 ایله یک نه دوز زمین جو تکم بلدی که به پیریش معلوم کرد که سوال غلام
 سز اولیفته معلوم و روشن او نور **کات** از نورم صحبت باکی است خلق
 ایام مصاحبه که او از زمین برید او نور که خانه پیر و از یک کانی بوش
 لغمان یعنی یک کافه سنده او بکسین بابا خانه خدا بن در سازی با خود
 صاحب ایام معجزه و وقت نظار اولی که اگر می لغت اتمین **قلم** حکایت
 بر سر او معجزه آون حکایتی مستعدک مزاج او زره یعنی فر اینه جوافع
 سوبله کردانی که داد با تو نیم اکیلو را ایله که سکا بر میا طوطی و
 کلایکی اصفا ایدر زیر بولم او بولم سوز که ضایع او کوز هر از غافل
 که با جنون نشیند هر قافله که جنون ایام او توره یعنی مصاحبت ایلم
 نگوید به حدیث روی لیم لیم نوز نوز نوز نوز نوز نوز نوز نوز نوز
 زیرا جنون نوز مرادسی دنیا ده همان او نور **کات** هر که با دیدن نشیند
 هر که که بر امر از ایام او توره اگر طبیعت ایشان نگردد اگر الله طبیعتی
 طوطیه لیکن بغفل ایشان مفهم کرد اما آنکه فعل ایام مفهم او نور که آنکه
 دوز در چنانکه اگر شخصی بجز ایام رود انجلیس که اگر کسی میانه
 ممتاز گذاردن نماز ادا آنکه منسوب شود بجز خوردن شراب بجز
 منسوب او نور یعنی شراب بجز کذب دوز زیر نماز فلفلی او اولی
 مسجده وار را بدین در **شون** رقم وجود دنیا دل کفیدیه کشند
 او زره تا دانند رقم چکله معنی نادانند اقرار ایله که نادانرا است
 بکسر بر که نادانی مصاحبت اعتبار و قبول ایله طلب کردم **کات** از ایام

یکی بنده عقل درون برضیعت طلب اندم هر که غمنا نادان میسوزند
 ابتدا نماند ان ایام مصاحبت و اختلاط ایلم که کرد ان ایام مصاحبت
 بیانشی زیرا اگر زمانه عالم ایلم که مصاحبتی ایام نماز او نور
 و کر نادانی ایلم بیانشی و کر نادان ایلم که مصاحبتی ایام دینی
 ایلم که او نور **کات** حکم شرفی با که معلوم است دوه نیک علمی چلیمن
 که معلوم در یعنی زیاده حلیمه که از قطع میانش کید فرضا که طفل
 ایلم بولار یعنی طوطی و صد فرستد بیدر و یوز فرستد ایله یعنی بیده
 کردن از وقت بیعت او بیاید ایلم که بیعتند بویون چورزا که
 دره صولت پیش ایلم اگر است که او کت بر خوف دره حکم که
 معلوم باشد که ایلم که معلوم معلوم که سب اول طفل بنا دانه اضا هوام
 رفتن و طفل نادان ایلم اول دره بیگانه است زام از کفش در
 کسلا نه مشت او نور طوطی که نوز بولار ایلم او زره و دیگر طوطی
 وی نگند و کسیر و کاه و وقت ایلم یعنی او بمر که مصاحبت در شتی
 ملاطفت و موم است زیرا شونف و قطنه ملاطفت قبیع
 در وقت آنکه دشمن بملاطفت و اینست که دشمن ملاطفت ایلم
 دوست نگردد دوست او کوز بک طوطی زیاده کند بک طوطی زیاده
 ایدر فرجه بولم **قلم** کسی که لطیف کند با تو خاک بازشی
 بر کسی که لطیف ایلم پس آنکه حایه با پای اوله او از خلاف کند با تو
 در در چشمش آنکه خاک و کسی که لطیف و عداوت ایلم آنکه آنکه
 طیار او طولدر سخن بلطف گرم با درخت خوس بگون درخت خون
 و بعد خون اولی که بوزن لطف و گرم ایلم او بولم که از ناله خورده
 نگره دینرم سوزان پاک زیرا با سز لغت دوزر آنکه ملاطفتی
 پاک او کوز نگره ایلم پاک او نور **کات** هر که در میان سخن دیگران

افتد هرگز خدیجه سوزن او را سینه حوضه یعنی غلبه بر کوهت اعدین اولی که
شروع تا مایه غفلتش بدانند تا آنکه فضلند بقدر این بدیدر با چاه پست
بشتا سندانده اولی که از این مبلندک با پارسین **عظمت** ندهد مرد
حوشمند جواب حقل که جواب و بریز مکران کرسوا ان کنند مکران
وقت جواب و در که اند سوزن را بر سر که برجه بود مکران کرسوا
اولی که سوزن مکران کرسوا یعنی اصحاب اولی که اولی که اند کدرت
و مطا و کرم حله و عوشن برقی ان کنند و کوسینی و سوزن شان از زره حله
ایدر لرز برانما سیدت سوزن و اولی که **حکمت** ریش در و نا جانم خنجم
چاه ایچنده بر ساره و طوثر ایدم یعنی مسوور برجه بر چه نام و ارایده
حضرت شیخ زحمانه علیه السلام شیخ حضرت ابته تعالی ندک رقیق از اندک اوزرین
اولی که بر روز بر سیدان که مصلحت چونست هر گونه مکران ایدر
ایدرین که چنانکه خنجر و کتفقی که کجاست و دیگر ایدر که قنده در
داشتیم که اندان اخترازمیکند حضرت شیخ و مراد سینی بدهد مکران
سوالدنا مقصود که اولی که انداخته از ایدر که دیگر و حضرت
نبا ندهد هر چه حشو که ذکر بر روا اولی که از این ادب یعنی ذکر بلا
ادب و معقول و کله و غرور و مندان گفته اند و عاقله است
هر که سخن نه سید هر که سوزنی طاری دیدی او بلا سوزن از
برنجدا اولی که سوزن کوهانند یعنی حوضه را اولی که سوزن کوهان
اشهر **فصل** تا نیکه ذرات که سخن عین صوابست تا اولی که سوزن
باید که سوزنی که سوزن کوهان عین صواب در مایه کفتم و حوض
از حوض کفتم تا سوزن کوهان سوزنی که سوزنی که سوزنی که سوزنی که
سوزن کوهان یعنی معقول اولی که سوزن کوهان سوزنی که سوزنی که
سوزن کوهان و در سینه مایه اگر طفرین سوزنی که سوزنی که سوزنی که

برزانکه

برزانکه در وقت دهه از بندرهای بی یک اندک گذر سکا بندون
خلاص او و بره یعنی طفرین سوزنی که سوزنی که سوزنی که
سوزنی که سوزنی که سوزنی که سوزنی که سوزنی که سوزنی که
اولی که سوزنی که سوزنی که سوزنی که سوزنی که سوزنی که
چرا حضرت ازین فاشن ضرر بکسر که جراحت اگر کم درست نمود که باره
اگر کم درست اولی که سوزنی که سوزنی که سوزنی که سوزنی که
چون بر او را ن یوسف علیه السلام یوسف علیه السلام برادر زرت کبی
بد و روح کوی موسوم شدند که بلا جملی ایدر موسوم حوشه اولی که
بر راست کفتم ایشان نیز اعتقاد اند اندک طفرین سوزنی که
و بی اعتقاد قلمند زیرا این با من قصه سنده سوزنی که سوزنی که
حضرت یعقوب علیه السلام اعتقاد ایدرین و ایدرین بل سوزنی
کم انفسکم امر انفسه قبل بلکه نفس لکر کور سوزنی که سوزنی که
ایدرین یعنی سوزنی که سوزنی که سوزنی که سوزنی که سوزنی که
اختیار ایدرین کوهان کوهان حوضه صواب ایدرین سوزنی که سوزنی که
وارد کرد ما در وسایل اولی که **فصل** کسی که عاقد بود یعنی برکت
که عاقدی راست او یعنی طفرین سوزنی که سوزنی که سوزنی که
اولی که سوزنی که سوزنی که سوزنی که سوزنی که سوزنی که
اولی که سوزنی که سوزنی که سوزنی که سوزنی که سوزنی که
ایدرین سوزنی که سوزنی که سوزنی که سوزنی که سوزنی که
کم دن طفرین سوزنی که سوزنی که سوزنی که سوزنی که سوزنی که
ایدرین **فصل** در سخن تکبیر صاحب دلان صاحب دلک بر بلاقی طوثر
بر آن کس که سوزنی که سوزنی که سوزنی که سوزنی که سوزنی که
در و کوشته بر سوزنی که سوزنی که سوزنی که سوزنی که سوزنی که

۴۴۲

کوبد تو کوی خطاست اول که اگر کاهی کجک سوبلیس که اعتقاد انبیا خطاست
 دیرن زیرا عادی بلان سوبلیک ایدین کیر و عمل ایدین حکمت اول کایناسا
 بانقا فادیت خلقا تک جلیل رکی و مقبول رکی عاقل که اتفاق ایل
 آدمی در ورزله موجودات سگ و حیوان داتک حقیق رکی عاقل که اتفاق
 ایل کلب در و باقیان خرد مندان و عاقل که اتفاق ایل سگ حیوان شانس
 بدو ک لطفه تک حقیقی بلبل کلب به آزادی ناسپاس شکر آدی و نیک قسم
 سکی یا لقمه هرگز فراموش بر کلب بلقم و بر سگ هرگز اول لقمه فراموش
 او کز یعنی فراموش ایلز نکد و در زنده صد نوبت سگ آکر نوبت
 اول کلب طاش اورین یعنی بوز کره آکر طاش ایل اورین و کره غریب طازین
 سفله را اما کره یعنی چو و از زمانه سگ بله اوشدین یعنی رعایت
 ایدر من بکتمه چیزین ایدر با نودر جنگ بکتمه و حقیق ترند سبب ایل سگ
 ایل جنگ ایل کلمه شور لغد ریت جردا طول عمرت فلما صار کلبا نظر جم
مکتب از نفس پرور هنر ورین نیاید نفس پروردن یعنی چو بیرون هنر
 لک کلمه یعنی هنر وران و بی هنر سرور بر ارات ایدر هنر سزا اول که سگ
 لایق او کز **خوش** ممکن دم بکا و سبب رضوان زیاده حقیق یعنی چو خوار
 چکیر کا و اوزرین شخم ایل کلب بسیار نیست و بسیار رضوان ایدر چو او بی
 بیچ و در هر دنده مردم هنر بکند که فن پروران از هنر لایق چو و
 ار حقی با ایدر فریزین کا و کلبی آکر سگ فریه لک کر کا به چو هر شنجور سگ
 در دهنی خو کجک سگ که که جورن و بر کسان یعنی انک که جفا سنی چکیر
حکیم در انجیل آمده است انجیل ده کلمه در بوسوز تره ایدر فرزند آدم فی
 آکر توانگرین دهعت آکر سگ غنی لک و بریم از من مشتغل شون نماه بندن
 یعنی بنم ذکر عدل عاقل اولون ماله مشغول اولورین و آکر درویش لغت
 و آکر سنی درویش ایدر شکله نشیننی شک دل و بخت صور او نورسن

پس حلاوت ذکر من کمالی ایلیم بنم ذکر من که تندی قدمه بولورسن و عیاض
 من کی شتاب و بنم عبادت غمناقن ابورسن فکله اندر معنی مغرور و غافل کاهی
 لغت و غنا ده مغرور و غافل من که اندر شکست دستی حده و رشک کاهی مغرور
 و غنا ده حده و خروج من جو در شرا و ضرر خالت اینست چون کبر و
 و غم ده و مغرور و غنا ده سگ حالک بودر کربان اولورین تمام کاهی
 پرورین از وضو بلم قیام کند که ن فرات ایدر بن حده مشغول اولورین کما
 اراد در پیچنی یکی بلا تحت شاهی فرو آرد حقی تعالی تک اراده برین
 شاه لقا کشنده آشفه کتور یعنی پادشاه لغتی الهه الور و دیگر کما
 در شک ماهی تک آرد و بر غیر سنی ماهی تک قرنده تک طوطر یعنی حلاک
 انبوی حفظ ایدر که خاد بولور علیه السلام ذکر بوابت کریم الله حقیق در
 فالتق الموت و حصول **سخت** و غنست خوشن انرا که بود ذکر نوموس و
 وقتی نوش و لطیف در اوله کسنگ که سگ ذکره نوموس اولور و خود
 بود اندر شک صورت چو نوموس آکر خود بولور بیجا بر علیه اسلام کما لقا
 قرنده اول **تک** آکر شیخ قهر و کشته آکر حوا نقای حفر قهر شیخی چک
 یعنی جلالت کوستره بنی و وی سرو کشته بنی و وی خوف دن با خشی
 ایچ و چکر که اصلا دم اورده قال او **سخت** منی ریب آکر بکشد شیخ حکم
 نما باشد که میان ضح و تبکم و آکر غم لطف جنبانند و آکر حوا نقای حفر
 عزم لطف غم سنی دیرده یعنی لطف اظهار ایلیم بدان را بنیکان
 در رساله مشقیدین سعیدله ایدر **سخت** و کرده بخشد رضوان کرم
 عزا ز ایل کوبید نصیبی برم **سخت** کز بحث خطاب فهم کند آکر قیامت ده
 قهر خطاب بنی یعنی قهر ایل خطاب ایلیم ایلیم ایلیم ایلیم ایلیم
 انبیا در مغرور برین در معنی اعتقاد ده قادر کل کرد پروردار
 لطف تو بلار لطف نورمندن پروردی دفع ایلسون ده یعنی لطف ایلیم

دیگر کا خیابا امید مغفرت زبانی از بر لطف ایزدی و از حسن مغفرت
 ایچک کیم ایدر حکمت هر که نادید و نیاز صواب نگویو هر کیم که دنیا نادی
 اید صواب بوئی طوبی یعنی اصلاح کلیه تعویب عقبا رفتن اید افرت غلابه
 گرفتار کوز مع گرفتار اولور قال الله تعا صحح تعا حفرة ایزدی و لئلا یفتنم
 من العذاب الا ذی دون العذاب الا کبر المتزیرانله فاندر عذاب
 اذی دن که مراد قتل و وجد و بونکرک اشغال در عذاب اگر دن خبری که مراد
 افرت ضایع در **بیت** بندست خطاب مبرزان آنکه بند او و کرک سوزی اول
 نصیحت در آنه نظر کند و حبس در چون بند و حد نشوی بند نهند چون که بند
 و بولر قبول ایچسن الیک و ابانک اوزره بند **قرآن** **یلتعن ان حکایات**
 و اشغال پیشان بند کربو نیکیست لر چمن قوم و امت کرک حکایت لر و مشاری
 اید نصیحت طوز لر پیش از آنکه اولی اول کرک بیان صکر کلند و افره انشان
 مثل زنده انکرک و افرسی اید مثل اوله و مشغول اوله **قطعه** بزود مع بس
 دانه فرار مرغ دانه جانیه بیان کفر خوف اید چون در کفر بند اندر بند چون
 که انان خبری مرغ بند دیکور بند کبیر از مصائب و کفران غیر کرک مصیبت لر چون
 بند طوت ناکیر نو دیکران زو بند ناکیر کرک سندان بند طوبی **بیت** آنکه
 کوش ارادت کران افزوده اند اول کسبیک که ارادت قولیغ نقیل خلق بنی اید
 یعنی الله کو کوی قولیغ صامو خلقش در چون کند که بشنود کی ایلد که استقامت اید
 اید یعنی استقامت اید و صبی باطل دن فرق افره و انرا که کند کسب و استقامت
 و اول کسبی که سعادت کندی اید چکش لر در یعنی از لزه ای مقبول و سعید
 خلق اشق **بیت** زود میرد هر که جو بائی ایست بمعنی کشتن عن بر
 لطف دوست چون کند که زود فی ایلد کتیه و طالب صبی اوله **قطعه** شکر کرک کوشن
 حدای الله دوست لر یک فیه که کجسی بی بن بدو روز صومر شده ایلد ای کوشن کبی

ایلد و روین سعادت بزور باز و نیست بوسعه ساد باز و زور به دکلر بکله
 طاعت ایلد فی دکلر تا نغشده ضایع نغشده مادام که مغشلیجی ایتغشلیج
 ربانی از نو کید نام که دکلر اوز نیست سندن کیم ناد اید و من مترک اید و ب
 قنده کیدم که سندن غیرت بکتم بویا در روز دست تو صبح دست بالا
 تر نیست و سندن الکلن بویو رک صبح الی بویو **در اید ایه اول**
 انرا که نور صبری کبی کم نشو و اولی کسبه کسمن رحبر لک ایلدین اول
 کس هر کرکم وضایع او کوز و انرا که تو کم کبی کشف رحبر نیست اما اول
 کسبه کسمن کم وضایع اید من کسبه کتم رحبر دکلر یعنی هر کرک اید
 بویو **در سن اید ایه اول فصل که من یضکی ایه فلاح ایدی بکرت**
 کدای نیک انجام عاقبتی ایدو کما به از پادشاه بد فظیم عاقبتی از افر
 پادشاه دن ایدو **بیت** سخن کر پیشش دعایه بری بر سخم که اندن حکو شکر
 ماکفی ایلد رسن یعنی شا د اولو رسن به از مشایخ کر پیشش غم خوریه
 بیک در پیش داغ دن که اندن حکو علم دیرین یعنی اول غم حکو سرور بیکر
 اول سرور حکو علم اول حکو **بیت** ذمیان و از دهجان منتارست زمین
 آسمان دن فشار وار دردم او باوان کرک جمیع نفع ظالمه بیدبب در کاهان
 از زمین خیابا و دهجان ز زمین دن خیابا وار در کلر اناد مبرشخ مجابیه
 ظلمت مبرشخ اولو رشخ شکر به که اول طرف ده وار در زمین نظر کند
 ایچنده بن وار ایلد و خرابیت کرک خوی من آمدنا سزاوار کرکیم جویم
 سکا تا مقبول کلرین اید بقصون نیکه توفیق از دست حکمرا رسن کند و ایدو
 صوبی الکلن قوم یعنی کرک ایلد **بیت** صفا لایمی بیند و می پشند من نفا حفرة
 بنده لر تک معاصی کور و لطف ایام سزا اید و عیب من بیند و می خورند
 و عیب کور و حقیقت مطلع او کوز و خورش اید یعنی بی باک سن فلا دن بو
 خلق اشقار سو بیلر و عیبکی قماش ایلد **بیت** نغور با لکه از خلق غیب دان بودی

نوعی باشد که آنرا غلبه غیب بپایان و بعد کسی چنان بود از دست کسی نباشد
کنند و صانع و نشا سنده برکت سنگ النذر در کفر ایدر حکایت نزار معدن
بجان کردن بیدار التون معدن دن معدنی قریب ایدر کشته کلور و از کشته
بجیل بجان کند ان اما بجهتک النذر اولک ایدر هاشه کلور زیر اول وقت
انک النذر خلاص بکلور دونان خورد و کوش دارند لجهتک بجز حفظ
ایدر کونید ایدر که خورده دیر لر علیک ایدر بیکد ریش اولمعدن کلور
لسان حوت ده ضرب قتل در که دیر لر الما مون خیر من الما کون روزی
ببینی بکام تخن لیکن بکون کشتک مراد ایدر کور کور زمانه شوکار
مرده التون حاج اوزره برنده قاتلن و اول سفلی اولمش است بخل توانک
بر دنیا رویم طلسمت بلا بکشی معیم از ان سالها میماند زرخ کوزه
و طلسمت بر سرش بستک اجل آگوش بشکند با سودگی این وقت کند
حکایت هر که بزرگستان نخت بد حکم که ایدر القنده می لره و ضعفا و تریم
انچه بخور ز سر حیات گرفتار ایدر قوتی که صورت گرفتار و کلور قوتی گرفتار
اولوز **شوی** نه و باز و کرد روی قوتی هست هر بار تو که اندر بقوت و از
بگردی عاجز ان را بیکند دست مردلک و قوتی ایدر عاجز که انچه می
دینی انکو صج ابلید و اگر قادر بودی دکلر بونک ایدر بشو اولان ادار نفی
بونک هاسته صروف در اول سید دن بو و جن بل شرح اولنیز ضعیفان را
مکن بر دل کردی ضعیفان که کولکل اوزره بر ضرر ایدر یعنی اندر بخید
خاطر لکه که در جای بخور زور حندی که عاقبت بر قوتیست صورت گرفتار اولان
عاجز قاور کین **نیز** **بیم** **بیم** **حکایت** عاقل چون خلاف بیند
عاقل چون خلاف و خوف کوره بکند صحرای یعنی کنا ده جفا و چون صلیق بیند
و چون که صلیق کوره نلکد بیند لنگه قوتی یعنی اورتا بطور که انجا سلامت
در کمر است زیرا یعنی صنگ اولن بر سلامت کتارده در و اینی صلاوات

در بیان و بجزاده یعنی صلح اولن برده طلاق اولن ده در کتات مقام نشین
می با بدقی زبان یعنی طریقی اوزره نرد او بیجا بکشد شش کتک زبانه
لبقتی از کوره و نیکین سدیگ ایدر اما سدیگ کلور یعنی حصول امر اطلب
کوره و کلور است هزار بار بکشد خوشتر از میل ناولان میدانند بیدار که
خوش کرد و لیکن اسب نازد بدست خویش عذبان اقرار غنای کند و الله
طونز که مراد می باشد **حکایت** در روشی در مناجات می گفت برادرش
مناجات ایزدی یا رب بیدان رحمت کن این بنم بجز طریقی یعنی شقی لر
اوزره رحمت ایدر که نیکن را خود رحمت کرده زیرا اولوره یعنی سعید لره
خود رحمت نشن کن که ایش ناز ایدر آفریده زیرا انلیر سعید طلق ایشن
اولر کسی که علم بر عالم اولر بر کسی که جامه اوزره تحفا ایشن قودن و آنکشته
در دست نهاد و الله یعنی بر غننه خاتم قودن چشم ایدر گفتند شرم
زینت چرا بچپ داد بر چشیده ایدر دکلر دکلر زمینتی یعنی حصول
و بر دکلر و فضیلت راست راست و حال بود فضیلت صفا طریقی در کت
چشمید انکو جواب و بر ب ایزدی راست راست زمینتی راستی تمامت کلنت
زینت زمینتی کافی در **طلم** زیدون گفت نقاشان چپن را فرودون
چپن نقاشی زده ایزدی که پیرامون خواستی بدوزند که انک اوتانکد اطراف
دیکه لر یعنی لازم اولان بر سر مرتب و نقش ایدر لر پادشاه که اوتانی بنی
ایدر و کتی معلوم بر بدن ایدر داران مرد حشیا بر ایدر لر ابوطور
یعنی اندر بودی و رعایت ایدر این عاقل کتبی که نیکان خود بزرگ و بندک
روزند زیرا ابول خود و ولور و سعادت اولور سنگ و کار و عاقل کتک اصلا
اختیار لرین بود **حکایت** بزرگی را گفتند بر اولو یا ایزدی ما چندین فضیلت
که دست راست دارد بودی و فضیلت ایدر که کمال طور یعنی اندر واردر
خاچه چادر دست چپ می کند خانی بنی یعنی حصول ایدر ایدر کتک اولن اولو

ایتد بنای که عیبت اهل فضل محروم باشد بلزبسین که اهل فضل را با
 محروم اولور بست اندک خطا اوید و روز سخت اولو الله که نصب **بهر**
 و درود دونه یونین بنده لرینیک زرقنی مهیا ایلد با فضیلت حق دهر
 یا بخت یا فضیلت و علم و بربریا بخت و کفایت و بربریت کنی زکر شود کج
 قناعت با قیامت انگارن داد و با هان بکدا بان این داد و کفایت قنعت
 پادشاهان کردن پادشاهله دعویت ایلدک مسکم کسی راست ریگی کم
 ولا بعدا دسک بهیچس نغارد که باش فور قوسنی و التون امینده طوئیم قوی
 موهده چه درین ریزش زرش نه فرقه اگر موهده ایافته انونه و کرسن
 معنی رعایت ایدوب و افر التون و بربرین چه شمشیر همدن نیی بربرین
 نه فرقه اگر موهده باشی اوزره همدن قلیج قویس معنی صلا کنه قصد
 اید که اس امید و رعایتش نباشد کسی اولو موهده کسکه ان امید قوی
 اولیم برینست بنیاد و توحید بر توحید که بنیاد دین ایچ بوئل اوزره در
حکمت پادشاه از بهر دفعه استقامت داشت پادشاه ظالم لرین دفعه انگه ان اوزره
 و شغنه بران خون خوران و سوباشی قان ایچیلد معنی قتل ایدیل لر خون
 درک اندرین نجستس ایدوب و قاضی صلیت خوب طراران و قاضی طراران
 مصایفنی طلب ایدیل در معنی انگه اخوانی فحق انگه کم لازم در کج
 و وضعیم را ضعی پیش قاضی زرد عالمه مغه را ضعی آتی هم هرگز نکجا
 قنعت کنی لر **قطعه** چوه معاینه دانی که بیا اید و چون که یقین و شکار
 بیلورسن که **حق**ی خاصینه و بزرگ کرک معنی و برسی لا زیدر بلطف
 بر که بکنک آورین و دلتکنی لطف ایل و بزرگ بزرگ درک خضوعت
 و جلدک اولدک و بیخسور اولو و دلتکنک لک ایل و بزرگدن خراج اگر کزارد
 کسی بیطیعت نفس برکب اگر خراجی کوکل خوشی یعنی ایا ایا اید معنی اید
 بجز از روستا ندمد کسرتکنی بر سر همدک کشی البته قهر ایل اولو خراج

کنارودن خراج الور چو کارین برلید بلطف و خوشی چه حاجت به تند و
 کردن کشی حکمت چو کس داد ندان زرش کند کرد و دو کل کسک کشی
 کشی عیبت ایل کند اولور معنی قی شرکسز اولور مگر قاضیان را که بشیرین
 مگر قاضیکر که طلو عیبت ایل کسز اولور **سقا** عیبت که بشیرین بخورد پیچ
 خیار قاضی کوشش ابلاندن بش خیار به معنی اثابت کند از سر نو
 ده خربزه زار خلاف شرح سفینه او تریه اولو خان و قریوز بوستان ثابت
 ایدر **کج** قنیه پیراز نا بکار چه کند که توبه نکند بر سر نیچا بلیک نا بکار
 دن توبه ایلد معنی کوریک هیچ ایب بر ایزرنا دن توبه ایدر **فختمه** معنی
 از مردم از ارب و معزول اویش سوختی نیچا ایلد که مردم از اربا دن
 توبه ایلد معنی توبه ایدر **بیت** جوان کوشه نشین نشیر و راه خداست
 صوا و هوسنی زک ایدوب کوشه نشین اولون جوان الله بولندک ارسلان
 ارب در معنی معنیون صوا در کج پیخود نغواند کوشه رضاست ایل
 پیر کند و سی ترکوشه و قانقیز قادر و کله ایلد پیر که کوشه نشین اولو
 اضطراب ایدر **بیت** جوان سختی می باید که از شهوت بر حسی و نفسی غلبه
 وزبون انمش سخت و وقویه جوان کرک که شته بوندن بهیچ ایلد پیر
 سست رغبت را خودالت برین ضینه و زیر است و بختلو پیر که خود
 التي قالوا که تا مشروبع ایش ایلد ایلد که انشی خورین در
 اولو قدر مقبول و کله **کج** حکیمی می پرسیدند بر خاقله سوا آن ایلد پیر اولو
 دیو که چندین درخت نامور که بو قندنا مور و شش ایلد و درخت که در آن
 خرد و جلد افریده است که خربزه و صیدالت خلاق ایلد در بلند و بر و صند
 بوکدک و عشلو هیچ یکی از اذ دخوانند مگر سورا هیچ بر سر ایلد
 و قوم ز مگر سوره که خرد نارد و ده بوکد سوره بر سوره طوئیم معنی
 بو قدر برین چه حکمتست بونده و حکمت وارد گرفت اولو عالم ایلد

هر یکی در داخل معیست هر دو در خشک معیان بکطورین وارد رکاب پیچید
 از کاه اول و ذلک وجودی ابر تازده اند تازده در و کاهی عدم آن
 پزهرده و کاهی اندک خدی ابر صومعه در و هر دو را هیچ از زمین چینی
 نیست و سرورک بونده هیچ بر نه سی بود در و در حد وقت تازده است
 و دو کاه وقت ده تازده در **تازه** بر آنچه میکز در ده صفت کاه جالبی اول
 سنده اوزره کیکر ده نور معنی فنا سی اولن سنده به قیمت ستم زرا
 و جل ابر معنی صومعه زمان پس از طبیعت جو اهر که شد در بقا و خلفه فنا
 صکو که کرم در کرم زدست بر آید چون تحمل باشن کرم اگر سناک آنگدن
 کلور سه زما افغانی کرمی کرم اول و کرم زدست نیا بد صومعه باشن ازاد
 اگر آنگدن کلور ابر که تحمل کرم اولن باز بر سر کرمی ازاد اولن کسبه
 جفا ایلیم و کس مردند و خوش بردند آن کس اولد ایلیم و صومعه اولد ایلیم
 یکی انکه داشت و خوش بود بر بر اولن کاه اولن کاه معنی کاه جفا انکه کاه
 و دیگر انکه دانست و نگردد بر در حق اولن که بیلد معنی علم تحصیل ایلیم
 و انکه ابر علم ایلیم **قطعه** کس شنید بخند فاضل آن کس فاضل بخند کرم
 کانه در عیب گفتن کوشند که انکه عیبی بر وی بیکم جالش معنی جو کرم بر
 فاضل بخند کوره انکه فضلند اعتبار اتمیوب بخندن اوزره انکه دم
 ابر معنی تحمل بر مرسته ده قبیح در فضل بر مرسته طیف و برین
 اینک انکه قبیحی سزا عمر و کرم عیب و صد گنه دار و اما آل کرم بر کناه
 طوت معنی نیم گناه و عیبوی اوسته کرم عیبها فرزند کرم انکه عیب
 سزا ابر **صاعقه کتاب** تمام مشترک کتاب کلمستان کلمستان کتاب
 تمام اولدن اولد کلمستان کاه بوکراته قالی صغره مستعان در کلمستان
 انکه طلب اولنور معنی مستعان کاه عیب ابر بوکتاب لطیفه انرا اولد
 درین عالم بولمده معنی بوکتاب ده چنانکه رسم مؤلفانست انجلیان

که مؤلف لکه عادتید بر تلخیص زینت بر تلخیص کتدر معنی کسناک سوزنه
 بوکتاب به ضمت انک واقع اولد به بیت کهن حرقه خوش پیشین کندر
 کهنه حرقه ایلیم غلک معنی ایلیم کیمک به از جا ش عاریت مؤلفان خردن
 عاریتی جامه طلب ایلیم کندر غالب گفتار سعید سعید نیک
 اکثر سوزن طرب آنکیز است طرب فویر کیم و شوقا و بر عید طیب
 آینه و لطیف فخلط در معنی بوکتاب ده نیم لطیف درج اولن
 و کون نظر آن را و کون نظر آن معنی ایلیم کیمک کسبه اولن
 به بصیرت بدین خلقت بولطائف سیمی ایلیم زبان طعن در آن کرد
 طعن دی در از اولور بولمده کوه مغز داغ به پهلوه برده کعبه
 برده داغ مغز انماک معنی خفا الم واضطرار و بریک و دو چرخ
 بی قائده خوردن و قائده سز جفاک تو توننی کیمک معنی بی قائده
 زینت و شفت کیمک کاه خرد دندان نیست عاقله کاه ایشی و کلدر
 معنی نور نظر اولنله حضرت شیخ بو قدر معرفت و نصیحت اظهار فی
 قائده سز مشقت حد ایدر **سبب** حافظ نوحتم کن که حضرت و بیان
 شود با تدبیر نزاع و می کاه حاجت و لیکن بر او ایشی و کسبه
 دلان اما صاحب دل که روشن و لطیف را بی فتنه کاه روبرو سخن
 در ایشان است کاه سوزن بوزره انکه در معنی سوزن حقیقتی نیم
 ایدر کیمی انکه بیلور معرفت در بی لیمه اولان حد ایدر جاهد لیم
 بیلور لیموشیده ماند دستور و معنی قائم کاه بو نیم سوز حقیقت ده
 که در موعظان شای کشف و برین موعظان و نصیحت سز کرم
 در سبک عبارته کشیده عبارته سلکنده چکلدر و
 دارون تلخ نصیحت و نصیحت کیمک ابر داروسی بشهد نظرافت
 بر اینجست نظرافت علم ابر قر شفق در طابع موعظان شود

تلخیص
معنی

تا که صفا نصیحت دن بر او پیش کلماته طالب اولند که طبعی
 ملون و بی حضور او نمیدانم و از دولت قبول نموده
 مانند و ملاست سببی ابله قبول و دلشندن محروم قائم
 قطعه مانصیحت بجای خود که هم بز نصیحتی کند و برنده ا
 ابله که یعنی منزه لازم لازم اوله نصیحت ایدر آنی برین
 کتور دیک روز کاری درین سر بر دم بوکتا بیک تصنیفند
 بر روز کاری باشد التذکره یعنی مردون بر قدری بودند حصول
 صرف ابله که گریه یا بدگوشی رغبت کس نبودیم نصیحت اگر کنگ
 رغبتی و لغزش کلیم یعنی رغبت ایدر قبول اتمیه بر اوله پیام
 باشد و بس رسول را زود آنچه پیام ایدر ملک در صل قبول
 اندر ملک دکدر رسته کم حق تعالی حضرت عیسیب اگر خطا ایدر
 انجمن در **وما علیک الا البلاغ** شو با نامر افسه
 سئل الله مرجهای بوکتا بنظر ایدر یعنی بوکتا فی اوقوتی کس
 الله تعالی حضرتند مرجهت طلب ابله علی المقنف و لیسف لکم
 مصفا اوزره و انک کما بی ایچون مغفور طلب ایدر دعا بخلا اوز
 لظفکدن بوکتا شریفک لسانه شکر اوزره مشا در اوله
 شغفی فقیر اوزره در مغفور طلب ابله و اطلب لنفسک
 من غیر زید و بوم و کند و نفسک ایچون طلب ایدر ضرر اوردن
 ای کلمتر من بعد ذلک غمراگی لصاحبه بوکل دن صدق
 اندک صاحبی ایچون مغفور طلب ابله تم تمام شد عهد
 الکتاب دعوت الملک الوصای غفران التبعای
 عر لهم ثنا و ی یا صنان یا صنان یا صنان یا صنان یا صنان
 انت الغنی و انا الفقیر انت الباقی انا الغنی ای الممتنان

کرد اول خولع بر مقادیر ایدر یعنی بغیر حق ما لای الیه یعقوب
 فرمود دینی اگر **عقوبت** بیوردن سر صفا ن ملک بادشا هلا
 سرهنگل بر سوابق لغت او اول خولع بیک لغت ساقی ایز
 و فریم انفا طریقه مشرف بودند فقر ایدر و شکران دینی اول
 نعمت شکر ابله سر کهن رهمن لغت ایدر بر لغت اول خولع
 دن کورد طریقه انفا ملک حسنوز شکر و حقیق ادا انجمن ایدر
 در حدت تو کید او کم و کید اولی حدتند یعنی اندک اوزر زو کید
 اول قدری زمانه رفعا و ملاحظت کردند ملاحظت و ملاحظت
 ایدر ایدر و زجر و محاسبت روانی کنگندن دینی که زجر و محاسبت
 انکی روا و معقول طوع و نکر ایدر بلکه تمام رعایت ایدر ایدر
 صلح با دشمن اگر خواجی هو که ما اگر دشمن ایدر صلح ایدر
 و ملک ایدر دوست اولسون درین در رفعا عیب کند در نظر دشمن
 کن هرگاه که اول دشمن سنی فغا کرده نصیب ایلین از نظره
 تحسین و صبح ایل سنی آخر بدین بیکد روز را آخر روز کلا
 سکا سوزن دهن و میایس ابله کدر ایدر یعنی یکا اذن سنی ایز
 چنان سوز ایدر در ایدر اعضا ایدر دکدر سنجش نایج نحو ایدر
 شیر کن اندک سوزن سوزند حقیقه ای ایچر ایدر اندک لغزیه خور
 نده ایدر ایدر **ای کثر احواله** ایچو مصفا خطاب
 ملک بود اولر ایدر که بادشا هک سوزن ملک مصفا ایدر یعنی
 ایچو مصفا در امر ایدر ایدر ایدر و بعضی بعضی سوزند
 بیرون کند طاشره کلر یعنی بیوردن و بعیت آن در زندان
 جان دینی اندک قلانه سببی ایدر زندان قالدن بکل اول
 نواهی اطراف ملک لرین بر در حصیه بیفان فرشتا و کیز بود

رفعا عیبت
 معانت قدر ایدر

معرت ایدر ایدر

نایج ای مصفا

عیبت سوزن حیا سفا مشا ایدر

نایج در ایدر ایدر ایدر ایدر
 ایدر ایدر ایدر ایدر ایدر

عیبت سوزن حیا سفا مشا ایدر

اول حوله به خسر کوندره یعنی بکنند کوفند و بد کانند و در
بازگشت ایدیه که مملوک آن طرفه که اول طرفه ملک است قدر چنانکه
گواریه انگلیس بسرا و لونیک و قرینه نداشتند بدمه بد وینه خرد کردند
و طرز سزای ایلده لر یعنی از متوجه اتمیوب خوار و خسر ایلدیر
اگر حاضر فلان خسر اگر فلان خسر یعنی حوله نفع حاضر است
الله خله هسه جو حاضر خسر خسر یعنی ایلان زنده خلاصی
ایسونه که اگر جانب ما انتفاع کند که آنرا نوزم حاضر نفع انتفاع ایلدیر
که جزم قتمه کلده جائید در رعایت حاضرین آنرا حاضر را رعایتند
حوظ حاضر هر وقت که تمام رکود می کرده شود سعی یافتن اول
یعنی رعایت همه حیثیت تصور قویع و اعیان این مملکت و بوقلمن
اکابر و اعیان بدستار و مقصد اندک دیدار و جاید ایلدیر
سرد حیوان این حقوق را منتظر در حق بود و فک یعنی ارایه او نشان
مکتوب جواب منتظر در حوله بدین و فون یافت حوله بود
اوزره و فون بود و مکتوب دن مراد ایدیه که معلوم اولده از
حظر اندر شید خطر و ضرردن خوف ایلدیر جوابه ختم بر خط
چنانکه مصیبت دید انگلیس که معقول کوره بر قفا و وره او را
اولدانه مکتوب کرد و نه توبت باز دیک و روان کرد و فی سول
ایلدیر بکی ارفعلقان ملک پادشاه متعلق اولن لردن برین یعنی
مصاحب لردن بر روی برین واقع بود خصوص اوزره اطلاق یافت
و ملک اعلام کرد و بو خصوص پادشاه اعلام ایلدیر و گفت جنی
اندرین فلان که حسرت فرموده که فلان فوادی که حسن بود و حسن
تا فوادی را می رسالت دارد اطراف ملک را بدست طوس یعنی
مکتوب لشور ملک بهم بر آمد پادشاه چون بود و برین فنیض

مکتوب لشور ملک بهم بر آمد پادشاه چون بود و برین فنیض
مکتوب لشور ملک بهم بر آمد پادشاه چون بود و برین فنیض
مکتوب لشور ملک بهم بر آمد پادشاه چون بود و برین فنیض
مکتوب لشور ملک بهم بر آمد پادشاه چون بود و برین فنیض

اول و غضب ایلدیر و کشف این خبر فرمود و بو خبر که گفتن بود
تا کوره که واقع میدر قاصد اکثر فرستاد او را مکتوب کتور که
طوتد بیلدیر و را بخوانند دینی مکتوبی او فوادی نوشته بود اول
مکتوب چه بازگشت که ایلدیر که حسن حق بندگیان که اول کور که حسن
بیشتر از فضیلت این بدست بود نیز از فضیلت فلانند زاده
یعنی اندر فلان اندوه که یکدیگر و شرین فوادی که فرموده اند دینی
بی متر کور اولدیر است از فوادی ایلدیر که شرین یعنی که بیوش
بنده امکان اجابت اندیست بنده به اینه قبول آنکه امکان بود
بکم آنکه سوال سبب ایلدیر برورده که وقت این خانام موش از
مقتدر که مسخشی ام و هر تیرون انعام و احد نی کوش و پادشاه
ماید نفس حاضر در خاطر از حق مقدارین بخصوص در سبب ایلدیر
سود خود کشی کند و ملک و یا نخست و فوادی نتوان کرد و از سزای
ایلدیر ممکن و لایق دکله که گفته اند زمره اول را بقیه بود
آنرا که جای نوست خودم که اول کسند که هر دم سزای حکم کرد
و اندر دینی سکا زاده که ستم در عذر بنده بر آمد بر بی حق ملک
خندید قبولد ایلدیر که سزا کرده بظلم ایلدیر یعنی برین زبان سنی حضور
و بیشتن خاطر ایلدیر ملک را حق شناسی او پادشاه ایلدیر حق شناس
پسند که قبول کرد و خلعت و همت بخشید خلعت و فون بخشید
و عذر خواست و اندر یک حاضر ملک خندید ایلدیر بود بود
کردم که قرار که نگاه بیازم که خط ایلدیر که سنی به نگاه آنجهت
حوله پادشاه اندرین این خندان ایلدیر بنده درین حالت سنی
که بوهالت و عمارت آنرا نمی بینم سینه که نگاه کرد کور مرغ یعنی
بوضوح سینه در بلغم نقد بر خندان تقاضا بلکه عاید ایلدیر

مکتوب لشور ملک بهم بر آمد پادشاه چون بود و برین فنیض
مکتوب لشور ملک بهم بر آمد پادشاه چون بود و برین فنیض
مکتوب لشور ملک بهم بر آمد پادشاه چون بود و برین فنیض
مکتوب لشور ملک بهم بر آمد پادشاه چون بود و برین فنیض

تقدیری چنین بود بخواجه ایریز که زمین بند را مکروهی بگردد بفرمود
بجفارت ایریز پس بدست تو او ایستاد بدین سنه الشک ایام الشکاف
او یاری که در که سوابق نعت که نعت سابقه لر و واخر انعام بدین بند
دارین بودند و او زره طوس سن و یا یاد که نعت دینی نعت نعت لر و خنجر
سن بدین حد نه زیاده انعام انعام اول انعام که بعد از آنکه نعت نعت
سکلا بود **شون** که نکرده ز در خلق و در خلق **نوع** که از خلق دن مکافتر
والم ایریز انجنه و برین ن خطا و لکه که نراحت ز در زلزلون رخ بزر
حقیقده خلق دن نراحت و حضور ن ریخ و الم ایریزور بلکه بکر جو
نمای حضرتین ایریزور از هزاران خلاص دشمن و دوستی که نایمان
حضرتن دن بیل و شمشیر و دوستی که خلاصی بدین دشمنی که نعت و نعت
دشمن اول سن که ده هود و در تصرف اوست زیره ایست که دین کوی
اوله الکه که حکمت در کشف و یک کبایچر **ک** که نیر که کما که نیر
که که ظاهران یا پادان که نیر که نیر که نیر که نیر که نیر که نیر
نیکه خاتمه یا طویج دن بدین ریخ دن که نیر که نیر که نیر که نیر
درین نوعی در شرک بودین حضرت که نیر که نیر که نیر که نیر
یک از ملک کرب عرب که نیر که نیر که نیر که نیر که نیر که نیر
منافع آن بدین اوله دولت که نیر که نیر که نیر که نیر که نیر که نیر
و طبیعتی چند که نیر که نیر که نیر که نیر که نیر که نیر
ایستون بدین بردار دن نیر که نیر که نیر که نیر که نیر که نیر که نیر
ملازیم و متر صدقان دینی فرزان کوزه و بیدر سایه خدایان باقی
خندنگار با هو و لیسیت شونند او اوله پیشه لودر و در اداری
حضرت شونان و حضرت اداسن سبب لر و وصاحب
دلایستید گفت بر صاحب دل و خصوصش اشتدی و ایستی

همه و نظم فصل نهم

عقود جهات بنده کان بنده که در جانتک علوی یعنی بلند و بلند
بدر کمان حق و علا عالی و جلیل الکریم که نیر که نیر که نیر که نیر
پوشانی و وتر معنی بکاشا به **د** دو باوند اوله ای که نیر که نیر که نیر
یکسر که نیر که نیر که نیر که نیر که نیر که نیر که نیر که نیر
سوم هم ازین در وی کند بظنن که نیر که نیر که نیر که نیر که نیر
که نیر که نیر که نیر که نیر که نیر که نیر که نیر که نیر که نیر
استانک عروم دو و نیر که نیر که نیر که نیر که نیر که نیر که نیر
قبولکنگ و نعت شرفی بر کوی که نیر که نیر که نیر که نیر که نیر
فرمان نیر که نیر که نیر که نیر که نیر که نیر که نیر که نیر
سزاون نیر که نیر که نیر که نیر که نیر که نیر که نیر که نیر
و سعادت اوله که نیر که نیر که نیر که نیر که نیر که نیر که نیر
براستان دارد حضرت پیشانی انسان اوزره طوس معنی خدمت
بیت ای کوی که نیر که نیر که نیر که نیر که نیر که نیر که نیر
نظم ای کوی که نیر که نیر که نیر که نیر که نیر که نیر که نیر
که در دولت جزین خرمی که نیر که نیر که نیر که نیر که نیر که نیر
داد او بی خرم و غنیمت و نیر که نیر که نیر که نیر که نیر که نیر
دنی بر صاحب کلمت نیر که نیر که نیر که نیر که نیر که نیر که نیر
دیدل بر کوشش نیر که نیر که نیر که نیر که نیر که نیر که نیر
کلدی واقف دینی ظالم ایست **بیت** ماری کوه که نیر که نیر که نیر
بر بیان کس که نیر که نیر که نیر که نیر که نیر که نیر که نیر
اوسن ظلم ایستن یا بوم که نیر که نیر که نیر که نیر که نیر که نیر
که هر قدر که او نورسن فرارس یعنی ویران ایستن **قطعه**

نظم ای کوی که نیر که نیر که نیر که نیر که نیر که نیر که نیر

صبر و نظم ای کوی که نیر که نیر که نیر که نیر که نیر که نیر که نیر

زور را بیش از رود با ما اگر سنگ قوتک بنده زیاده کبر یعنی آنچه در پیش
 له و وضعش را زیاده ظلم و جورا نمک قدا و او رسن یا خداوندی که خود
 لیکن خیب بانی الله بجز افرادن خون زورندید مکن بر اهل زمین بر خلق
 اوزره زورندید و ظلمتک ایلم حذر ابله تا دانی بر امان زورده امان
 اوزره بودی کفیه معنی سنگ حلقه بود خا **تیمبر** مکره که همین جور
 کردون خود اید شد عالم ازین سخن بر خیزد ظلم زیاده تمام اولوب بودون
 انجندین و روی ازود درم کشید **دنی بوزیاد** اندون بوزیاد و بیروا شایه
 لکده وانک اوقدره التفات ایلدر **خود تعایب افرنده العوت بالاش**
 حه خایه حضرتک عزه آبی طورتی کنجی سینی ایلد تا شبی آتش از مطیع تا که
 بر کیم اولی املک مطیعند آتش در انبار هینش افتاد انک حسرت و انبارند
 دواشده و سایر املاتی بیعت وانک سایر املاتی آتش تمام اوقدره
 و از ایزت سرم **دنی ملاح** بشاط فریش دن بره کتر کوشش درانش اول
 قائم بویکل اوزره دکدری معنی جلا باج تمام یا نور کل اولدی **اتفاقیه**
دل اتفاقیه اول صاحب دل بر بویکل شدت اول عالم اوزره او زادی
 شیدش صاحب دل اول عالم کشید که یا یادانش **حق اوقت** که کندون
 دوست لر اید ایدین تمام که این آتش بلزم که بواش **انجا کدره**
من اقتاد قدرتی بیع سر اید کدری گفت صاحب دل اندون حاضر
دعا سینه حد کزن زود درونهایه شین مجروح کویکلر که آه و بید کانه
 حذر ایلد کیش درون عاقبت سرگشته نیر المکن کویکلن با سنی عاقبت باش
 ایلمن دعاسی قبول اولوب ظلمت اندانک اشر و ضرر ایشور بهم سپیدن تا توانی دلی
 با دگر قادر سهر کویکل حضور و منقبض ایلد که آبی جهانی به هم برگشته
 نیر ابراهیم بول جهان شمش و پیرشان ایلمن بر بدعا الی تمام جهان خلقت با

اینست که در عالم
 خلقت کوره در

لطیف بر آج کف و پوست بود کف و کن نامی اوزره بوقطه باش
 ایدی **چشم** اربهای فراوان و قوی دراز و افراطی و نوازون
 علم که خلق بر سر ما بر زمین کواهد رفت که خلق بر اوزره بنرم باشند
کشت گریب هر قدری نزدیکتر زاده هر قدری جموده اراده چنانکه
 دست بدست آمدت ملک عالم انکلن که سلطنت بزه الدن که کشتدر
 یعنی سایر پادشاهان بزه انتقال آتش هر یک پشهای ذکر بخین
 کواهد رفت بویکلن یعنی بویکلوب اوزره بزده نکتو خیر به پادشاه
 کشته که **حکایت** بای در صفت کشتی کسیر سیرک کوشی لایصفتند
 بسزایه بود باش کفش ایدین و فیق الا قران اوشن ایدین **سبند و ششت**
 بند فراوج بوز آتش لطیف و مقبول بند یعنی ایدون درین علم بویکل و
 بیور ایدین و هر روز **دنی حکون** بویکل کشتی کرفی بر نوع ایلد کوش طومر
 ایدین یعنی زیاده کار کوشا ایدین کوش کوشه خاطرش مکران کوشه خاطر
 کوشی با جان یکی از ان کاران خیلی کجاست شاکه لر دن به جملی بر میل
 طوتدک یعنی بر مقدار که حجت ایدین نشه کیم لستاد کدره و معلوم که عاقبت در
 سبند و پنجاه و نه بندش در اوقت اول بحسب سبب ایلد اولی شاکه اوج
 بوز ایلد طومر فنی تعلیم ایدین مکرلیک بند الا بر بندین تعلیم ایدین که در سبیم
 آن دفعه انرا فنی اول بر بندین تعلیمند دفعه انرا تدرین یعنی صاحب دین بر
 در صنعت و وقت اول بر صنعت و هنرند **بسر آمدن** کهدی کجاست
 اولدین کسی را با او مجال مقامت نبودن **دنی یک سنگ** انک ایلد ایلد انک
 کویکلک مجال و قدرتی بود ایدین تا بخدی که پیش سلطان گفت تا درین
 ده که سلطان گفتند انترین کجاست در افضلیتی که بر منست لستاد کوش افضلیتی
 و زیاده کج که اید اوزریده در اندون بر دلی و حقا نسبت کشت اولدول
 بوزندون و نسبت حقدنر یعنی لستاد دلی و نسبت حق در کزن بقوت

از مکره بنیم و الا فرج ده انداد با مکره کلم و بصنعت با او برابریم و صنعت
انگله ایل برابریم هیچ بر او چاره اندن قلمز مصلحت این سخن ادب پادشاه بود با
ترکیا یعنی واد با سزای از وی اول رسیدن پس ندیده نیامده مقبول کردین
بمخود پادشاه بیوردی تا مصداقت کنند تا کورش را مسمای شمع بر
و این مقام معین کردند تعیین ایلدیلر ارکان دولت و ایلیان حضرت
وزرا و اکابر حاضر شدند اول مقام ده حاضر اولدیلر تا که کور را نشانده کار
ایل حایه بنیه ابر شویب پس چون بیلست کند و سست اعتمادی او اندون
پس دست نیل بر در آمد کردین بصد مسمی اما بصد مت و بوجهت ایل
که اگر که آهنین بودی که اگر اول میدان ده آهن دن طایغ اولدیلر از
جای برکنند بیزدن قوت پادشاه این استاده است که جوان از بوقوت برکت
استاد بلدی که جوان قوت ده اندن بر سر و اعلی ایدین بدان بنده سبب
اول عجب پیدا ایل که از وی نشان داشته بود که اول رسیدن نشان و دریغ
دو تمش ایدین با وی در او بخت اولدیلر اولدیلر اصطلری یعنی انوار ایل
پس ایل کور شری جوان دفع آن نشو است جوان اول بنیدن دقیقه تکلم
قادر اولدیلر استاده بدو دست استاده آئی ایل از زمین برکت اول
جوان بیزدن بوقوتی قابل قدری و بر بالا بجز بروردی یعنی اوزر ایدین و
بیزمین زد و بی بر اوزر اوردی و بوی از غلظت برکت خلوه دن مزبو و
خوفا قلندری ملک فرمود پادشاه بیوردی تا ایستاد را خلعت و نفعت
دادند که ایستاده خلعت و نفعت و میردیلر و سپر را زجر و ملاحت کردند
و سپری زجر و ملاحت ایلدیلر بر بویله دیو که با پیوردی خویش که کند و در بند
ایل دعوی متناومت کردی بل بر شمشک دعوی سنی ایلدیه و سپردی
دینی باشد التمه که پس گفت پس چون که پادشاه دن بویوردی استند
پادشاه ایدین ایستادند ای پادشاه بیزر قوت زور قوت ایلدیلر

دست نیافت بنم اوزر ایل بویوردی یعنی غالب بلکه و کلم کشتی بلکه کشتی
علمنده دقیقه مانند بود برود دقیقه فاشش ایدین که از من و بیغ علی
دکلت که ایله بنیدن در بیغ طوشت ایدین امروز بدان دقیقه بویوردی اول
دقیقه ایل بر من دست یافت بنم اوزر ایل بویوردی یعنی غالب
اولدیلر استاده گفت پس چون چو کلم نشانده بویوردی استند ایدری
از بهر جنین روز نکاهی کشتیم اول دقیقه بی بویوردی که از من
او نورب نکاهی طوشت ایدیم یعنی حفظ ایدر ایدیم که حکما گفته اند
که عاقل را ایتمش لر در دست را چندان قوت مد دوست اول قهر
قدرت و بره که دشمنی کند تواند که اگر مردمان دستش دشمن ملک
ایله قادر اولدیلر کج کج کشتی استند کج کج کج کج کج کج کج کج کج کج
انبروردی خود اولدیلر که کند و بسبب کج کج کج کج کج کج کج کج کج کج
باوق خود بود در عالم با بود که وفا کند و کج کج کج کج کج کج کج کج کج کج
بوزمانه ده کج
کس نیاموست علیه بیزر زمین دیناده که بنیدن اوق علمنی او کج کج کج کج
کج
که بزمای قلم ایلدیلر حاقبت بی خبر ایلدیلر و مقصد ایلدیلر بیت
ججو عصاره مهر ایلدیلر کج
بی منی رخاوت چو از صورت ملائکه می کردی بزمای کج کج کج کج کج کج کج کج کج کج
قضا جزم کج
بدر سبب کج
دهد خلوت بر بزد **حکایت** در بویوردی کج کج کج کج کج کج کج کج کج کج کج کج کج
صحنی بر صحن کج
پادشاهی بر بویوردی کج

نگاه حفظ ایلدیلر در

در پیش از آنکه که فراز ملک قناعت است اول سبیدن که قناعت
 ممکن فرخ در و سبب احتیاجی بود که سر نو رو پیشانی بودی
 قاندر مدعی پادشاه از آنکه سطور است پادشاه اول سبیدن
 که سلطنت قوتید یعنی بن پادشاه اولم بود و پیش که خدمت
 ایندی دو به هم بر آمدند و نور منقش بود اولم و لغت دمی پادشاه
 این نایب از خضر پیشان بود و حق پوشش طایفه یعنی بو صوفیون
 زمر کسی بر مثال خوانند چون کسی در که اهلیت و ادمیت نداشتند
 که اهلیت و ادمیت طوتم که طاعت دولت و رعایت و استقامت
 و بزرگت وزیر چون که پادشاه بدان بوسوزی استندی طلوب در پیش
 ایندی ای در پیش پادشاه در روی زمین ای در پیش یه بر زیند پادشاهی
 بر و گذر که سنگ او ز روه گذر ای در هر خدمت نکردی چون پادشاهی
 خدمت و تعظیم ایله و بشرط ادب بجای نیاید و ادب نشه چنی بر
 که نور که در پیش گفت در پیش در بر و آید کی بگو ملایک پادشاهی
 دی توقع خدمت از کسی دارد خدمت امید نوار که دن طوتمون
 که توقع نعت از نو آرد که اول کسی نعت امید نوار و دیگر که
 در پیش وزیر ای در دمی که و بیله ملوک از هر مجلس رعایت اند پادشاهی
 رعیت رعایت و رعایت امکندن او تر در رعیت از به طاعت ملوک
 رعیت پادشاه که طاعتند و خدمتند او تر و دیگر **رقم** پادشاهی
 پادشاه در **رقم** پادشاهی در وقت پادشاهی و خا فضل در آنکه سبیدن
 آسوده او اور که نعت بقر دولت اوست که نعت است از آنکه دولت
 قوت ایله در صاحب نعم در بلا چو بان برای خدمت اوست بلکه چو بان
 آنکه خدمتی و حفظی ایچوندر **رقم** یکی امروز کاران بنی بر کون دنیا ده
 بر بنی ملا سوری و پیش و نوش ایچون کور رسن دیگر رسن در ایچون

در وقت پادشاهی
 در وقت پادشاهی

درش بر غیر سبک کو کلانی ای حده واضطراب دن مجموع و در شان کور رسن
 روزی چند بخش تا بخورد در قاج کو بکار حصار ایله حاکم مغربا ایله در پیش ملک
 خیابان فکر ایچون پندک بنی سنی بیه یعنی چور و بیه فروغ شاهی و بندک
 بر حاست پادشاه هلق و بنده لک خضر قاندر یعنی کندی که هر که ایله
 مابنده خضر قاندر چون قضای نوش تا آمد پیش چو که یازن قضا
 او کت کلدی یعنی اجل ایروب اولدی که کسی گاه فرود باز کند که
 ناک فخر و کسیر و فرقه شناسد ناک از در پیش اولدی که نوار کرب در پیش
 دن بلمز یعنی آستی بر بر بنیدن فرقه ایله **رقم** شکوه نایب سلطان
 که بیم جان در روخت گناه دلکشت اما بشکر سرین ارزو ملک آقنار
 در پیش استوار آمد پادشاه در پیش سوزی قلم و موشر کلدی گفت
 در پیش آید ای زمین چیسیر بجواه بنیدن بر نایب طلب ایله گفت در پیش
 پادشاه آید ای آن بنخوا هم ایله کسرم که دیگر بار زهت من ندی
 که کسیر و بر دمی با که زهت و بر میس گفت مرا بندی بده پادشاهی
 در پیش آید بکه بر رعیت و بر کت در پیش پادشاهی آید
 در باب کنون نعت هست دست کلدی شمدی که نعت و مان
 سنگ آلهه و نصر فکله در کتد و جانک ایچون ایده حلقه خضر سبک
 بولنه بده ایله کین نعت و ملک سیرود دست بدست زیر نعت
 و ملک که شمدی سنگ آلهه در عا قبت الون الکلدر پیش نه کن
 امروز کجیه چیست که خرد کلدی ندر دست است **حکایت**
 یکی زوز او ز لر دن بر پیش ذوالنون نصرین رفت ذوالنون
 مصرین حضرتک قدس الله سره العزیز فتنه کلدی و همت خلقت
 و همت و دعا طلب ایله بویلد بود که در پیش نعت سلطان
 مشغولم که در پیش پادشاه خدمت من مشغولم و خیرش آید

در وقت پادشاهی
 در وقت پادشاهی

وارم دخی انک خیره وفا ئیده سنه امیر لوم و از عقوبتیش ترسان دخی انک
 عقوبتین خون خوف ایده صیم دوانتون قدس ستره ذوانتون حضرت قدس
 چو کله وزیدن بوسوزن بشند بی کسبست و کفت اغلدری و اشیدی اگر
 من از خدای تعالی آکر من اجل الله دن چنین ترسیدی جان و دل
 دن بو بخدی این خوف ایده عیم کفر از سلطان کسن سلطانده ایبرسن
 از جهل صیدین بودی صیدون لر بلو کندن اولور ایدیم **تغله** کرم بودی آید
 راحت و ریح آکر نیا ده راحت و ریح و الم و حلقنور امیزین او غمیدین
 پای درویش بر ملک بودی در **شیک** ایاقی فلک اوزره اولور ایدین
 و جنب قدسه ایتروردی کزور سزا زده ایترسیدی آکر وزیر الله غلام
 حضرتدن قورقیدین چمن دن کز ملک بودی انجلیب که پادشاه دن
 قورق مقرر فرشته اولور ایدین **حکایت** پادشاه بی بکشتن یک کتا بی و نایه
 داد بر پادشاه بر کنانه سزین قتل آکر فرمان ویرودی یعنی بیوردی
 کنت اول پیچاره پادشاه ها اینده ای ملک ای پادشاه بموجبت شمی شود
 هشتم سببی ایله که سزا بر منست کاسنک بنم اوزروده در یعنی پاک غضب
 انک ایله از خود مجبوی کند و ضرر که ستم کفت چگون پادشاه آکر ایدین
 کند و ضرر ستمت نیم اولور کفت اول پیچاره ایدین این عقوبت رمین
 بیگ نفس بسرا آمد بو عقوبت بنم اوزره بر نفس ده بهش کلمه انک
 اندن خلاص اولورم و بنده آن لیکن انک کناهی بر تو جای
 ماند سنک اوزر کرده باقی و جاوید قالور **تغله** دوران بقا چو با جمهر
 بگذرشت دنیا بقا سنک و حیا تنک زمانه صحر ایل کسبی تمام عشت
 ایل کیدی تلخ و خوشه و زشت و زیبایا بگذرشت تلخ نفع و زشت
 و زیبایا کیدی بو و جهل دخی یعنی قابلد زشت نفع و زیبایا بو و زشت
 زشتی و زیبایا بی تقدیر نده درک یا مصدری آکینه بیله مهر و قلم

بندگنت

پناشت سببگر ستم بگذر خام صاندی که نداده بزم اوزر منزه خام ستم
 بگذر کند و سز خام ایلدی در کردن او جانده و بر با بگذرشت زین نظام انک
 اوزر نه بوینشک قالدی و بزم اوزر بغر و معنی بزوم کیدی بر بزم ده
 انک فطنتن حلاص بولدی اما قیامت اول نظام عذرا بر کز سزا اوردین
 ملک نصیحت اوسودمند آمد پادشاه اولی کن حکم نصیحت فرمود
 کیدی و از سر توخن اودر گذرشت و انک قاتی دو تکک حوسلندن
 کیدی یعنی عشو ایلدی **حکایت** وزیرا نوشیروان عادل نوشیروان
 عادلک وزیر لری و رمهی از مصلح عقلت مملکت مصلحت لر منون
 بر هتم ده انزیشته ای نازنده اندرشت کدر ایلیطیر میرکی بروقت دایس
 خود هر کسچی کند و علمتک و فقی اوزر یعنی علمتک موانع برای می نده
 برای اوردی مملکت نیز خوشش بر و ان عادل دخی همچنین بو تجلیت
 یعنی وزیر میرکی اندرشته همی کرد بر انزیشته ایلدی بزرجمهر راداری ملک
 بزرجمهر نوشیروانک ای اختیار رفت و احتیاج دوشدی یعنی حید
 ایلدی وزیران در رشر کفتنش وزیر بو شهاده بزرجمهر ایدیلر ای
 مملک اچ عزیزت دیدی بر فخر چندین حسیم پادشاهک ر انک
 نه عزیزتی و نه زنده کفنی کوردن بو قدر خا فلک فکری اوزر کفت
 بزرجمهر و تبر لره ایدنی بو جبت آتد اول سبب ایله اختیار ایدیم زیرا
 انجام کار انک حاقب معلوم نیست معلوم ذلله هر کله و زاری
 حکمتان دخی دو کله لک ر آری در شست اند است رته تعالی بار اوتک
 هر که صواب آید با حکم که صواب کله چون که حال بولیدر پس موافق
 آری مملک ایدله پادشاهک ر آینه موافق ایلک اول شریست
 اولی رت و مقبول رت درنا کر خلاف صواب آید تا کر اول تدبیر
 اولی صوابک خلافت و عکس کله بعله متابعت او پادشاه

تابع اولی سبب ایل از معاقبت او ایمن بشم پادشاه هک عثانده ایمن اولم
بشوی خلاف راهی سلطان را بیجتن سلطانک راینه قنات راهی
 سرتک یعنی انگ راینه تابع اولم و سخن خوش باشد دست شستان
 بوی محقق بیل کند و قایه ایلان یونقدر یعنی کند کوی صلاکه ایلان قدر
 اگر خود روزی کند شبست این اگر خود پادشاه روزی خوش
 دیر یعنی بویله خوش برزند ده پادشاه عکسی قبول ایدر باید
 گفتن اینک ماه و پیروین خاندان قیوب انصهار دیکر ککرک
 اشده آبی و اولکرت بوند علامت شب در حکایت شتادک سوان
 بقافیت برشتا دکیسوریه اوردی که من علوی ام که بن مکررم
 دیو و با قافلله ایزدی عجز قافلله سین ایلد یعنی حاجی ایلد شهر
 در آمد شهر موکلین که از جمعی ایم که حج دن کلورم دیو و قصیده و
 بیست ملک برد اوله شهر پادشاهک فتنه بر قصیده اندین کمن گفتیم
 که بر قصیده و بن دیشم پتین از ندما و طلق پادشاهک مصاحب اندین
 در آن سال اشغردن آیدر بود اتفاق اول بدله دریا سفر دین
 گلشن ایدر گفت اول ندیم ایدرین من اورا در عید اضحی بنایه
 قرمان بیارنده در بصره دیدم بصره شهر نرینه کوردم حاجی بی
 کورن باشد اول شتیام نیچ حاجی از نور حال بوک اوله کورن تعبیر
 شریفده اولم ککرک حاجی اوله دیکر گفت ایدر حاضر اولن لردن
 برین دخی ایدرین پدیش نصرانی بود انگ پدیرین نصرانی ایدرین
 در ملاطیبه ملاطیبه شهر نرینه اولور ایدرین علوی چه کورن کند نیچ
 علوی ایلو نور و شعرش در دیوان انوری یافتند دخی انور شعرین
 یعنی کتوریکه قصیده و انور نیک دیواننده بولدیله یو قلیم
 انور نیکه فتنه هو بلایک کر آسمان آید کز چهر بزرگین قضایان

خداوند که با او می
 انور نیکه فتنه و غزوه
 که خزینه و دهر اشغرد
 کیس و صاحب بلویا
 کیسوان یحیی دهر

بر زمین تا رسیده می گوید خانه انوری که باشد ملک فرمود پادشاه
 بیوردی تا بنزدش و بنق کند تا که اوره لرد دخی شهر دن سوریه
 که چندین خویش چراغی که بو قدر بیلا فی نیچا ایدر که زیر اوج
 یلان سولیدی گفت او کشاید ایدرین ای خداوند روی زمین
 این بیور نیک پادشاه بی سخی دیکر کویم بر سور دخی سولیم مهر
 عقوبت که فرمایه هر عقوبت که بیور برین سزوارم مستحق گفت
 پادشاه ایدرین ان چیست اوکلوزند در گفت شاید ایدر **کلم**
 طریبی کمرت ماست پیش آورد بر عزیز اگر سنک قانکله بوخت
 کتوره دو پیمان آست و یک همچو دو کتوریکه بوخت کی اولی
 صورت دخی بیچ میسیران در یعنی میسیر بوخت دکلر ایلد
 کزب ایتمش اولور سبب که اگر بیصور اولماز سن باک بعضو اولور
 کرا زنده لغوی شنیدین مرغ اگر نیده دن بر باطل سوز شسته ایدر
 انجمن ز راهها نادیرو اولن کس بلایه جوق سولید ملک بخند گفت
 پادشاه شاید دن چون بو سوزن کشترین کلدر دخی ایدرین از من
 راست تر سخن در عرض خود نگفته کند و بو کرده بونده که جلایه
 سوز سوز شستن بعضو پادشاه بیوردی نا انج ما ثول اوست
 نا اول نشسته اول شتیام که ماموی و مرادی در متهیا دارند متهیا
 و حاضر طوند لر تا بدیا خوشی برود تا که دل خوشی ایلد ایدر
حکایت اوردده اند حکایت لرده کتوریش لرد که یکی از وزو اولور
 لردن بر سبی بزرگه ستان رحمت آوردی زبردتله ضعف
 لردن زره رحمت کتور ایدرین و صلاح حکمتان جستی دخی و کل
 لردن صلاح و قیاد رستی طلب ایدر ایدر اتفاق سخا طاب ملک
 گرفتار آید اتفاقا پادشاه هک خطاب و عتاب کرد فتنه کنین

معنی پادشاه آنحضرت علیه السلام در موجب التخلیص او و کمال
 آنکه التخلیص است که سبب آن می کردند سعی ایلیه و موکل را در
 تعاقبتش دخی آنکه او زینت موکل و حواء او نسل آنست که
 ملاطفت کردند ملاطفت ایلیه را بدین وسیله که در دیکر
 دخی سیرت نیک او و آنکه ایوب سیرت بیادش که گفتند ای
 ایلیه تا ملک از سر خطای او در گذشت پادشاه آنکه خطایی
 هو نردن کجری معنی عفو ایلیه صاحب دیا برین حال اطلاع
 یافت بر صاحب دیا بویان او زین اطلاع بولین وقت دخی
 ایندین **قطعه** تامله دوستان بدست آردن تا که دوستی که اولی
 کنور من معنی آنکه کنور مکران او زین یوستان پذیرفته بر پایگاه
 بوستای صاحب تلش بدی آنکه خاطر بیگونا ناک صاحب تلش می ایلیه
 شتی آنکه ممکن ایلیه صاحب تلش بگذر زیر ایلیه تا ندان دوستان
 لازم و اولی در سخن دیکر نیکو احوال آنست که خواه سرو و دوستی
 جوگی معنی طهارت بشک (عینا) هر چه رخت سر است سوخته
 هر که سر ایلیه در دریا نیش یک زین اسرار و مال آن کیسور اقا
 باد صاحب دوا آن کیسور تا بداند زین هر کس برین و دشمن دخی ایلیه
 ایلیه و احوال ایلیه دهن سنگ بلفظ دو گفته بر زیر ایلیه از غریب
 ایلیه دیکر **بیت** بدانرا توانی کن ای نیک خرد که مرد کس
 دارد چنانچه تو خود **حکایت** یکی از پسران قارون الرشید هارون
 الرشید که پرسند بری پیش پند آمد با پسرش گفت کلایض خندان
 و غضب که فلان سر چشمت زاره بزدن شکایت ایلیه ایندین که
 فلان چنانش او غمرا کوشانم داد ماندم با که ما در دشمنی و بیروی
 معنی قبیح لفظ آنای سوگرم هارون ارکان دولت امارت هارون

مفضل در این
 کلام

اباغله التذیه جنبه **حکایت** از سیدگان عمر بن ابی سید لیث او علم
 مکه بنده نردن برین که سبب بود چندی ایلیه که در طغیان رفتند
 پادشاه ایلیه بعضی که سر اول بنده اند ارد که کندیلر و باران
 دخی ایلیه طوب کبیر کتور دیر وزیر را بوی جزی بود اثنافا مکر
 وزیر که اول بنده به بعضی دارا بدین اشاره بکشتن او کرد اول
 بنده به قتل آنکه اشاره ایلیه تا بگذریدگان تا که خبر بنده
 جنبه حرکت تکلفد بوکلین تا معقول حرکت ایلیه بنده پیش
 عمر بر زمین نهاد و گفت بنده چون که وزیر که بوحالی کوری
 عمر او کتند یعنی سر او زین قودی و ایندین **بیت** هر چه رود
 بر سر چون تو بسین دست هر که کنج بتم او زره کدر
 معنی هر که بلا و جفا بتم کلور چون که سن ایلیه کنور معقول
 کور سن روا و سزادر بنده چه دعوت کند حکم خداوند راست
 بنده دعوی ایلیه حکم افندینک در مرادی نه ایلیه ایلیه اقا
 بموجب آنکه اما او سبب ایلیه که پروردگه نعت این خانانم بوزانند
 نعتشک بلسنشی ام معنی بوحالی کلجی پادشاه صفاک انعام و
 اصابتی نور مشخو اجمعه در روز قیامت استمتم که قیامت
 کوننده بخون کفر قار ایلیه بن قایم سببی ایلیه با کفر کلم
 سن معنی گرفتار اولین اگر به گمان اگر شک سن این بنده
 بخاچی کشت بو بنده به قتل آنکه استرسن بنا و بر شرعی
 کشتن باره شرحین صورت دپله نادر قیامت تا که قیامت
 مواخذ بنا شکی گرفتار او کیسین گفته پادشاه بنده ایلیه
 ثاولی که کنه گفت اول بنده پادشاه ایلیه این اقرار
 فریاد اجازت بیور معنی اجازت و بر تان وزیر کتتم

تاکت که بن وزیر و دیلم آنگه اندر نصاب بقصاص او آنکه قصاصی
ایله مر بفرمان کشان بنی قتل ایلد بپور ناجی کشته باقی تاک
هو ایله قتل اینیش اولرسن ملک جندی بیلد چو نه که بنده ده بو
ظرافتی کوردی کلدر وزیر آفت دبی وزیرو ایندی چه صلح
چی بیخی نیچ اولسی معقول توررسن لغت وزیر بادش هاینده
ایله خدانو ابرایه یاد شاه بعد قده کور بیدرسه بابا که قیدیکه صدق
سه یعنی بابا که جایله ایچی این هرام زده را بوهرام زاره را ازادن
ازاد ایله تا مرانیز در بلاقی بنیگنند تاکه بنی دبی بر بلا بیبر اشم کناه
آرغنت کناه بنید که قوه حکما را معشر بنیگنم که عاقل که
قولنی معتبطو عدم یعنی اعتبار ایلم که لغت اند که عاقل اینتی
لرد در **فهم** چو درین باکوه انداز بیکاد خون که کد ایچی ایل
جنگ ایلد که سرور ابناء دایه ستکستی نادان لای ایل کندن بختی
صدقه زبلا اینتر است بیویه باشک زور چو شیر انداز حق در
روین دشمن چونک دشمنک بوز او اولد که یعنی تیر اوری
ایه هلاک اتمک چو نه که قصد اتمک خدر کن کاندرا ماچش شستی خدر
ایله اندک شیرین زبلا اندک او قندک متاننده نه کیم است اینه زبلا
اورب هلاک اتمک استرسن اور دینی سخن اوو متان اتمک است
تاکه هلاک ایلد **کلیات** ملک روزن را زبون پادشاهک حوام
بود برضا کیم وار ایلد کیم لغت و بندک حضرت کیم و ابو
خوبلو که هم کاندرا که دو کلیه در مواجهد خدر کدی خنایله
جذبت ایدر رعایت ایدری و حیثیت نیکیو کتبی دبی قند که دبی
ایلمنی سو بیلدی اتمقا آزون مکر وار حو لیدون هر کدی در نظر
ملک پادشاهک نظر دزه بر حرکت ناپسند اتمد نامعقول مکر بهما

لحمی که کلاه صانع از

بیطا و بیضا و بیضی و بیضا و بیضا

آبایه و آبویه او و خنایه

فوزن بر شردم که

خضر خور صانع کوز

حکمت و حنون عیون

صا در غنای امانت

خاص لر خلد سن و مقبول لر زمره که کتوره و از ندگان قلعت خلد
دبی سنی خلصی و صا ده بنده لر نه صایه گفت سیاه کوش و اولد
اینده همچنان اخلین یعنی اولد کیم از پیش او امین نیتم آنک کلم
طو خمدن امین دکلم **سیمت** آرد اهل ابراش فرود اگر اش
پرست بوز می آشتی شعل لنده یعنی مقبول ددیو رعایت هر دم
آنی زیاده ایدوب دایما که چه ایلد که کتیم در و افتد بوزد بو قدر
خدمت ایلد آشتی پرست اگر در ما افتد ایچند دوش آشتی آنک و اینی
و خضعتی بلیموت فورب یعنی پادشاه لر دبی ارسله و آشتی کبی در
افتد که نرم حضرت سلطان زرمیا بید کاچی و اقی اولور که سلطان حضرت
نصاحبی التون بولور یعنی پادشاه انعام و اها ایدر و بزرگ سر
برود و دبی کاچی اولور که بنی کیدر یعنی پادشاهک خضبت مظهر دوش
و حکما گفتند دبی عاقل لر اینیش لر در از تون طبع پادشاهان پادشاه
لر که طبعندک تونوندن بر خدر باید بود خدر اوزر او لور که کد
بسلامی بر خند زبلا کاچی همان بر سلام ایلد بخنور لر و کاچی بیانی
خلعت دهند و کاچی خضا بردشام ایلد خلعت و وزیر لر گفتند دبی
عاقل اینیش لر در که ظرافت بسیار که چو در ظرافت یعنی محضک
لک و خنده نو همنرند بیانت نیمی لکه و معنی لکه که همنرند
و عیب کلیمان دبی عاقل لر عیب در توبیر در توبیتن باشی
ددر و قار سن کند و قدر همنرند و عرض و قار که بکوی وزره
اول بازی و ظرافت بنیمان بلکار بازی و ظرافتی و همنرند و سخی
نیم لر نو زبلا اندر لا بقدر **کلیات** یکی از رفیقان حضرت عیسی
طاب نشاه ایدر بغر رفیق لر مردن بر سر شکایت روزگار ناماقد
مراد اوزره دورا عجیبی مخالف روزگار که شکایتی بنزد ایلد من

مغنی کلمه غنی
سرتق پرست

تکلیف صانع کوز
بوز بوزن بودن صانع کوز

خدا مولا
نیم خلدن او و خلد

وقا و رض
با خا صانع کوز

نار و خلد

شمال علی بن ابی طالب
اولین کسی که از آن در
فایده خیر استفاده کرد
گرسنه او را سوزاند
شماست خرم او را در
بینه بیلا کتی سید

آورد بنم قدر کنوردی بولدو بو ککفاف انکه دادم کارضا خولوا
طوندم و عیال بسیار دنی جوفا عیاله طوندم و طاقت بارفاقت عی
آرم دنی فقر بو کتی کنوردیم باز دردم آمد بخاکه فایده کلین که
باقلیم کردیم که بدخبر اقلیم کیدم نادر هر صورت ازنده کافی
کنم تا هر صورتی در لک ایلیم کسی بد بزرگ و در من بزرگ
بنم ابو و کم عالم اوزره یعنی فقر و غنا م اطلاع اولیم **بیت**
بس گرسنه خفتم و کس ندانست که گیت خونده چو کلمه ای او
بودی دنی که بگذرد که کیدم بس جان بلعب آمد که بار کس نکینت
چو جان دله کلین یعنی چو کلمه اولین حال بود که اوزره اوزرینه
کس اخلدین نیا بی بن دنی اولیم بر جان کفزار اولم باز از شمت
اهد لکن کس و دشمن نرملک خنده و طعنند من اندیشیم خوف
ایدم که بطعن که طعن ایوانل در قضای من بخندند بنم درده
کلر و می در دنی بنم سعیمی در صواب عیال عیالم خفته بر دم و در
سزوا اوزره گل کنند نسبت ایرو لو بو کیدم ایرو **قصه بیان آن**
بی عیلت را که هرگز کور اوله خیره سزوا که هرگز نخو اهد دیدین
نیک بختی دیناده نیک بختی و سعاد یوزی کوریه و دولت
بو لیم تن اسایه گزیند خویشتن را در کند و زتن اسایه
و حضور اختیار ایرو زن هر زند بگذرد بختی فاشونی و فرزند
سخت فاده و بلاه قور و در عالم فاسد دنی فی سب علمنده چنگ
معلومست انجلیان که معلوم در چیزه دایم بر فدا بیایوم بی عیال
اگر سزوا بگذرد ایله جهتی معیلت کردد بمعنی در صابوم بر جنت
و منصب معین اولد که موجب جمعیت خاطر بانده که اول جمیت
بنم جمعیت خاطر ده و حضور مر سبب اولور بقیه عمر بقیه سزوا

سوزاننده در
سین سوزنده شیلان فاداکر
شیلان خیره ص
دید بولوت دیدن اولور
جاه کلان در ص
کره خود در ص
سزوا بولوت در ص

یعنی

یعنی دیناده محرم اولدی از همه در شکران انکه شکرند حقدن سزوانم
میسرون اعدا طاشره کلکه قادرا و کمزم یعنی انکه شکر بنم قام ادا
آنکه در غم اولم کفتم حضرت شیخ ایبر اوله رفیع دن چون ابو
سوزنرین منتقم آن ایتم ای بار اب دوست عمل پادشاه پادشاه
متعلق عمل دو طرفه ادره ایکی طرف طوشر امینان و بیج جان
برین نان امیرن معنی غنا و منصب ره ساسی جری دنی خانه خود
یعنی سیاست و حکم اضطراری و خلاف رای هر که است حال
بو که عاقل لکه را اینک خطا فی در بدین امید بو امید ایله یعنی بخت
دریاست امید ایله در آن بیج افتادن او بخونده یعنی جان خورند
دو شملک **قصه** کس نیاید بخانه کوروش در نیکه هانزده که کلر
که هر چه زبیر و با بیده که بر که دنی باغله خراجهی یعنی برده خاکین
و با عشرت و بر دیون تقاضی ایرو یعنی حضور در بد شکره در زرا
که اکالم و اضطرار و دینار یا بشرفش و خصه راضی نوتاشوش
و خصه یعنی فقر و احتیاج راضی و قانی اولر با جگر بندیش
زای بینه یا بو کرکای قوزخون او کتد قومیعی کند و کفقول بیل
گفت رفیق چونکه بنده بسوزنرین منتقم ایندی این سخن
موافق حال گفتی بو عوزین بنم عالم موافق استعدک و جوار اولد
من دنیاوردی و بنم سوللا جوابی کنوردیم که نشینده تا کتد
اند لشتمش بیسرا که امیش لدر در حقه خیانت ورزه حوکم
که خیانت چانور دستش از صاب بگذرد اولر کتد ایله
صلا بد دنر و خیانتی ظاهر اولور بیست رستی موجب
رضای حد حکمت طغرن لود و این ملک حق تعالی صفت نیک
عزایم رضا سزوا سبب در کس ندیدیم که سزوا زره در کتد

بیم نوزده حق تعالی
بیم نوزده حق تعالی
بیم نوزده حق تعالی
استعمال اولد
نشینده اول اول عوزی ایرو
در فعل مضارع خایر در
مشق و در صیغه در
حکایت انشیک می در
چهارده جیلان کس
عاقبت ایرو در
بیم نوزده حق تعالی
134

دینداره که بگوید مردم که طرفه ببوله کنم وضایع اولورن و کلا کلا
و عاقلرا ایتمش لردر چه کارکنی دست که از چه کارکنی دست که
بجان نبر کنده جان با ایا بخنور لر یعنی زیاده خوف ایدر هر حاجی
از سلطان اولور در نندا بر بر جرم ایدر که سلطان ند خوف ایدر و در
از یک پان بریه دینی دزد در که یک پان ند خوف ایدر و قاسم آغاز
بریه دینی قاسم در غنا زدن خوف ایدر و در کجی از جنب
بریه دینی روسی در که سوبانیدن خوف ایدر و امر که صاحب پان
است و اما اولکنک شاسه و غنیش دن باکی و بی خوف و ارد
قطعه مکن خراج هیچ روی در غل از حوامی علاوه کلا بویچین لایق
خیانت ایله اکثر ایدر که وقت ربع تو بکنده مجاریه قتم نندک کمال
غل و تقیشک و قشند و قشندک حجاب طار اولور تو پاک بچن و عداران
مراز از کسی باک من علاوه باک و امین اولور دینی ایدر لردر که دن
طوتمه و زنده چاهه تا پاک کاران بر نندک کور من حسین مقارلم
تا پاک چاهه تا پاک اوسون دیوش اوزره لورد لر کفم رضوان
چونک بوزن ایتمدم نعیست طریقی ایا که ایتم حکایت لوبانه اولور
کلونک حکایتی مناسب حال دست سنک حالک مناسبه که در نندک
که اولر دلگویی تور دندر که نا اچاق و افغان دینی دوخوره و حیران
دینی قالر که کسی گفتش برکس اولور دلگویی ایدرین چه افنت
بود افنت و ن بلاد که موجب چندین افنت که بود رضون
واضطر ایدر سیرت گفت دلگویی او که ایدرین شین بی شتر
شدن که دوه که بسخره که لیدر اجره علم دور لر گفتند دلگویی
ایدرین لردر یعنی ایدرین شتر با تو چه مناسبت شتره
سنک ایلر مناسبتی واردر و ترا با او چه مشابعت و سنک ایا

شتر فارسی ده پان
استان اولور
کله و غم عساکر
خواجه دوه و صغر
مستقل اولور یا
وضع هر دوه اول
زیاده اولور
باز اولور یا شتر
شتره
کارخانه چینی لردر
لوبانه روم دلگویی
اصط بلایعی لردر
خانی خوق منانه
شتر اولور
چون صحرای لردر

دشاهت

دشاهتک واردر گفت خاموش دلگویی ایدرین خاموش
اولر که رسوا ده بعضی گویند اگر چه در خطه ایدر لردر کایان
شترت که بود کوفتن ایدر و کزدوه در و کتر قنار ایدر و کف
کلم یعنی بی شتره بود توب ای لا اجره علم طوت لردر
کراغ تکلیف من نباشد اولور وقت بی اولور قیدون خلاص
ایتم کتک علی اولور ناقشش حال من کلند حقیقت های
معلوم اولور (چون تا به ها یعنی تقیش ایلیس و تا تریق ایدر
عراق آورده باشد و تا عراق کلندن تریق ایدر و کتور
یعنی کتور بخیه کلن تا کزیده مرده باشد ایلا
که اولمش اولور و ترا هم چندین سنک دینی بوکلین
و دیانت فضل و دیانتک واردر اما صودان در کلند
اما صود لر سنی کوز تمک ایدر بودوده در و در حیان
کوشش تقیم و تعیین که کوشش نشین در ایدر حسن سیرت
تست اولور که سنک حسن سیرتک و امانند در
بجلا و ان تقریر کنند دشمن لردر اندک عکس تقریر ایدر
که هر چه خطاب پادشاهی ایدر اولور وقت پای خا کسوزن
برین کلورین دانه حالت اولور حالک کرا حیان مثالر نند
حقله کلر کسوزن کلر حیا ایدر اولور پس نصیحت ایدر
چونک حال بولدر پس مقول و فایده لوانی کوه که ملک قنا
خت را هر است کئی که قناعت کلن حفظ ایدرین و شتره
ریاست کوبی و ریاست و منصب شتر کئی دیکرین یعنی شتره
ایدرین لردر عاقلان گفته اند زیرا عاقلرا ایتمش در بیست
بدر بار در حقایق و شمارست در زیاده منفعت لر و خرد در

خانی خوق منانه
خوردن ایدر
موتها منانه خوق ایدر
کزیده ایدر منانه لردر
عراق عرب بود و در عراق
عجم سپاه فخر
کمان بپوش
موص در سیرت کسیرت
ای فضل شاعر کالی
سختی بپوش
دور یا تقدیر لردر کسیرت

و در خواهی سلامت دست راست لیکن اگر سلامت وصحت بشر ایست
کتابه در رفیع این سخن بشنید رفیع بوزیر بنده اشدین بهم
برآمد مفضل اولدی و روی در صح کشید و وزیر بوزیر شدیدی
و سخنهای و سخن آینه و رخ فرزند بر می معین خاطر رنجیده ایست
گفتن گرفت سو بیک طوئین یعنی سو بیک شروع ایلمدی بویل
دیو که این چه عقل لغایت است و فهم درایت که بوج عقول اولدی
و فهم و علم در عقول حکما درست آمد و عاقل که نور در دست
وصحیح کلیدی کلعت اندک عاقل را پیش برورد و شاه در زندان
بکار آید و دست لرزنده این کلور بر می دومی زندانده لیکن
اندک خلاصه سی و اقدام ایلمدی اول که صادق دوست در کبر عز
زیر اسف و اوزره هم گمان دو کل در دشمن بر دوست غایب دوست
کونور **دست** دوست شماره الکم در طقت زند دوست صایم
اول که یک کیفیت و حضورده و ناز سرورده اورد و لغایت
و بلزر جواندی باره و فرزندش او متعلق لافنی و مردم تحت
اظهار اید دوست آن داعی که کبر دست دوست بلکه صادق
دوست این بیابوم که دوستک الهی طوئین و معاویت اید و دست
حایه و در خانه که پیشان حال و وقت شوئین الباله لغده و دایر و بیجان
لغده **دشمن** با آرگسی که غمید بران دوست دیدم که غمید
می شود حضرت شیخ ایدر کوردیم که رفیع متفسر و بی حضور اولور
و بصفت من بعض من بشنود و بی نصی تم عرض ایلمت نام ایدر
بشودیک صاحب دیوان رفیع وزیر اعظمی گفته گندم بی بقیه
معرفتی قدیم معرفت و انتقال سببی ایلمدی که در میان ما بود که بفر
او زانمزه ایدر بی صورت حالتی بفتح اول رفیع که صورت هانی

سخن ایست که در کتابه
کتابه در رفیع این سخن
بشنید رفیع بوزیر بنده
اشدین بهم برآمد مفضل
اولدی و روی در صح کشید
و وزیر بوزیر شدیدی
و سخنهای و سخن آینه
و رخ فرزند بر می معین
خاطر رنجیده ایست
گفتن گرفت سو بیک
طوئین یعنی سو بیک
شروع ایلمدی بویل
دیو که این چه عقل
لغایت است و فهم
درایت که بوج عقول
اولدی

فهم و علم در عقول
حکما درست آمد و عاقل
که نور در دست
وصحیح کلیدی کلعت
اندک عاقل را پیش
برورد و شاه در زندان
بکار آید و دست لرزنده
این کلور بر می دومی
زندانده لیکن

اندک خلاصه سی و
اقدام ایلمدی اول که
صادق دوست در کبر عز
زیر اسف و اوزره هم
گمان دو کل در دشمن
بر دوست غایب دوست
کونور دست دوست
شماره الکم در طقت
زند دوست صایم

اول که یک کیفیت
و حضورده و ناز سرورده
اورد و لغایت و بلزر
جواندی باره و فرزندش
او متعلق لافنی و مردم
تحت اظهار اید دوست
آن داعی که کبر دست
دوست صادق

دوست این بیابوم
که دوستک الهی طوئین
و معاویت اید و دست
حایه و در خانه که
پیشان حال و وقت
شوئین الباله لغده
و دایر و بیجان
لغده دشمن با آرگسی
که غمید بران دوست
دیدم که غمید می
شود حضرت شیخ
ایدر کوردیم که رفیع
متفسر و بی حضور
اولور و بصفت من
بعض من بشنود و بی
نصی تم عرض ایلمت
نام ایدر بشودیک
صاحب دیوان رفیع
وزیر اعظمی گفته
گندم بی بقیه معرفتی
قدیم معرفت و
انتقال سببی ایلمدی
که در میان ما بود
که بفر او زانمزه
ایدر بی صورت
حالتی بفتح اول
رفیع که صورت
هانی

معرفتی قدیم
معرفت و انتقال
سببی ایلمدی
که در میان
ما بود که بفر
او زانمزه
ایدر بی صورت
حالتی بفتح
اول رفیع که
صورت هانی

وزیر اعظمی

وزیر اعظم ایدم و اهلیت و تحقیقش و اندک اهلیت و تحقیقش بیان
کردم بیان ایلمدی تا با کار در مختصرش تکلم به شفاعت ایلمدی بختش
یعنی بر حقیر خدمت نصب کردند منصب و تعیین ایلمدی چند روز
برآمد بوقال اوزره بنیم کون کلدر یعنی بر زمان کچم در لطف طبعش
بودیدم اول رفیع لطف طبعش کوردیلر و ذائقش تمام قابلیت کلدر
و حسن تدبیرش را ببینند بریدم و اندک حسن تدبیر و کسب ایلمدی
از راه گلرشت ایلمدی ایشی اول مرشد دانگین و بجهت بیزارانه
و اندک بلذرت بر مرشد بی ممکن گشت ممکن اولدی یعنی ایدر شری
همینا بوی بولیم یعنی بو در شب اوزره بجم سعادتش از سعادت
یلدیز در تفریح بود شرفه و تفریح ایدر یعنی بوی مانیو گادت
و سعادتش زیاده ایله تا با و ای اراده رسید تاکه کند و ارادتش
اوجنه و مرادش ناپسته ایدر شری و معرفت حضرت سلطان شد و ای
حضرتش مکرمه و مقبولی اولدی و مژ را ایله باستانه و انگین
فخای جهان اولدی و معتقد علی عبدالعابان و اعیان و صادق
فرقتنه معتقد علی بر کله اولدی سلایق حالتش اندک حال و ملا
متی و بو مرتبه ده رفعتی اوزره شد دعائی کوردیم خاندانلو ایلمدی
و کفح دینی ایدم **بیت** زکارت بندش و دل شکسته حلافتش
ایشدن یعنی مرادش حاصل اولدی و غنچه گلشن اولدی و قلمیکسکو
و مضطرب طوئین که آن چشم حیوان درون تار کبکیت زبیر
حیات چشمی فرود کولم ایچنده در **بیت** شاد براء کول
مانگیت کاهدن بی سبب حریت **شعر** ایلا لاخر من اقا
البکی این بلا فر دین یعنی این نعمت و بلا ایدر شریش که البته
مخزون و غمگین اولمده الهه و صبر دار اولر شول حال و بو حضور

وزیر اعظم ایدم
و اهلیت و تحقیقش
و اندک اهلیت و
تحقیقش بیان
کردم بیان ایلمدی
تا با کار در مختصرش
تکلم به شفاعت
ایلمدی بختش
یعنی بر حقیر
خدمت نصب کردند
منصب و تعیین
ایلمدی چند روز
برآمد بوقال
اوزره بنیم کون
کلدر یعنی بر
زمان کچم در
لطف طبعش
بودیدم اول
رفیع لطف طبعش
کوردیلر و ذائقش
تمام قابلیت
کلدر و حسن
تدبیرش را
ببینند بریدم
و اندک حسن
تدبیر و کسب
ایلمدی از راه
گلرشت ایلمدی
ایشی اول
مرشد دانگین
و بجهت
بیزارانه و
اندک بلذرت
بر مرشد
بی ممکن
گشت ممکن
اولدی
یعنی ایدر
شری همینا
بوی بولیم
یعنی بو در
شب اوزره
بجم سعادتش
از سعادت
یلدیز در
تفریح بود
شرفه و
تفریح ایدر
یعنی بوی
مانیو گادت
و سعادتش
زیاده ایله
تا با و ای
اراده رسید
تاکه کند
و ارادتش
اوجنه و
مرادش
ناپسته
ایدر شری
و معرفت
حضرت
سلطان
شد و ای
حضرتش
مکرمه و
مقبولی
اولدی
و مژ را
ایله
باستانه
و انگین
فخای
جهان
اولدی
و معتقد
علی
عبدالعابان
و اعیان
و صادق
فرقتنه
معتقد
علی
بر کله
اولدی
سلایق
حالتش
اندک
حال و
ملا
متی و
بو
مرتبه
ده
رفعتی
اوزره
شد
دعائی
کوردیم
خاندانلو
ایلمدی
و کفح
دینی
ایدم
بیت
زکارت
بندش
و دل
شکسته
حلافتش
ایشدن
یعنی
مرادش
حاصل
اولدی
و غنچه
گلشن
اولدی
و قلمیکسکو
و مضطرب
طوئین
که آن
چشم
حیوان
درون
تار
کبکیت
زبیر
حیات
چشمی
فرود
کولم
ایچنده
در بیت
شاد
براء
کول
مانگیت
کاهدن
بی
سبب
حریت
شعر
ایلا
لاخر
من
اقا
البکی
این
بلا
فر
دین
یعنی
این
نعمت
و
بلا
ایدر
شریش
که
البته
مخزون
و
غمگین
اولمده
الهه
و
صبر
دار
اولر
شول
حال
و
بو
حضور

166

والمؤمن الطاف خفية كما الله تعالى حضرت ابي محمد و سوره رطله
و ادب **بیت** من بین ترش از گردش آیتام کبریه ایامه در دوزخ
ترش روی و بی حضور او نوره حق بود که بوجه صبر معروف
اولی ابی اویس اولی اویس روشن در تلخیص و لیکن بشرین
دارد زیر ابر کرم ابی در اقا شیرین پیش طو زعمی قاری می
وارد **در آیه و در ۶** در آن قدس اول زمانه هر با طایفه
باران بر بلوک دولت ایل پاک اتفاق سفره افتاد که سزاوار
اتفاق دوشین یعنی کعبه تفک و واقع اولی جوه از زیارت
مکه باز آمد چون که زیارتند کسیر و کلام دوشین انتقال
کرد اول رفیع از کمینر با که استقبال ایل در ظاهر و شایسته
مدیم اتفاقا هر حال بی پیشان کورجم و در هیئت دوشین
و در پیش شکلده کورجم کفح حال چیست اول رفیع اندیم
حالا در گفت رفیع اندیم چنانکه تو گفتی ایلان آسن
نصی طریقی ایل پاک اندیک اثابن قبول اقدم طایفه عهد
برند **بج** بور رفعتی بطایفه عهد ایلتسل و بجای نغ نسو
کردند و بی حیانت نشووت ایلدلی یعنی پاک حیانت کشاد
اندیل و بلا در کف حقیقت ان و یاد شاه اول حضرت
حقیقتش کشف استفسار نر نمود تفیش بیور مدین
تا که بنج حیانت و اما نغ پادشاه معلوم اول و یاران قدیم و بیج
بارد و دوستان مجیم و مرغتو دوست لر از طایفه حو خاموش
شدند حو سوزن خاموش اولدلی و وصیت درین فراموش
کردند و یکی مصاحبتی فراموش ایلدلی **تلم** یعنی حو
کسی او فتاد حو تقا حضرتک حسنی و خلقی ایل چون ایل

سوره رطله
ایضا
شیرین
در آن قدس
باران
اتفاق
مکه باز
کرد اول
مدیم
و در پیش
حالا در
نصی
برند
کردند
اندیل
حقیقتش
تا که
بارد
شدند
کردند
کسی

منصیره

منصب دن دوشین حو عاشق پایی بسر نهند دو کل عالم انک پایی
اوزه ایاه مقرر یعنی اصلا که اعتبار از ترش ملکه امانت
ایدلر چو میند اقبال و سخن گرفت اما چو تک کوره که دولت
و طاعت و سعادت اندک الی طو تدبیر یعنی اوله که عالی منصب
و رفیع القدر اولدلی ستایش کنان دست در بر نهند اوله که بی بیج
ایدلر که جل عالم اولر فی سیندر بی اوزره مقرر و تمام تعظیم ایدلر فی
الجمله محصل کلام با انواع عقوبت گرفتار بودم انواع عقوبت و مذاب
گرفتار اولدم تا درین صفت تا بو هفتده که مشوه اسلامی تهاج
رسید که تهاج اسلامی یعنی و صحتی و شایسته ایدلر ازیند کرانه خلاص
گردند بی تقییل بنددن خلاص ایلدلی و ملکه حور و تهاج
و بیج ارش ایلد اولن ملکی خاصا ایلدلی یعنی این بیله ایلدلی کنت
حضرت شیخ ایدر اول ایدم آن نوبت اول نوبت اشدت من قبول کردی
بشمار می بین فرید اولن بذی قبول ایدلر من سکا دیدم که قاضی
یون خود راست که پادشاهان ثلثی درنا سفر کسدر بود من و حو
و نغ نسو و حو یونج بر کبری با بود که حو نسو حاصل ایدرسن یاد طلسم
عیسری بود که طلسم ایا کورسین طلسم دیده اوزرت اولن حور
یافتد بهر دود دست کند حو ایدر در کربا بود که طلسم مساجد بی
ایدلر شقی گالی ایلد ایلد اتون کناره ایلدلی و افریق صالح اولد و بنا و حور
اولفون حو یونج یا موج دردی ایلد شد و مرکز با بود که طالع
خواستند و ایدر شویب موج ابی بکون گماره اولمش بر اولدلی
مذوم معوض اولدم ازین پیشین بوزن زیاده ریش در کورسین
انک تو کفند هر احتیاجت من است ملامت طرانی ایلد هر شیدان
طرمدن و غلب باشند و انک اوزر به طور صاحبی یعنی که بضا ایدر

عالم
ایضا
شیرین
در آن قدس
باران
اتفاق
مکه باز
کرد اول
مدیم
و در پیش
حالا در
نصی
برند
کردند
اندیل
حقیقتش
تا که
بارد
شدند
کردند
کسی

منصیره

ماستی و مینو کشی لایق است
 کوشه و دلوانان صاحب
 ایچونده صبر
 در کرده بود که در حق عیال
 بنشیند صوفی مینو کشی
 بلا نایاقوت صوفی مینو کشی
 سواران دو لودار
 کشدم صوفی مینو
 او را رو طبعه حسنه الهی
 او را یار و مدد را ایچونده
 کلاه و نقش و پادشاهی
 حسنه و دردم

حاصلی ایشان آنکی معقول گویدم بدین دو بیت احتشاک کردم
 همان مرتقی بیت الله احتشاک را ایچونده **قطعه** که من بدیدم
 پای بطرف ابروی که آنکس اوزن قید و بند کورس خود گرفت
 یا ماد مندم دم چونکه سنگ تزلزل کند بعضی بی کمال بی هیبت
 قبول اندک ذکر کرده که غازی طاقت بیش از ترش طاقت طولی
 ایست بر کرده و حق مکن انگشت در سوراخ کشدم بر مشکلی حضرت که
 ایله بینی سوخته که کشد که سوزا کورس **حکایت** می چند در جیب من بودند
 ترناج کسم می صحبت ایله من بکه او ش اندیلر ظاهر است ایچونده
 ارشیه آنکس ظاهر بی زهد و صلاح ایله ارشیه و بی ارشیه ایچونده
 یکی از بزرگان صاحب داندلوان بر می در حق این طایفه که آنکس
 حقیق حسن ظن بلع داشت و از حسن ظن دوترا بوی معنی اندیلر
 غامض است افتاد می و از آریک واداری معین کرده و داندیلر بر لویه
 ترین انبش ابدی **بکر** یکی از ایشان مکراندون بر می حریفی کردند
 مسامحت حال در روشن دزد و دزدان خانه شب و لایق و کلاه
 ابدی ظن آن شخص **فاسد** شد که آنکس آنکس از حقند او حسن
 ظنی فسد و بازار ایشان که سده و عهدت بازار بر می کاسد اولدی
 یعنی اوکده التفات و رعایت کنیدی طو استم حضرت شیخ ایچونده
 بدنامی نا بطرفی که بطرف می برون که منشی شخص کف خلاص و پیدا ایچونده
 اولون ناراندک یعنی برون که منشی شخص کف خلاص و پیدا ایچونده
 اهنگل حدش کشدم اول صاحب دو تنک حضورم میکن قصد
 ایچونده در بانم رانکند نواری ایچونده ضایع بر روی و فقار کرد
 و بکر حفا املدی عهد درش در دست نو ایچونده اول جفا منی عهدور
 طالع حکم آنکه گفته اند اول سبیل که آتش بر رویست **منظم**

کتاب لازم اولدی که در حق
 و ایچونده و جوی آنکس
 ایچونده قصد مندم
 در با نافر نظیر
 کتاب لازم اولدی که در حق
 و ایچونده و جوی آنکس
 ایچونده قصد مندم
 در با نافر نظیر

در میرو وزیر و سلطان امیر و وزیر و سلطان قیونلرک بدو ملت
 مکر امین و واسطه و مناسبت سنه ایچونده طایفه زبیر اسلم و در بان
 چو یافتند عزت کلب ایله با جوی که بفری بودی لایق کربان
 بکیر دان دامن گو که مراد در بان در غیبت نیستی طایفه او که من کل
 در غیبت دامن طایفه چند آنکه اول زمانه ده کین پیوده بولایه
 و خودخواه اولدم که تفرقان حضرت آن بزرگ اول او حضرتک مفرقا
 لری بر حال من واقف شدند بنم عالم اوزن واقف اولدیله و بکر ام
 و آوردند و منی اکرام ایچونده و کتور دایله و بر زمین معین کردند و بلندون
 بر مقام تعیین ایچونده معنی تکلیف اندیلر امان خواص فودر مشتم
 امان خواص ایله اشغول اوتوردوم و کتف دعی اندیم **بیت** کلدار
 بند یکتیم قومی ایلی بقا بد تکلیف ایله زیراکتینه و وقف بند ام تدار
 صف بند خان بشینم نایند لمر صفند او تورم گفت اولونک
 چونکه ندن یوسوزی اسکیغ املدی بکه اندی اینه ج جای این
 سخن است استه آینه یوسوزک نخلی **بیت** که کس کس
 من شینی اگر بنم باشم کوزم اوزن اوتوردون منادت **بیت** که کس کس
 سنگ نازی کلرم زیرا نازی کس غایط حاصل کلام ششم
 او توردم و از هر دری سخن هر یکستم و هر بایدن ساز اولونده
 یعنی اندا معصودن اقدم کلاه **قطعه** ایچونده معتمد کجایر اندیم حاجت
 زانت بدارن بکه بدارنک خطایی یوسوزی در میان آمد اور تیار
 کلدی یعنی ذکر اولدی گفت اول مناسبت ایله اقدم **قطعه**
 چه جرم دید خلاوندن ابان انا غلام ضایعی ایچونده صاحب دست
 بونده سنگ نیکمانی کولدی که بند در نظر خویش جوارمید
 از دغه بند کسی کندی نظرون حق طوتر حذار است سلم **زاک**

در وصف ایچونده
 کلاه کس کرد و در حق
 در بان اطراف صف نور
 کرامت و تقدر نامور
 بی غلبه ایلی خاکلر پای
 قیامت طایفه خشن ایچونده
 فاعله از این عجب ایچونده
 ایچونده از این عجب ایچونده
 ایچونده از این عجب ایچونده
 ایچونده از این عجب ایچونده

و لطف حق نشا حضرته مسلم و لا يقدر اولو و لطف كرم بنده و توان
 برقرار ميلمرد زيار بنده ز لطف جرم و عطا حق كور و اولو كمي توان قرار
 اوزره طومر **سيفت** وليكن خداوند بالا و است بعضيان در زرقا
 بر كس نيست حاكم را اين سخن عظيم پسنديد به آمد حاكم بوسوزن
 عظيم و زياده مقبوله و معقول كدر و وليات معاشر باران و باران
 معيشت لهبا بنی فرمود بيوردي تا در قاعده ماهي كوش
 عادت اوزره يا تصور چه دارند حاضر طومر نوشت انام تعطيل وفا
 كند و معطل فالش كون كو نكرك مؤمني و فادين كرسنتر نعمت با هم
 نعمت سكره اندم زيار **من بجز انام** و در عين خدمت بوسليم
 و خدمت برني اويدم و عذر جبارت خواستم و بود صومند خداوند
 تجاوز ايلك عذري بيلم و در حاله بيرون آمد اول صاحب
 دولتت حاضر بنده طاشره كلك هانده امن بگفتم بوني اندم
نظم تو كعبه قبله حاجت شد از ديار بعيد چون كعبه شريف
 عبيسي اولدي يعني حاجت حاصل و نوح بر اولدي اهل بيلدك
 ابراه ديار دن بو مقدر مشقه ايلد و نطق بندار اشك ارس
 خستك چوقاي فرس كسدن خلق اتق كرمك و زيارت ايكد كيدر
 را كلك مثال با يايدي كرسكا بظلمت كس مره نخل و صرايلان و چنان
 با اديان و ضن معذور طوق كرك كرم چو كس نرند بر در ضن كرسكا
 زيار ايچ كس بيو كس در ضن اوزره طاش او نضر معني هاش انتر
صدايه ملك زاده بر داشت او غلبي كنه فرادان و انومغ اربدر
 حيلرت با فغ بدرنوا ميمزاش بولدي يعني بدري بر سره يا دوشاه
 اولوب انك ملك كنج و ماني حفظ ايلدي دست كرم بر كش دشمنه
 سخا و كرم الهی اجدی و در او سخاوت بود و سخاوت دادی

فادست را بر معنی سوزن
 وقت خلقت تو من اولی و قدیم
 را از دست تو رسد
 عزیزه تا بر دست
 دست تو در قیامت خلق نرید
 زانکه تو با حق نرسد که از آنجا
 بجز کرم و اوست
 کرمه که از دست تو رسد
 زیاده از دست تو رسد
 زاده اولی که در دست تو رسد

و بره یا یعنی تمام جوان مرد لك ايلدي وقت و حاله بقیاس
 و اول قیاس سزومت و مانده بود دروغ دروغ سز سپاه و حیت
 بر حیت سپاه و رعیت اوزره و كدرين معني بنده ايلدي **نظم**
 تيا سايد مشام از طيله خود داغ خود كه طيله سندن دكلمه معني
 را بچسندن حفظ او بچسندن كه چون خنبر بچسندن ليكن خود
 آتش اوزره تو كه خنبر كهي داغ انك را بچسندن معطر اولد
 بجز يك بايد به جنت بندي كني سكا اولون و با دنا خلق كرسكا
 بی كك ايلدي انعام و احسان ايلك و انه معني نرود زيار ادم كه
 دازني حاكم بچسندن بخر معنی عالی قدر اولون كس از يك سگ
 سجم و زيار خلق اوزره صلح بي از جلد ديم بر تدبير و او ارك
 چمتا جيل نون برني بچسندن اعزاز اولد مشناده به بخت انك
 شروع ايلدي بويد دو كه ملوك مینان كسدن او كنگن با نهم
 اين بخت بوخت با بسی اند و حقه با بسی و مشقت ايلد قش ل
 و جج اشك لرد و بران معنی و آنی مشقت و مهمات ايلون نهار
 قش لرد دست این حرکت توانی بچرك دن اكله قصه
 ايلدي سجم و زيار بويد پرتان ايلك و انصهار دشمن است زيار
 و انصهار حاد ايلد و دشمن در بس و دشمن لرد و زيار
 حاضر در بناید كرمه معني اولدك بوقت حاجت حاجت و قشده
 فرودمان حاضر فالسن **نظم** از كرمه بر عايمان بخش اگر عوام اوزره
 بر كرمه بخش و احسان ايله سن رس هر كرمه را بری هر بر او چو
 بی برسه بر بچسندن بر بچسندن از سنور جرات از حرم
 چو با سجم چون هر و نون زياره معنای سجم ايلد كرمه که کرد ايلد
 زياره و نون بچسندن تا كه هر كرمه سكا بچسندن اول ملك زياره نرند

طيله ده دن خنبر ايلدي
 زيار خود رس
 بخت اوزره خطاب
 بجز يك بايد به جنت
 صلح بي جيل نون
 حاد زياره نرند
 حاد ايلدي با بصيرت ايلد
 كرمه که از دست تو رسد
 زياره و نون
 زياره و نون
 زياره و نون

ازین سخن روی درج کشید اول بر خنده بون معقول و سوزند بوی
 پورزدی که موافق طبعش نیاید زیرا او در شتراده ناز طبعند
 مواضع کلید هر او را از هر چه بودی او اندر خنده زجر و شوق
 پورزدی و گفت دینی شتراده پورزدی خندان حق و جل سوزن جلیل
 الله مرا مالک این ملک کرد اندر دست منی بود ملکند باقی حق
 ایش در نماز و سجده و بیخشم تا که بیم بود در غیبتش ایلم نه پیمان
 که نگه دارم پیمان که او را ملایک نگاه دارم یعنی حفظ ایلم
سبت قارون هلاک شد که هر کس کفالت قارون هلاک او اندر
 خان بود که خانه کعبه و خزینه طوفان یعنی مالیک اولدر لیکن
 ما با کفار قاری و برید غایب از قیوم بودیم **حسنا**
و بداره الارض نوشیوان عمر که نام نیکو گذاشت نوشیوان
 اولدر زیرا او بنیاده عدل سببی ای ایوتام قودی **کتاب** آورده
 که نوشیوان عادل را تواریخ کرده گویند که نوشیوان عادل
 در کفار کجایی برخاک ریزه صدره کباب کردند بر صدر
 کباب ایلدیر ملک نبود اتفاقا آورده طوز حافظ کلید این خلیف
 در دست فرستادند بر خلیف کوب کوبند ویر تا ملک آورد تا که
 کوبین طوز کتوره نوشتن ان گفت نوشیوان اول خلام اشک
 غله را بقیت بستان طوز قیمت ای ان صغیر طوز بهشت
 اله تارسی نکرده تا که بودی کوب خلیف او زره بر خاور و خان
 اولیه و ده هراب نشود و بوند ای کوب حراب اولیه گفته اند
 از هم حاضر اولان ایلدیر ازین قدر بوقر قلیل است در نه جمل
 زاین منظر طوز و نواقص او لور گفت نوشیوان ایلدر
 بنیاد عالم بنیادین دجه های چهاره اولان الله بوده است

در این سخن روی درج کشید
 اول بر خنده بون معقول
 و سوزند بوی پورزدی
 که موافق طبعش نیاید
 زیرا او در شتراده ناز
 طبعند مواضع کلید
 هر او را از هر چه بودی
 او اندر خنده زجر و شوق
 پورزدی و گفت دینی
 شتراده پورزدی خندان
 حق و جل سوزن جلیل
 الله مرا مالک این ملک
 کرد اندر دست منی بود
 ملکند باقی حق ایش
 در نماز و سجده و بیخشم
 تا که بیم بود در غیبتش
 ایلم نه پیمان که نگه
 دارم پیمان که او را
 ملایک نگاه دارم یعنی
 حفظ ایلم **سبت** قارون
 هلاک شد که هر کس کفال
 ت قارون هلاک او اندر
 خان بود که خانه کعبه
 و خزینه طوفان یعنی
 مالیک اولدر لیکن ما
 با کفار قاری و برید
 غایب از قیوم بودیم
حسنا **و بداره الارض**
 نوشیوان عمر که نام
 نیکو گذاشت نوشیوان
 اولدر زیرا او بنیاده
 عدل سببی ای ایوتام
 قودی **کتاب** آورده
 که نوشیوان عادل را
 تواریخ کرده گویند
 که نوشیوان عادل
 در کفار کجایی
 برخاک ریزه صدره
 کباب کردند بر صدر
 کباب ایلدیر ملک
 نبود اتفاقا آورده
 طوز حافظ کلید این
 خلیف در دست
 فرستادند بر خلیف
 کوب کوبند ویر تا
 ملک آورد تا که
 کوبین طوز کتوره
 نوشتن ان گفت
 نوشیوان اول خلام
 اشک غله را بقیت
 بستان طوز قیمت
 ای ان صغیر طوز
 بهشت اله تارسی
 نکرده تا که بودی
 کوب خلیف او زره
 بر خاور و خان
 اولیه و ده هراب
 نشود و بوند ای
 کوب حراب اولیه
 گفته اند از هم
 حاضر اولان ایلدیر
 ازین قدر بوقر
 قلیل است در نه
 جمل زاین منظر
 طوز و نواقص
 او لور گفت
 نوشیوان ایلدر
 بنیاد عالم
 بنیادین دجه
 های چهاره
 اولان الله
 بوده است

اول از او پیشتر وجه آعد بوی هرید کرد و هر کم چهار نده کلید
 اندر او زین زیاد ایلدر تا بدین غایت رسید تا بومرید ایلدر
قلم اگر زبانی رعیت ملک خورد سببی اگر رعیتت با غندن
 پادشاه ظلم ایام بر ملایب بر آورد ندر خلا مان او در دست از بیخ
 پادشاه حدک خلا ملرت از عاجی کوندر در چقاردر بر پنج بیض که
 سلطان ستم عوادار بشر بیض که پادشاه ظلم عوادارده زندگن
 باش هر کسی پادشاه بدله لری بید کومره او بر روی ظلم
 اوبه کباب ایلدر **سبت** نه ماند شکار بد روزگار بیارضا کون و معقول
 ز تا نوظام قلم رعایت دیدان کیدر بماند بر لغت با پوز
 لیکن اندر او زین ایلدر لغت قالمور **کتاب** عا یا اشنیم بیغایب
 لشتریم که خانه رعیت هراب کردی که رعیت خانه سنی حراب ایلدر یعنی
 رعیت زیاد ظلم ایلدر تا هر زین سلطان آبادان کند تا که سلطان
 هر زین سنی معور و بر ایلدر به هراب قور حکم گفته اند اما عاقل کون
 هبیر که ایشتر لردر هر خدا تعالی را بیازورد هر کیم تعالی ایلدر
 یعنی بیخظرم ظلم ایلدر **الله** تا دل خلیف درست آرد تا
 مالمور که کتوره یعنی پادشاه کونکنه تسله و بوند ای کون
 شایه حضرتک لاهریه رعیت ایلدر ب ظلم ارتکاب ایلدر خلیف
 عا یا الله همان خلق را همان خلق بر و کاره اول ظلم او زین حواله
 ایلدر تا ما را از روزگارش بر آورد تا خلق ناز زانند و ما رین
 یوقارین کتوره یعنی هلاک ایلدر **سبت** اشتر سوزان نکرده بایند
 باقی اشتر یوزر کم ایلدر بکنند دود در استقند ای که مظلومند
 آهی و بده فاسی ظلم ایلدر کویند ایلدر سر **کتاب** حیوان نام جمل
 حیوانانک سرورین شیراست ارسلان در و کتورین جانوران

در این سخن روی درج کشید
 اول بر خنده بون معقول
 و سوزند بوی پورزدی
 که موافق طبعش نیاید
 زیرا او در شتراده ناز
 طبعند مواضع کلید
 هر او را از هر چه بودی
 او اندر خنده زجر و شوق
 پورزدی و گفت دینی
 شتراده پورزدی خندان
 حق و جل سوزن جلیل
 الله مرا مالک این ملک
 کرد اندر دست منی بود
 ملکند باقی حق ایش
 در نماز و سجده و بیخشم
 تا که بیم بود در غیبتش
 ایلم نه پیمان که نگه
 دارم پیمان که او را
 ملایک نگاه دارم یعنی
 حفظ ایلم **سبت** قارون
 هلاک شد که هر کس کفال
 ت قارون هلاک او اندر
 خان بود که خانه کعبه
 و خزینه طوفان یعنی
 مالیک اولدر لیکن ما
 با کفار قاری و برید
 غایب از قیوم بودیم
حسنا **و بداره الارض**
 نوشیوان عمر که نام
 نیکو گذاشت نوشیوان
 اولدر زیرا او بنیاده
 عدل سببی ای ایوتام
 قودی **کتاب** آورده
 که نوشیوان عادل را
 تواریخ کرده گویند
 که نوشیوان عادل
 در کفار کجایی
 برخاک ریزه صدره
 کباب کردند بر صدر
 کباب ایلدیر ملک
 نبود اتفاقا آورده
 طوز حافظ کلید این
 خلیف در دست
 فرستادند بر خلیف
 کوب کوبند ویر تا
 ملک آورد تا که
 کوبین طوز کتوره
 نوشتن ان گفت
 نوشیوان اول خلام
 اشک غله را بقیت
 بستان طوز قیمت
 ای ان صغیر طوز
 بهشت اله تارسی
 نکرده تا که بودی
 کوب خلیف او زره
 بر خاور و خان
 اولیه و ده هراب
 نشود و بوند ای
 کوب حراب اولیه
 گفته اند از هم
 حاضر اولان ایلدیر
 ازین قدر بوقر
 قلیل است در نه
 جمل زاین منظر
 طوز و نواقص
 او لور گفت
 نوشیوان ایلدر
 بنیاد عالم
 بنیادین دجه
 های چهاره
 اولان الله
 بوده است

وادی در اولیای
و مراد معنی در کتب
مرا به در

تسلیم ایلدیلر و امره قیاضت منقاد اولدی لر سن دخی اگر عاقل ایله
اعتباری ایلد و هرگز امره قیاضت ایلد چون عمارت ناهن در نه تیر
چون که کج خط ناه و طوخر معنی قیاضتیه قادر و کلسه با بیدان بر کج
ستیز اولدی که ایاز و زور و نامشوق لر ستیزه و عنادی از طوخر سن
یعنی عضویت انجمن حوکم با بولاد باز و بنجر کرد هر کیم بولاد
باز و یه ایلد بنج ایلد یعنی زیاده قوت لولکه ایل طوخرین ساعد
صکین سمان خود را تیر کرد کندی و نیک سیم کیمی بیاض و ناله
ساعده ریجیمه ایلد یعنی اطردی و الم و بردی باش
تادشش بند روزگار صبر ایلد تاک زعانه اندا کنی بغلیه
و منقبی اندن اوب خوار و حقیر ایلد بر کیم دو کتافه عرق
بلا اندن شکوه دوست کره مرادی ایلد انک بی بی عمار
یعنی هکله ایلد **کتاب** یکی براز لکوه پادشاه دیون فریندک
مرضی هایکل بود مخوف و قبح بر مرضی و ارادیه اعدا و ذکر
کرد که اول مرضک ذکر اعدا و نکدر ایلد مقه نیت معقول
دکله طایفه حکما و یونان بر بلوک یونان حکم بر زندن بر مرضی
دخی معنی قابلد یونان حکم لر ایلد بلوکی متعق شد اندا قاف
ایرینی لر اولدی که مرابن رخ را که بورنج دوا نیست اصلا بر
دواسی و علاجه یوقدر نکدر ره و ادق نکدر ایلد اودیک
کم چندین صفت موصوف بود که اول ادمی یوقدر صفت
ایلد صفت انش اوله یعنی حوکمند اودیک ناله قایده سی
یوقدر ملک بفرمود پادشاه بیوردی تا طلب کردند انی
طلب ایلدیلد لاحقیه پسرین یافتند بر کون انجی سنک
او غلنی بولدیلر بدان صفت اول صفت ایلد حکم گفته اند

و حکما نوز لکن کنی
منا سحر در
بهره حکما قیاضتیه
کران کنی و منا سحر

که حکما ایتمیش در پیر و مازیش را بخواند پادشاه اول بیکه بابانی وانا
ستی اودیک و بیعت به کزان هفتاد کرد ایند واندر بقیاس بود
کران مان و قوت ایلد راضی ایلد قاضی قیاضی داد قاضی قیاضی
و بردی بولید دیو که خون بی از رعیت ریختن کم رعیت دن
برینک قانی و ملک یعنی هکله ایلد برابر سلانیه نفس
پادشاه باد شاهک ذاتک سلامت کنی ایچون روا باشد روا
و جائیز در جلاهد قصد پس کرد جلاهد اول پسر هکله انک قصد
ایلد پسر سوری همان کرد پسر چون که بوهای کوردی باشی
اسمان جانبیه ایلد یعنی یوزیه کوک طوخرین و کجند یزدنی کلدر
ملک گفت پادشاه اول پسر ایترین دین حالت چه جا چند کت
بو حالت ده نه کلک ییرد در بو و جملد دخی جائیز در بوهالده
کلدر که پیرد چرکعت پسر پادشاه ایتره ناز لر زندان بریدر
و مازر باشد فرزند کره نازی بابانک و انانک قشنه او نور و چون
پیش قاضی بیند و دوهون اوسه قاضی قشنه التشر و داد از پادشاه
خواستند و عدله پادشاه دن طلب ایلر لر آغون پیر و مازیش غم
پیرم و مازوم بعقت حکام دینا دینا متغی سببی ایلد مرا حوه و کورد
بنی قانط طبرودی لر یعنی بن هکله راضی اولوب بنی پادشاه تسلیم
ایلدیلر و قاضی بکشتن قشتم داد و قاضی بنی هکله انک قشتم
و بردی و سلطان صحت خویش و کلا بول سلطان کدو صحتی
در هکله من بیند بن هکله ده کورد چس جو حدرین تعالی ایلد
جو تعالی حضرت زندن فرید بنی نهارم بر بلوی و طوخریم سو
اجلدن جناب حق نوجه اتم بیت پیش که بر اورم لر وقت
فریاد سنک لکن کیمک قشنه فریاد کتورم و سفدن کیم شکایت

وادی در اولیای
و مراد معنی در کتب
مرا به در
وادی در اولیای
و مراد معنی در کتب
مرا به در
وادی در اولیای
و مراد معنی در کتب
مرا به در
وادی در اولیای
و مراد معنی در کتب
مرا به در

ایم مع پیش باز دست تو بجا هم داد هم سنگ فکرم سنگ اکلدن
داد و بد یعنی سندن به شکایت ایدم بر از سندان خود شکایت اکلدن ممکن
دکله سلطان را اول این سخن بهم بر سر شکایت کوفتی بیک بوسه زدن
بصنوبر و مقصود لبی واسه دیدم بگردانید دخی کوزان پیش دوردی
یعنی چینه باش اید طوطی وقت دخی با دند ایندی حلقه من اولیست
مع سنگ اولی رک و معقول رکدر انون چینی با کجج بختل بوجلال کین
سنگ فاتی دو گلکان سر و جشش بوسه بد بویله دیله نکلده بپوشه
اولی بیک بپوشه و کونی اوردی سنج و بر کله او زنی و در سار کرسنه
اولی سوزی باد شاه تو جاشه نوندی سرحا در خوش ایددی وقت بیک
بجشید و از او کرد و اولی جیره نهایت سز نفی و ها انسان
ایتدین و هلاک اکلدن آزاد ایددی کوشید که هر در آن هفت
شفا یافت ایدر سرکه پادشاه هفتاد هفتاد هفتاد یعنی ایدهم
اولی هفت ده اولی مرضدن شفا بولدن **ایلهون برهم اوزن ایلو**
من بی الا زنی بر حکم من بانشا و قسم هفتاد در فکران بیتم
گفت ایلدین اولی بیتک فکرده ایدم یعنی اولی بیتک معنی
میوز خاطر نون کمش دره اولی بی ایتدی بیله با بولب
دریای بیله فلجی بیله دکتریک ننگ کنار بیفته در بایست
گر نمانه حال مور اولی بیله بیکس بی کورمش که ایاقی ایلد قرحه
لرین بصورت ایلدردی اگر خطاب ایدر بیدر آردا ناغله
النده اولی قریغ ننگ عالی بیلمز ایلد ایلد و شفا ایلد
همو حال دست زین باری بیله اولی قرحه ننگ حایه سنگ حالک
کبی در فیلک ایاقی ایلدنده یعنی سن فیلک ایاقی ایلدنده
نیو ایلد قرحه دخی سنگ ایاخلک ایلدنده ایلد ایلد

ایم مع پیش باز دست تو بجا هم داد هم سنگ فکرم سنگ اکلدن
داد و بد یعنی سندن به شکایت ایدم بر از سندان خود شکایت اکلدن ممکن
دکله سلطان را اول این سخن بهم بر سر شکایت کوفتی بیک بوسه زدن
بصنوبر و مقصود لبی واسه دیدم بگردانید دخی کوزان پیش دوردی
یعنی چینه باش اید طوطی وقت دخی با دند ایندی حلقه من اولیست
مع سنگ اولی رک و معقول رکدر انون چینی با کجج بختل بوجلال کین
سنگ فاتی دو گلکان سر و جشش بوسه بد بویله دیله نکلده بپوشه
اولی بیک بپوشه و کونی اوردی سنج و بر کله او زنی و در سار کرسنه
اولی سوزی باد شاه تو جاشه نوندی سرحا در خوش ایددی وقت بیک
بجشید و از او کرد و اولی جیره نهایت سز نفی و ها انسان
ایتدین و هلاک اکلدن آزاد ایددی کوشید که هر در آن هفت
شفا یافت ایدر سرکه پادشاه هفتاد هفتاد هفتاد یعنی ایدهم
اولی هفت ده اولی مرضدن شفا بولدن
من بی الا زنی بر حکم من بانشا و قسم
هفتاد در فکران بیتم
گفت ایلدین اولی بیتک فکرده ایدم یعنی اولی بیتک معنی
میوز خاطر نون کمش دره اولی بی ایتدی بیله با بولب
دریای بیله فلجی بیله دکتریک ننگ کنار بیفته در بایست
گر نمانه حال مور اولی بیله بیکس بی کورمش که ایاقی ایلد قرحه
لرین بصورت ایلدردی اگر خطاب ایدر بیدر آردا ناغله
النده اولی قریغ ننگ عالی بیلمز ایلد ایلد و شفا ایلد
همو حال دست زین باری بیله اولی قرحه ننگ حایه سنگ حالک
کبی در فیلک ایاقی ایلدنده یعنی سن فیلک ایاقی ایلدنده
نیو ایلد قرحه دخی سنگ ایاخلک ایلدنده ایلد ایلد

بیتدین اولی ایلدنده کزین کارون
اولی سوزی دور

بیتدین اولی ایلدنده کزین کارون
اولی سوزی دور

بیتدین اولی ایلدنده کزین کارون
اولی سوزی دور

ارکان دولت گفت ایتدین جران چینی کس چه باشد بوجلال کین
جرا سمی بندریکی اشارت بکشتم کرد ارکان دولتدن برین اولی
کس قتل اکلده اشارت ایلدین و دیکلر بر زبان بیدیه بری بیله
اولی کس ننگ و لبی قطع اکلده اشارت ایلدین و دیکلر عصاره و نفی
برین دخی اولی کس ننگ ظلم ایامالی الیور شهر دن سورده اشارت
ایلدین هارون گفت هارون ایتدین اریسیر کرم آنت بکفونی
اریسیر کرم و لطف اولدیرک بوندن بو کما حق بخوا ایدر کزین نونانی
اگر بخوا ایلد قادر اولی کین تونیه خشم نامورش ده سن دخی ایلد خشم
و بر معنی ما فند سوه نه چند اکل انتقام از حد در کلدر اما اولی قدر
خشم نام و بر مرکه انتقام جردن کج اکل ظلم ازلطف تو کما اولی وقت
ظلم ننگ کس کلدر اولی و دعوی قیل خصم دعوی خصم چا بنده
اولی **قسم** نه مردست ان بنزدیک هر دو مندا قیل فتنده مرد
دکله راولیکس که پاییدر مان بینکاد جوید که کوکوش قیل ایلد ننگ
استی یعنی قیل ایلد قتال اکل قدرتی اولی کجی هر دو اکل است از روی
تحقون بیله تحقون بوزندن مرد اولی کس در معنی خاقیل اولی کس
در کجی چون خشم ایش باطله بولدیو چون اولی کس خصم کجی باطل
ون معقول سولیم **شوق** کجی رازشت خوبی داد کشتام نیشی
الحوا بیکس کشتام و بوزدن تحمل کرد و گفت اری خوب فرجام
اولی کس اولی کشتام تحمل ایلد دخی ایتدین اری خوب حاقیت لو
بتریزی خواهی گفتن آیه بران دن در اوردن و نام معقول اولی کس
سن باک اوسن دیکلر کسین که دخی کجی من چون ندرای زرا
بیلورج بویعینی بختلین بلر سن حکایت باطایفه بزرگانه بر بوی
اولی کس ایلد کشتی بودم حضرت شیخ ایدر کجی ده ایدم زوری

در بی ما خرفا شد بزم ارد مزده بنزور خفا اولدن دوزر ز کبر داجی
 در افتادند اتفاق اولون زور خا خلقندن لکی بر ازر بر کبر داید و شرب یکی از
 بزگان ملج را گفت اوله کشی ده اولون اولور دن بر بر ملج ایتمدی بکیر
 این هردو بر ازران ترا صددینار بدیم طوط بواکی بر ازرین یعنی خلاص
 ایلمه سکا بوزدینار و بریم ملکه تا یکی با خلاص کرد ملج تا که برین خلاص ایلمه
 یعنی خلاص اولدیجی دیگرک هلاک شه او برسی هلاک شه اولور یعنی خرفا
 اولور کتغ بقیت عرش فانه بود حضرت شیخ ایدر ایتمدی الله عزوجل
 بقیته بی قالمش ایدرین یعنی عرش ایزده ایش ایدرین ازان سبب ارون
 سبب دن در کرفتن اورتا خیر افتاد لیه طوطقدن شا خیر و خیرین
 یعنی واقع اولورین ملج بخندیدر و گفت ملج چون که بندها بچوز
 اشدین کلدرین دینی ایدرین ایتمه تو کفنی راست است ای کس تا ایتمه
 راست وصیج در لیکن میل خاطر من لیکن بیغ خاطر ملک میا بر جا
 بنده این بیشتر بود بویه خلاص ایلمه زیاده دک ایدرین سبب انکم
 اوله سبب ایلمه وقتی در بی با نیه مانده بودم بر وقت بر تپیا بانا
 بوزولش قالمش ایدر این صرا بوسه بیجی بر کشته نشند دوه اولور
 بندرین و از دست ان دیکر بر دینی ارون بر نیک یعنی خرفا اولور
 انندن تا زیا نه خورده بودم قچی میش ایدم یعنی بی تا زیا نه اید و ش
 ایدرین در طلق طفولیت زماننده کتغ بر ایتم صدرو الله العظیم عظیم الله
 صدرو اولورین کلام قدر عیده بیورش در من عمل صالح فلسفه
وز بسا خلقیم شونکه که عمل صالح است او کدر و نفسی ایچول
 دینی بر که عمل صالح است کند و نفسی دور زده در عظیم تا توانی درون
 کس خراش مادام که قادرین کسه ملک خاطر بر طوطه یعنی برین
 و بی حضور ایتم فاندین را و خارقا بیشتر بر اولور خاطر واردر

یعنی

